ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி

௩, பத்துக்கள்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான ஸ்ரீமான்

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்-மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்).

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்		3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,, ,,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,, ,,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி		0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்		1	2	0
முதல திருவந்தாதி	,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	,, அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம்	,, ,,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்		[illegible]	[illegible]	[illegible]

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௩-ம் பத்து, ௧-ம் திருமொழி, இருந்தண்
ப்ரவேசம்.

வ்யா.—அவ.—†அவ்வோ நிலங்களுக்குச் சிறப்பாவனவற்றைப் பற்றிச் சொல்லக்கடவர்களாயிற்றுக் கவிகளானவர்கள்; அப்படியன்றிக்கே, யதாபூதவாதிகளான ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின நிலங்களை விஷயமாகச் சொல்லுமவற்றில் நாம் கண்டு காணுதவை கொள்ளும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; அவர்களுடைய ப்ரேமத்துக்கு அவதியில்லாமையைக் கொள்ளுமித்தனை; தன்புத்ரன் விரூபனாயிருக்கச் செய்தேயும் அல்லாதவர்களுடைய புத்ராதிகளிற் காட்டிலும் ரூபவானாய்த் தோற்றுமிறே ப்ரேமத்தாலே; அப்படியே, இவர்களுக்கப்புக்கு அவதி யில்லாமையாலும், சொன்ன சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் பொறுக்கும்படி ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாகச் சொல்லுகையாலும், இப்படியாகையிலொருதட்டில்லை. காரணமான ப்ரேமத்துக்கு அவதியில்லாமையாலே, அதின்கார்யமாய் வருமவையுமெல்லாமுண்டாகைக் கொருகுறையில்லையிறே.

†ரஜோகுண பரசுரனை பலவனுங்கூட ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி பரமேச்சுர விண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதனானபடியை யநுஸந்தித்தார், அங்ஙனன்றிக்கே, ஸதவசிஷ்டராய் ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரமோசிதமானகர்மங்களை பகவத்ஸமாராதந புத்யா மாறுதே அநுஷ்டிக்கும் ப்ராஹ்மணர்க்கு உபாஸ்யனாய்க்கொண்டு திருக்கோவலூரிலே ஸந்நிஹிதனானபடியை யநுஸந்தித்தார்; தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமி என்கிற புத்திவிசேஷத்தைப்பண்ணி அவ்வோமுகங்களாலே ஆஶ்ரயிக்கை யன்றிக்கே, அவன்றன்னையே ஆஶ்ரயிக்கும் †அநுகூலர்க்காக, †ஜகத்துக்குக் காதாசித்கமாகவுண்டாம் ப்ரளயத்தைப்போக்கி நோக்குமாபோலேயும், †நித்யஸூரிகளுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ணுகைக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலேயும், அபரிச்சிந்நனை தன்னை, "இவனிவ்வளவிலுள்ளான்" என்று இவர்களுக்குப் பரிச்சேதித்து *பரதிபத்தி பண்ணலாம்படி தனக்குள்ளதடைய

இவர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிறவிடமாகையாலே, அவ்விடத்தைப் ப்ராப்யமென்று புத்திபண்ணி, அத்தைப்பேசி யநுபவிக்கிறார். ... ... *

அரு.—இருந்தண் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழிகளிலும் மேல்திருமொழிகளிலும் இத்திருமொழிதன்னிலும் திருப்பதிகளுக்குச் சிறப்பிட்டுச்சொன்னதுக்குக் கருத்தைச் சங்காபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வோநிலங்களுக்கித்யாதி).

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு இத்திருமொழிக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ரஜோகுணேத்யாதி). ராஜஸராயும் ஸாத்விகராயுமிருக்கிற இவர்களுக்கு முகங்காட்டிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்தலங்களிலநுபவத்திற்காட்டிலும் அநுகூலர்க்கு முகங்கொடுக்குமிடத்தில் இவர்களோடு தாமுமநுபவிக்கை பரமப்ராப்யமென்று திருவயிந்திரபுரத்துத் தெய்வநாயகனை யநுபவிக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். (அநுகூலர்க்காக) என்றதுக்கு, (நிற்கிறவிடமாகையாலே) என்றதோடந்வயம். இங்கு அநுகூலரென்றது - இத்திருமொழியி லநுஸந்திக்கப்படுகிற, வண்டுகள், குரக்கினம், அன்னம், சோலைகள் முதலானவையெல்லாம், ஸ்வாபதேசத்திலே, பாகவதர்களென்று திருவுள்ளம் பற்றி. "இருந்தண்மாநிலம்" இத்யாதியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாதி). "மின்னுமாழியங்கையவன்" என்றதைப்பற்ற (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதி). அன்றிக்கே, இத்திருமொழிக்கு உயிர்ப்பாட்டான "வையமேழுமுண்டு" என்கிற பாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தாரென்னவுமாம், "அடியவர்க்கு மெய்யனாகிய" என்றிறே யிருக்கிறது; "தெய்வநாயகன்" என்றிறே அதிலபாசுரம். .. .. *

மூ.—இருந்தண்மாநிலமேனமதாய்வளைமருப்பினிலகத்தொடுக்கி
கருந்தண்மாகடல்கண்டுயின்றவனிடமமலநன்மலர்த்தேற
லருந்தியின்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொதுளியம்பொழிலூடே
செருந்திநாண்மலர்சென்றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
இருந்தண்	மிகக்குளிர்ந்த	கருந்தண்மாகடல்	கறுத்துக்குளிர்ந்தபெருங்கடலில்
மாநிலம்	பெரியபூமியை (ப்ரளயங்கொண்டவனைறு)	கண்துயின்றவன்	யோகநித்ரைசெய்தருளுமவனுக்கு
ஏனமதாய்	வராஹரூபியாய	இடம்	வாஸஸ்தாநமாவது,
வளைமருப்பகத்தினில்	வளைந்தகொம்பினிடத்திலே	கமலம்	தாமரையினது
ஒடுக்கி	அடக்கி, (பின்பு)	நல	அழகிய
		மலர்	பூவிலுண்டான

தேரல	தேனை	செருந்தி	செருந்திமரத்தின்
அருந்தி	பானம்பண்ணி	நாளமலர்	அப்போதலர்ந்த பூவி
இன்இசை	இனியராகத்தை	சென்று அணைந்து	போய்க்கிட்டி [ல்
முரன்று	பாடி	உழிதரு	ஸஞ்சரிக்கிற
எழும்	கூட்டத்தாடநின்றுள்ள	திருவயிந்திரபுரமே	திருவயிந்திரபுரமென்னும் திவ்யதேசமாம். (க)
அளிகுலம்	வண்டுக்கூட்டங்கள்		
பொதுளி	திரண்டு		
அம்	அழகிய		
பொழிலூடே	சோலைநடுவிலே		

வ்யா —முதற்பாட்டு. (இருந்தண்மாநிலம்) மாநிலமென்று - பூமிப்பரப்பைச் சொல்லுகையாலே, தட்பத்தாலே-போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாந பரசுரமாயிருக்கும்படியாய், இருமையால்-அதில் பெருமையாய்க்கிடக்கிறது.†இத்தை ப்ரளயங்கொண்டவிடத்தில் சேதநாக்ருபாமாகாரமேயாயிற்றுத் திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கிடக்கிறது. (ஏனமதாய்) †காரியம் தெரிந்தவாறே தன்னையழிய மாறினன். †நீருக்கும் சேற்றுக்குமிறாயாத வராஹ விக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹித்தான். வளைந்த கொம்பிலகவாயில் ஏகதேசத்திலே யடக்கினான் இத்தால ரக்ஷ்யத்தினளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பைச் சொன்னபடி †இது ஸுரக்ஷிதமென்று திருவுள்ளத்தே பட்டவாறே. (கருந்தணித்யாதி) †கடல்களதோறும் கண்வளர்ந்தருளும் என்றொரு ப்ரஸித்தியுண்டு; அத்தாலே, (க) "உவாக்கும் கருங்கடல் நீருள்ளான" என்கிறபடியே சொல்லிற்றாகவுமாம் அன்றிக்கே, திருப்பாற்கடல்தான் மஹாவராஹத்தினுடைய குளம்பிலே துகளாய்க்குழம்பித் தன்னிறம்போயிற்றென்னவுமாம்.

(கமலமித்யாதி) †தாமரையினுடைய செவ்விபெற அலர்ந்து விலக்ஷணமான புஷ்பங்களிலே வண்டுகளானவை புக்கு மதுபானத்தைப்பண்ணும்; கழுத்தே கட்டளையாக மதுபானத்தைப் பண்ணுகையாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, இனிய இசையை முரலாநிற்கும் - †செவிப்பாடுடைத்தாக ஆளத்தி வையாநிற்கும். உள்ளுப்புக்கத்ரவ்யம் இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே, கொண்டு கிளர்ந்தெழுகிற வண்டுகளினுடைய ஸமூஹமானது, தாமரையிலே மதுபானம் பண்ணச்செய்தே, பின்னையும் சாபலாதிசயத்தாலே செருந்தியிலேபோய் மதுபானம் பண்ணுவதாக நினைத்து அதின் தேன்

(க) ௩ - திரு - ௩௭.

வெள்ளத்தை யநுஸந்தித்து; கிண்ணகத்தி விழிவார் கைகோத்துக் கொண்டிழிய ஆள்திரள் பார்த்திருப்பாரைப்போலே; (பொதுளி) வண்டுகள் வந்து செறியுமளவு மிருந்து, அவை திரண்டவாறே தர்சநீயமாகப்பூத்த, பொழிலூடே - சோலையினுள்ளே, செருந்தியினுடைய செவ்விப்பூவிலே சென்று கிட்டும். |(பொதுளி) திரண்டிருந்து உழிதராநிற்கும், †தாமரைப்பூவிலாசையாலே இழிந்து மதுபாநம்பண்ணின வண்டினம், செருந்தியில மதுவெள்ளத்தை யநுஸந்தித்துவிசாரியாதேயிழிந்து,"அகப்பட்டுக்கொடுநிற்கும்மது கார்யமல்ல" என்றுபாராதது கிண்ணகத்திலிழிய அஞ்சிக்கரையிலே உலாவுவாரைப்போலே, செருந்திப்பூவைச் சென்று கிட்டி அதிலிழிய அஞ்சி கரையிலே நின்று இதஸ்ததஃ ஸஞ்சரியா நிற்குமாயிற்று. (பொதுளி) செறிவு. பொழிலுக்கு விசேஷண மாகவுமாம். (க)

அரு —முதற்பாட்டு. (இருந்தணிதயாதி). அநிருத்தத்தையில் போகயாதிகளுண்டாகக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதனையிதயாதி). ப்ரளயத்துக்கு முன்புள்ள ஆகாரம ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தே கிடந்தது என்று திருவுள்ளம் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில கிடந்ததென்னவுமாம். (கார்யம் தெரிகையாவது)-ப்ரளயங்கொண்ட பூமியையெடுக்க விசாரிக்கை. "ஏனமாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது, "அதாய்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (நீருக்குமிதயாதி). மேலுக்கவதாரிகை (இதுவிதயாதி). * கருமை பெருமையாக்கி, நஞ்சீயர் வ்யாக்யாநம்பண்ணியிருந்தாலும், ப்ரஸித்தி ப்ராசுர்யத்தைப்பற்ற கறுப்பையே விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கடல்களதோறுமித்யாதி).

கமலம் - தாமரையுடைய, நல் - விலக்ஷணமான, மலரில், தேறலை - தேனை, அருந்தி - பாநம்பண்ணி, இனிதான இசைமுரன்று எழாநின்றுள்ள அளி-வண்டுகளினுடைய, குலம் - ஸமூஹமானது, பொதுளி - திரண்டு. அழகிய பொழில்நடுவே, செருந்தி என்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷத்தின நாட்பூவில சென்று கிட்டி ஸஞ்சரியாநிற்கிற திருவயிந்திரபுரமென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையினுடையவிதயாதி). விவரணம் (செவியித்யாதி). செவிப்பாடு - செவிக்கினிதாகப்பாடுகை. அந்வயங்காட்டுகைக்காக மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (பொதுளியிதயாதி). உழிதரு க்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாமரைப்பூவிலிதயாதி). ஷட்பதைகநிஷ்ட்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தெய்வநாயகன் திருவடித்தாமரைகளில் தேனைக் குறைவற உண்டு, ஆசையாலே, நித்யஸூரி பரிஷத்தகத்தனை *வாஸுதேவ தருவின் பாதமலரில தேனை புஜிக்கக்கோலி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று ஸ்வாபதேசத்தில் பலிதார்த்தம். ... . (க)

மூ.—மின்னுமாழியங்கையவனசெய்யவளுறைதருதிருமார்வன்
பன்னுநான்மறைப் பல்பொருளாகிய பரனிடம வரைசசாரல்
பின்னுமாதவிப பந்தலில் பெடைவரப பிணியவிழ் கமலத்துத
தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திருவயிந்திரபுரமே. (உ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகின்றுள்ள	பரன	ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கு
ஆழி	திருவாழியை	இடம	ஸ்த்தாநமாவது,
அம்	அழகிய [யனுய்,	வரைச்சாரல்	மலைப்பக்கங்களில்
கையவன்	திருக்கையிலேயுடை	பின்னும்	நெருங்கியிருந்துள்ள
செயயவள	பெரியபிராட்டியார்	மாதவிப்பந்தலில	குருககத்திப்பந்தலிலே
உறைதரு	நித்யவாஸமபண்ணுகிற [ளுய,	வணடு	வண்டுகளானவை
திருமார்வன்	திருமாரவையுடைய	பெடை	தஙகள்பேடைகள்
நான்மறை	நான்குவகைப்பட்ட வேதங்களால்	வர	வருகைக்காக
பன்னு	சொல்லப்படும	பிணி அவிழ்	கட்டு அவிழுகிற
பல்பொருள்	பதார்த்தங்களையெல்லாம்	கமலத்து	தாமரையிலே (புக்கு)
ஆகிய	தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடைய	தென்னவென்று	தென்னு! தெனு! என்று
		இன்இசைமுரலதரு	இனியஇசைபாடாநின்றுள்ள

திருவயிந்திரபுரமே. (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னுமித்யாதி) ஸர்வேச்வரதவ லக்ஷணமாகிறது - திருவாழியைக் கையிலே சலியாதே பிடித்தல், லக்ஷ்மீபதியாதல், வேதைக ஸமதிகம்யனுதல, இவையாயிறறு; இவை மூன்று மூண்டிங்கு. (மின்னுமாழியஙகையவன்) மேகததிலே மின்னினுற்போலே யிருக்கிற திருவாழியைக் கையிலே யுடையவன. (செய்யவளித்யாதி) அந்த மின்கொடிதான் ப்ரதேசாந்தரத்திலே தழுவினுறபோலேயாயிறறுப் பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையனுயிருக்கும்படி. (பன்னித்யாதி) பரந்து நாலுவகைப்பட்ட வேதததில் அவ்வோ விடஙகள்தோறும் சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களடஙகத் தனக்கு சரீரதயா பரகாரமாய், தானொருவனுமே பரகாரியா யிருக்கையாலே ஸாவஸ்மாத்பரனுனவன். (க) †"వేదైశ్చ సర్వై రహమేవ వేద్యః - வேதைஶ்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்யஃ" என்றுனிறே. (உ) "హ్రీశ్చ తే - ஹ்ரீஶ்சதே" (௩) †"అస్యేశానా - அஸ்யேசாநா".

க) கீதை. (உ) ஸ்ரீஸூக்தம். (௩) ஸ்ரீஸூக்தம்.

(வரைபித்யாதி) †பிராட்டியும் தானுமான சோத்தியில் ப்ரணய கலஹம் மாறாதே செல்லுமாபோலே யாயிற்று அங்குத்தை திர்யக்குக்களுடைய யாத்ரையும். மலையினபாயந்தத்தில் நெருக்கப்பட்டிருந்துள்ள மாதவிப் பந்தலிலே மதுபானம்பண்ண விழிந்த வண்டுகளானவை, தன்னிலதான ப்ரணயரோஷத்தாலே, "நீ நான" என்ன, அவ்வளவிலே பேடையானது, "இனி நீ ஜீவிக்கும்படியெல்லாம் நான் காண்கிறேன்" என்று, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, மாதவியின்மேலே செறியப்பூத்த பூவிலே புக்கொளித்தது; அத்தை யொழிய அரைக்ஷணம் ஜீவிக்கமாட்டாமையாலே, (க) "నైవదంశాన్- நைவதம்சாந்" (உ) "నజీవేయమ్ - நஜீவேயம்" என்று படுமிறே மேவல், அப்படி நோவுபட்டு, எல்லா†ஸாதநங்களையு மநுஷ்டித்து, †பல் பன்னிரண்டும் காட்டினவிடத்திலும் அதுக்குக் கேட்டதில்லை யாயிற்று; "இனிச்செய்வதென்?" என்று பார்த்து "கைகழியப்போகமாட்டாது, நாம்படுவது காண மறைந்த வித்தனை, நம்மிடற்றோசையாலே முகங்காட்டுவித்துக் கொள்வோம்" என்று பார்த்து, (பின்னுமாதவிப்பந்தலிலபெடைவர) அதிலே புக்க பேடையானது, ஊடல் தீர்ந்துவந்து முகங்காட்டும்படி †அப்போ தலர்ந்த செவ்வித் தாமரையிலே போய்ப்புக்கு தென்ன! என்று ஆளத்தி வைக்கத்தொடங்கிற்றாயிற்று †நக்குண்டார் †நாவெழாரிறே. பாட்டப்பகை தீருமென்பதிறே; (௩) †"பேதை நெஞ்சறவறப் பாடும்பாட்டை" என்னக்கடவதிறே. .... (௨)

அரு —இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், ஸ்ரீவராஹமாய, ஜகத்துக்கு வந்த ப்ரளயாபந்நிவ்ருத்தியைச்செய்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவிடம் தவள வந்திருக்கிறவிடமாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்தார்; இதில், ஸாவஸமாதபரன வாத்திக்கிறவிடமாகையால ப்ராப்யமென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மின்னுமாழி" இத்யாதிக்கு வ்யுத்க்ரமேண ப்ரமாண ப்ரதாசநம (வேதைரித்யாதி). "வேதை:" என்கிற பன்மையால், பேதஸ்ருதி, அபேதஸ்ருதி, கடகஸ்ருதி எல்லாம் சொல்லுகையால், "பொருளாகிய" என்றதுக்கு ப்ரமாணமென்று கருத்து. (அஸ்யேசாநா) என்றவநந்தரம், (௪) "శ్రీవత్సవక్షా నిత్యశ్రీరజేయ శ్శాశ్వతో ధ్రువః। తమసః పరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః। ஸ்ரீவத்ஸ

(க) ரா-ஸு-௩௬-௪௨.
(உ) ரா-ஸு-௬௬-௧௦.
(௩) தி-வாய-௯-௯-௯.
(௪) ரா-யு-௧௧௭-௧௫.

வக்ஷா நிதய ஸ்ரீரஜேயஸ் ஸாஸ்வதோ தருவஃ-தமஸஃ பரமோதாதா சஙகசக்ர கதாதரஃ'' என்ற தநுஸந்தேயம்.

(உறைதிருமாலவன்) என்னவமைந்திருக்கவும், ''தரு'' என்கையாலே, ப்ரணயகலஹம்மாறுதே செல்லுகை ஸித்தமென்று இத்தை தருவ்ஷடாந்தமாக்கி, பெடைவரும்படி இன்னிசைமுரலாநிறகும் என்றதுக்குத தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமிதயாதி). (ஸாதநஙகளையும்) எனகிறது - ஆதப்ரேஷஞாதிகளைப் பண்ணியென்றபடி. (பல்பன்னிரணடுமகாட்டி) என்றது - கெஞ்சியும என்றபடி. கெஞ்சுமபோது பதினறும என்னுதே பனனிரணடும் என்றது - மந்தஸமிததசையிலும் நாலுதோற்றுகிறது ஸிதகமாகையால அதிகமாகத்தோற்றுவது பன்னிரண்டேயென்கை. (அப்போதலாநத தாமரையிலேபுகககு) என்றதுககு - எஙகும தேடிததிரிந்து காணுகையால நாக கொட்டிக்கிடந்தது, பாடுமபோது நாககு நனைககககணடு அவிழதாமரையில போயிற்றென்றுகருதது. கெஞ்சினுல்வாராதது பாடினுல்வருமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நக்குணடாரிதயாதி). (நககுணடார) கிஞ்சித்காரம பெற்றவர்கள். (நாவெழார்) குற்றமசொலலமாட்டார். இததால் (க) ''ஶ்ஸ்னாதாய ந்ம ஸ்ரீ)ஸஃநாமஸஸ்நே-தஸ்மாத காயந்தம் ஸதரியஃ காமயந்தே'' என்கிறபடியே - கானரஸங் கேட்கில் குற்றஞ்சொல்லமாட்டாதே வருமென்றதாயிற்று. பாடப்பகைதீருமோவென்ன (பேதையிதயாதி). (உ)

மூ.—வையமேழுமுண்டாலிலை வைகிய மாயவனடியவர்க்கு
மெய்யனாகியதெய்வ நாயகனிடம் மெய்தகு வரைச்சாரல்
மொய்கொள் மாதவி செண்பகம முயங்கிய முலலையங்கொடியாடச்
செய்யதாமரைச செழுமபணை திகழ்தரு திருவயிந்திரபுரமே. (ரு)

பதம்.	உரை.
வையமஏழும	கீழ ஏழுலோகங்களை
உணடு	அமுதுசெயது [யும
ஆலிலை	வடதளததிலே
வைகிய	போதுபோககின
மாயவன்	ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனாய
அடியவாககு	தனககே எலலாவடிமையுமசெயயுமவாகளுக்கு
மெயயனாகிய	தன்னை யுள்ளபடிகாட்டுமவனான
தெய்வநாயகன்	தெய்வநாயகனுககு
இடம்	இடமாவது,
மெயதகு	எமபெருமான் திருமேனியில மாறாதவுத்துக்குததகக

பதம்.	உரை
வரைச்சாரல்	மலைபபககததில்
மொயகொள்	நெருங்கியிருநதுள்ள
மாதவி	குருக்கததியானது
செணபகம்	செணபகததை
முயங்கிய	தழுவின
முலலை	சிற்றிலைப்ப்ரதேசததில
அம	அழகிய
கொடி	முலலைககொடியானது [முலலை)
ஆட	அசைய, (அதினகாற
செழு	செழித்த
பணை	நீாநிலஙகளிலுள்ள
செய்யதாமரை	செந்தாமரை (அலர்நது)
திகழதரு	ஒளிசெயகிற

திருவயிநதிரபுரமே. (ரு)

வ்யா — மூன்றும்பாட்டு. (வையமித்யாதி) †பூமிபபரப்படங்கலும் வயிற்றிலே யெடுதது வைத்து ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தன.†அகடிதங்களைச்செய்தும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணுமவன். (அடியவாக்கித்யாதி) †காதாசித்கமாக ஜகதததுக்குவந்த பரளயததைப பரிஹரித்தாற்போலன்றிக்கே தன்னை நித்யாநுபவம் பண்ணவேணும என்றிருப்பார்க்கு, அதுக்கொருக்ஷணம் விச்சேதம் வருகையாவது - நித்ய†பரளயமிறே. தனக்கு அஸாதாரணமாயிருபபார்க்குத தன்படிகளையெல்லாம"இவனுக்குள்ள திவ்வளவு" என்று பரிச்சேதிததநுபவிக்கலாம்படி வெளியிட்டுகொண்டுநிற்கிற. (தெய்வநாயகனிடம) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்படிகளெல்லாம் அநுபவிக்கலாம்படி கொடுததுக்கொண்டிருக்குமாபோலே, இஙகுள்ள ஆஶ்ரிதர்க்கும் தன்னை அநுபவிக்கலாம்படி கொடுததுகொடு நிற்கிறவிடம (க)†"அஹமேவம்விதஃ - அஹமேவம்விதஃ" என்றுனிறே - †நான் பக்தயைகலபயன் என்றருளிச்செய்தவாறே, (உ) "பரம்ப்ரஹ்ம பரம்தாம - பரமபரஹ்மபரமதாம" என்று கேட்டிருந்தபடியாலே - நீ ஒருவன் பக்திகெளியனுவதென்னென்ன, "அஹமேவம்விதஃ - அஹமேவம்விதஃ" நாட்டில் பரிமாறுகிறபடி கண்டு சொல்லவொண்ணுதுகாண், அவ்வோ வ்யக்திகளில்கண்டபடி சொல்லவேணுங்காண், எனக்கிதுவே †பரகாரம் என்றுனிறே.

(மெய்தகு)†மெய்க்குத்தக்கிருக்கை - †மென்மையையுடைத்தாயிருக்கை. இதரவிஸஜாதீயமாயிருந்துள்ள மலையில் பாயந்ததிலே. (மொய்கொளிதயாதி) †மொய்யென்று - வலிக்கும், செறிவுக்கும் பேர. இங்கு, செறிவாய், நெருங்கியிருந்துள்ள குருக்கத்தியானது, செண்பகததைச்சென்று கட்டிக்கொண்டது; முல்லைநிலததிலே அந்தக் கொடியானது காற்றாலே அசைய, மருதநிலததிலுண்டான தாமரைகளில் அலருமளவாய்நின்ற பூக்களானவை இக்கொடியசைகிற காற்றுபபட்டு அலராநிற்குமாயிற்று. †சிவந்த தாமரைகளையுடைத்தான நீர் நிலங்களிலே உஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுள்ள. (திருவயிந்திரபுரமே) †அகடிதங்களை கடிப்பித்தும் அவனுஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமாபோலே, †விருததமான தேசததில அவையிரண்டையும் ஏககாலத்திலே கிடடியநுபவிககலாம் தேசமாயிற்று. ... (ங)

(க) கீதை - கக - ௫௪. (உ) கீதை - க0 - கஉ.

அநு.—மூன்றும்பாட்டு. (வையமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன பரத்வத்தை த தத்கார்யமான அகடிதகடநாஸாமர்த்யமுகேந அநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

வையமேழும் - கீழேழுலோகங்களும, உணடு - ஆலிலையில, வைகிய - போதுபோககின, என்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறா (பூமியித்யாதி). (பூமிப்பரப்படங்கவும்) எனறது-கீழில்லோகங்கள பூவிவரங்களாகையாலே. மேலுக்கவதாரிகை (அகடிதகஙையித்யாதி). அடியவர்க்குமெய்யனுகிறதும வையமுணடதுபோல் அகடிதமோவென்ன வருளிசசெய்கிறுர் (காதாசிதகேதயாதிவாக்யததாலே). (ப்ரளயமிறே) என்றவநந்தரம, ஆகையாலே அதுவாராதபடி என்று சேஷபூரணமபண்ணிகொள்வது அபரிசசிந்நனுனதன்னைப் பரிச்சேதிததநுபவிககும்படி பண்ணுகை அகடிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். நித்யஸூரிகள் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே தன்படிகளெல்லாமநுபவிக்கலாம்படி பணணினுனேயாகிலும,இங்குள்ளார்க்கு அங்ஙனநுபவிக்கை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அஹமிதயாதி). விவரணம (நாளிதயாதி). ஸ்வரூபதோ குணதஶ்ச நிரதிசயப்ருஹத்தாய் நிரவதிகதேஜோரூபமானவஸ்து பக்திக்கு ஸுலபமாயநுபவிக்கலாம்படி பணணினுயென்றல் இது நாட்டில் கண்டதில்லையேயென்ன (நாட்டிலித்யாதி). (ப்ரகாரம்).ஸ்வபாவம்.

(மெய்க்கு) என்றது. தெய்வநாயகன் திருமேனிக்கென்றபடி. (மென்மையையுடைத்தாயிருக்கை) - எமபெருமான்திருமேனியில் மார்ததவமபோலே மார்த்தவத்தையுடைத்தாயிருக்கை. மொய்கொள்-நெருங்கியிருந்துளள, மாதவியானது, செணபகத்தை, முயங்கிய - தழுவிய, முலலை முலலைநிலத்திலே - நிஜலப்ரதேசத்திலே, அமகொடியானது - அககொடியானது-முலலையென்ற சப்தததாலே சொல்லப்பட்ட கொடியானது, ஆட, அததாலே, செழும்பணையில-மருதநிலததில, நீர்நிலததில்-செய்யதாமரை திகழ்தரு திருவயிந்திரபுரமென்று திருவுள்ளமபற்றியருளிச்செய்கிறுர் (மெய்யெனறிதயாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). முல்லையங்கொடி - அழகியமுலலைக்கொடி, ஆட, தாமரையுடைய செழும்பணையிலே விளங்குகிற என்று அாத்தாந்தரமருளிச்செயகிறுா (சிவநதவித்யாதி). முந்தினவர்தததில, குறிஞ்சி நிலமான மலைச்சாரிலே முல்லைநிலமும் மருதநிலமுமிருக்ககூடுமோ வென்னும் சஙகையிலேயருளிச்செய்கிறுா (அகடிதஙகை யிதயாதி). (விருததமானதேசததில்)-அவையிரணடுகளும் விருத்தமான மருதநிலத்திலென்றபடி. . ... (௩)

மூ—மாறுகொண்டுடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன்றனமாவகமிருபிளவாக்
கூறுகொண்டவன்குலமகற்கின்னருள்கொடுத்தவனிடம்மிடைந்து
சாறுகொணடமென்கருமபிளங்கமுைதகைவிசுமபுறமணிநீழல்
சேறுகொண்ட தண் பழனமதெழிறிகழ் திருவயிந்திரபுரமே. (ச)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
மாறுகொண்டு	(நான்) சத்ரு என்று	கரும்பு	கரும்பினுடைய
உடன்று	கோபித்து [கொண்டு	இளங்கழை	குருத்தின் நுனியான
எதிர்ந்த	எதிரிட்டுவந்தவனாய	விசும்பு	ஆகாசத்தை [து
வல்	மிக்க பலமுடைய	உற	கிட்ட
அவுணன்றன்	ராக்ஷஸனான ஹிரண்	தகை	(அதனாலே) தகையப்
மார்வகம்	மார்வானது [யனது		பட்டிருப்பதாய்(அ
இருபிளவா	இரண்டுபிளவாம்படி		க்கரும்பினுடைய)
கூறுகொண்டு	கூறுசெய்து	மணிநீழல்	அழகியநிழலையுடைத்
அவன்குலமகற்	அவனுடையகுலபுத்ர		தாய்
கு	னான ப்ரஹலாதாழ்	சேறுகொண்ட	(கருப்பஞ்சாற்றாலே
	வானுக்கு		வெள்ளமிட்ட) சே
இன்அருள்கொ	நல்ல அருள்செய்தவ		ற்றையுடைத்தாய்
டுத்தவன்	னுக்கு	தண்	குளிர்ந்த
இடம்	இடமாவது, [ங்கி	பழனமது	நீர்நிலங்களின்
மிடைந்து	ஒன்றோடொன்றுநெ	எழில்	அழகு
சாறுகொண்ட	ஸாரமானது பெருகா	திகழ்	ஒளிவிடுகிற
	நின்றுள்ள		திருவயிந்திரபுரமே. (௪)
மெல்	ம்ருதுவான		

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (மாறுகொண்டித்யாதி). (க) †"ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்-ஸுஹ்ருதம ஸர்வபூதாநாம்"என்றிருக்குமவனோடே, † "நான்மாறு" என்று வந்தானாயிற்று; "நான்சத்ரு" என்று கொண்டு (உடன்று) "நான்சத்ரு" என்று சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அகவாயிலின்றிக்கே யிருக்கவுமாமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, அகவாயில் த்வேஷத்தோடே எதிரிட்டு முன்னேவந்த. (வல்லவுணன்). †ஹிரண்யனுடைய. சத்ருவென்று வாயாலே சொல்லுகையும், அதுக்கடியான நெஞ்சில த்வேஷமும், அதின கார்யமான முன்னேவந்து நிற்கையும், மூன்றையும சொன்ன†படி. தேவாகளுடைய வரத்தை ஊட்டியாகவிட்டு வளாத்த மிக்கபலத்தை யுடையனான ஆஸுரப்ரக்ருதியுடைய. (மார்வித்யாதி). பரந்த மார்வானது இரண்டு பிளவாமபடி கூறுசெய்தவன். †சீற்றத்தோடே நரஸிம்ஹம் வந்து தோற்றின தோற்றங்கண்டவாறே மெல்கினான்; பின்னையிரண்டு கூறாக்கிப் பொகட்டானாயிற்று குலவிரோதியான ஹிரண்யனைப்போக்கி, அவன்குலபுத்ரனுக்குத் தன்பேறான அருளைப்பண்ணினவன். †ஸர்வேஶ்வரன்றானேயிறே, பிதாவுக்கு ப்ரஜைபக்கலிலே வாத்ஸல்யமுறைத்து அவனை நோக்கும்படி பண்ணுகிறான்;

(க) கீதை - ௯ - உ௯.

அதில அந்த வாத்ஸல்யமபோய் தானே தானும்படி தோற்றிநின்ற வாறே தான் தமபபனி லணணிய வுறவாய்வந்து உதவினாயிற்று.

(மிடைந்திதயாதி) †பெறற தமபபன் பகையாக அவனிலண்ணிய உறவாயுதவினவன்றனக்குத தன்னிலண்ணிய உறவிலலேயிறே புறமபு; இபபடியிருககிறதானும (க) "ஆத்மைவ ரிபுராத்மந:- ஆதமைவ ரிபுராத்மந:" என்கிறபடியே, தனக்குததானே பகையாய் தன்னை முடிககபபாாததவன்று "உன்னை உன்கையில் காட்டித் தாரேன்" என்று நோக்குகைககாகவந்து நிற்கிறவிடம்; †பரஸ்பரம் நெருஙகி அந்நெருககம பொறுமையாலே ஸாரமானது பரவஹியா நின்றுள்ள மெல்லிய கரும்பினுடைய, இளஙகழையுண்டு - நுனியானது, ஆகாசததிலே சென்றுவளர, "இனியிவவருகு போகவொட்டோம" என்று தடுககுமாயிற்று ஆகாசம். இபபடிவளர்ந்த கரும்பினுடைய †அழகிய நிழலையுடைத்தாய், கருபபஞ்சாற்றாலே வெள்ளமிட்ட சேறுகளையுடைததாயிருந்துளள நீர நிலங்களிலழகு உஜ்ஜவலமாகா நின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே - (உ) †[தழீஇக்கொண்டு போரவுணன்றன்னைச் சூழ்த்தெங்கும தாழ்விடங்களபறறிப†புலால் வெளளம தானுகள] வ்யாபிததபோது ஹிரண்யனுடைய ருதிர வெளளததாலே பாாததபாாதத விடமெங்கும சேறு செய்தாற்போலே, கருமபுகளொன்றோடொன்று நெருங்கி ப்ரவஹிதத சாற்று வெளளததாலே பூமியெலலாம சேறாய்ககிடககுமாயிற்று. ... (ச)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (மாறுகொணடிதயாதி). கீழ்ப்பாட்டில், "அடியவர்கருமெய்யனுகிய" என்றருளிச்செய்தார்; அவர்களையடியராக்கினபடியையநுஸந்திததுக்கொண்டு, அவனிடம பராப்யமென்கிறாரென்று ஸஙகதி.

"மாறாய்" என்னுதே, "கொண்டு" என்றததால், தோற்றின உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹ்ருதமித்யாதி). "உடன்று" சினத்து என்றாய், தாத்பாயமருளிச்செய்கிறார் (நாணிதயாதி). கீழ்பலித்தவாத்தத்தையநுவதித்துக்கொண்டு வன்மையை உபபாதிக்கிறா (ஹிரணயனுடையவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (படி) என்றவநந்தரம அதுகருடலாக என்றுசேஷம். இருபிளவாககினவன் என்னவே அமைநதிருக்க, "கூறுகொணடவன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிசசெய்கிறா (சீறறத்தோடேயிதயாதி). "குலமகன்" என்கைக்கு ஈஶ்வரன் பிதாவோவெனனவருளிச்செயகிறார் (ஸர்வேஶ்வரன்றானேயித்யாதி).

"அவுணன் குலமகறகு இன்னருள்கொடுததவனிடம்-திருவயிந்திரபுரம்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பெற்றவித்யாதி). வாக்யார்த்தம்

(க) கீதை - ௬ - ௫. (உ) பெரியதிருவந்தாதி - ௫௭.

(பரஸ்பரமித்யாதி). "மணி" என்றதினர்த்தம (அழகிய) என்றது. "மார்வக மிருபிளவாக்கூறுகொண்டவன்" என்றதை தருஷ்டாந்தமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தழீஇக்கொண்டித்யாதி). (புலாலவெள்ளம்) - மகதப்ர வாஹம். .. .. (௪)

மூ.—ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்து சென்ற களிடமளந்தாயர்
பூங்கொடிக்கினவிடை பொருதவனிடம் பொன்மலர்திகழ்வேங்கை
கோங்குசெண்பகக்கொம்பினில் குதிகொடுகுரக்கினமிரைத்தோடித்
தேன்கலந்த தண்பலங்கனி நுகர்தரு திருவயிந்திரபுரமே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாவலி	மஹாபலியின்	இடம்	இடமாவது,
வேள்வியில்	யஜ்ஞவாடத்திலே	குரக்கினம்	குரங்கின் கூட்டமானது
சென்று	கிட்டி	பொன்மலர்	பொற்பூப்போலே
இரந்து	(மூன்றடிமண்ணை) அர்த்தித்து	திகழ	விளங்காநின்றுள்ள
ஆங்கு	அவ்விடத்திலேயே	வேங்கைகோங்குசெண்பகம்	வேங்கைகோங்கு செண்பகம் என்கிறவி
அகல இடம்	பரந்தபூமியை	கொம்பினில்	கொம்பிலே [வற்றின்
அளந்து	அளந்துகொண்டவனாய்	குதிகொடு	குதித்துக்கொண்டு
ஆயர்	இடையருடைய	இரைத்து	பெரிய ஆரவாரத்துடனே
பூங்கொடிக்கு	பூத்தகொடிபோன்ற நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக	ஓடி	ஓடிவந்து, [னே
		தேன்கலந்த	தேன்மிக்க
		தண்	அழகிய
இனவிடை	இனமானவ்ருஷபங்களையும் [னுகளு	பலங்கனி	பலாப்பழத்தை
		நுகர்தரு	புஜியாநின்றுள்ள
பொருதவன்	எதிரிட்டு நிரஸித்தவ		திருவயிந்திரபுரமே. (௫)

வ்யா—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆங்கித்யாதி). †"மஹாபலி தானம் பண்ணாநின்றான்" என்று கேட்டவாறே, அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே தன்னை அர்த்தியாக்கிச்சென்று, அவன்கையில் நீர் தன்கையிலே விழுந்த வனந்தரம் அவ்விடந்தன்னிலே நின்றே பூமிபரப்படைய அளந்துகொண்டு, இடையர் பூத்தகொடிபோலே யிருக்கிற நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக. உபக்ரம் தேட்டமான பருவமாயிற்று. (௧) "పతిసంయోగ సులభం వయః - பதிஸம்யோக ஸுலபம் வய:" என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொமபிலே கூட்டில் கிடைக்குமளவாய், இல்லையாகில தர்மிலோபம் பிறக்குமளவாயிருக்கை. இனமானருஷபங்களோடே பொருதவனுடைய ஸ்தாநம்.

(௧) ரா - அ - ௧௧அ - ௩௪.

(பொன்னிதயாதி) குரக்கினமானது, பொன்போலே யிருக்கிற மலர்விளங்கா நின்றுள்ள, வேஙகை கோங்கு செண்பகக் கொமபி னில் - இவற்றிலே தாவி பெரிய வேகததோடேவந்து ; அவவ ருகு போக்கின்றிக்கே. (தேன் கலந்த) †தேன்மிககிருந்துள்ள பலாப பழததை புஜிப்பாநிறகுமாயிற்று. ... ... (௫)

அரு —அஞசாமபாடடு. (ஆஙகிதயாதி) தனககுததானே பகையான இச் சேதநனைநோக்கி அநநயப்ரயோஜநனுக்குமவனென்ருர் - கீழ்ப்பாட்டில; அத்தாலே அநநயப்ரயோஜநரான அடியவர்க்கு மெய்யனுகை கேட்கவே ணுமோ, பரயோஜநாநதரபரனுக்குஙகூடத் தனனையழியமாறிக் காாயமசெய தானிறே என்று வாமநாவதாரவ்ருத்தாநததை யநுஸந்திததுககொணடு, அடியவர்க்குமெய்யனுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாககருதி, நபபின்னையிடத்தில வயாமோஹததால்செயத செயலையுமநுஸநதித்து, அவனிருநதவிடம் பாா ப்யமென்கிருரென்று ஸங்கதி.

"மாவலிவேள்வியிலசென்று - இரநது - ஆஙகு - அகலிடமளந்து" என்று அந்வயம திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிருர் (பஹாபலியித யாதி).

"தெட்டபழம் - மதுச்சொரியும" என்கிறபடியே - பலங்கனியில் தேன சொரியுமெனறருளிச்செய்கிருர் (தேனிதயாதி). ... . (௫)

மூ.—கூனுலாவிய மடந்தைதன் கொடுஞசொலின்திறததிளங்கொடி யோடும
கானுலாவிய கருமுகில் திருநிறததவனிடம் கவினுரும
வானுலாவிய மதி தவழ் மால்வரை மாமதிள் புடைசூழத
தேனுலாவிய செழும் பொழில தழுவிய திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
கூன் உலாவிய மடந்தைதன்	கூனேறின குப்ஜையி னுடைய	வான்	ஆகாசததிலே
கொடுமசொலி ன்திறதது	கடியபேச்சுககாக	உலாவிய	ஸஞசரிக்கிற
இளஙகொடி யோடும்	பிராட்டியும் தானு மாய்	மதி	சந்தரன்
கான்	காட்டிலே	தவழ	தவழுமபடி
உலாவிய	எழுந்தருளினவனுய்	மாலவரை	உயாந்த மலைகளும
கருமுகில்	கறுததமேகமபோன் ற	மாமதிள்	பெரியமதிளகளும
திருநிறத்தவன	வடிவழகையுடையவ னுக்கு	புடைசூழ	பக்கங்களிலேசூழ்ந் துகிடப்பதாய்
இடம	இடமாவது,	தேன் உலாவிய	வண்டுகள்ஸஞ்சரிககி ற
கவின்	அழகு	செழும்பொழில	அழகிய சோலைகளா ல
ஆரும	மிருககிருந துள்ள	தழுவிய	சூழப்பட்ட
			திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (கூனிதயாதி). (௧) †“సర్వాత్మనాన్ధః - ஸர்வாத்மநாந்த:” என்று, கண்ணில குருடேயன்றிக்கே நெஞ்சும குருடுபட்டிருககு மென்றாற்போலே, முதுகில கூனேயன்றிககே நெஞ்சும க்ரூரமாயாயிற்றிருபபது கூனியினுடைய கொடுஞ்சொலலுண்டு - (௨) “రామే వా భరతే వాహం విశేషం నోపలక్షయే - ராமேவாபரதே வாஹம்விசேஷம நோபலக்ஷயே” என்ற கைகேயி (௩) “ఏష మే జీవితస్యాన్తో రామో యద్యభిషిచ్యతే - ஏஷமே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோயதயபிஷிசயதே” என்று சொல்லுமபடி பண்ணின கொடிய சொலலாயிற்று (இளஙகொடியோடும) கொள்கொம்பு தேட்டமாயிருப்பது, அதில் தானே சென்று பற்றமாட்டாதே யிருப்பதான பருவமாயிற்று.(கானுலாவிய) †ஒருஸாககமாக, பெருமாள்தாமே, “உனக்குக காட்டில் வெமமை பொறாது” என்றருளிச் செய்தாரிறே. (கருமுகில) மின்கொடிதழுவ ஒருமேகம ஸஞ்சரிக்குமாபோலே, காட்டிலே யிருவருமா யுலாவினபடி.

கவினென்று அழகு; அழகு மிககிருந்துள்ள ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுககு, குழவிகள் சுரமேறுமாபோலே தவழ்ந்தேறவேண்டும்படியான ஓககததையுடைய பெரிய மலேகளேயும் பெரியமதிள்களேயும் சுற்றிலே யுடைததாய், வண்டுகள் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள அழகிய பொழிலாலே சூழபபட்ட திருவயிந்திரபுரமே. †முன்பு வநவாஸம பண்ணின சக்ரவாததிததிருமகனுக்குத், திருச்சிதரகூடததையும் தண்டகாரண்யததையும விஸ்மரித்து வர்ததிக்கலாம் தேசமாயிறறு. ... ... (௬)

அநு.—ஆறும்பாட்டு. (கூனிதயாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகிலும் தன்னேயாஶ்ரயிதத இந்தரனுக்காகத் தன்னேயழியமாறினது கேட்கவேணுமோ, க்ரூரையான கூனிசொற்கொணடு காப்புக்கயிற்றேடே ராஜ்யம்விட்டுக் காட்டுக்கெழுந்தருளினனிறே என்று அநத அபதாநத்தை யநுஸந்திததுு, அவனிடம் ப்ராப்யமென்கிறாரென்று ஸஙகதி.

கூனுல்வந்த அதாசநீயதையும, “மடந்தைதன்” என்றத்தாலேசொன்ன தானுனதன்மை - நெஞ்சில கரௌாயமென்னுமததையும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸத்ருஷ்டாநதமுபபாதிககிறார் (ஸர்வாதமநேதயாதி). ஸர்வாதமநாந்தன் - தருதராஷ்ட்ரன். இளஙகொடியாகில இவளோடே கானுலாவுவானென்னே

(௧) பா.ர- (௨) ரா-அ-எ-௩௫. (௩) ரா-ஆ-௪எ-௯.

ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸாககமாகவிதயாதி). ஆயிருக்கச்செய்தேயும் கொடியாகையாலே கூடத்துடாநதாளென்று கருதது

திருவயிந்திரபுரத்துக்குத் திருமதிள்களைச்சொல்லுகை புரவர்ணனோபயுகதமாகிலும், மலைகளையும மரஙகளையும வாணிததததுககு உடகருததருளிச்செய்கிருர் (முன்பிதயாதி). . . . . . (௬)

மூ —மின்னிலநுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணமவிலஙகலின்மிசையிலங்கை
மன்னன்நீண்முடிபொடிசெய்த மைந்தனதிடம மணிவரைநீழல்
அன்னமாமலரரவிந்தத தமளியில் பெடையொடுமினிதமரச்
செந்நெலார கவரிக்குலை வீசு தண் திருவயிந்திரபுரமே. (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னில்	மின்போன்ற	மணிவரை	ரத்நபர்வததின்
நுண	ஸூக்ஷ்மமான	நீழல்	நிழலிலே
இடை	இடையையுமுடையளாய்	அன்னம	ஹம்ஸஙகளானவை
மடம்	மடப்பததையுமுடை	மா	பெரிய
கொடிகாரணம்	கொடிபோன்ற பிராட்டிக்காக	அரவிந்தமலர்	தாமரைப்பூவாகிய
விலங்கலின்மிசை	ஸுவேலைமலையின் மேல கட்டப்பட்ட	அமளியில	படுக்கையில
இலங்கை	லஙகைக்கு [டைய	பெடையொடும்	தங்கள்பேடையோ
மன்னன்	ராஜாவானராவணனு	இனிது	இனிதாக [டே
நீள்முடி	பெரிய முடிகளபத்தையும்	அமர	தஙகியிருக்கும்படி
பொடிசெய்த	பொடிபடுத்தின	செந்நெல் ஆருகுலை	செந்நெலநிறைந்தகுலையானது [கிற
மைந்தனது	மிடுக்கனானவனுக்கு	கவரிவீசு	சாமரமபோலேவீசு
இடம	இடமாவது,	தண்	குளிர்ந்த
		திருவயிந்திரபுரமே.	(௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னிதயாதி) † மின்னோடொத்த நுண்ணிய இடையையுடையளாய், ஆத்மகுணங்களுக்கெல்லாம்தானே ஆஶ்ரயமாய், ஒரு உபக்ஷத்தோடேசோக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையுடைய ஶ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் ஹேதுவாக. †பிரிவில் ரக்ஷகனை இவ்வார்த்தை சொல்லுவிக்கும்படியான அழகிறே. (க) †[பூர்வமே சாருதத்இ-புரேவமேசாருததிம] மாயாம்ருகத்தின்பின்னே போவதுக்குமுன்பு, “இமமானைபபிடிததுததரவேணும” என்ற மூறுவலோடே †கொடுவந்து காட்டிறறிலர்களாகில், [அநந்தொக்இ-அகிந்திதாம்] “அவளைபபெருமையாலே ஜகதுபஸம்ஹாரமபண்ணினர்” என்றால், “அவளுககாக இது செய்தவிடம், தபபச்செய்தார்”

(க) ரா - ஆ - ௬௪ - எ௫

என்னவல்லாருண்டோ? (க) "யுக்தமித்யேவ மேமதிः - யுகதமிதயேவ மேமதிः" என்னுமிததனையாகாதே. †பிராட்டியை உளளபடியெல்லாமறியாத வெனக்கு மிருந்தபடியிது; இனி இவளையுளளபடியறிவார்என்கினைந்திருப்பார்களோ?(உ)[ஸதேவேதயாதி] †இத்தை வருக்கைக்கு நெஞ்சால்பட்ட விடாபடவேணுமே அழிக்கைக்கு. (விலங்கலித்யாதி) ஸுவேலசைலமாய், அதின்மேலே தரிகூடமாய், அதின்மேலே படைவீடாயிறேயிருப்பது; இபபடி ஒருவராலழிககவொண்ணாத படைவீட்டுககு நான் ராஜாவல்லேனோ என்று அபிமாகிததிருககிற பையலுடைய, தேவதைகளுடையவரங்களாலே பூண்கட்டியிருக்கிற முடிகளபததும் துகளாமபடி பண்ணின மிடுக்கனுனவன வாததிககிற ஸ்த்தாநம.

(மணிவரைநீழல்)ரத்நபர்வதச்சாயையிலே. (அன்னமிதயாதி) அன்னமானது, பெரியமலரான தாமரைபபடுக்கையிலே, †அதாகிறது - குளிததல, உண்ணுதல, மதுபாநம †பணணுதல, ஊடினல் ஒருவரையொருவரணிததாகாதபடி கடககக் கிடககைககு வேண்டுமிடமபோருமபடி பரபபுடைததான படுக்கையிலே. †ஜாத்யாசண்டாளரைப் பொறுத்தாலும் ப்ரணயாபராத சண்டாளரைப பொறுபபாரில்லையிறே; (ரு) †"பளளிகமலததிடைபபட்ட" என்னுமாபோலே. (செங்நெலாரிதயாதி) அபபடுக்கையிலே பேடையோடே இனிதமரும்படியாக, அவ்வநுபவததுக்குத †தண்ணீரத்துரும்பாகையன்றிககே இனிதமரவீசுமாயிற்றுச் செந்நெல; ஒருசேதநனென்று துணுககெனனவேணடாதே, நிறைந்த கவரிககொததை வீசாகிறகுமாயிற்று. ... ... (எ)

அநு.—ஏழாமபாட்டு. (மின்னிதயாதி) "இளஙகொடியோடும் கானுலாவிய" என்றநுஸநதிததவாறே அங்குணடான அபதாநமெல்லாம திருவுள்ளத்திலோடி அவன மிடுக்கை அநுபவிககிறுரென்று ஸஙகதி.

"மினனில்" என்ற பஞ்சமியை உபமாநார்தததிலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறுர் (மினனுடித்யாதி). சீதைகாரணமாகவென்னவமைந்திருகக, இங்ஙன வாணித்துச்சொன்னது - அழகே காரணமெனகைக்காக வென்றருளிச்செய்கிறுர் (பிரிவிலிதயாதி). "இவ்வார்த்தை" என்ற வாாததைதானேதென்ன வருளிசசெய்கிறுர் (புரேவேத்யாதி). (கொடுவந்து) என்றவநந்தரம, ஜகததிலுள்ளாா என்றுசேஷம். திருவடிபிராட்டியைககணடபின்பு, பெரு

(க) ரா-ஸு. (உ) ரா-ஆ-கூச-எடு. (ரு) கூ-எ-கூ.

மாள் பிரிவால்படுகிறபாடெல்லாமுசிதம் என்றிருந்தால் நித்யாநுபவம்பண் ணுகிற நித்யஸூரிகள் கொண்டாடுகை கைமுதிகந்யாயஸித்தமென்கிறார் (பிராட்டியையித்யாதி). (இத்தை) - ஜகத்தை.

“மா” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அதாகிறதித்யாதி) (பண்ணுதல்) என்ற வநந்தரம், என்னையொழியச்செய்தாய என்று இவ்வளவும் கூட்டுவது. ப்ர ணயகலஹம் பிறந்தால தனியேகிடக்கவேணுமோ, பொறுக்கவொண்ணாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார (ஜாதயாசண்டாளரை யித்யாதி). திர்யக்குக்க ளுக்கு ப்ரணயகலஹப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பள்ளி கமலத்தித்யாதி). (தண்ணீர்தரும்பாகையன்றிக்கே) என்றதுக்கு - கேவலம் தண்ணீரில் பிறந்த ஸ்வயமாயேபோகாமே சேதநக்ருத்யமான கவரிவீசிற் றென்றும, கேவலசேதநமாய போகப்ரதிபந்தகமாகாமலிருந்ததென்றும தாத் பர்யம் கண்டுகொள்வது. . .. . (எ)

மூ —விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்வில்லிறுத்தடல்மழைக்
நிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்நிலவியவிடம்தடமார் [கு
வரை வளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு மலை வள ரகிலுந்தித்
திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயலபுகுதிருவயிந்திரபுரமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விரை	நறுநாற்றம்	ஆர்	நிறைந்த
கமழ்ந்த	கமழாநின்றுள்ள	வரை	மலைகளுக்கு
மெல்	ம்ருதுவான	வளம்	அழகாய்க்கொண்டு
கருங்குழல்காரணம்	கறுத்த திருக்குழலையுடைய பிராட்டிக்[காக	திகழ்	விளங்காநின்றுள்ள
வில்	வில்லை	மதகரி	மதத்தகஜத்தின்
இறுத்து	முறித்தவனாய்,	மருப்பொடு	கொம்பையும்
அடல்	யுத்தோந்முகமான	மலைவளர்	மலையில்வளருகிற
மழைக்கு	வர்ஷத்துக்கு	அகில்	அகில்மரத்தையும
நிரை	பசுக்கூட்டம்	உந்தி	தள்ளிக்கொண்டு
கலங்கிட	நோவுபட	திரை	அலையானது
வரை	கோவர்த்தநகிரியை	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து
குடை	குடையாக	அணை	சேருகிற
எடுத்தவன்	எடுத்துக்காத்தவன்	செழுநதி	அழகியஆறு
நிலவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுகி[ற	வயல	வயலில்
இடம	இடமாவது,	புகு	பாய்கிற
தடம்	தடாகங்கள்		திருவயிந்திரபுரமே. (அ)

வ்யா —எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநிற் பதாய் ம்ருதுவான கருங்குழலையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள்ஹே துவாக வில்லை முறித்தது. †(க)“ஸர்வகந்தஃ-ஸர்வகந்தஃ”என்கிறவஸ்து,

(க) சாந்தோக்யம்- ௩- ௧௪ -

"முடியும், முடியாது" என்றுபாராதே மேல்விழுந்து வில்லைமுறி க்குமபடியாயிறறுக் குழலின் பரிமளம். † அதாகிறது-அவ்வருகு பெறவிருககிறது இவளையாகில் நடுவுண்டான பரதிபந்தகங்கள் கொடு கார்யமென்! என்றிருந்தார். (அடலமழைக்கு)† அவளழகிலே துவக்குண்டு செய்த செயலேயன்றிக்கே, ஸ்வரக்ஷணததி லந்வய மில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்குமாக மலையையெடுதது மழை யைப பரிஹரிததாளுயிறறு. † இந்தராலே யேவபபட்ட மேகங்கள வாஷிக்க அதிலே பசுக்களும் இடையரும நோவுபடபபுக, கோவர்த தநகிரியைதரித்து ரக்ஷிததாளுயிறறு.(அடல் மழைக்கு)(க) †"போா க்களதது"என்னுமாபோலே யுததோந்முகமான வர்ஷத்துக்கு.(நிரை கலங்கிட) (உ) "ஶுதீவார்ஷம் - அதீவார்ததம" என்கிறபடியே நோவு பட. (நிரைகலஙகிட அடல்மழைகமு-வரைகுடையெடுத்தவன்). † வி ஶ்வாமிதராதிகளோடாதல், ஜநகாதிகளோடாதல் கூட்டிச்செய்யும் ஜாமமனறே! தோறறிறனெரு மலையையெடுததுப பரிஹரிததாளு யிறறு.(நிலவியவிடம்) இந்தரன வாஷிபபிக்கப பிற்பாடராய் நோவு படவிட்டாறபோலேயாகவொண்ணுதென்று, ஏற்கவே நோவு படா மே நோககுகைககாகவந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமாயிற்று.

(தடமிதயாதி) † தடமென்று-தாழ்வரையாய், தான்வளரா நின் றுள்ளவரைபோலே அழகு விளங்காநின்றுளளமததகஜததினுடைய வென்னுதல்; அனறிககே, தடமென்று-தடாகமாய், தட ங்கள்மிக்கிரு ந்துளளவரைக் கழகாய்க்கொண்டு விளங்காநின்றுள்ள மததகஜத்தி னுடைய மருபபோடேகூட வென்னுதல். மலைககுச்சிறப்பாக ஆனைகளைச் சொல்லக்கடவதிறே. (மலைவளரகிலுந்தி) மலையிலே மநுஷ்யாதிகளால்வரும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே, ஆகாசாவகா சததை இடமடைத்துக்கொண்டு தான்கண்டபடி வளருகிற அகிலை வேரோடேபறித்துததள்ளிக்கொண்டு. (திரையிதயாதி) வர்ஷித்த வாறே,மலையருவிகளானவை ஆனைக்கொம்பையும் அகிலமரத்தையும் முறிததுததன திரைகளாகிற கைகளாலேயேந்திககொணடு வயலிலே வந்து புகுருமாயிற்று. அளவுபட்ட வாய்ததலைகளாலேயாதல், கை வாய்ககாலாலேயாதல் புகுருகையன்றிக்கே, விளைவில்லாக்கடலிலே போய்ப புகுகையுமனறிக்கே, ஆறுதானே வயலிலேவந்து புகுருமா யிறறு. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாமபாட்டு. (விரையிதயாதி) பிராட்டியழகில துவக்குணடு ராவணனைவென்ற மைந்தன் என்ருா கீழப்பாட்டில், அவ்வளவோ, அவளைக கைப்பிடிக்கப்போனவனறே பரிமளததில நசையாலே வில்லைமுறித்த மிடுக்கையும், அவ்வளவனறியே, க்ருஷ்ணனுய் மலையெடுததானென்று மநுஸந்தித்து, அந்தமிடுககனிருககுமிடம பராப்யமெனகிருரெனறுஸஙகதி.

கமழ்ந்த மென் கருங்குழல என்ருலமையாதேர, "விரை" என்று விசேஷிததது கருக கருதமெனனெனன வருளிசசெய்கிருா (ஸாவகந்த இதயாதி). (ஐஞ்) விதத்வ்யாகயாதகு வாக்யம (அதாகிறதித்யாதி). ஒருகாமுகன, வ்யாமோஹததாலே காாமுகததை முறிததானென்கிறவிது மிடுககாகவேணுமோவென்ன வருளிச்செயகிருா (அவனீதயாதி). மலையெடுககுமபடி மழைவர ப்ரஸகதியைக் காட்டாகின்றுகொணடு விவரிக்கிருா (இந்தரனிதயாதி). மழையை யுத்தோந்முகமானதாகச் சொன்னுருணடோவென்ன (போாககளதமென்னுமாபோலே) என்கிருா். "சலமாமுகில் பலகணப்போாக்களததுச் சரமாரிபொழிந்து" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தாற்போலே யென்று கருதது. அா்ஜுநனைப்போலே சரக்கூடமாகக்கட்டாதே, மலையெடுப்பானென்னென்ன; இடையனுகையாலே பெருமாளைப்போலே விசாரியாதே செய்தானென்கிருா (விஶ்வாமிதரேதயாதி).

ஆா்தல் - மிகுதியுாய், வளர்த்தியைச் சொலலுகிறதென் றருளிசசெய்கிருா் (தடமென்றித்யாதி). ... ... (அ)

மூ.—வேல்கொள்கைத்தலததரசாவெமபோரினிலவிசயனுககாய்மணிதேர்க
கோல்கொள்கைததலத்தெந்தைபெமமானிடம்குலவுதணவரைச்சாரல்
கால்கொள்கண்கொடிககையெழுககமுகிளமபாளைகளகமழ்சாரல்
சேல்கள் பாய்தரு செழுநதி வயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. (கூ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
கைத்தலத்து	கையில்	கைததலதது	கையில்
வேல்கொள	வேலையுடையரான	கொள்	கொணடுநின்ற
அரசர்	துர்யோதநாதிகளு	எநதை	என்குலநாதனை
வெம்	பயாவஹமான[டைய	பெமமான்	ஸாவேஶ்வரனுக்கு
போரினில	பாரதயுததததில்	இடம	இடமாவது,
விசயனுக்குஆய்	அாஜுநனுககே அநுகூலனுய் (அவனுடைய)	குலவு	எலலாராலும்கொண்டாடப்படுகிற
		தண	குளிர்ந்த
மணித்தோ	அழகியதேர்முன்னே	வரைச்சாரல்	பர்வதபாாஶ்வத்தில்
கோல்	உழவுகோலை	கால	வெற்றிலைககாலகள

கணகொள	கணதோறும கிளைக்கி	சேல்கள்	சேல்மத்ஸ்யங்கள்
கொடி	கொடியானது . [ற	பாய்தரு	பாயகிற
கையெழ	கையெழாநிற்குமதாய்	செழுநதி	அழகிய ஆருனது
கமுகு	பாக்குமரங்களின	வயல்புகு	வயலில பாயாநின்றுள்ள
இளமபாளைகள்	இளைதானபாளைகள்		திருவயிந்திரபுரமே. (௯)
கமழ்	பரிமளியாநிறகிற		
சாரல்	பாயந்ததகையுடைததாய்		

வ்யா — ஒன்பதாம்பாட்டு. (வேலிதயாதி). †பகதத்தனில குறைந்தாரிலலையிறே அநகேறினபேரில;(க) ஸார்தம் ஸஞ்சாதயபண்ணவேண்டும்படியிறே. (அரசா)பரிகரம்தூசியேற ராஜாக்கள்கடக்கநிற்கையன்றிககே, ராஜாக்களே தூசியேறினபோராயிறறு. (வெம்போர்)பாரதஸமரமென்றால கேட்டவர்களுக்கும்வயிறெழுக வேண்டும்படியான யுத்ததிலே காணவந்தசோழர்கரும் தங்களை நோக்குகைககுக் கையிலே ஓராயுதம்பிடிததுககொண்டு நிற்கவேண்டும்படி பயாவஹமிறே (விசயனுக்காய்)†அாஜுநனுக்காகத தனனை அழிவுக்கிட்டு. †ரதியைசசிறினவன் ஸாரதியையிறே யழியச்செய்வது.†உடமபுககு ஈடு இடாதே தன்னை அழிவுக்கிட்டு நின்றாயிறறு. †தான்கொண்ட விஜயமும் அாஜுநன்தலையிலே கிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டு வைத்தானாயிற்று (உ)†“மலைபுரைதோள்” இத்யாதி. (மணியித்யாதி) ஶ்லாக்யமான தேரிலே, கையிலே உழவுகோலைக் கொண்டுநின்ற என்குலநாதனுடைய ஸ்தநாநம.

(குலவிதயாதி)†கொண்டாடபபாரத்தால் தன்னையேகொண்டாடும்படியாயிருக்கிற குளிர்ந்த மலைசசாரலிலே-பாயந்தததிலே. (கால்கொள்கண்கொடி)காலுண்டு-†வெறறிலைககால்; அதுமறையும்படியாகக்கண்தோறும்†பலவிபற்றுமாயிறறு வெறறிலைக்கொடி அககொடிகள், கமுகுகளினுடைய இளம்பாளைகள விரிந்த பரிமளததாலே வெருவிட்டாற்போலேயிருக்க, கையெழாநிற்கும். கையென்று - வெறறிலைக்கிளைகளிறே. இபபடிபபட்டசோலையையுடைததாய், இச்சோலைக்கணித்தாயிறே ஆறுமிருப்பது அபபரிமளததிலே மதுபாநம்பண்ணினாற்போலேகளித்து சேல்கள் பாயாநிற்குமாயிற்று. இபபடியிருக்கிற அழகிய நதியானது வயலிலேபுகுமாயிற்று. அதாவது - இவவயலளவுமாயிற்று ஆறாய் வருவது; இங்கேவந்தவாறே வயலிலேபுகுந்தாயிற்றுப்போவது.

(க) பாரத- (உ)

ஆக, தாரகம் கார்யத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் தேசமாயிற்று. தான் வெல்லச்செய்தேயும், "அர்ஜுநனை வென்றான்" என்று சொல்லலாம்படி க்ருஷ்ணன் அவனுக்குப் பரிகரமாய் அந்தர்ப்பவித்து நிற்குமாபோலே, தான் விளைவிக்கச் செய்தே "வயல் விளைந்தது" என்று சொல்லலாம்படியாயிற்று இருப்பது. ... ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு (வேலித்யாதி). மலையெடுத்து மழைதடுத்தானென்று க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, அவனுடைய ஆச்ரித பக்ஷபாதத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

போரில் வரும் அரசர்க்கு ஆயுதங்களநுக்தஸித்தமன்றோ. விசேஷிப்பானென்னென்ன, கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பக்ஷத்தனிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "ஊரஸ்தாசஸாத்யமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சஸாத்யமாதவ:" - ஊரஸாசசாத்யமாஸ பார்த்தம ஸஞ்சசாத்யமாதவ:" என்கிறபடியே பக்ஷத்தன் விட்ட அஸ்த்ரத்தை க்ருஷ்ணன் தன்மார்விலேற்று அர்ஜுநனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமானால், அவனிலும் மிகுத்த அரசர்வேல்கள் க்ருரங்களானவைக்காக விசேஷித்தாரென்று கருத்து. "விசயன் மணித்தோர்க்கோல்கொள" என்றதாலே - தன்மேன்மையழித்து ஸாரதியாய் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கினமை தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுக்காகவித்யாதி) ரதிகன்றோ அர்ஜுநனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரதினயித்யாதி). "விசயனுக்காய்" என்றது - விஜயனுக்கேயாமென்று ஸாவதாரணமாகக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உடம்புக்கித்யாதி). ஸவரக்ஷணார்த்தமாக உடம்பிலே கவசம்போடாமலிருந்தானென்று கருத்து. பார்த்தர்க்காயென்றே, "விசயன்" என்று அவனை நிரூபித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). தான்கொண்ட விஜயம் அவன்மேலே யேறிட்டதுக்கு ப்ரமாணம் (மலையித்யாதி). "அலைவலை" என்கையாலே - தான்செய்த விஜயத்தையெல்லாம் அர்ஜுநன்மேலே யேறிட்டுத் தானேகொண்டாடினானென்று கருத்து.

குலவுதல் - உலாவுதலாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டாட்டவித்யாதி) (வெற்றிலைக்கால்) என்றது - வெற்றிலைக்கொடிவளரும்படியான கொள்கொம்பு. (பல்விபறழகை) கிளைக்கை. . (௯)

மூ—மூவராகியவொருவனை மூவுலகுண்டுமிழ்ந்தளந்தானைத் [த்து
தேவர்தானவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தண்திருவயிந்திரபுர
மேவுசோதியைவேல்வலவன் கலிகன்றிவிரித்துரைத்த
பாவுதண்டமிழ் பத்திவை பாடிடப் பாவங்கள் பயிலாவே. (௧௦)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
மூவாஆகிய	பரஹம விஷ்ணு ருத்ரரூபியான	மேவு	நித்யவாஸமபண்ணுகிற
ஒருவனை	அத்விதீயனுய,	சோதியை	தேஜஸ்வியானவன் விஷயமாக
மூவுலகு	மூன்றுலோகங்களை	வேலவலவன	வேலாலேயெதிரிகளை ஜயிக்கவல்ல
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும	கலிகன்றி	ஆழ்வார
உமிழ்ந்து	வெளியில புறப்படவிட்[டு	விரித்து	விஸ்தரித்து
அளந்தானை	(மஹாபலிபக்கலிலிரந்தும்மீட்டு) அளந்துகொண்டவனு	உரைத்த	அருளிச்செய்ததாய
		பாவு	பரந்த
தேவா	தேவாகளும [ய,	தண்	அழகிய
தானவா	அஸுராகளும	தமிழ்	தமிழ்பாஷையான
சென்றுசென்று	பலகாலசென்று	இவைபத்து	இப்பத்துப்பாட்டை
இறைஞ்ச	ஆஸ்ரயிக்கலாமபடி	பாடிட	பாட [யும்
தண்	ஸ்ரமஹரமான	பாவங்கள	பாபஙகள
திருவயிந்திரபுரத்து	திருவயிந்திரபுரததி[லே	பயிலா	சேரமாட்டா (௧௦)

வ்யா — பத்தாமபாட்டு. (மூவரித்யாதி) பரஹ்மருத்ராதிகளுடைய சரீரத்துக்கும ஆத்மாவுக்கு மந்தராத்மதயாநின்று ஸருஷ்டிஸம்ஹாரஙகளைப்பண்ணுகையாலும, ஸ்வேநரூபேணநின்று பாலநததைப்பண்ணுகையாலும; (மூவராகிய ஒருவனை) (௧)†"బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం- பரஹ்மவிஷ்ணுசிவாதமிகாம"ஆக ஸர்வஙியந்தாவாயிறறு. (மூவுலகித்யாதி) ஆபத்ஸகனுமாயிறறு (தேவரித்யாதி) (௨) "దేవానాం దానవానాంచ தேவாநாம தாநவாநாஞ்ச" என்கிறபடியே, தன்னுலே ஸ்ருஜ்யரானவர்களிரண்டு திறத்தாரக்குமொத்திருக்கையாலே, தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதஸித்திக்காக தேவாகளுக்கும் அஸுரர்களுக்குமுடையச் சென்றாஸ்ரயிக்கலாமபடி திருவயிந்திரபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணி, அததாலே பரமபத்ததிறகாட்டிலு முஜ்ஜவலனுயிருக்கிறவனை †எல்லாமில்லையிறே பரமபதத்தில; இவர்களுக்கு அபேக்ஷிதஸம்விதாநம பண்ணுகையால வந்தவேற்றமுண்டிறேயிங்கு.

(வேலவலவன) (௩) "ஆழிவலவன்" என்னுமாபோலே. (விரித்துரைத்த) சொல்லுகிற லக்ஷணஙகளுண்டாமபடிசொன்ன. †"விரித்துரைத்த" என்றும, "தொகுத்துரைத்த" என்றுமுண்டிறே. சிஷ்டிக்கென்ன நெஞ்சிலே படுமபடிபண்ணுகையும, இவாகளுக்குப் பரக்கச் சொல்லுகையும், இவையெல்லாம வேணுமிறே. (பாவு) பரந்து.

(௧) வி-பு-௧-௨-௬௬. (௨) ஜி-ஸ்தோ-௨. (௩) ௩ - திரு - ௭௬.

ஸபாதலக்ஷமாயிருக்கையன்றிக்கே பததாயிற்று. (பாவங்களை பயிலாவே) பாபாநுபவம பண்ணுகைககாகவிறே ஸம்ஸாரததிலே பிறககிறது, அவையநுபவிககவந்த விததேசததிலே இததையதிகரிககில; அவைதான் "நமக்கிருபபிடமலல" எனறு விடடோடிபபோம.(௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

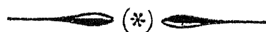
---

௮௩ —பததாமபாட்டு (மூவரிதயாதி). "ஸ்ருஷ்டடி ஸ்ததிதி ஸமஹாரங்கள் மூன்றும் விஷ்ணுவேபணணுகிறான்" என்றதுககு ப்ரமாணம (பரஹமேதயாதி)."సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । సస౦జ్ఞా౦ యాతిభగవానేక ఏవ జనార్దనః - ஸ்ருஷ்டடி ஸ்த்திதயநத கரணீம ப்ராஹமவிஷ்ணு சிவாத்மிகாம | ஸஸமஜ்ஞாம யாதி பகவா நேக எவ ஜநாாததநஃ" என்று பரமாணசேஷம. (எலலாமிலலையிறே) என்றது - அநுகூல ப்ரதிகூலவிபாகமிலலையிறேயென்கை.

நெஞ்சிலேபடும்படி ஸங்க்ரஹமாக உரைககவமையாதோ, விரிததுரைப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார (விரித்தித்யாதி). அநநிஸஙகரஹ விஸ்தரமாகச் சொன்னாரென்கை. .. .. (௧௦)

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி, ௯ - ம் பத்து, ௨ - ம் திருமொழி

ஊன் வாடப்ரவேசம்.

வ்யா —(௧)†"அடியவர்க்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயகனை" என்று †ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாகைக்காகத் திருவயிந்திரபுரத்திலே ஸந்நிஹிதனானனென்றார் - கீழ், அவனபடி இதுவானபின்பு, விரோதியான தேஹத்தைக்கழித்து பகவத்ப்ராப்தி பண்ணவேண்டியிருப்பார்க்கு §(சரீரத்தையொறுத்து ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணவேண்டா, அவனுகந்து வர்த்திக்கிற திருச்சித்ரகூடத்தை யாஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்) (௨) "மன்னுமழலநுகர்ந்தும் வண்டடத்தினுட்கிடந்தும்" என்கிறபடியே - கோடைகாலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தராயும், சீதகாலம் தடாகங்களிலே அகமர்ஷணம்பண்ணியும், அதிலே பாசியேறக்கிடந்தும், இப்படி சரீரத்தையொறுத்து, அப்பக்ஷராயும், வாயுபக்ஷராயும், சாகமூலபலாதிகளை புஜித்தும் தபஸ்ஸுபண்ணிக்லேசிக்கவேண்டா; பரஸ்யாத்யாபத்துக்களில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாய, ராவணஹிரண்யாதிகளாலே நலிவுவந்தகாலத்து ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்தும், இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஸ்வரன், ஸ்ரிய:பதி, திருச்சித்ரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனானான, அத்தேசத்தைச்சென்று சேரவே ஸகலவிரோதிகளும்போய அவனைப்பெறலாம். சடக்கென அத்தேசத்திலேசென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... ❊

அரு.—ஊன்வாடப்ரவேசம்.—திருவயிந்திரபுரத்திலே* அடியவர்க்கு மெய்யனாய் தெய்வநாயகனிருக்கையால அங்கேதானே ஆஸ்ரயிக்கச்சொல்லலாயிருக்க, "திருச்சித்ரகூடத்திலசென்று சேர்மின்கள்" என்று உபதேசிப்பானென்னென்கிற சங்கையிலே ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அடியவர்க்கிதயாதி). (ஆஸ்ரிதர்க்கு) என்றது - திருமேனியோடிருக்கும் மாஸ்ரிதர்க்கென்றபடி.

(௧) ௯-௧-௯.   § குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

௧.—ஊனவாட வுண்ணாதுயிர காவலிட
டுடலிலபிரியாப புலனைந்தும நொந்து
தாம வாடவாடத தவம செயயவேணடா
தமதாவிமையோ ருலகாளகிறபீர
கானுட மஞைஞைக கணமாட மாடே
கயலாடு கானீரப பழனம புடைபோயத
தேனுட மாடக் கொடியாடு தில்லைத
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (க)

பதம்.	உரை.
இமையோருல	பரமபதததை
தமதா [கு	தஙகளதாக
ஆளகிறபீர	ஆளவேணடியிருககுமவாகளே!
ஊன்	மாமஸமானது
வாட	வற்றியுலருமபடி
உணணாது	போஜநாதிகளைத தவிாநது
உயிா	பராணனை (போகாதபடியாக நீா காற்றுமுதலானவறறு
காவலிட்டு	சிறையிலிட்டு [ல)
உடலிலபிரியா	சரீரததை விட்டுபபோகாத
ஐந்துபுலனும	ஐந்து இந்த்ரியஙகளு
நொநது	வருநதி [ம
தாம	தாஙகள [க்குமபடி
வாடவாட	மேலமேலும கலேசி
தவமசெயயவேணடா	தபஸஸூபணணவேணடாம;
கான	வநமானது

பதம்	உரை
ஆட	அசையுமபடியாக
மஞைஞைக்கண	மயிலதிரளகள
ஆட [ம	ஆடவும
மாடே	பககத்திலே
கயல	கயலமதஸ்யஙகள
ஆடு	ஸஞ்சரிககிற
நீா	நீரோடுகிற [டைய
கால	வாயக்காலகளையு
பழனமபுடைபோய	நீாநிலஙகளினருகேபோய
தேன்	வணடுகள
ஆட	மேலேயெழுபபறககு (அககாறறுலே)
மாடம்	மாடஙகளிலுளள
கொடி	கொடிகள
ஆடு	அசையாநிறகிற
தில்லைததிருசசித்ரகூடம	தில்லைததிருசசித்திரகூடததை
சென்றுசோமினகள	சென்றுசேருங்கோள். (க)

வ்யா-முதறபாட்டு (ஊன்வாட)மாம்ஸமானது குறைய அசநர்வஸநாதிகளைககுறைததது, பராணனகளைபபோகாதபடி அபபக்ஷண வாயுபக்ஷணஙகளாலே காறகட்டி, சரீரததை விட்டுபபோகாத இந்த்ரியஙகளைந்தும ஸ்வஸவவிஷயஙகளைபபெறுமையாலே நொந்து ஈடுபடும்படி தாங்கள †மேன்மேலும க்லேசிக்கும்படி தபஸஸூ பண்ணவேண்டா. (தமதாவிதயாதி)†பரமபதததைத தங்கள்தாக ஆளவேண்டியிருபபீர்!

(காணுட) சோலையசையும்படியாக | மயிலினங்களாட, அத தாலே சோலையில் நின்றும கிளமபின வண்டுகளானவை, அச†சோலை யருகே கயலகளகளித்துப்பாயாநின்றுள்ள†நீரோடு காலையுடைத்தா யிருக்கிற நீாநிலஙகள †அருகிட்டுப்போய், தேனுண்டு - வண்டுக ளானவை, மேலேயெழுப்பறகக, அககாறறுலே மாடததிலுண்டான கொடிகளானவை அசையாநிறகுமாயிறறு. ... ... (க)

அரு.—முதறபாட்டு. (ஊனிதயாதி) "உணணுது" என்றது - உடைமை க்கு உபலக்ஷணமா யருளிசசெயகிறுா (வஸநாதிகளை) என்று. "வாடவாட" என்ற மீமிசையினாததம (மேன்மேலும கலேசிக்கும்படி) என்றது. "இமையோருலகு - தமதா ஆளகிறபீா" என்றங்வயித் தருளிச்செயகிறுர் (பரமபததைதயிதயாதி)

"மஞ்ஞைகககணம" என்றதினர்ததம் (மயிலினஙகள்) என்றது. "மாடே" என்றதினாததம (சோலையருகே) எனறது. "நீா - கால பழனம" எனறங் வயித்து அாத்தமருளிச்செய்கிறுர் (நீரோடித்யாதி). "புடை" என்றதினாத் தம் (அருகிட்டு) எனறது. .. . .. (க)

மூ.—காயோடு நீடு கனியுண்டு வீசு
கடுங்கால நுகாந்து நெடுங்காலமைந்து
தீயோடுநின்று தவஞசெய்யவேண்டா
திருமார்வனைச் சிந்தையுள வைததுமெனபீா
வாயோது வேதம் மலகின்ற தொலசீர்
மறையாளர் நாளும முறையால் வளாதத
தீயோங்கவோங்கப புகழோங்கு தில்லைத
திருசசித்திரகூடம் சென்றுசோமின்களே. (உ)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
திருமாாவனை	ஸ்ரியঃபதியை	நுகாநது	பாநமபணணி
சிநதையுள்	நெஞசில	நெடுஙகாலம்	நெடுநாள்
வைததுமென்பீா	வைததுக்கொள்ளவேணுமெனபீா!	ஐந்துதீயோடுநினறு	பஞசாக்நிமத்யஸ்தாாயநின்று
காயோடு	இளஙகாய்களையும்	தவமசெய்யவேணடா	தபஸ்ஸுபண்ணவேணடா;
நீடுகனி	நெடுநாளுலாநதபழஙகளையும	வாய	வாயாலே
உண்டு	புஜிதது	ஓது	ஓதப்படுகிற
வீசு	அடிக்கிற	வேதம்	வேதமானது
கடுஙகால	வெட்டியகாற்றை	மலகின்ற	குறைவறநிருககிற

தொல்	ஸ்வாபாவிகமான	தி	அகநியானது
சீர்	ஸம்பத்தையுடைய	ஓங்கதோங்க	வளரவளர (அதனா
மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்	ஓங்கு	மிகவருகிற [லே)
நாளும்	நாள்தோறும்	புகழ்	புகழையுடைய
முறையால்	க்ரமமாக	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
வளர்த்த	அநுஷ்டித்த	சேர்மின்கள்.	(உ)

வ்யா — இரண்டாம்பாட்டு. (காயோடித்யாதி)†பருவமில்லாதான காய்களையும், வெய்யிலிலும் காற்றிலும்முலர்ந்து பசையற்றகனிகளையும் புஜித்து,வீசின†வெட்டிய காற்றைப்பருகி நெடுங்காலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தராய் நின்று தபஸ்ஸுபண்ணவேண்டா, ஸ்ரீய:பதியை ஹ்ருதயத்திலே பிரியாதபடி வைத்துக்கொள்வோமென்பீர்!

(வாயோதித்யாதி) வாயாலேஓதுகிறவேதம் குறைவறுகையால வந்த ஸ்வாபாவிகஸம்பத்தையுடைய ப்ராஹ்மணர் என்று மொக்க முறையாலே அநுஷ்டித்த அக்நி வளரவளரப் புகழோங்காநின்றுள்ளதில்லை ... ... (உ)

அரு — இரண்டாம்பாட்டு. (காயித்யாதி) ஊனவாடவுண்ணுதார் உயிரைக் காவலிடும்படி யெங்ஙனேயென்ன; அதனை விவரியாநின்றுகொண்டு தபஸ்ஸினுடைய துஷ்கரதையையும் காட்டுகிறுரென்று ஸங்கதி.

நீடுகனி - நெடுநாளுலர்ந்த கனியென்றுய, அங்ஙன்காயக்கு விசேஷணமிடாமையால், இளங்காயென்று ப்ரகரணத்துக்குச் சேர வருளிச்செய்கிறார் (பருவமித்யாதி). (வெட்டிய) உஷ்ணமான. . . ... (உ)

மூ.—வெம்பும் சினத்துப் புனக்கேழலொன்றாய்
விரிநீர் முதுவெள்ளம் முள்புக்கழுந்த
வம்புண்பொழில்சூழுலகன்றெடுத்தா
னடிப்போதணைவான் விருப்போடிருப்பீர்
பைம்பொன்னும் முத்தும் மணியுங் கொணர்ந்து
படை மன்னவன் பல்லவர்கோன் பணிந்த
செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வம்பு	புதிதாய [ன	முதுநீர்வெள்ள	மஹாஜலமானகடலி
உண்	ஊணுக்குவிஷயமா	முள்புக்கு	லேபரவேசித்து
பொழில்	சோலை	அழுந்த	மக்நையாக
சூழ்	சூழ்ந்த	அன்று	அப்போது
உலகு	பூமியானது	வெம்புமசினம்	மிக்ககோபத்தையு
விரி	பரந்த		டைத்தாய

புனம்	காட்டிலேவாத்திக்கி[ற]	மணியும்	மாணிக்கங்களையும்
ஒன்று	ஒப்பற்ற	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து
கேழலாய்	மஹாவராஹமாய்க் கொண்டு	படை	பரிகரத்தோடேகூட
		மன்னவன்	ராஜாவான
எடுத்தான்	அத்தை இடந்தெடுத்தவனுடைய [ளை]	பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா
		பணிந்த	ஆச்ரயித்ததாய
அப்போது	திருவடித்தாமரைக	செம்பொன்	அழகியபொன்னாலும்
அணைவான்	சாரவேணுமென்கிற	மணி	மாணிக்கங்களாலும் செய்யப்பட்ட
விருப்போடு	ஆதரத்தோடு		
இருப்பீர்	வர்த்திக்கிறவர்களே!	மாடங்கள்	மாடங்களால்
பை	அழகிய	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
பொன்னும்	பொற்பூக்களையும்	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்	சென்று
முத்தும்	முத்துக்களையும்	சேர்மின்கள்.	(௩)

வ்யா — மூன்றாம்பாட்டு (வெம்புமித்யாதி) மிக்கசினத்தை யுடைத்தாய் புனத்திலே வாத்திக்கும் மஹாவராஹமொன்றாய், பரந்திருந்துள்ள கடலிலே பூமி யழுந்த, அப்போது†பல (ஃல) மூலங்களை யுடைத்தான பொழில்சூழ்ந்த பூமியை எடுத்தவனுடைய திருவடித் தாமரைகளை யணையவேணுமென்னும் விருப்பத்தோடே வாத்திப் பீர்!

(பைம்பொன்னித்யாதி) ரத்நாதிகளைக்கொண்டு பரிகரத்தோடும் பல்லவர்கோன் பணிவதும்செய்து, செம்பொன்னாலும் மணியாலும்செய்த மாடங்கள் சூழாநின்றுள்ள தில்லை. ... ... (௩)

அரு — மூன்றாம்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) "தவம்செய்யவேண்டா, திருச்சித்திரகூடம் சேர்மின்கள்" என்றீர், நாங்கள் ஸம்ஸாரபாரவச்யத்திலழுந்திக்கிடக்க உத்தரிப்பதென்னென்ன; பாரயாணவம்கனையான பூமியையெடுத்தாற்போல உங்களை உத்தரிக்கவல்லவனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

வம்பு - புதிசாய, உண் - ஊணுக்குவிஷயமாய, அவற்றையுடைத்தான பொழிலென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பலேத்யாதி).

பைம்பொன் - அழகியபொற்பூக்கள். (௩)

மூ — அரு மாகில மன்றளப்பான் குறளா
யவுணன் பெருவேள்வியில் சென்றிரந்த
பெருமான் திருநாமம் பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர் நீங்குதுமென்னகிற்பீர்
கரு மா கடலுள் கிடந்தானுவந்து
கவை நா வரவின்னணைப் பள்ளியின்மேல்
திருமால் திருமங்கையொடாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	இந்திரன் ராஜ்யத்தை இழந்தவன்று	நீங்குதும்	போக்குவோம்
அரு	அளக்கவரிதான	என்னகிறபீர்	என்றுசொல்லியிருப்பீர்!
மாநிலம்	மஹாப்ருதிவியை	கருமா	கறுத்துப்பெரியதான
அளப்பான்	அளக்கைக்காக	கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
குறளாய்	வாமநரூபியாய்	இருநா	இரண்டுநாவையுடைய
அவுணன்	அஸுரனான மஹாபலியினுடைய	அரவினணைப்பள்ளியின்மேல்	திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே
பெருவேள்வியில்	மஹாயாகத்தில	உவந்து	உகந்து
சென்றிரந்த	சென்று அர்த்தித்த	கிடந்தான்	பள்ளிகொண்டருளின
பெருமான	ஸர்வேஶ்வரனுடைய	திருமால்	ஶ்ரியஃபதி
திருநாமம்	திருநாமத்தை	திருமங்கையோடு	பெரியபிராட்டியாரோடே
பிதற்றி	அடைவுகெடச்சொல்லி	ஆடு	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
நுந்தம்	உங்களுடைய		
பிறவித்துயர்	ஜந்மதுக்கத்தை		

தில்லைத்திருச்சித்ரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி) அளக்கவரிதான மஹாப்ருதிவியை அளக்கைக்காக வாமநனாய், அஸுரனுடைய மஹாயாகத்திலே சென்றர்த்தித்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருநாமத்தை அடைவுகெடப்பேசி உங்களுடைய ஜந்மதுக்கத்தைப்போக்குவோமென்று சொல்லியிருப்பீர்!

(கருமாவென்று தொடங்கி) இரண்டு நாவையுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே, † கறுத்துப் பெருத்த கடலிலே உகந்து கண்வளர்ந்தருளின ஶ்ரியஃபதி பெரியபிராட்டியாரோடே கூடவிடாதே ஸஞ்சரிக்கிற தில்லை. ... ...(௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி). ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு அவன் பரமப்ரணயியாகையாலுதவினனேயாகிலும், அதுகொண்டு நாங்கள் தேறும்படி யெங்ஙனேயென்ன; தன்னை அர்த்தித்தார்க்காகவே தானார்த்தியாய்க் கார்யம்செய்து தலைக்கட்டினவனன்றோ, உங்களபேக்ஷிதமும், செய்வனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"கடல்கள்தோறும் கண்வளர்ந்தருளுமென்பதொரு ப்ரமாணப்ரஸித்தியுண்டு" என்று முன்னே தாம் நிர்வஹித்த நிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (கறுத்துப்பெருத்தகடலிலே) என்று. (௪)

மூ.—கோமங்க வங்கக் கடல் வையமுய்யக்
குலமன்ன ரங்கம் மழுவில் துணியத்
தாமங்கமருள் படைதொட்ட வென்றித்
தவமா முனியைத் தமக்காக்ககிற்பீர்

பூமங்கை தங்கிப் புலமங்கை மன்னிப்
புகழ் மங்கையெங்கும் திகழப் புகழ்சேர்
சேமங்கொள் பைம் பூம் பொழில் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர் மின்களே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
கோ	ராஜாக்கள்	ஆக்கிறபீர்	ஆக்கிகொள்ளவே ணடியிருப்பீர் !
மங்க	நசிக்கவும் [நத)		
வங்கம்	மரக்கலங்கள் (நிறை	பூமங்கை	பெரியபிராட்டியார்
கடல்	கடல்சூழ்ந்த	தங்கி	(திருமாலிலே) தங்கி யும்
வையம்	பூமியிலுள்ளார்[கவும		
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா	புலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி
குலமன்னர்	ராஜாக்களுடைய	மன்னி	(இடவருகே) பொரு ந்தியும்(அதனாலே)
அங்கம்	சரீரமானது		
மழுவில்	மழுவிலே	புகழ்	கீர்த்தியாகிற
துணிய	துணியும்படியாகவும்	மங்கை	ஸ்த்ரீ
தாம்	தாமே	எங்கும்	எங்குமொக்க
அங்கு	அப்போதுண்டான	திகழ	உஜ்ஜ்வலமாய்விளங் காநிற்க
அமருள்	பூசலிலேபுக்கு		
படைதொட்ட	ஆயுதமெடுத்த [ய	புகழ்சேர்	புகழையுடைத்தாய்
வென்றி	ஜயத்தையுடையவனு	சேமங்கொள்	அரணையுடைத்தான
தவம்	பின்பு தபஸ்ஸுபண் ணப்புக்க	பைம்பூம்பொழில் சூழ்ந்த	பரந்துபூத்தசோலை யாலசூழப்பட்ட
மாமுனியை	மஹாமுனியான ஸ்ரீ பரசுராமாழ்வானை	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று சேர்மின்கள். (ரு)	
தமக்கு	தந்தாமுக்கு		

வ்யா—அஞ்சாமபாட்டு (கோமங்கவித்யாதி) ராஜாக்களென்று பேர்பெற்றாரடங்கலும் மங்க, கடல்சூழ்ந்தபூமி உய்ய, ராஜாக்களுடையசரீரம் மழுவிலே துணித்துவிட்டதிலும் †கோபமமாறாதே ஆயுதமதொட்ட அதிமாத்ரமான மஹாவீர்யத்தையுடையனை ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானைத்தந்தாமுக்காக்கிகொள்ளவேண்டியிருப்பீர்!

(பூமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், நித்யவாஸம்பண்ணி புகழ் மங்கை யெங்கு முஜ்ஜ்வலமாய் வர்த்திப்பதும் செய்து, புகழையும் காப்பையுமுடைய பொழில் சூழ்ந்த தில்லை. ... ... (ரு)

அரு.—அஞ்சாமபாட்டு. (கோமங்கவித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு விரோதியாய உதாரனை மஹாபலிபோலேயோ எங்களுடைய பரபலவிரோதிகள் என்னும ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு விரோதிநிரஸநசீலத்தையை யருளிச்செய்யக்கோலி, வாமநாவதாரத்துக்கு அநந்தரபாவியான ஸ்ரீபரசுராமாழவான் வீரசரிதத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மழுவில் துணித்தபின்பும் படைதொட்டிருக்கையால் பலித்தவர்த்தம் (கோபமமாறுதே) என்று. (௮)

௯—நெய் வாயழ லம்பு துரந்து முந்நீர்
துணியப் பணிகொண் டணியார்ந் திலங்கும்
மையார் மணிவண் ணனையெண்ணி நுந்தம்
மனத்தே யிருத்தும்படி வாழ்வலீர்
அவ்வாயிளமங்கையர் பேசவுந்தா
னருமாமறை யந்தணர் சிந்தை புகச்
செவ்வாய்க்கிளி நான்மறை பாடும் தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெய்	கூரிய	வாழ்வலீர்	வாழவேணுமென்றிருப்பீர் [கள்!
வாய்	வாயையும்	அவ்வாய்	அவ்விடத்தில்
அழல்	அக்நிபோன்ற தேஜஸ்ஸையுமுடைய	இளமங்கையர்	சிறுபெண்கள் (தம்பன்மார் அத்யயநம் பண்ணக்கேட்டிருக்கையாலே,)
அம்பு	அம்பை		
துரந்து	விட்டு		
முந்நீர் துணிய	கடலைவற்றச்செய்து	அருமாமறை	அர்த்தமறிய அருமையான பெரியவேதத்தை
பணிகொண்டு	(அதில்) அணைகட்டினவனும்		
அணி	ஆபரணத்தாலே	பேசவும்	சொல்லவும், (அப்பெண்களுடனேகூட)
ஆர்ந்து	பூர்ணமாய்		
இலங்கும்	விளங்காநிற்பதாய்	செவ்வாய்க்கிளி	சிவந்தவாயையுடையகிளிகள்
மை ஆர்	கருமைமிக்க		
மணிவண்ணனை	மணிபோன்றவடிவழகையுடையவனை	அந்தணர்சிந்தைபுக	ப்ராஹ்மணர்ஹ்ருதயத்திலேபுகும்படி
எண்ணி	அநுஸந்தித்து	நான்மறை	நான்குவேதங்களையும்
நுந்தம்	உங்களுடைய	பாடு	பாடுகிற [ம்
மனத்தே	நெஞ்சிலே [படி	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று	
இருத்தும்படி	நித்யவாஸம்பண்ணும்	சேர்மின்கள். (௯)	

வ்யா—ஆரும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) கடைந்து நெய்யிட்ட வாயையுடைத்தாய், நெருப்பையுமிழுகிற அம்பையேவிக் கடலைத்துணித்து, அதைப்பணிகொண்டு, †உஜ்ஜ்வலமாய் கருமைமிக்கிருந்துள்ள மணிபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தோடே கூடின விக்ரஹத்தை யுடையவனை யநுஸந்தித்து, உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படி வாழ்வலீர்!.

(அவ்வாயென்றுதுடங்கி)†தன்வாயில பழுப்புபோலே யிருக்கிற பாலை(பாலு)களானபெண்கள் ஓதுதுக்கேட்ட செவியேறுலே சொல்லவும் ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயத்துக்கேற, சிவந்தவாயை

யுடைத்தான கிளியானது நல்ல ஸ்வரத்தோடே நாலுவேதத்தையும் பாடாநின்றுள்ள தில்லை. ... ... (௬)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) லோகத்தில் எதிரிட்ட ராஜாக்களைவென்றுகிலும் எங்களுடைய அபாரஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை வெல்லவல்லனேனென்ன; அநந்தராவதாரத்தில் கடலைக்கலக்கின அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே ஆர்ந்து - பூர்ணமாய், இலங்குமதாயென்று விக்ரஹவிசேஷணமென்று திருவுளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமாய்) என்று.

"அவ்வாயிளமங்கையா - அருமாமறை - பேசவும் அந்தணர்சிந்தைபுக, செவ்வாய்க்கிளி-தான-நான்மறைபாடு" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனணிதயாதி). ... ... (௬)

மூ—மௌவல் குழலாய்ச்சி மென்தோள்நயந்து
மகரம்சுழலச் சுழல் நீர்பயந்த
தெய்வத் திருமாமலர் மங்கை தங்கு
திருமார்பனைச் சிந்தையுள் வைத்துமென்பீர்
கௌவைக்களிற்றின் மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ் சந்து முந்தி நிவா வலங்கொள்
தெய்வப்புனல்சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (௭)

பதம்.	உரை.
மௌவல்	முல்லைமலரை [யுடை
குழல்	திருக்குழலிலேயுடை
ஆய்ச்சி	நப்பின்னைப்பிராட்டி
மெல்	ம்ருதுவான [யுடைய
தோள்	திருத்தோளோடே
நயந்து	கலந்து, [மானவை
மகரம்	மத்ஸ்யம்தொடக்க
சுழல்	சுழலும்படி
சுழல்	சுழன்றுவருகிற
நீர்பயந்த	கடல்பெற்ற
தெய்வம்	அழகிய
திருமாமலர்மங்கை	பெரியபிராட்டியார்
தங்கு	தங்குகிற
திருமார்பனை	திருமார்வையுடைய
சிந்தையுள்	நெஞ்சில [வனை
வைத்தும் என்பீர்	வைக்கவேணுடியிருப்பீர்!, (ஸிம்ஹத்தோடே பிணங்குகையாலே)
கௌவை	பிளிறுகிற
களிற்றின்	யானையின்
மருப்பும்	கொம்பையும்
பொருப்பில்	பர்வதத்தில்
கமழ்	நறுநாற்றம்கமழ்கிற
சந்தும்	சந்தநத்தையும்
உந்தி	தள்ளிக்கொண்டுவரு
நிவா	வெள்ளாறு [கிற
வலங்கொள்	வலங்கொள்ளாநிற்கி
தெய்வம்	அழகிய [ற
புனல்சூழ்ந்து	ஜலம்சூழ்ந்து
அழகாய	தர்சநீயமான
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்கள்.	

(௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மௌவலித்யாதி) †மௌவலோடேகூடின திருக்குழலையுடைய நப்பின்னைப பிராட்டியினுடைய ம்ருதுவான திருத்தோளிலேகலந்து, † அங்குண்டான மதஸ்யங்கள சுழலும்படி சுழன்றுவருகிற கடல பெற்ற பெரியபிராட்டியார்தங்கும திருமார் வையுடையவனை ஹ்ருதயததிலே வைததுக்கொளவோ மென்பீர்!.

(கௌவையிதயாதி) ஸிமஹத்தோடு பிணங்கிப†பிளிறுகிற ஆனை யினுடைய கொம்பும், மலையில் பரிமளிதமான சந்தநததையும் தள்ளி வா என்கிற ஆறு வலங்கொளளாநிறகிற விலக்ஷணமான புனல் சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லை. ... ... (எ)

அரு —ஏழாமபாட்டு. (மௌவலிதயாதி). "ஸம்ஸாரஸமுதரத்தைக் கலக்கவல்லவன் வந்திருக்கிறதேசததில, சென்று சேர்மின்கள்" என்றுநின் றீர, எங்களால கிட்டபபோமோவென்ன; புருஷகாரபூதர் அருகேயுணடு, பிறகாலியாதேசென்று சேருஙகோளென்கிருரென்று ஸஙகதி.

(மௌவலோடே) என்றது - முல்லைமலரோடே என்றபடி. (அங்குண் டான) என்றது - மேலேசொல்லபபடுகிற ஸமுத்ரத்திலுண்டான என்றபடி. கௌவை - ஆரவாரமாய், (பிளிறுகிற) எனறருளிச்செயகிருர். ... (எ)

மூ —மாவாயினங்கம மதியாது கீறி
மழை மாமுது குன்றெடுததாயர்தங்கள்
கோவாய் நிரைமேய்ததுலகுண்டமாயன்
குழை மா கழல் கூடும குறிபபுடையீர
மூவாயிர நான்மறையாளாநாளும்
முறையால் வணங்க வணங்காயசோதித்
தேவாதிதேவன் திகழுகின்ற தில்லைத
திருசசித்திரகூடம் சென்றுசேர்மினகளே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாவின்	கேசிஎன்னுமகுதிரை	எடுதது	குடையாகஎடுத்து
வாய்	வாயையும் [யின்	ஆயர்தஙகள	இடையர்க்குத் தலைவ
அஙகம்	உடலையும [தே	கோவாய	னாய்
மதியாது	ஒருசரககாக நினையா	நிரை	பசுத்திரளை
கீறி	பிளந்துபொகட்டு, (இந்த்ரன் வர்ஷிப் பிதத)	மேய்த்து	மேய்தது, (ப்ரளயாப ததிலே)
		உலகு	லோகத்தை [த
மழை	கல்வாஷத்துக்கு	உணட	திருவயிற்றிலேவைத
மா	பெரிதாய	மாயன்	ஆஸ்சர்யபூதனுடைய
முது	பழையதான	குழை	ஆபரணஙகளால்சப்தி ககிற
குன்று	கோவாததநமென்னு மமலையை	மா	பெருமைதங்கிய

கழல்	திருவடிகளை [ம்	வணங்க	ஆஶ்ரயிகக
கூடுமெ	சேரவேணுமென்னு	அணங்காய	அப்ராக்ருதமான
குறிப்புடையீர்	நினைவையுடையீர்!	சோதி	தேஜஸ்ஸையுடைய
மூவாயிரம்	மூவாயிரரான	தேவாதிதேவன்	ஸர்வேஶ்வரன்
நான்மறையாளா	ப்ராஹ்மணர்	திகழ்கின்ற	விளங்குகின்ற
நாளும்	நாள்தோறும் [கபடி	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
முறையால்	ஸ்வரூபததுக்குததக்	சேர்மின்கள்.	(அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (மாவாயித்யாதி) கேசியுடைய வாயோடே கூட உடம்பை அநாயாஸேந இரண்டாககிழித்து, இந்த்ரனாலவந்த மழையிலே, பெருததுபபழைதான கோவர்த்தநததை யெடுதது ஆயர்தலைவனாய்ப பசுமேய்ததது, லோகத்தைதத திருவயிற்றிலே வைத்த ஆஶ்சர்யபூதனுடைய, ஆபரண ஒலியை யுடைததாய போகயதைமிக்க திருவடிகளைக்கூடவேணுமென்று குறிப்புடையீர்!

(முறையால் வணங்க அணங்காயசோதி) சாஸ்தரஙகளில சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிக்க, அவர்களுக்காஶ்ரயணீயனாய் † தேஜஸ்ஸையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். ... ...(அ)

அரு—எட்டாமபாட்டு. (மாவாயிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புருஷகாரபூதரை முன்னிட்டாஶ்ரயித்தார்க்கு, விரோதி பாபங்களைபபோககி துக்கவர்க்ஷததை நீக்கித்தன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கவல்லனெனனுமதுக்கு தருஷ்டாநதமான அபதாநங்களை ஸூசிப்பித்து அவனிருககும தேசததிலே செல்லுஙகோ ளென்கிறாரென்று ஸஙகதி.

அணங்காய - அப்ராக்ருதமான, சோதி என்றாய், அதனையருளிச்செய்கிறார் (தேஜஸ்ஸையுடைய) என்று. ... ... (எ)

மூ—செரு நீல வேற்கண் மடவார்திறத்துச்
சினததோடு நின்று மனத்தால்வளர்க்கும்
அரு நீல பாவ மகலப் புகழ்சே
ரமராககுமெய்தாதவண் டத் திருபபிா
பெருநீர்நிவா வுந்தி முத்தங்கொணர்ந்தெங்கும்
விததுமவயலுள் கயல் பாய்ந்துகளத்
திருநீலநின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சிததிரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
செரு	யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான	புகழ்சேர	புகழையுடைய
வேல்	வேல்போலேகூரிதா[ய்	அமரர்க்கும்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்
நீலம்	நீலம்போலேகுளிர்ந்த[ராய்	எய்தாத	கிட்டவரிதான
கண	கண்ணழகையுடைய	அணடத்து	பரமபதத்தில் [பீர்!
மடவார்திறத்து	மடப்பத்தையுடைய ஸ்த்ரீகளிடத்தில (புஜிக்க நினைத்த போகங்களை விலக்குவார்பக்கல)	இருப்பீர	இருக்கவேணடியிருப்
சினத்தோடு	கோபத்தோடு	பெருநீர	மிக்கநீரையுடைய
நின்று	இருந்து	நிவா	வௌளாறு
மனத்தால்	நெஞ்சிலாசையாலே	முத்தமகொணர்ந்து	முத்துக்களைகொணடுவந்து
வளர்க்கும	வளாத்துவருமதாய்	உந்தி	தள்ளி
அரு	போக்கவொண்ணாத	வித்தும	விதைக்கிற
நீலம	தண்ணிய	வயலுளெங்கும	வயலதோறும
பாவம்	பாபமானது	கயல்	கயலமதஸ்யங்கள
அகல	போமபடி	பாய்ந்துஉகள	குதித்துத்துள்ள
		திருநீலம	அழகியநெயதலமலர்
		நின்று	எங்குமொக்கப்பரந்[து
		திகழகின்ற	விளங்குகிற
		தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று சேர்மின்கள். (௯)	

வ்யா —ஒன்பதாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) யுத்தத்துக்குப பரிகரமாய் நீலமான நிறத்தையுடைய வேலபோலேயிருக்கிற கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள திறத்தில, அதுக்கு ப்ரதிபந்தகாபக்கல் சினத்தோடே நெஞ்சிலாசையாலே வளர்ந்து பரிஹரிக்கவொணணாதே †தண்ணிதான பகவதப்ரதிபந்தகமான பாபம் போக ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டவரிய பரமபதத்திலே யிருக்கவேணடியிருப்பீர்!

(பெருநீரென்றுதுடங்கி)மிக்கநீரையுடைய நிவாஎன்கிறஆறுமுத்தைக்கொடுவந்து வித்துகிற வயலிலே †விக்ருதமான கயல்கள பாய்ந்து தாவித்திரிய தர்சநீயமான நீலம் நின்று திகழாநின்றுள்ள தில்லை.

அரு —ஒன்பதாம் பாட்டு. (செருவித்யாதி) தாமுபதேசித்த ஆஸ்ரயணத்துக்கு பல(ஃல) ஸ்வரூபந்தான் ப்ராப்யாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தி என்று பல(ஃல) கௌரவத்தை நெஞ்சில் படுத்துகிறாரென்று ஸங்கதி.

"நீலம" என்று - கறுப்பாய், அத்தால் தண்ணிமையைச்சொல்லுகிறதெனறருளிச்செயகிறார (தண்ணிதான) என்று.

† (விகருதமான) என்றது - முத்தைவித்துகையாலே கல்லிட்டெறிந்தாற்போலே பயப்பட்டிருக்கிறதென்றபடி. நீலம - நெய்தல். ... (௯)

மூ — சீராரபொழில் சூழ்ந்தழகாய தில்லைத
திருச்சித்திரகூடத் துறை செங்கண்மாலுக்
காராத உள்ளத்தவர் கேட்டுவப்ப
வலை நீ ருலகுக்கருளே புரியும்
காரார்புயற்கைக் கலிகன்றி குன்றா
வொலிமாலையோ ரொன்பதோ டொன்றும்வல்லார்
பாராருலக மளந்தா னடிக்கீழ்ப
பலகாலம் நிற்கும்படி வாழ்வர்தாமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சீராா	அழகுமிக்க [டு	புயல	மேகம்போலே
பொழிலசூழந்து	சோலையாலசூழப்பட்	கை	உதாரரான
அழகாய	அழகையுடைத்தான	கலிகன்றி	ஆழவாா
தில்லைததிருச்சித்திரகூடத்து [கிற		குன்றா	குறையாத
உறை	நித்யவாஸமபண்ணு	ஒலி	ஓசையையுடைத்தா மபடியருளிசசெய்த
செங்கணமாலுக்கு	சிவந்தகண்ணழகை யுடையஸர்வேஶ்வ ரனவிஷயமாக	மாலை	சபத ஸந்தர்ப்பததை யுடைய
ஆராத	பகவதநுபவததில்த்ரு ப்திபிறவாத	ஓரொன்பதோ டொன்றும்	பததுப்பாட்டையும்
உள்ளத்தவர்	ஸ்நேஹததையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்	வலலாா	அர்த்தத்துடன்கறக வல்லவர்கள
கேட்டு	ஶ்ரவணமபணணி		
உவப்ப	ஸநதோஷிக்கும்படி யாக	பாராருலகம்	பூமியையும்ஸ்வர்க்கா திலோகஙகளையுமு
அலைநீர்	அலையெறிகிறஜலத் தையுடையகடலா ல்சூழபபட்ட	அளந்தான்	அளந்துகொணடவனு டைய
		அடிக்கீழ்	திருவடிகளிலே
உலகுக்கு	பூமியிலுள்ளாாக்கு	பலகாலம	ஸாவகாலமும்
அருளே	பரஸாததனதயே	நிறகுமபடிவாழ வா	அடிமைசெய்துவாத் திக்கும்படியான வாழ்வைப்பெறுவ ர்கள. (௧௦)
புரியும்	பணணும்ஸ்வபாவத் தையுடையராய்		
காராா	மிகவுமபெருத்த		

வ்யா — பததாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) அழகுமிக்க பொழில சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லையில நித்யவாஸமபண்ணுகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ஒருநாளுமஆராத †ஸ்நேஹததையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவா

கள்கேட்டு ஸந்தோஷிக்க, கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு பரஸாததைப்பண்ணும †ஸ்வபாவராய், காரகாலத்து மேகம்போலே பரமோதாரரான திருமங்கையாழ்வார் குறையாத வோசையையுடைத்தாக வருளிச்செய்த திருமொழி பத்துமவல்லார், பருதிவீபரசுரமான லோகத்தை யளந்தவன் திருவடிகளின்கீழே காலமெல்லாம் வாத்திக்கும்படியான வாழ்வைப் பெறுவர். ... ... (௧0)

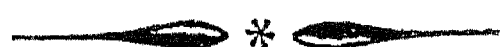
பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) "உள்ளம" என்கிறபதம் லக்ஷணயா ஸ்நேஹத்தைச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹத்தை) என்று. "அருளேபுரியும" என்கிற அவதாரணலப்யார்த்தம (ஸ்வபாவராய்) என்றது. ... ... (௧0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

மூன்றும்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியதிருமொழி - ௩ - ம் பத்து - ௩ - ம் திருமொழி

வாடமருதிடை ப்ரவேசம்.

வ்யா.—†க்ருஷ்ணாவதாராதிகளிலிழவுதீரத் திருச்சித்ரகூடத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானான், எல்லாருமாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

அரு.—வாடமருதிடைப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் ராமக்ருஷ்ணாதி விபவங்களிலபதானங்களை யாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகச்சொல்லி, "திருச்சித்திரகூடத்தில் சென்று சேர்மின்களே" என்றார்; இதுகேட்டசேதநர்க்கு, விபவத்தில் நெஞ்சுசென்று அங்கே யாஶ்ரயிக்கையில் ருசிபிறந்து அது காலாதீதமென்று பிற்காலிக்கவும் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அந்த விபவங்களில் விரோதிநிரஸநசீலதையை பஹுமுகமாக வருளிச்செய்து கொண்டு, அவனே திருச்சித்திரகூடத்துள்ளானென்று ஸம்ஸாரிகள்நெஞ்சில் படுத்துகிறாரென்னும் ஸங்கதியை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரோதயாதி). ஆதிசப்தத்தாலே ராமாவதாரமும் நரஸிம்ஹாவதாரமும் சொல்லுகிறது.

மூ—வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக்கொன்றொக்கலித்திட்
டாடல நன் மா வுடைத்தாய ராநிரைக்கன்றிடாதீர்ப்பான்
கூடிய மாமழைகாத்த கூத்தனென வருகின்றான்
சேடியா பூம் பொழில் தில்லைச் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மருதிடை	இரண்டுமருதமரங்களினநடுவே	உடைத்து	கொன்று,
வாட	அவைவாடியிருந்தவளவில்	அன்று	இந்த்ரனவாஷிப்பித்தவன்று
போகி	தவழ்ந்துபோய்,	ஆயர்	இடையருடைய [ந்த
மல்லரை	சாணூரமுஷ்டிகாதி மல்லவர்க்கத்தை	ஆநிரைக்கு	பசுக்கூட்டத்துக்குவ
கொன்று	நிரஸித்து,	இடர்	துக்கத்தை
ஒக்கலித்திட்டு	நடைபழகினதாய்	தீர்ப்பான்	தீர்க்கைக்காக
ஆடல	ஆடிக்கொண்டுவரும்	கூடிய	திரண்ட
நல்	அழகிதான [தாய்	மாமழை	பெரியகல்வர்ஷத்தை (மலையையெடுத்து)
மா	குதிரைவடிவுகொண்ட கேசியை	காத்த	ரக்ஷித்த

கூடத்தன் என	மனோஹாரிசேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்லும்படி	உயர்	ஓங்கின [டைய
		பூம்பொழில்	அழகியசோலைகளையு
		தில்லைச்சித்திரகூடத்து	தில்லைத்திருச்சித்ரகூடத்திலே
வருகின்றான	வருமவன்,	உள்ளான்	நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றான். (௧)
சேடு	இளம்பப்பத்தத்தாய்		

வ்யா —முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) †அஸுராவேசத்தாலே வந்த மருதாகையாலே இவன்கிட்டக்கிட்ட அவைவாட மருதின் நடுவே போய். (மல்லரைக்கொன்று) சாணூரமுஷ்டிகரை நிரஸித்து. † ஆவாலம் கொட்டி, (ஆடல்) தன் ஸஞ்சாரத்திலே இவன் அந்ய பரனும்படி ஆடிக்கொண்டுவந்து தோற்றின கேசியைக்கொன்று, இடையருடைய பசுநிரைக்கு அன்றிடா நீக்கைக்காக, இந்த்ரன் ப்ரேரித்த புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களெல்லாம் கூடி வர்ஷித்த பெருமழையைக்காத்த மனோஹாரிசேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்ல வருகிறவன்.—(சேடு) இளமையும், திரட்சியும். ... ... (௧)

அரு —முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) (க)"இணைமருதிறுவீழ" என்னுமா போலே முறிந்துவிழுகையைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, "வாட"என்கைக்கு-வாடும் போதுபோனானென்று விவக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி). ஓக்கலித்திட்டு - பழகின, அடலுடைத்தாய் நல்லதான மா என்று சபதார்த்தமாய, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவால மித்யாதி). (ஆவாலங்கொட்டுகை) குதிரை நடைபழகுகைக்குக் கொட்டுகை.

மூ —பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்ட பிள்ளை பரிசிதுவென்றால்
மாநில மாமகள் மாதர் கேள்வ னிவனென்றும் வண்டுண்
பூமகள் நாயகனென்றும் புலன் கெழு கோவியர் பாடித்
தேமலர் தூவ வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேய்மகள்	பேயானபூதனையுடை[ய	பிள்ளைபரிசு என்றால்	பிள்ளையுடையப்ரகாரம் என்னக்கேட்டு,
கொங்கை	முலையில்	இவன்	இந்தக்ருஷ்ணன் (இளம்பிள்ளையல்லன்,
நஞ்சு	விஷத்தை		
உண்ட	அமுதுசெய்தருளின		
இது	ஆஶ்சர்யமானவிசெயல	மா	பஞ்சாசத்கோடிவிஸ்தீர்ணையான

(க) கக - ௪ - க.

நிலமாமகளமார்	பூமியை பரகாரமாகவுடைய ஸ்ரீபூமிபபிராட்டிக்கு	புலனகெழு	கணடாரநெஞசைக் கவரும்வடிவையுடைய
கேள்வன்என்று	வலலபனஎன்றும,	கோவியா	இடைபபெணகள்
வணடு [ம	வணடுகள [ம்றிற	பாடி	ஸ்தோதரபூரவகமாகபபாடி
உண	மதுபாநமபணணவி		
பூமகள்	தாமரைப்பூவைபபிறநதகமாகவுடைய	தேன்மலா	செவ்விகுன்றாதபூவை
		தூவ	பணிமாற
[ம்	பெரியபிராட்டியா	வருவான்	வருமவன்
நாயகன்என்று	பதியெனறும் [ாககு	சிததிரகூடததுளளான்.	(௨)

வ்யா.—இரணடாமபாட்டு.(பேய்மகளிதயாதி)†(பிளளை§யுடைய) படி-பேயாய்வந்த ஸ்த்ரீயினுடைய மூலையில நஞசையுணட ஆம்சாயமான-செயலெனறால, “இவன் கேவலம் பிளளையல்லன, ஸ்ரீபூமிபபிராட்டிக்கு வலலபன், பெரியபிராடடியாாக்கு நாயகன” என்று கண்டாருடைய இந்தரியஙகளைப பிணிககுமவடிவையுடைய இடைப்பெண்களபாடி,செவவிபபூவைத தூவ வருமவன. †(பொலன்கெழு கோவியா) என்று - பொனனாலெசெய்த ஆபரணததையுடைய கோவியரென்னவுமாம ... ... (௨)

அரு.—இரணடாமபாட்டு. (பேயிதயாதி) கோவாத்தநோததரணாதி அதிமாநுஷசேஷ்டிதஙகளைசசெய்தவனே சிதரகூடததுளளானெனறறிந்து நிம்சயிக்குமபடி யெஙஙனே ? என்னும ஜிஜ்ஞாஸையிலே; இடைப்பிளளையா யிருக்கச்செயதே ம்ரியஃபதியென்று நிம்சயித்தார இடைப்பெண்களகண்டீர்களே, அஙஙனே நீஙகளுமகொள்ளுஙகோளென்கிறாரென்று ஸஙகதி.

“பிள்ளைபரிசு - பேயமகள் கொஙகைநஞ்சுண்ட - இதுவென்றால, மாநிலம்” இதயாதி எனறந்வயம திருவுள்ளமபற்றி யருளிச்செயகிறார் (பிளளையித்யாதி). (பிள்ளையுடையபடி) எனறு சில ஸ்ரீகோசஙகளிலுணடாயிருககும; அபபோது அந்வயததிலே திருவுளளம். அன்றிக்கே, சில ஸ்ரீகோசஙகளில் (பிள்ளையுடையபடியே) என்று முணடு; அபபோது, பிளளையைபபோலே மாநுஷ்யமானபடியே எனறாய, “பேய்” என்றும “மகள்” என்றும் சொன்ன பதத்வயத்துககும - பேயானது மநுஷ்யவேஷஙகொணடதென்று கருததருளிச்செய்கைககு தருஷ்டாந்தமென்று கொள்ளவேணும்; இப்போது யதாவஸ்திதமே அந்வயம. பொலன் - ஆபரணம, கெழுமுகை - சேருகையாய், அருளிச்செய்கிறார் (பொலனிதயாதி). ... ... (௨)

§ குணடலிதம் அருமபதத்துக்குப பாடாந்தரமாயினும, ப்ராசீந வ்யாக்யாந ஸ்ரீகோசங்களிலெஙகும “பிள்ளையுடைய” எனறே காணகிறது.

மூ — பண்டிவன் வெண்ணெயுண்டானென் றாய்ச்சியர்கூடி§யிழிப்ப
எண்டிசையோரும் வணங்க விணை மருதூடு நடந்திட்
டண்டரும் வானத் தவரு மாயிர நாமங்களோடு
திண்டிறல் பாட வருவான் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (௩)

பதம்.	உரை.	உரை.	பதம்.
இவன்	இச்சிறுப்பிள்ளை	நடந்திட்டு	தவழ்ந்துபோய்
வெண்ணெய் உண்டானென்று	வெண்ணெயைக் களவுகண்டு அமுதுசெய்தானென்று	அண்டரும்	நித்யஸூரிகளும்
ஆய்ச்சியர்	இடைப்பெண்கள்	வானத்தவரும்	ப்ரஹ்மாதிகளும்
கூடி	திரண்டு	ஆயிரநாமங்களோடு	ஸஹஸ்ரநாமங்களைச் சொல்லி, (அவனுடைய)
இழிப்ப	பழிக்க	திண்	திண்ணிதான
எண்திசையோரும்	எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும்	திறல்	ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை
வணங்க	ஸேவிக்கும்படியாக	பண்டு	முற்காலத்திலே
இணைமருதூடு	சேர்ந்துநின்ற இரண்டு மருதமரங்களின் நடுவே	பாட	பாடும்படி
		வருவான்	வருமவன்

சித்திரகூடத்துள்ளான். (௩)

வ்யா.—(பண்டித்யாதி) "இவன் வெண்ணெயுண்டான்" என்று இடைப்பெண்கள் கூடி †யேச, எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் திருவடிகளிலே வணங்கும்படியாக, நிர்விவரமான மருதினுள்ளிட்டுப்போய், இடையர்களும் தேவர்களுமாய் ஆயிரந்திருநாமங்களைச்சொல்லிக் கொண்டு, தன்னுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைப் பண்டு பாடவருவான். ... . (௩)

அ௩ —மூன்றாம்பாட்டு. (பண்டித்யாதி) பேய்முலையுண்டபடியைக்கண்ட இடைப்பெண்கள் மேன்மை பேசினாராகிலும், வெண்ணெயுண்டபோது இடைப்பிள்ளையென்றே ஏசவுங்கண்டோமீ! என்ன; வெண்ணெயுண்டு கட்டுண்டுநின்றபோதே, நின்ற மருதிறுத்து, தேவராலும் இடையராலும் கொண்டாடப்பட்டான் கண்டீர் என்று நெஞ்சிலுறைக்கச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

அழைக்கை-கூப்பிடுகையாய், பலித்தவர்த்தம் (ஏச) என்றது. "இவன்" என்றுதுடங்கி, "திண்டிறல் - பண்டு - பாடவருவான்" என்றந்வயம். . (௩)

மூ — வளைக்கை நெடுங்கண் மடவா ராய்ச்சிய ரஞ்சி யழைப்பத்
தளைத் தவிழ் தாமரைப்பொய்கைத் தண்டடம் புக்கண்டர்காண
முளைத்த வெயிற்றழல் நாகத் துச்சியில் நின்றதுவாட்டத்
திளைத்தமர் செய்து வருவான் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (௪)

---

§ அழைப்ப என்று இவ்வரும்பதத்துக்குப்பாடம். ஆயினும் "இழிப்ப" என்பதே ப்ராசீந பாடமாகக் காண்கிறது.

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
வளை	வளைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட	புக்கு	போய்
கை	கைகளையும்	அண்டர்	இடையர்
நெடு	நீண்ட	காண	காணும்படியாக
கண்	கண்களையும்	முளைத்த எயிறு	முளைத்த பற்களையும்
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடையரான	அழல்	விஷாக்நியையுமுடைய
ஆய்ச்சியர்	ஸ்ரீகோபிமார்கள்	நாகத்து உச்சியில்	காளியனென்கிற பாம்பின் தலையிலே
அஞ்சி	பயப்பட்டு	நின்று	ஒருபடிப்பட நின்று
அழைப்ப	கூப்பிட	அது ஆட	அது இளைக்கும்படி
தளை அவிழ்	கட்டு அவிழ்கிற	திளைத்து	களித்து நர்த்தனம்செய்து
தாமரைப்பொய்கை	தாமரைத்தடாகத்தின்	அமர்செய்து	பூசல்பண்ணி
தண்	குளிர்ந்த	வருவான்	வருமவன்
தடம்	கரையிலே		சித்திரகூடத்துள்ளான். (௪)

வ்யா—நாலாம்பாட்டு. (வளைக்கையித்யாதி) வளையாலே அலங்க்ருதமான கையையும், பீதை(ஹ்ரீ)களாய்ப்பார்க்கும் நோக்கையுமுடைய இடைப்பெண்கள் அஞ்சிக்கூப்பிட, † கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த தாமரைப்பொய்கையினுடைய ஸ்ரமஹரமான கரையிலே சென்று; இடையர் காண, முளைத்த வெயிற்றையுடைய பாம்பினுடைய உச்சியிலே புக்குநின்று அதுவாடும்படி கூடவிளையாடி † அமர்செய்து வருமவன். ... ...(௪)

அ௫.—நாலாம்பாட்டு. (வளையித்யாதி) மருதிறுத்த வளவன்றிக்கே, பாம்பின் படத்தில் தானேபோய் நடமாடின அபதானத்தாலும் அவர்கள் பரனென்றிருந்தார்களென்று நியாமகாந்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

''தளைத்தவிழ்'' என்றவிடத்தில், ''அத்து''சாரியைச் சொல்லாய், ''தளை அவிழ்'' என்றுமருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த) என்று (அமர்செய்து) - யுத்தம்பண்ணி. .. . .(௪)

மூ—பருவக் கருமுகி லொத்து முத்துடை மா கடலொத்து
அருவித் திரடிகழ்கின்ற வாயிரம் பொன்மலை யொத்து
உருவக் கருங்குழலாய்ச்சி திறத்தினமால் விடைசெற்று
தெருவில் திளைத்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பருவம்	சாகாலத்திலுண்டான	மா	பெரிய
கருமுகில் ஒத்து	காளமேகம்போலேயும்	கடல் ஒத்து	கடல்போலேயும்
முத்து உடை	முத்துக்களையுடைய	அருவித்திரள்	அருவிகளின் ஸமூஹத்தினாலே

திகழுகின்ற	விளங்காநின்றுள்ள	இனம்	ஒன்றுகத்திரண்ட
ஆயிரம்பொன்	அநேகமரதநபர்வதங்	மால்விடை	பெரிய ருஷபங்களை
மலைஒத்து	கள்போலேயுமாய	செற்று	நிரஸித்து
உருவம்	அழகியவடிவையும்	தெருவில்	வீதியிலே
கரு	கறுத்த [ய	திளைத்து	(களித்து) விளையாடி
குழல்	திருக்குழலையுமுடை	வருவான்	வருமவன்
ஆய்ச்சிதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி க்காக		சித்திரகூடத்துள்ளான். (௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) † வாஷ-கவலாஹ கம்போலேயும், முத்துடைய பெருங்கடல்போலேயும், அருவித் திரள்களாலே விளங்காநின்றுள்ள †ஆயிரம் பொன்மலைபோலேயு மாய், அழகிய வடிவையும் கறுத்த திருக்குழலையுமுடைய நப்பின் னைப்பிராட்டியிடையாட்டத்துக்காக, திரண்டு பெருமையையுடைய ருஷபங்களைக்கொன்று, தன்பருவத்திற்பிள்ளைகளோடே தெருவிலே கூடி விளையாடி வருமவன், ... (௫)

அரு—அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) கீழ் நாலு பாட்டாலும் - அவ னதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி, அதனால் அவன்பரன் என்றாற் போலே நீங்களுமவனை நிர்ணயித்தாஸ்ரயியுங்கோ ளென்றார்; இனி மேல் பாட்டுக்களில் - நப்பின்னை முதலானார்க்கு விரோதி நிவர்த்தந முகத்தாலே யுதவினாற்போலே உங்களுக்கு முதவுவானென்பாராய், அதில் நப்பின்னைக் குதவினவிதத்தை இதிலருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

நப்பின்னை க்ருஷ்ணனோடொத்த நிறமுடையவளென்று விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறார (வர்ஷ-கேதயாதி). (பொன்மலைபோலேயும்) என்றது - ஆப ரணச் சோத்தியாலே. ... . (௫)

மூ.—எய்யச் சிதைந்த திலங்கை மலங்க வரு மழை காப்பான்
உய்யப் பருவரை தாங்கி யாநிரை காத்தானென்றேத்தி
வையத் §தெவரும் வணங்க வணங்கெழு மாமலைபோலே
தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எய்ய	அம்பினாலடித்தபோ	வரும்மழை	வருகிறமழையை
இலங்கை	லங்கையானது [து	காப்பான்	போக்குகைக்காக
சிதைந்தது	அழிந்தது ;	உய்ய	(அவை) உஜ்ஜீவிக்கும்
ஆநிரை	பசுத்திரள்	பருவரை	பெரியமலையை [படி
மலங்க	கலங்கும்படி	தாங்கி	எடுத்து (அவற்றை)

§ தேவரும் என்று அரும்பதத்துக்குப்பாடம்.

காத்தானென்று	ரக்ஷித்தானென்று	மா	பெரிய
வையத்து	பூமியிலுள்ள	மலைபோலே	மலையைப்போலே
எவரும்	ஸத்வபாக்ருதிகளெல்லாரும்	தெய்வம்	அழகிய
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	புள்	பெரியதிருவடிமேலே
வணங்க	ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக	ஏறி	ஏறிக்கொண்டு
அணங்குஎழு	தேவாவிஷ்டமான	வருவான்	வருமவன்
			சித்திரகூடத்துள்ளான். (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (எய்யவிதயாதி) இவன் பண்டு எய்ய, லங்கையழிந்தது; பசுக்களு மிடையரும் மலங்கும்படியாக வருகிற மழையைக் காக்கைக்காக, அவை உய்யும்படிக் கீடாகப் பெரிய மலையையெடுத்துக்காத்தானென்றேத்தி. †பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் வணங்க, தேவாவிஷ்டமான மலைபோலே, பெரிய திருவடிமேலே யேறி வருமவன். ... ... (௬)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (எய்யவிதயாதி) இதில் - பிராட்டிக்கும் பசுக்களுக்கு முதவினாற்போலே யுதவுமவனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி. (பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்) என்றதுக்கு - "வையத்தேவர்" என்கிறபதத்தாலே பூஸுராகளைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், ஸத்வபரசுரரான ஸத்வபராக்ருதிகளெல்லாரையும் சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். ... .. (௬)

மூ—ஆவரிவை செய்தறிவா ரஞ்சன மா மலைபோலே
மேவு சினத் தடல வேழம் வீழ முனிந்தழகாய
காவிமலர் நெடுங்கண்ணார் கைதொழ வீதிவருவான
தேவர்வணங்கு தண் டில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
இவை	இப்படிப்பட்ட ஆனைதொழில்களை	முனிந்து	சீறியருளி
செய்தறிவார் ஆர்	செய்தார் எவர்? ஒருவருமில்லை; (அதாவதெனனென்னில்;)	அழகாய	அழகையுடைத்தாய்
மா	பெரிய	காவிமலர்	நீலோத்பலம்போலே
அஞ்சனமலைபோலே	அஞ்சநகிரிபோலேயாய்	நெடு	நீண்ட [கறுத்து
மேவு	பொருந்திய [தாய்	கண்ணார்	கண்களையுடையஸ்த்ரீகள்
சினம்	கோபத்தை யுடைத்	கைதொழ	ஸேவிக்கும்படியாக
அடல	மிடுக்கையுடைய	வீதி	திருவீதியிலே
வேழம்	குவலயாபீடம் என்னும்	வருவான்	எழுந்தருளுமவன்,
வீழ	விழும்படி [யானை	தேவர்வணங்கு	தேவாகள்வந்துஆஶ்ரயிக்குமதாய்
		தண்	பரமஹூரமான
			தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளான். (௭)

வயா.—ஏழாமபாட்டு. (ஆவரிதயாதி) † எவரிவை செய்தறி ரா? பெரியதொரு † அஞ்சநகிரிபோலே, ஸவாபாவிகமான சினததை டைததாய் யுததோந்முகமான ஆனை குட்டிச சுவாபோலே விழும் டி சீறி, தாசகீயங்களாய் காவிமலாபோலே கறுத்து நெடிய ண்ணையுடைய ஸ்தரீகள கைதொழுமபடி வீதியிலே வருமவன், தவாகளாஸ்ரயிகருமம திலலைசிததிரகூடததுளளானே. ... (எ)

அரு.—ஏழாமபாட்டு. (ஆவரிதயாதி) ஆநிரை காததவளவே யன்றிககே ரீமதுரையில பெணகளுககுக களிறுதருபுணாசசி கொடுததவன உங்க கருதவுவனென்கிருரெனறு ஸஙகதி. அதாவது - ஆனையால்வந்த ஆபததை போககித தன்னைக் கணணாரக்கணடநுபவிககக கொடுததானென்கை. கரு ணனமேலே யானைவருமதுவே பெணகளுக்காபத்திறே.

(எவரிவை செய்தறிவாா) என்றதுக்கு மூன்றுயோஜனை. அதாவது - சய்தவிவை - குவலயாபீடநிரஸநாதி வ்யாபாரஙகளை, எவரறிவாா? ஒருவரு றிவாரில்லை எனறு ஆழவாா தமமிலே தாமநொந்து, எததனை நாமுபதேசித ாலும் திருநதுவாரரிதாயிருநததென்று ஈடுபடுகிருரெனனுதல்; அன்றிக்கே, ப்ரிதர்க்காக இவ்வருநதொழிலகளைச செய்தாராா? ஒருவருமிலலை என்று மபெருமானுடைய சேஷடிததந்லீடுபடுகிருரெனனுதல; அஙஙனுமன்றிக க, ஸ்ரீமதுரையில பெண்களீடுபாடாய, "செயதறிவாா" எனற வநதரம, னறு என்ருருபததை மூலவ்யாகயாநஙகளில் அதயாஹரிததுககொண்டு, கைதொழுமபடி) என்றபததோடந்வயிததுக கொளளவுமாம. (அஞ்சந ரிபோலே) என்றதுக்கு - (வீதியிலே வருமவன) எனறததோடந்வயம. அஞ்சநகிரிபோலேயிருக்கிற" எனறு - குவலயாபீடததுக்கு விசேஷணமாக மாம. ... . (எ)

௮.—பொஙகி யமரிலொருகால பொனபெயரோனை வெருவ
அங்கவனுக மளைந்திட டாயிரந்தோ ளெழுந்தாடப
பைங்க ணிரண்டெரிகானற நீணட வெயிறமொடு பேழ்வாய்ச்
சிங்கவுருவில் வருவான் சிததிரகூடததுளளானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒருகால	ப்ரஹலாதனைச் சீறி னவனறு	அஙகு	அவ்விடத்திலே
		அவனஅகம்	அவனுடையஉடம
அமரில்	யுத்ததநில்	அளைந்திட்டு	பிளக்து [பை
பொன்பெய ரோனை	ஹிரணயனை	ஆயிரந்தோள் எழுந்துஆட	அநேகம்திருத்தோள களும்தோறறவ்யா பரிதது [ன்றுள்ள
வெருவ	அவன்) அஞ்சுமபடி		
பொஙகி	கிளர்ந்து (சீறி)	எரிகான்ற	நெருபபை யுமிழாநி

பை	பசுத்த	வாய	வாயையுமுடைய
இரண்டுகண	இரண்டுகண்களையும்	சிஙகவுருவில்	நாஸிஹமரூபியாய
நீணட	தீர்க்கமான	வருவான	வருமவன
எயிறு	கோரைபபறகளையும	சித்திரகூடத்துள்ளான.	(அ)
பேழ	பெரிய		

வயா.—எட்டாம்பாட்டு (பொங்கியித்யாதி)†யுததததிலே பண டொருகால ஹிரணயனை வெருவும்படி †சீறி, அவவிடததிலே அவ னுடைய உடமபையளைந்து, ஆயிரந்தோளதோறற வயாபரிதத, ஜாத யுசிதமாக எரிகானற பசுமையையுடைய கணணும, நீண்ட எயிறும பெரியவாயுமான ஸிம்ஹரூபததை யுடையனாய் வருமவன். பொங் குகை - மிகுதி. ... ... (அ)

அந —எட்டாமபாட்டு (பொஙகியித்யாதி) கீழபபாட்டிலே - திருந்து வாரொருவருமில்லை எனறபக்ஷததில, தமமுடைய கருபாதிசயததாலே திருந் தாத லோகததாககு அசசம பிறககுமபடி, விலங்கிபோனாரெலலாரும ஹிரணயன்பட்டது படுவரென்கிறரெனறு ஸங்கதி; மறறைப்பக்ஷஙகளில், பெணகளுககுதவின வளவன்றிககே ஸ்ரீபரஹலாதாழவானுககு வந்துதோறறி னறபோலே யுதவுமவனென்கிறரென்று ஸஙகதி.

"அமரிலொருகால பொன்பெயரோனை வெருவ - பொஙகி - அஙகு" இதயாத்யர்வயமுகேநவருளிச்செய்கிறா (யுதத்திலே யிதயாதி). பொங குகை - மிகுதியாய, கோபத்தால் வர்தமிகுதியாய, பலிததவாத்தம (சீறி) எனறது. கான்ற - உமிழநத. .. .. (அ)

மூ.—கருமுகில்போலவதோாமேனி கையன வாழியும் சங்குமு
பெருவிறலவானவர்சூழ வேழுலகும தொழுதேத்த
ஒருமகளாயாமடந்தை யொருததி நிலமகள மறறைத
திருமகளோடும வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கருமுகில்போலவது	காளமேகமபோலே கறுதது	சஙகும	ஸ்ரீபாஞசஜந்யாழவானையும [னுடைய
ஓா	ஒபபறற	கையன	திருககைகளிலுடைய
மேனி	வடிவழகையுடையனுய [யும	பெருவிறல	மிக்கமிடுககையுடை[ய
ஆழியும்	திருவாழியாழவானை	வானவா	தேவர்கள்
		சூழ	சூழநது ஸேவிததுநிற்கவும

ஏழுலகும	ஏழுலோகங்களிலுள்	ஒருத்திநிலமகள்	மற்றொரு ஒருத்தியான
தொழுது	ஸேவித்து [ளாரும		ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியோடும
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும படிக்கீடாக	மற்றைத் திருமகளோடும	இன்னும் பெரியபிராட்டியாரோடும் கூ
ஒருமகள் ஆயா மடந்தை	ஒருத்தியான நப்பின்னைப் பிராட்டியோடும	வருவான்	வருமவன் [ட சித்திரகூடத்துள்ளான. (௯)

ஸ்வ்யா.—ஒன்பதாமபாட்டு. (கருமுகிலிதயாதி) காளமேகம் போலேயிருக்கும் வடிவையும், கையில திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமுடையனாய், பெரிய மிடுக்கையுடைய ப்ரஹ்மாதிகள் சூழ்ந்து ஸேவிக்க, ஸப்தலோகத்திலுள்ளாரும் திருவடிகளிலே விழுந்தேத்த, பிராட்டிமார் மூவரோடுங்கூட வருமவன். (௯)

அநு.—ஒன்பதாமபாட்டு. (கருமுகிலிதயாதி) கீழ் - எம்பெருமானுடைய அபதானங்கள சொல்லிக்கொண்டு மிடுக்கை ஆஶ்ரயணோபயுக்தமாகச்சொல்லி, இவையொன்றுமில்லாவிட்டாலும் விடலாமோ இவனுடைய போக்யதையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகும் ஆயுதச்சோதியழகும பிராட்டிமாரோட்டைச் சேர்த்தியும் கண்டு தாமரீகளான ப்ரஹ்மாதிகளும் வணங்கும்படி பாரீரென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. (௯)

மூ.—தேனமா பூம்பொழில தில்லைச்சித்திரகூடமமர்ந்த
வானவர் தங்கள்பிரானை மங்கையர்கோன்மருவார்
ஊனமர்வேல கலிகன்றி யொண்டமிழொன்பதோடொன்றும்
தானிவை கற்று வல்லார்மேல சாரா தீவினைதானே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேன்	வண்டுகள்	அமா	பொருந்தித்தைக்கும படி
அமர்	மொய்த்த	வேல	வேலதொழிலில் வல்லரான [யத
பூ	அழகிய	கலிகன்றி	ஆழ்வார் அருளிச்செ
பொழில்	சோலையையுடைய	ஒண்தமிழ்	அழகிய தமிழ்ப்பாசுரங்களான
தில்லைசசித்திரகூடம	தில்லைத் திருச்சித்திரகூடத்திலே [நித்ய	இவை ஒன்பதோடொன்றும	இப்பத்துப்பாட்டையும [யஸித்து
அமர்ந்த	நித்யவாஸம பண்ணு	கற்று	அர்த்தத்துடன அப
வானவர்தங்கள பிரானை	அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனானவனவிஷயமாய	வல்லார் மேல	அதிகரிக்க வல்லவர்க
மங்கையர்கோன்	திருமங்கையிலுள்ளாருக்கு ராஜாவாய்	தீவினை	பாபங்கள் [ள்பக்கல்
மருவார்	சத்ருக்களுடைய	சாரா	கிட்டமாட்டா (௧0)
ஊன்	சரீரத்தில		

வ்யா — பததாம்பாட்டு. (தேனிதயாதி) வண்டுகள்படிந்து பூததபொழிலையுடைய தில்லையில சித்திரகூடததிலேயமாந்த†*அயா வறுமமராகளதிபதியை, திருமஙகைககுராஜாவாய்,†சதருககள்சரீர மே தனககு உறையாகவுடைய வேலையுடையீ ஆழவாரருளிசசெய்த அழகிய தமிழான விப்பத்துமபயஙிததவர்களபககல, அவாகள் பண் ணினபாபம பலாநுபவத்துக்காகச் சாரா. ... . (௧O)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாமபாட்டு. (தேனிதயாதி) கீழபபாட்டில,"வானவா"எனற பதத்தை, ஆஶ்ரயிப்பார்க்குறுப்பாக, தாமஙகளும வந்தாஶ்ரயிக்ககண டீர்களேயென்ன வேணடுகையால, அதுககாக பரஹமாதிகள பரமாகிறு ரேயாகிலும, இப்பாட்டில் "வானவா" எனறதுக்கு, "தஙகள" என்று அஸா தாரண்யம தோறறச்சொல்லுகையாலும, ஆழவார்ககு ப்ரஹமாதிகளுக்குப் பிரானெனறது-அதிசயமாய்ததோற்றுகையாலும, (௧) "அமராககுமெயதாத வண்டததிருப்பீா" என்று பல(ஃல)ஸவரூபத்தைக் கீழ்த்திருமொழியிலருளிச் செய்தத்தோடு இததிருமொழிககு ஏகவாக்யதையைச்சொல்லுகையாலே ப்ரா ப்யகோடிகடிதரான நித்யஸூரிகளேயாகவேணுமென்றருளிசசெயகிறார் (அயர்வறுமமராகளதிபதியை) எனறு. இப்பததுக்கு (அருளிச்செய்த) என றததோடஙவயம். "மருவாா" என்றதினர்ததம (சதருககள) எனறது. (௧O)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் மூன்றுந்திருமொழி முடிந்தது.

---

(௧) ௩ - உ - ௧.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ௩ - ம் பத்து, ௪ - ம் திருமொழி, ஒருகுறள் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—†நீங்கள் அவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப்பண்ணும ஸாதநாநுஷ்ட்டாநத்தை அவன்றான உங்களைப் பெறுகைக்குறுப்பாக அவதாராதிமுகங்களாலே பண்ணிக்கொடு இங்கேவந்து நின்றானென்றா; அவனபடியிதுவானபின்பு, ஆர்த்தித்வம் தொடக்கமாக மேலுள்ளவற்றையெல்லாம அவன் கையிலேயேறிட்டு, நீங்க ளவனுகந்த சீராமவிண்ணகரை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறா. இவன †பரமபக்தி பாயந்தமாகப்பண்ணிலும அதடைய ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே நிற்கும்படியிறே பேற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது.... ... ... *

அரு.—ஒருகுறளின் ப்ரவேசம. கீழிரண்டு திருமொழியாலுமாக - நீங்களொரு ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணவேண்டா, சித்திரகூடத்துள்ளானை யாஶ்ரயியுங்கோ ளென்னுநின்றீர்; பேற்றின்கனத்தைப்பார்த்தால இவ்வளவிலே பலம் கைப்படுமென்று நாங்கள விஶ்வஸிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னும சங்கையிலே; வகுத்த ஸ்வாமியாகையால் உங்களைப்பெறவேணுமென்று, ப்ராப்தாவும் ப்ராபகனும் ப்ராப்திக்குகப்பானு மவனாயிருக்கையா லுங்களுக்கு விஶ்வஸிக்கத்தட்டென? அவனிலும் அவனுகந்த ஊரையாஶ்ரயிக்கையே யமையுமென்றருளிச் செய்கிறாரென்னும் ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறா (நீங்களித்யாதி) ஆர்த்தித்வமாத்ரமாகிலும் இவன் பக்கலிலே வேண்டாவோ? இத்தையுமவன்றலையிலே யேறிட்டு நிர்ப்பரனாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறா (இவனித்யாதி). பேற்றுக்கு அப்ரதிஷேதமே வேண்டுவது, அதுக்கு மேற்பட்ட ஆர்த்தித்வம முதலானவை யெல்லா மிவனுக்கு வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையென்று கருத்து. .. , ... *

மூ—ஒருகுறளா யிருநிலமூவடிமண் வேண்டி
யுலகனைத்து மீரடியா லொடுக்கி யொன்றும்
தருகவெனா மாவலியைச் சிறையில்வைத்த
தாடாளன் தாளணைவீர் தக்ககீர்த்தி
யருமறையின் திரள் நான்கும் வேள்வியைந்து
மங்கங்களவை யாறு மிசைகளேழும்
தெருவின்மலி விழாவளமும் சிறக்கும்காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒரு	அத்விதீயமான	கீர்த்தி	பெருமையையுடைத்தாய [மான
குறளாய்	வாமநவடிவைக்கொண்டு (மஹாபலிபக்கலிலேசென்று)	அரு	ஆத்தமறிய அசக்ய
		மறையின்	வேதங்களின்
இருநிலம்	பரந்தபூமியில்	திரள்	திரள்கள்
மூவடிமண்	மூன்றுஅடிமண்ணை	நான்கும்	நாலும்
வேண்டி	இரந்து	ஐந்துவேள்வியும்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும்
உலகினைத்தும்	லோகங்களெல்லாவற்றையும்	ஆறுஅங்கங்களும்	வ்யாகரணாதிஅங்கங்களாறும்
ஈரடியால்	இரண்டடியாலே	ஏழிசைகளும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
ஒடுக்கி	அடக்கி	மலி	மிக்கிருப்பதாய
ஒன்றும்	மற்றை ஓரடியும்	விழா	உத்ஸவங்களின்
தருகென்று	தரவேணுமென்று	வளமும்	அழகும்
மாவலியை	மஹாபலியை	சிறக்கும்	மிகும்படியான
சிறையில்வைத்த	பாதாளமாகிறசிறையிலேவைத்தவனை	தெருவின்	வீதிகளையுடைய
தாடாளன்	ஸர்வாதிகனுடைய	காழி	காழியில்
தாள்	திருவடிகளை	சீராமவிண்ணகர்	ஸ்ரீராமவிண்ணகரத்தை
அணைவீர்	கிட்டவேண்டியிருப்பீர்! [ன	நீர்	நீங்கள்
தக்க	அவனுக்குத்தகுதியா	சேர்மின்	ஆஶ்ரயியுங்கோள். ()

வ்யா.—முதற்பாட்டு.—(ஒருகுறளாய்) வடிவைக்கண்டபோதே சொல்லிற்றைக் கொடுக்கவேண்டும்படியான அத்விதீயவாமநனாய். (இருநிலம்) பரப்பையுடைத்தான பூமியை (மூவடிமண்வேண்டி) †தனக்கென்னக்கால்பாவுகைக்கு ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே, இத்தையவனுக்காக்கி அவன்பக்கலிலேயிரந்து, இந்தலோகங்களையுடைய இரண்டடியாலே அடக்கி, "மூன்றடிதருகிறேமென்றாய், மற்றை ஓரடியும் தாராயோ" என்று (மாவலியைச் சிறையில் வைத்த) அநந்தரம், இந்த்ரபதம் அவன் பெறக்கடவனாக அவனைப் பாதாளத்திலே வைத்த. (தாடாளன் தாளணைவீர்) "ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத்தானிரந்தான்" என்னும் மேன்மையையுடையவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்!

(தக்கவித்யாதி) அபௌருஷேயத்வ நிபந்தநமான கீர்த்தியையுடைய வேதங்களுடைய திரள்கள்நாலும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும், ஆறங்கங்களும், ஏழிசைகளும், தெருவிலே மிக்கிருந்துள்ள உத்ஸவத்தாலவந்த அழகும், இவையெல்லாமடையச் †சிறக்கும்படியான காழியில் சீராமவிண்ணகரை ஆஶ்ரயியுங்கோள். ... ...(௧)

அ௩.—முதற்பாட்டு. (ஒரு குறளித்யாதி) "மூவடிமண்வேணுமென்று இருநிலத்தைவேண்டி" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (தனக்கென்ன வித்யாதி). தாட்டாளன் - ஸாவாதிகள். (க)

(சிறக்கும்படியான) ஸம்ருத்தமாம்படியான.

மூ.—நான்முகனாள் மிகத்தருக்கை யிருக்குவாய்மை
நலமிகுசீ ருரோமசனால் நவிற்று நக்கன்
ஊன்முகமார் தலையோட்டூ ணொழித்த வெந்தை
யொளிமலர்ச்சேவடியணைவீர் உழுசேயோடச்
சூன்முகமார் வளையளைவா யுகுத்த முத்தைத்
தொல்குருகு சினையென்னச்சூழ்ந் தியங்க வெங்கும்
தேன்முகமார் கமலவயல் சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நான்முகன்	ப்ரஹ்மாவினுடைய	உழு	உழுகிற
நாள்	ஆயுஸ்ஸு	சே	எருதுகள்
மிக	அதிசயிக்க (அத்தால வனுக்குண்டான)	ஓட	(செருக்காலே) ஓட
		சூல்முகமார்	ப்ரஸவகாலமாயிருக்கிற
தருக்கை	கர்வத்தை,	வளை	சங்குகள்
இருக்கு	வேதத்தை	அளைவாய்	வங்குகளில்
வாய்மை	உச்சரியாநின்றவனுய	உகுத்த	ஈன்ற
நலமிகுசீர்	மிக்க ஆசாரத்தையுடையனான	முத்தை	முத்துக்களை
		தொல்குருகு	பெரியகுருகுகளான
உரோமசனால்	ரோமசபகவானால்	சினையென்ன	தங்களுடையமுட்டையென்று
நவிற்று	போக்குவித்தது		
நக்கன்	நக்நனனருத்ரனுடைய (கையிலேஒட்டியதாய)	சூழ்ந்து இயங்க	சூழப்பறவாநிற்பதாய் (அக்காற்றாலே)
		எங்கும்	பார்த்தவிடமெல்லாம்
ஊன்ஆர்	மாம்ஸளமான	தேன்	தேனவெள்ளத்தை
முகனதலையோட்டு	ப்ரஹ்மாவின்கபாலத்தில்	முகமார்	முகத்தாலேசொரிகிற
ஊண்	(இரந்துண்கிற) ஊணை	கமலம்	தாமரைமலர்களையுடைய
ஒழித்த	போக்கின	சேல்	சேலமத்ஸ்யங்கள்
எந்தை	ஸர்வஸ்வாமியினது	பாய்	பாயாநின்றுள்ள
ஒளிமலர்	செவ்விமலர்போன்ற	வயல்	வயல்களையுடைய
சேவடி	சிவந்ததிருவடிகளை	காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே.	
அணைவீர்	சேரவிரும்புவீர்!		

(௨)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனித்யாதி) ரோமசபகவான், "ப்ரஹ்மாக்களென்று சிலர் நீர்க்குமிழிபோலே தோற்றுவது மறைவதாய்ப் போக்கடவது எத்தனைபோ"} என்றானயிற்று.

†சதுர்முகனுடைய ஆயுஸ்ஸின்மிகுதியாலுண்டான துர்மானத்தை, †வேதங்களை உச்சரியாநிற்பானாய் ஆசாரபராதாந்யத்தாலவந்த வேற்றத்தையுடையனான ரோமசபகவானாலே, †“சதுர்தசபுவநங்களுக்கும் கடவேன், என்னோபாதி ஆயுஸ்ஸுடையாருண்டோ” என்கிற துர்மானத்தைத்தவிர்த்து. (நக்கனித்யாதி) †ருத்ரனுடைய பிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிறவனைத் தலையையறுத்து, அத்தாலே பாதகியாய் ப்ரஹ்மஸபரசுரமான தலையோட்டிலேயிரந்து அதிலே ஜீவித்துத் திரிகிற எளிவரவைத்தவிர்த்தஸ்வாமி. †ஜகத்துக்கு ஈஸ்வரர்களாகப் ப்ரஸித்தரிருவருமிறே; அவர்களிருவருடையவும் அபிமானத்தைக் கழித்தானாயிற்று (ஒளிமலர்ச்சேவடியணைவீர்) அவனுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஈஸ்வரத்வத்தால்வந்த புகரையுடைய திருவடிகளைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்.

(உழுசேயித்யாதி) †ஆனைபோலேயாய் பெரியமிடுக்கையுடைய சேக்களையிறே பூட்டியுழுவது அவைத்தவழ்வோடினவாறே, “அப்போது ப்ரஸவித்தது, இப்போது ப்ரஸவித்தது” என்றுதோன்றும்படி தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படியிருக்கிற †சங்குகள், தான் கிடக்கிறவங்குகளினுடையவாசலிலே முத்துக்களையீன்றன; அவற்றை தொல்குருகுண்டு - என்று மொக்கப்பழகச்செய்தேயும் “இது முத்து, இதுமுட்டை” என்று வாசியறியமாட்டாதபடி மூத்தகுருகுகள், அவை தன்னுடைய முட்டையாகக்கொண்டு விட்டுப்போகமாட்டாதே சுற்றும் பறவாநிற்குமாயிற்று. அவை பறக்கிறகாற்றாலே, பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் பக்வமாய்த் தலையிலே மிக்க தேனையுடைத்தாயிருக்கிற தாமரைப்பூக்களலராநிற்குமாயிற்று, அந்த மதுவைப் பானம்பண்ணின கயல்களானவை பாயாநிற்குமாயிற்று.*

அரு —இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனித்யாதி) தன்னை இரப்பாளனாக்கி ஆஸ்ரிதார்க்கரியன செய்யுமவன் வந்திருக்கும் காழிச்சீராமவிண்ணகரை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்னச் செய்தேயும், ஆறியிருந்தீர்கள், இதுக்கடி உங்களுடைய ஸ்வதந்த்ரத்வபுத்தியும், பெருமையுமன்றோ, ப்ரஹ்மாவினுயுஸ்ஸின்படி கேட்டிகோளே. ருத்ரனெளிவரவையும் கண்டிகோளேயெனகிறாரென்று ஸங்கதி.

(என்றானாயிற்று) என்றவநந்தரம், அந்தப்புராணப்ரஸித்தியைக் கொண்டருளிச்செய்கிறாரென்று சேஷம். நான்முகனுடைய நாளானது - ஆயுஸ்ஸானது, மிக - அதிசயிக்க, அத்தாலுண்டான, தருக்கை - காவத்தை, என்றுசப்

நாத்த மருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகனித்யாதி). "இருக்கு" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களை யித்யாதி) "நவிற்று" என்றது- சொல்லுவிக்கையாய், அதுதானும்-கிளிக்குமிழ்ப்போலே எத்தனையோ ப்ரஹ்மாதிகளென்ற வார்த்தையாய், அத்தால் பலித்த கார்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (சதுர்த்தசேத்யாதி) "முகம்" என்றது - முகன் என்றாய், பரமுகனான ப்ரஹ்மாவாய், ஈக்கறுடைய முகநாதலையோட்டிலுண்ணை யொழித்தவெந்தை என்றன்வயமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனுடையவித்யாதி). மனக்களுழறிவருமிறே "நக்கனுடைய" என்றதுக்கு, "ஊண்" என்றதோடன்வயம். இவ்வளவுக்கு முடக்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாதி).

ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள்போன்ற சேக்கைகொண்டு பத்தியுழவனான வெம்பெருமான் பழம்புனமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்க, அவர்கள் "ஏஷவரோஹம்" என்று கைக்கழியவோட, நம்பூர்வர்கள் போன்ற சங்குகள் ஸ்வஸ்வபாவரைப் பெறுவிக்க, ஆதிமூலமான வெம்பெருமான் தன்க்கஸாதாரண புத்ரத்வப்ரதிபத்தியாலே இவர்களிடத்தில் வ்யாமுக்தனாயிருக்க, அத்தால் கமலமலர்மேல் பாவை முக்ககமலம் விகஸித்து, அநுராகாதிசயம் வெள்ளமிட, அதிலே துள்ளாநிற்பார் நித்யஸூரிகளென்னும் வ்யங்க்யார்த்தத்துக்கு ஸூசகமாக, திருப்பதிக்குச் சிறப்பையருளிச்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆனைபோலே யித்யாதி) "வளை" என்றதினர்த்தம் (சங்குகள்) என்றது அளை - வங்குகள் உகுத்த - என்ற. (௨)

மூ.—வையணைந்த நுதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லா மிடந்தெடுத்து மதங்கள்செய்து
நெய்யணைந்த திகிரியினால் வாணன்திண்டோள்
நேர்ந்தவன்தாளணைகிற்பீர் நெய்தலோடு
மையணைந்த குவளைகள்தங்கண்களென்றும்
மலர்க்குமுதம் வாயென்றும் கடைசிமார்கள்
செய்யணைந்து களைகளையாதேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வை அணைந்த	கூர்மைபொருந்திய	மதங்கள்	மதகார்யமானவ்யா
நுதி	முனையையுடைய		பாரங்களை
கோடு	கொம்பையுடைத்தா	செய்து	பண்ணி
ஒன்று	ஒப்பற்ற [ன	வாணன்	பாணாஸுரனது
வராகமாய்	பன்றியுருக்கொண்டு	திண்	த்ருடமான
மண்ணெல்லாம்	பூமிமுழுவதையும்	தோள்	புஜங்களை
இடந்து	பிளந்து [றி)	நெய் அணைந்த	கூர்மையையுடைய
எடுத்து	தூக்கிக்கொண்டு (ஏ கூடு	திகிரியினால்	திருவாழியாலே

போதத்தவன்	துணித்த எம்பெருமானுடைய
தாள்	திருவடிகளை
அணைகிற்பீர்	சேரவிருப்பமுடையவர்களே!
கடைசிமார்கள்	பள்ளஜாதீகள்
நெய்தலோடு	நெய்தல்மலரையும்
மை அணைந்த	கருமைமிகுந்த
குவளைகள்	குவளைமலரையும்
தம்கண்கள் என்றும்	தங்கள் கண்களாகவும்
குமுதமலர் தம்வாயென்றும்	சிவந்த ஆம்பல்மலரை தங்கள்வாயாகவும் எண்ணி
செய்	வயல்களில்
அணைந்து	(களைபறிக்க) இழிந்து
களைகளையாது	களைபறியாமல்
ஏறும்	வெறுமனே கரையேறுகின்ற

காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (௩)

வ்யா — மூன்றாம்பாட்டு (வையிதயாதி). கூர்மை மிக்கிருந்துள்ள பூணையையுடைய கொம்பையுடைத்தான அத்விதீய மஹாவராஹமாய், பூமிப்பரப்படைய இடந்தெடுத்துக்கொண்டேறி. ஈஶ்வரத்வத்தாலவந்த செருக்காலே மத்கார்யமான வ்யாபாரங்களைப் பண்ணி (நெய்) கூர்மை. †கூர்மையுடையதிருவாழி கடைந்துநெய்யிட்டிருந்துள்ள திருவாழியாலே, தேவதாந்தரபஜநத்தைத்தப்பண்ணி அத்தாலே தனக்கு மிடுக்காக நினைத்திருக்கிற வாணனுடைய திண்ணிய தோள்களைப்போத்தவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்!

நெய்தற்பூவோடேகூட கறுப்பு மிக்கிருந்துள்ள குவளைகளைத் தம்கண்களென்றும், மலரையுடைத்தான †அரக்காம்பலைத் தந்தாமுடையவாயென்றும், †கடைசிமார் களைப்பறிப்பதாக அடுத்து வயலிலேயிழிந்து, கண்ணுக்கும் வாய்க்குமவற்றோடுண்டான ஸாவர்ண்யத்தாலே களைபறியாதே போந்தேறுகிற காழியில் ... (௩)

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (வையணைந்தவிதயாதி) நீங்கள் பரளயாபத்ரக்ஷகனான வவனபடி யறிந்தாஶ்ரயிக்கவிடில் வாணன்பட்டது படுவீர்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"நெய" என்றதினார்த்தத்தைத் தந்தரேண வருளிச்செய்கிறார் (கூர்மையிதயாதி) "போத்த" என்றது - துணித்தவென்றபடி.

(அரக்காம்பல்) சிவந்த ஆம்பல். (கடைசிமார்) கடைசியான ஜந்மத்தையுடைய பள்ளச்சிகள். ... . . (௩)

மூ.—பஞ்சிய மெல்லடிப் பின்னைதிறத்து முன்னாள்

பாய் விடைகளேழடர்த்துப் பொன்னன்னைமப்பூண்

நெஞ்சிடந்து குருதியுக வுகிரவேலாண்ட

நின்மலன் தாளணைகிற்பீர் நீலமாலைத

தஞ்சுடைய இருள் தழைப்பத் தரளமாங்கே
தண் மதியின் நிலாக் காட்டப் பவளந்தன்னால்
செஞ்சுடர் வெயில் விரிக்கு மழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ... ...(௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
பஞ்சிய	செம்பஞ்சுபோலே	மாலை	அந்திப்பொழுதை
மெல் அடி	மருதுவான திருவடிகளையுடைய	தஞ்சு உடைய	தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய
பின்னை திறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக	இருள்	இருட்டை
முன் நாள்	முற்காலத்தில்	தழைப்ப	அதிசயிப்பிக்கவும்
பாய	கண்டார்மேலே விழுகிற	ஆங்கு	அவற்றின் நடுவேயழுத்தின
ஏழ் விடைகள்	ஏழு ருஷபங்களையும்	தரளம்	முத்துக்கள்
அடர்த்து	அழித்து	தண்	குளிர்ந்த
பொன்னன்	ஹிரண்யனது	மதியின்	சந்த்ரனது
பைம் பூண்	அழகிய ஆபரணங்கள் நிறைந்த	நிலா	நிலவை
நெஞ்சு	மார்பை	காட்ட	காட்டவும்
இடந்து	பிளந்து	பவளம்	பவழங்கள்
குருதி	ரக்தம்	தன்னால்	இடையிடையே தாங்களழுத்தப்பட்டிருப்பதனால்
உக	பீறிப்புறப்படும்படி	செஞ்சுடர்	ஸூர்யனது
உகிர் வேல்	நகங்களாகிற வேலை	வெயில்	காந்தியை
ஆண்ட	காரியங்கொண்ட	விரிக்கும்	பரப்பவும்
நின்மலன்	பரிசுத்தனான எம்பெருமானது	அழகு ஆர்	(இவற்றால் வந்த) அழகையுடைய
தாள்	திருவடிகளை	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (௪)	
அணைகிற்பீர்	அணைய விரும்புமவர்களே!		
நீலம்	(மாடங்களிற் பதித்த) நீலரத்நங்கள்		

வ்யா — நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) செம்பஞ்சுபோலே மருதுவான திருவடிகளையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப், பண்டொருநாள், கண்டார் மேலேவிழுகிற ருஷபங்களேழையுமழியச்செய்து, ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான நெஞ்சை அநாயாஸேந கிழித்துப்போகட்டு; ரக்தமானது கொழித்தெறப் புறப்படும்படியாக, ஆளிட்டுச்செய்தல் ஆயுதத்தாலேயழியச்செய்தல் செய்கையன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதவிரோதியைத்தானே கைதொட்டுத் திருவுகிராகிற வேலாலே யழியச்செய்து அத்தால்வந்த சுத்தியையுடையவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்!

(நீலமித்யாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்நம், மாலையைத் தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய, அதாவது - ராத்ரியைத்

†தனக்கு அபாஶ்ரயமாகவுடைத்தாயிருக்கிற இருளைத்தழைப்ப, நடு வேயழுத்தின முத்தானது, குளிர்ந்த சந்த்ரனுடைய நிலாவைக் காட்ட, இடையிடையேயழுத்தின பவளமானது, புகரையுடைய ஆதித்யனுடைய ப்ரகாசத்தைக்காட்டாநின்றது †ஆக, ஏககாலத் திலே இருளும் சந்த்ரோதயமும் வெயிலுமொக்கக்கண்டநுபவிக் கும்படியான தேசமாயிற்று. ... ... (௪)

அரு—நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) வாணனைப்போலே கைகழி கை மாத்ரமன்றிக்கே ஹிரண்யன் பட்டது படுவீர்கள் அவனையாஶ்ரயியாவி டில, ஆஶ்ரயித்தால நப்பினனையிட்டதில் போலே வ்யாமுகத்தனுவனென் கிறுரென்று ஸங்கதி.

"தனக்குத் தஞ்சமாக வுடையராத்ரியை" என்றதுக்கு விவரணம் (தன க்கபாஶ்ரயமித்யாதி). "அழகார" என்றதின் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர (ஆகவித்யாதி). (௪)

மூ.—தெவவாய மறமன்னர் குருதிகொண்டு
திருக்குலத்தி விறந்தோர்க்குத்திருத்திசெயது
வெவவாய மாகீண்டு வேழமட்ட
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் விகிர்தமாதா
அவவாயவாளநெடுங்கண குவளைகாட்ட
அரவிந்தம் முகங்காட்ட வருகே யாம்பல்
செவவாயின் திரள் காட்டும வயலசூழ காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தெவ் ஆய	சத்ருக்களாகிய	அட்ட	முடித்த
மறமமனனர்	வீரமுள்ளராஜாக்களு	விண்ணவர்கோன்	அமரர்களதிபதியின து
குருதிகொணடு	ரக்தத்தாலே [டைய	தாள	திருவடித்தாமரைக ளை [ளே !
திருக்குலத்தில	தனவம்சத்தில	அணைவீர்	சேரவிரும்புமவர்க
இறந்தோர்க்கு	முடிந்தவர்களுக்கு	விகிர்தம	வேறுபாடுள்ள
திருத்திசெயது	(உதககரியையால) த ருப்திசெய்வித்து,	மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய
வெம	க்ரூரமான	அவ்வாய	அப்படிப்பட்ட
வாய	வாயையுடைய	வாள	ஒளிபொருந்திய
மா	குதிரையுருவாய்வந்த கேசினனபவனை	நெடு	(காதளவும) நீண்ட
கீணடு	கிழித்து [மயானையை	கண	கண்களை
வேழம்	குவலயாபீடமென்னு	குவளை	நீலோத்பலமலர்கள

காட்ட	காட்டவும	செவ்வாயின	சிவந்தவாயின
அரவிந்தம	தாமரைமலர்கள்	திரள	கூட்டங்களை
முகம்	முகத்தொளியை	காட்டும	தோற்றுவிக்கிற
காட்ட	காட்டவும	வயல்சூழ	கழனிசூழ்ந்த
அருகே	ஸமீபத்திலுள்ள	காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மினோ நீரே. (௬)	
ஆம்பல்	செவ்வல்லிமலர்கள		

வ்யா—அஞ்சாமபாட்டு (தெவ்வாயவித்யாதி) சத்ருக்களாய மறத்தையுடையராயிருக்கிற ராஜாக்களையழியச்செய்து, அவர்களுடைய ருதிரவெள்ளத்தைக்கொண்டு, வம்சத்திலே முடிந்துபோனார்க்கு †உதககிரியைகளைப்பண்ணி. இவ்வளவாலே - ஸ்ரீபரசுராமரை நினைக்கிறது. வெவ்விதான வாயையுடைத்தாய்க்கொண்டு பயாவஹமாமபடிதோற்றின ஆஶ்ரிதவிரோதியான கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து, குவலயாபீடத்தை†முடித்து, *அயாவஹமாராகளதிபதியாயிருந்தவைத்து, இப்படி ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைக் கைதொட்டுப்போக்குமவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேணடியிருப்பீர்.

(விகிர்தமாதர்)†விஸஜாதீயஸ்வபாவைகளாயிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகளுடைய அப்படிப்பட்ட ஒளியையுடைத்தான பரந்த கண்களைக் குவளைகளானவை காட்ட, தாமரைப்பூவானது முகத்தில் தேஜஸ்ஸைக்காட்ட, அருகே அலர்ந்துநின்ற அரக்காம்பலானது சிவந்த அதரத்தினுடைய திரளைக்காட்டுகிற. ... . (ரு)

அரு.—அஞ்சாமபாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) ஹிரண்யனைப்போலே தான் பட்டுப்போன வளவன்றிக்கே, (க) "மூவெழுகால் கொன்ற" என்கிற படியே ப்ரதிகூலரைக்குலமாக அழிக்குமவன் கிடீர், அவன் விஷயத்திலநுகூலித்து ஜீவித்துப்போங்கோ ளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இருத்தி - தருபதியென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (உதகேத்யாதி). "அட்ட" என்றதினாத்தம (முடித்து) என்கிறது.

விகிர்தம என்றது - விலக்ஷண விகாரமுடைய என்றாய, பவிதமருளிச் செய்கிறார் (விஸஜாதீயேத்யாதி). .. .. (ரு)

மூ.—பைங்கண்விறல் செம்முகத்து வாலி மாளப்
படாவனத்துக் கவந்தனொடும படையார் திண்கை
வெங்கண்விறல விராதனுக விற்குனித்த
விண்ணவர்கோன தாளணைவீர் வெறப்பப் போதும

(க) ரு - ௩ - க.

துங்கமுக மாளிகைமே லாயங் கூறும
துடியிடையார் முகக்கமலச் சோதி தன்னால்
திங்கள்முகம் பணிபடைக்கு மழகார் காழிச
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் னீரே. (௬)

பதம்.	உரை	பதம்	உரை.
பைங்கண்	பசுமையான கண்களையும்	அணைவீர்	கூடவிரும்புமவர்களே!
விறல்	மிடுக்கையும்	வெற்புப்போலும்	மலைகள்போலே
செம்முகம்	(கோபத்தால்) சிவந்த முகத்தையுமுடைய [ரம	துங்கம்	உயர்ந்த [டைய
வாலி	வாலியென்னும் வாநர	முகம்	முன்ப்ரதேசத்தையு
மாள	முடியும்படியாகவும்	மாளிகை	மாளிகைகளின் [று
படா	பரந்த	மேல்	மேல்நிலத்திலேநின
வனத்து	காட்டிலுள்ள	ஆயம்கூறும்	தோழமைசொல்லியழைக்கிற
கவந்தனொடும்	கபந்தனென்னும் ராக்ஷஸனும்	துடி	உடுக்கைபோன்ற
திண்	த்ருடமான	இடையார்	மத்யப்ரதேசத்தையுடையஸ்த்ரீகளது
படை	ஆயுதங்கள்	முகக்கமலம்	முகபங்கஜங்களுடைய
ஆர்	நிறைந்த	சோதி தன்னால்	காந்திகளினாலே
கை	கைகளையும் [யும்	திங்கள்	(ஆகாசத்துலாவும்) சந்த்ரனது
வெம்கண்	உக்ரமான கண்களை	முகம்	வதநமானது
விறல்	வெற்றியையுமுடைய	பணி	(தோற்றதாலுண்டான) கண்ணீரை
விராதன்	விராதனென்னும் ராக்ஷஸனும்	படைக்கும்	இடைவிடாமற்கொண்டிருக்கும்படி
உக	உயிர்விடும்படி	அழகுஆர்	அழகு நிரம்பிய
வில்குனித்த	வில்லைவளைத்த		
விண்ணவர் கோன்	தேவதேவனான சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய		
தாள்	திருவடிகளை		

காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணில் பசுமையையும், மிடுக்கையும், சீற்றத்தாலே சிவந்த முகத்தையுமுடைய வாலி முடியும்படியாக, †பரந்த காட்டிலேயுண்டான ‡ஸத்வங்களைப்படைய இரண்டுகையாலும் வாரி பக்ஷித்துக்கொண்டு வருகிற கபந்தனோடேகூட. (படையார்திண்கை) †திண்ணியபடையார்ந்தகை, வெவ்விய கண்களையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக, வில்லைவளைத்த. (விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர்) விரோதியைப்போக்கி தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைப்பண்ணிக்கொடுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கவேண்டியிருப்பீர்!

(வெறபிதயாதி) மலைபோலேயோங்கின †முகததையுடைத்தா யிருககிற மாளிகைகளின்மேல்நிலததிலேநின்று †தோழமையைச சொலலியழைதது விளையாடுகிறதுடிபோனற இடையையுடையரான ஸ்தரீகளுடைய முகமாகிற கமலததிலுணடான தேஜஸ்ஸாலே சந்த்ரனுடைய முகமானது துக்கததை பராபியாநிற்கும- †"நாமென்ன ஜீவநம் ஜீவிக்கிறோம, இவாகளோடொபபுசசொல்லாநிற்கசசெய்தே ஒப்புபபோராதபடியிருப்பதே" என்று துக்கபபடாநிறகுமாயிற்று. †சந்தரனுக்குச சந்தரனிவாகள; தேஜஸ்ஸைச சந்தரனுக்குண்டாக்குமவாகளெனனவுமாம். ... ... (௬)

அரு —ஆறுமபாட்டு. (பைஙகணிதயாதி) ராஜலோகததை வென்ற வளவேயனறிககே வரபலசதாலே பெருமிடுககனுய எதிரினறிககேயிருநத வாலியையுமவென்ற மிடுககனை ஒடீரெனறு ராமாவதாரத்தில வீரசரிததை இனி யிரணடுபொட்டாலே யநுஸந்தித்து, இவனிருந்த தேசததைப்பறறின வாறே உய்யலாமெனகிறாரென்று ஸஙகதி.

"படாவணதது"எனறு விசேஷிக்கைககு வேறு கபந்தனுணடோவென்ன, அதுக்குத் தாதபாயமருளிச்செயகிறா (பரந்தவிதயாதி). (ஸதவஙகளை)-ஐந்துககளை. விராதனுககு விறலை விசேஷணமிட்டிருகக, திணைகை" என்னவேணுமோவென்னும சஙகையிலே அநவயம்காட்டுகிறா (திணணியவிதயாதி). கபந்தனிடத்தில் விலகுனிததிலலையாகிலும, வில் குனிததது உபலக்ஷணமாய, வாள்பிடிததமையும சொலலககடவது. (க) "తతస్తౌ దేశకాలజ్ఞౌ ఖడ్గాభ్యామేవరాఘవౌ। అచ్ఛిన్దతాం సుసంహృష్టౌ బాహూ తస్యాంసదేశతః-ததஸ்தௌ தேசகாலஜ்ஞௌ கட்காப்யாமேவ ராகவௌ। அச்சிந்தாம் ஸுஸம்ஹ்ருஷ்டௌ பாஹூ தஸ்யாமஸதேசத: ' என்றிறே பரமாணகதி.

(முகத்தை) ஆக்ரப்ரதேசத்தை. "ஆயமகூறும" என்றதினர்த்தம் (தோழமையைச் சொல்லியழைதது) என்றது. "பனி" என்று கண்ணீராய, அததால் தோற்றின துக்கத்தின் ப்ரகாரத்தை யருளிசசெய்கிறார் (நாமென்னவிதயாதி). "பனி" என்றததால் - குளிர்த்தியாய், ப்ரஸாததததை விவக்ஷிதது, அதுபடைக்கு மென்றாததாநதரததை யருளிச்செயகிறா (சந்த்ரனுக்கிதயாதி வாக்யத்வயத்தாலே). . (௬)

(க) ரா - ஆர - எ௦ - அ.

மூ—பொருவில வலம்புரி யரக்கன முடிகள பத்தும
புறறு மறிந்தனபோலப புவிமேற சிந்தச
செருவில வலமபுரி சிலைக்கை மலைததோள வேந்தன
திருவடிசேர்ந்துய்கிறபீர திரைநீதத தெளகி
மருவி வலமபுரி கைதைக கழியூ டாடி
வயலநணணி மழைதருநீர தவழகால மனனித
தெருவில வலமபுரி தரள மீனும காழிச
சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே. (எ)

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
பொரு இல	ஒப்பிலலாத	வலமபுரி	சஙகஙகள [லை
வலம புரி	பலததைக்கொணட	திரை	அலையையுடையகட
அரக்கன	ராவணனது	நீதது	விட்டு
முடிகளபததும	பததுததலைகளும	எளகி	இளைதது [ழியை
புறறுமறிநதன போல	புறறைவெட்டிததிருபபினால புரைபுரையாயததோறறுவன போல	கைதைககழி	தாழையையுடைய க
		மருவி	அடைநது
		ஊடு	அககழிநடுவே
		ஆடி	அஙகுமிஙகுமுலாவி
புவிமேல	யுததபூமியிலே	வயல்	(பினபு) கழனிகளில்
சிநத	சிதறிககிடகக	நணணி	பரவேசிதது
செருவில	யுததததில	மழைதருநீர	மழைஜலம
வலம	வெறறியை	தவழ	வநதுவிழுகிற
புரி	தரததகக [ததரித்த	கால்	வாய்ககாலாலே
சிலை	ஸ்ரீகோதணடததை	தெருவில் மனனி	தெருககளிலபுககு (நீ ாவடிந்தவாறே)
கை	கையையும		
மலை	பாவதமபோனற	வலமபுரி	சஙகஙகளையும
தோள	புஜஙகளையுமுடைய	தரளம	முததுககளையும
வேநதன	ராஜபுதரரானபெருமாளது	ஈனும	பெற்றுததருகிற
திருவடி	சரணுமபுஜத்தை	காழிச் சீராமவிணணகரே சேர்மின் நீரே. (எ)	
சேரநது	கிட்டி [வாகளே!		
உயகிறபீர	உஜ்ஜீவிககககருதும		

வ்யா—எழாமபாட்டு. (பொருவிலிதயாதி)ஒபபிலலாதபல (பல, ததைப பண்ணுகினறுளள ராவணனுடைய தலைகளபததும்,†புறறு மறிநதுகிடககுமாபோலே, தேவதைகளுடைய வரததாலே பூண்கட்டினவை பூமியிலே சிதறுமபடியாக, அவனைபபோலே வஞசநததா லனறிககே யுததததிலே பல (பல)ததைபபண்ணுகினறுளள விலலையுடையனும், சததருககளால சலிபபிககவரிதான தோளையுடைய சகரவாததிததிருமகனைககிட்டி, அவன விரோதியைபபோக்க, அவன் திருவடிகளை யாஶ்ரயிதது உஜஜீவிககவேணடியிருபபீர!

(திரைநீரித்யாதி) †கடல்நீரிலே தேங்கிப்போந்தேறினவென்னு தல்; †அன்றிக்கே, திரை, நீத்து - விட்டு, கடலைவிட்டு, வலம்புரி யானது போந்தேறிச்†சற்றிருந்து, தாழையையுடைத்தாயிருக்கிற கழியிலே போய்ப்புகக்கு, அங்கே இத்தஸ்தத: ஸஞ்சரித்து, அந்தக் கழிதான் வயல்களளவும் வரவெள்ளம் கோத்தபடியாலே வயலிலே வந்துகிட்டி, அவவிடந் தன்னிலே வர்ஷஜலம் தேங்கிநின்று, அந்த வாய்க்காலாலே ஊரிலேவந்து புகுர அவ்வழியாலே தெருவிலேவந் தேறி, அந்நீர்வடிந்தவாறே பின்னை போகமாட்டாதே அவவிடந் தன்னிலேகிடந்து, வலம்புரியையும் முத்தையும் ஈனுகிறதுமாயிற்று. வலம்புரிவயிற்றிலே வலம்புரிபிறக்கத்தட்டில்லையிறே ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி) (புற்றுமறிந்து கிடக்குமா போலே) என்றது - புற்றை வெட்டித்திருப்பினால புரைபுரையா யிருக்குமா போலே யென்கை. புரை - பாழி.

"திரை" என்று - கடலைச்சொல்லிற்றாய், நீரில "தெள்கி" என்று - தேங்குதலாய், அத்தால் - போந்தேறினமை பலித்ததென்றருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி). திரையை, நீத்து - நீங்கியென்றாய, விட்டென்றாய், எளகி - இளைப்பாலே ஈடுபட்டென்றாய், பாடாந்தரத்தில் இப்படிபதவிபாகம விவ க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). பாடபேதமில்லாமல், கேவல பதத்தைப்பிரித்து ஆர்த்தாந்தரம் சொன்னாரென்னலாம்படி, "நீத்து" என்று ரேபனேடே கூட சில ஸ்ரீ கோசங்களிலுண்டு. "மருவி" என்றதின் பலிதார்த்தம (சற்றிருந்து) என்றது. . .. ... (எ)

மூ.—பட்டரவே ரகலல்குல் பவளச் செவ்வாய்
பணைநெடுந்தோள பிணைநெடுங்கண் பாலா மின்சொல்
மடவிழும குழலிக்கா வானோர் காவின்
மரங்கொணர்ந்தா னடியணைவீ ரணிலகள் தாவ
நெட்டிலைய கருங்கமுகின செங்காய் வீழ
நீள்பலவின தாழ்சினையில நெருங்கு பீனத்
தெட்டபழம சிதைந்து மதுச் சொரியும் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே. (அ)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
பட்டு	பட்டுவஸ்த்ரமணிந்து	அகல்	பரந்த [யும்
அரவு	பாமபின்படத்தை யொத்து	அல்குல்	நிதமபப்ரதேசத்தை
		பவளம்	பவழம்போல்
ஏர்	அழகியதாய	செவ்வாய்	சிவந்தவாயையும

பணை	மூங்கில்போலே
நெடு	நீண்ட
தோள்	தோள்களையும
பிணை	பெண்மானின்கண் போலே [யும
நெடுங்கண்	விசாலமான கண்களை
பாலஆம	அம்ருதஸத்ருசமான
இன்சொல	இனியசொற்களையு முடைய,(அபபோ தலாநதபூககளின் ஸம்ருததியாலே)
மட்டு அவிழும்	மதுவெள்ளமிடாநின் றுள்ள
குழலிககா	அளகபாரத்தையுடை யஸ்ரீஸத்யபாமை ப்பிராட்டிக்காக
வானோர்	தேவதைகளுடைய
காவின்	சோலையில்நின்றும
மரம்	பாரிஜாதவ்ருக்ஷத்தை
கொணர்ந்தான்	பிடுங்கிககொணாநத ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனு
அடி	திருவடிகளை [டைய
அணைவீா	சேரவிருப்பவாகளே!
அணிலகள	அணிலகளானவை
தாவ	கிளையில்நின்றும்கிளை யில்ஸஞசரிகக
நெடு	நீண்ட
இலைய	இலைகளையுடைய
கருஙகமுகின்	கறுததபாக்குமரங்க
செஙகாய்	பழுககாய்கள [ளின்
வீழ	உதிர்வதினால
நீள	நீாவளப்பததாலோங கிததழைதத
பலவின்	பலாமரங்களின்
தாழ்	காய்ககனததால்தா
சினையில்	கிளைகளில [ழ்ந்த
நெருஙகு	நெருங்கியிருந்துள்ள
பீனம்	பருத்த
தெட்டபழம்	பககவபலங்கள்
சிதைந்து	நசுஙகி
மது	தேனை
சொரியும	பொழிகிற

காழிச சீராமவிணணகரே சேர்மின் நீரே. (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (பட்டிதயாதி) பட்டையுடைததாய், அரவுபோலேயாய், அழுகிதாய், அகன்றிருந்துள்ள - நிதம்பப்ரதேச த்தையுடையளுமாய், பவளமபோலே சிவந்த அதரத்தையுடையளு மாய், மூங்கில்போலே நெடிய தோளகளையுடையளுமாய், மான்போ லேயிருந்துள்ள நோக்கையுமுடையளாய், பாலென்றுசொல்லலாம படி இனிய பேச்சையுமுடையளாயிருந்துள்ள, மதுவெள்ளமிடா நின்றுள்ள குழலையுடைய ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப்பிராட்டிஹேதுவாக, என்றுமொக்க ஸ்வாக்கததிலே நிற்கக்கடவதான வ்ருக்ஷத்தை பூமி யிலே கொடுவந்து நிறுததினவனுடைய. இத்தால்-அரியனசெய்தும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணமபண்ணுமவனென்கை.

(அணிலித்யாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரமாகத்தாவ, நெ டிதான இலையையுடைததாய், கறுத்தநிறத்தையுடைததான கமுகு களில சிவந்தகாயானது, தொட்டாரமேலே தோஷமாகவிழ, ஓஙகின பலாவின் தாழ்ந்தபணைகளிலே நெருங்கி வஸிபபதாய், தசைந்துபக்வ மாய், †தொட்டாரமேலே தோஷமாயிருககிறபழமானது, தேங்கி

கிறகிறதுக்கொருபோக்குக் கண்டுவிட்டாற்போலே மதுவெள்ள மிடாகிற்குமாயிற்று.... ... ...(அ)

அநு.—எட்டாமபாட்டு. (பட்டிதயாதி). நீஙகள நான் சொன்னபடி அநுகூலித்திகோளாகில, *ஸ்ரீ ஸதயபாமைப பிராட்டியிடத்திறபோலே உஙக ளுககு வ்யாமுகதத்துய அரியனசெயது கொடுககுமென்கிறாரெனறுஸஙகதி.

தெட்டபழம - பகவபலம, கனியப்பழுதத பழமெனறு தாதபாயம் (தொட்டாமேலேயிதயாதி). . ... (அ)

மூ.—பிறைதங்கு சடையானை வலததே வைததுப்
பிரமனைததன னுந்தியிலே தோறறு வித்துக்
கறைதங்கு வேல்தடஙகண் திருவை மாாபில்
கலந்தவன் தாளணைகிற்பீர் கழுநீா கூடித
துறைதங்கு கமலத்துத துயின்று கைதைத
தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுணணம் நண்ணிச்
சிறைவண்டு களி பாடும் வயலசூழ் காழிச
சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிறைதங்குச டையானை	சந்தரனைததனஜடா மகுடததில அணிந் தருதரனை	சிறைவணடு	இறகையுடையவண டுகளானவை [ல்
வலத்தேவைத து	வலவருகேவைத்து	கழுநீர்	செங்கழுநீாபபூககளி
பிரமனை	ப்ரஹ்மாவை [தில	கூடி	சோந்திருநது (அநதா ல்வநதஶ்ரமமாறும் படி) [ன
தன்உநதியிலே	தன்திருநாபீகமலத	துறைதஙகு	துறையிலேயுணடா
தோற்றுவித்து	உணடாககி	கமலத்து	தாமரைப்பூக்களில
கறைதஙகு	(சதருககள)ருதிரமா ம்ஸங்களதஙகிய	துயின்று	பளளிகொணடு (பின் பு)
வேல	வேல்போன்ற	கைதைஆரும தோடு	பெரியமடலையுடைய தாழமபூவிலே
தடம	விசாலமான [ய	பொதி	அதனுள்நிறைதத
கண	திருக்கணகளையுடை	சோறு	தாதுககளின
திருவை	பெரியபிராட்டியா ரை [து	சுணணம்	பொடிகளில்
மார்பில்	தன்மார்பிலேவைத்	நணணி	விழுந்துபுரணடு
கலந்தவன்	அவளோடேநித்யஸம் ஶ்லேஷம்பணணு மவனது	களி	(இவற்றாலுணடான) ஸநதோஷாதிசய ததால
தாள்	திருவடிகளை [ளே!	பாடும	பாடாநின்றுள்ள
அணைகிறபீா	சேரவிருமபுமவாக		

வயல்சூழ்காழிசசீராமவிணணகரே சோமின்நீரே. (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு (பிறையிதயாதி) ஸாதகனுமாய், போகபரதாநனுமாயிருக்கிற ருத்ரனைத் தன திருமேனியில் வலவருசேர்த்து, ப்ரஹ்மாவைத் தன திருநாபிகமலத்திலே உதபாதித்து, †கறைகழுவ அவஸரமில்லாதபடியான வேல்போலேயிருக்கிற பரந்ததிருக்கண்களையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் †தன் திருமார்வி லேசேர்த்து அவளோடே நித்யஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகிறவன் திருவடிகளைக்கிட்டவேண்டியிருப்பீர்! அபிமாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு, அநந்யபரையான பிராட்டியோடு வாசியறத் திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற சீலவானைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்!

(கழுநீரிதயாதி) செங்கழுநீரிலேபோய்ப்புக்கு நித்யஸம்ச்லேஷத்தைப்பண்ணி, அத்தாலேவந்த ச்ரமமாறும்படி துறையிலேயுண்டான தாமரைப்பூவிலேபுகுந்து மதுபானம்பண்ணிப் பள்ளிகொண்டு, அநந்தரம்†தாழையுடைய பெரியமடலையுடைத்தான பூவிலே போய்ப்புக்கு, அதிலகவாயிலுண்டான தாதும் சுண்ணமும் பரிமளமுமெல்லாம் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதிலே கிடந்துபுரண்டு, சிறகையுடைத்தான வண்டுகளானவை மதுபானத்தாலும் பரிமளத்தாலுமாகக் களித்துப்பாடாநின்றுள்ள. ... ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையிதயாதி) ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப்பிராட்டி அதிவிலக்ஷணையாகையாலே அவளிடத்தில அரியன செய்தானேயாகிலும் நாஙகள் தாமஸர்களன்றோ, எங்களுக்கு மவனரியன செய்யப்போமோவென்ன; அவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைப் பாரீகோள், திருவினிடத்தில் வ்யாமுகத்தனுயுடம்பு கொடுத்தாற்போலே கந்தா காபாலிகளுக்கு முடம்பு கொடுத்தான கணடீர்களென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(கறைகழுக அவஸரமில்லாதபடியான) என்றத்தாலே - ஆள்களைவெல்லுகையே ஸ்வபாவமா யிருக்கை புலிக்கையாலே, அநுக்ஷணம் எம்பெருமானை "ஜிதம்" என்னப்பண்ணவல்ல கணகளென்று தாத்பர்யம். "மார்பில்" என்றவநந்தரம் "சேர்த்து" என்று அதயாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச் செய்கிறார் (தன்திருமார்விலேயித்யாதி).

கைதை - ஆரும - தோடு - பொதிசோறு என்றந்வயம் திருவுள்ளமபற்றி யருளிச்செயகிருர (தாழையுடையவிதயாதி). மடலிலேபொதிந்துகிடநத சோறு - தாதுகள. ... . (௯)

மூ.—செங்கமலத் தயனனைய மறையோர் காழிச்
சீராம விண்ணகரென செங்கண் மாலை
அங்கமலத தடவயல்சூ ழாலிநாட
னருளமாரி யரட்டமுககி யடையார் சீயம்
கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள மங்கை வேந்தன்
கொறறவேல் பரகாலன் கலியன் சொனன
சங்கமுகத தமிழ்மாலை பத்தும வல்லார்
தடஙகடல்சூ ழுலகுக்குத தலைவர் தாமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செங்கமலம	அழகியதிருநாபீகமல ததில்பிறந்த	அரடடு அமுக்கி	சத்ருக்கள் (தலையெ டாதபடி) அமுங்க ச்செயயுமவராய்
அயன் அனைய	ப்ரஹமாவையொதத		
மறையோர்	ப்ராஹமணாவாததிக் கிற	அடையார்	சதருக்களுக்கு [ராய்
		சீயம்	ஸிமஹம் போன்றவ
காழிச்சீராமவி ண்ணகர்	காழிசசீராமவிணண கரிலநித்யவாஸம்ப ணணுநிற்கிற	கொங்கு	தேனநிறைந்த
		மலா	பூக்களை [களுக்கு
		குழலியர்	கூநதலி லுடையஸ்த்ரீ
என்	என்னுடைய	வேள்	காமன போன்றவரா
செங்கண்மாலை	புண்டரீகாக்ஷன்வி ஷயமாக,	மஙகை	திருமஙகைக்கு [ய்
		வேந்தன	ராஜாவாய்
அம	அழகிய [றைந்த	பரகாலன்	எதிரிகளுக்கு யமன் போன்றவராய
கமலம்	தாமரைப்பூககள்நி		
தடம்	தடாகஙகளும	கொற்றம	வெற்றிதரததக்க
வயல்	கழனிகளும்	வேல	வேலைப்பிடிதத
சூழ்	சுறறுஞசூழ்ந்த	கலியன்	ஆழ்வார்
ஆலிநாடன்	திருவாலிநாட்டுக்குத் தலைவராய	சொனன	அருளிச்செய்த
		சஙகம	புலவாகூட்டததார்
அருளமாரி	அநுகூலாக்கு அருள் பொழியும மேகம போன்றவராய	முகம்	எதிாகொணடு அநுப விககலாம்படியான

தமிழ்மாலை பத்தும்	தமிழ்த்தொடை பத்தையும்	உலகுக்கு தலைவர்	லோகத்தில் எல்லாருமரங்களையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி மேலாயிருப்பர். ()
வல்லார்	ஆதரத்துடன் கற்க வல்லவர்		
தடம் கடல்சூழ்	பரந்த ஸமுத்ரம் சூழ்ந்த		

வ்யா — பத்தாம்பாட்டு. (செங்கமலமித்யாதி)(௧)†"வால்மீகிர்பகவாந் ருஷி:-வால்மீகிபகவாந்ருஷி:" என்னுமாபோலே. †பெருமாள் திருவல்லபனுயிருப்பானொருதிருவிளக்குப்பிச்சன பல்லரையும் திரோதிகபே க்ஷேபிக்கிற ப்ரகரணத்திலே, ஆழ்வார்களைத் திருவுள்ளம்னியி "நம்பகத்தார்களுக் கொருகுறை சொல்லிக்காணாய்" என்று திருண்டிமாரூராய்; இப்பாட்டை விண்ணப்பம்செய்து, "நாயனதே! ரைக்கவிபாட" என்றுதுடங்கி "தம்மைக் கவிபாடிக்கொண்டலே என்ன; "அதுவும் †நம்மையன்றோசொல்லிற்று" என்று திருவுண்மாரூர். சதுரூகஸமரான ப்ராஹ்மணர் திரண்டதேசத்தில் சீகாவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷனைக் கவிபாடிற்று; அழகியதாமரைகளாலே அலங்க்ருதமான தடாகங்களையுடைத்தான வயலாலேசூழப்பட்ட திருவாலிநாட்டுக்கு ப்ரதாநரானவர்;-அநுகூலவர்க்கத்துக்கு ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுமவர்; எதிரிட்ட சத்ருக்கள் தலையெடாதே அமுங்கும்படி பண்ணுமவர்; சத்ருக்களுக்கு வந்தணுகவொண்ணாதபடி ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயரானவர்; †எல்லார்க்கும் ஸ்பருஹணீயரானவர்; திருமங்கைக்கு ப்ரதாநராயுள்ளவர்; ஸர்வேஶ்வரன் ஆயுதம்பிடித்தாற்போலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகப் பிடித்தவேலையுடையராய், †ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவான ஆழ்வாரருளிச்செய்த; தமிழுக்குக்கடவர் திரளவிருந்தால் இதனை யெப்போதுமொக்கக் கொண்டாடவேண்டும்படியிருக்கிற இத்தொடையல்பத்தும்வல்லார் (தடங்கடல்சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே) ஸர்வேஶ்வரனைப்போலே எல்லார்க்கும் தாங்களே ஆஶ்ரயணீயராவர். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

---

(௧) ரா - பா - ௪ - ௧.

அரு.—நிகமம். (செங்கமலமித்யாதி) எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவர் தம்மைத்தாமேகொண்டாடுவானென்னென்ன; ஆப்திக்குடலாகக்கொண்டாடினாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகத்தால பரிஹரிக்கிறார் (வால்மீகிரித்யாதி). ஆப்திக்குடலான மாத்ரமன்றிக்கே அதுதானே பகவத்ஸ்துதியென்று பரிஹாராந்தரத்தை ஔசித்யமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்கித்யாதி). (நம்மையன்றோசொல்லிற்று) என்றது - நம்மநுபவத்தாலவந்த ஏற்றத்தால் தம்மைக்கொண்டாடினால அதுநம்மைக் கொண்டாடினபடியன்றோவென்றபடி. "கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்" என்றதுக்கு- தேன் வெள்ளமிடுகிற மலரைக் குழலிலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு காமனைப் போலே அநுகூலர்க்கெல்லாம் ரூபகுணத்தாலும் த்ரஷ்டவ்யரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி). அரட்டமுக்கி அடையார்சீயமாகையாலே பரகாலனென்று பேர்பெற்றாரென்னுமது தோன்ற யோக்யதாத்தைக்காட்டுகிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்துக்கித்யாதி). .. .. . (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி, ரு-ம் பத்து, ரு-ம் திருமொழி வந்துனதடியேன் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—†எல்லாருடைதந்தாமுககு நன்மைவேண்டியிருககில ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய்கொண்டு சீராமவிண்ணகதை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றா, †அங்ஙனன்றிககே †தமமளவிலவந்தருளினவாறே திருவாலியை யிருப்பிடமாககொண்டு அஙகே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்தானே ஸவயமவரித்துககொண்டு வாராநிறக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து, "பரமபராபயனுயிருக்கிற நீ எனனுள்ளவலர்த்தித்வமினறிக்கே யிருககசெய்தே என்ஹ்ருதயத்திலே தேசமவந்து புகுந்தாய், எனககுன்னையொழியசசெலலாமையைப்பிறபித்தாய் உன்†வ்யதிரேகத்திலே நான பிழையாதபடி பண்ணினாய், இங்ஙனேயிருந்தபினபு †இனிததான நீபோகில பிழையேன, போகவொட்டேன், உனக்கு என்றனை தயரியில்லை, ஆனபின்பு என்னை †நித்யகைங்காயத்தைககொண்டருளவேணும்"என்று பராப்யனை அவன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தை †அபேக்ஷித்து; அப்போதே கிடையாமையாலே அதில க்ரமப்ராப்தி பற்றாமையாலுண்டான தம் த்வரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்த் தலைககட்டுகிறா. ... ... *

அரு.—வநதுனதடியேன்பரவேசம்.—கீழே பரோபதேசத்தில் ப்ரவ்ருத்தரானவர் இப்போது திருவாலியமமானைககுறித்துத தம் த்வரையையறிவிப்பிக்கிறதென்னென்கிறசஙகையிலே ஸஙகதியை யருளிச்செயகிறார்(எலலாருமித்யாதி). (அஙஙனன்றிககே) என்றது-தமககுத்தாம நன்மைதேடுகையும,ஒருவருபதேசிகக ஒரு திவ்யதேசத்தைப்பற்றியிருககையுமன்றிக்கேயென்றபடி. (தமமளவிலவந்தவாறே) தமமைத்தாமே விசாரித்தவாறே. "ஆருயிரே" என்றதைப்பற்ற, (வ்யதிரேகததிலிதயாதி)."மனம்வாடநீநினையேல"என்றதைப்பற்ற (இனிததானிதயாதி). "கைதொழுதெழும்புநதியேன்" என்றதைப்பற்ற (நிதயே,த்யாதி) "இனிபபோயினலறையோ உரையாயொருமாற்றமெந்தாய்" என்னுமததைபபறற (அப்போதேயித்யாதி). ... ... *

மூ.—வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய்புகுந்ததற்பின்வணஙகுமென்
சிந்தனைக்கினியாய் திருவேயென்னருயிரே
அந்தளிரணியாரசோகினிளந்தளிர்கள்கலந்தவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியமமானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அம	அழகிய	என ஆர் உயிரே	எனக்குதாரகனானவனே!
தளிர	தளிர்களால்வந்த	வந்து	நானிருந்தவிடம் வந்து
அணி ஆர	அழகுமிக்கிருக்கிற	உனது அடியேன	உன்னுடையசேஷபூதனனவெனனுடைய
அசோகின	அசோகமரத்தினது	மனம	நெஞ்சில
இளந்தளிர்களை	இளந்தளிர்களானவை	புகுந்தாய	பரவேசித்தாய்,
எங்குமகலந்து	எங்கும்வியாபித்து	புகுந்ததற்பின	நீபுகுந்தபின்பு
செம	சிவந்த	வணங்கும	ஆச்ரயிக்கிற
தழலபுரையும	அக்கிபோலிருக்கிற	என சிந்தனைக்கு	என மனஸ்ஸுக்கு
திருவாலியமமானே	திருவாலியையிருப்பிடமாகவுடையவனே!	இனியாய	போக்யனானாய். (௧)
திருவே	எனக்குஸம்பத்தானவனே!		

வ்யா — முதற்பாட்டு. † (வந்து) நிரதிசயபோக்யமான திருவாலியை இருப்பிடமாகவுடையையாய், நீயிருந்தவிடத்திலே நானே வந்து கிட்டவேண்டியிருக்க என்பக்கல் அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே, நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்து. † த்வீபாந்தரசரக்குகளிரண்டும் தன்னிலே ஸங்கதமாமிடத்தில இரண்டும் பாதி பாதிவழிவந்துகூடுதல், ஒன்றேவருதல் செய்யவேணுமிறே, † அதில இவருடையபேற்றுக்கு இவ்வளவாக வழிவந்தானிவனாயிற்று (உனதடியேன) † வருகிறபோது புகுருகைக்கடியாக அவன கையோடு கொடுவந்த பரமாணம். (௧) "அடியானிவனென்றெனக்காருளசெய்யும்" என்னுமாபோலே - † நீயோ உன்காரியத்துக்குக்கடவாய்? நான் காண் என்று, தானே ஸர்வபரங்களையும நிர்வஹிப்பானாகவாயிற்று ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது, † வந்துபுகுரப்புக்கால, இசையாதே, "அல்லேன்" என்கைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானாயிற்று. † அவன் புகுந்தபின்பு இவர்செய்ததென்னென்னில; (வணங்கும) † சத்ருக்ருஹமேயாகிலும, புகுந்தால ஆஸநமிடுவர்களிறே; அவ்வோபாதி, பின்னை வணங்கினாராயிற்று, (௨) "ஶத்ரோ: ஶரணாகதம் ... ப்ரதீச்சதே - யதாஹம் கேசவே வ்ருத்தி மவசா: பரதிபேதிரே" என்னுமாபோலே. (என்சிந்தனைக்கினியாய்) † இப்படி புகுந்தவன் தானே, "போவேன" என்றாலும விடவொண்ணாதபடியாயிற்று நெஞ்சுக்கினிமையானபடி. (திருவே) (௩) † "திருவுக்கும்திரு" என்கிற

(௧) தி - வாய - ௯ - ௪ - ௧௦ (௨) பார - (௩) ௭ - ௭ - ௧.

படியே இவருடைய ஸமபத்தாயிற்று இவன (என்னுருயிரே) ஸமபத்துத்தானுய தாரகம வேறொன்றுயிருக்கையன்றிக்கே, என க்கு தாரகனானவனே! வ்யதிரேகத்தில பிழையாதபடியாயிராநின்று ஞயிற்று.

(அந்தளிரித்யாதி) எனக்கு தாரகனுமாய் நிரதிசயபோக்யனு மானநீ திருவாலியை யிருப்பிடமாகவுடையையாய்வைத்து, தனக்கென்ன ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாயே! †அழகிய தளிர்களாலேவந்த அழகு மிக்கிருக்கிற அசோகவருக்ஷத்தினுடைய இளந்தளிரானவை எங்குமொக்கப பரபபுமாறி அக்நிகல்பமாயிராநின்றதாயிற்று. † சிவந்த இளந்தளிர் எங்குமொக்கப பரபபுமாறித் தளிர்த்துநின்றபோது, எங்குமொக்க நெருப்புக்கொளுத்தினுற்போலே தாசநீயமாயிராநின்றதாயிற்று. இப்படி அந்யதாஜ்ஞாநஜநகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரனு யிருந்துவைத்து என ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந் தாயே!. ... ... (௧)

முதறபாட்டு.—(வந்தித்யாதி) "அந்தளிர" இத்யாதி "அணியாலியமமானே வநது" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, வருகைக்கொருஹேதுசொல்லாமையால பலிததவர்த்தத்தை யருளிசசெய்கிருர் (நிரதிசயேதயாதி). "அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே" என்றத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு "புகுந்தாய்" என்னவமைந்திருக்கவும், "வநது" என்கையாலே வருகையில துஷ்கரத்தை தோற்றுகிறதென்று விவக்ஷித்து, திருவாலியமமானுக்குத் தம்முடைய வைமுக்யததால் நெடுந்தூரமாய்த் தோற்றுமென்றும், இப்படியிருக்க வருகைக்கு பரயோஜநததையும காட்டிககொண்டு வ்யாக்யாதா ாடுபடுகிருர் (த்வீபாநதரேதயாதி). (அதில்) என்றது - ஒன்றே வருமிடத்திலென்றபடி. "உனதடியேன" என்று - இவா ஸ்வரூபஞ்ஜாநம் பிறந்தவராகத தமமையநுஸந்திக்க, அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக வந்தானென்னச் சேருமோவென்ன; வாஸ்தவாகாரததைப்பறறி அவன் நினைத்தபடியை யருளிச்செய்கிருரென்கிருா (வருகிறவிதயாதி). "உனதடியேன்" என்ற ஆழ்வாருடைய பாசுரமானது ஸர்வேஶ்வரன் கையதான ப்ரணவார்த்தமாகையாலே அவன் கையிலோ ெரழுததைத தாமகண்டு ஆத்ததஃ அநுஸந்திததாரிதத்தையாகையால், இநத பபாசுரம பரமாணமெனறு கருதது. "அடியேன்" எனனவேயமைந்திருக்க, "உனது" என்கைக்குக் கருததருளிச்செய்கிருர் (நீயோவிதயாதி). "மனம" என்றதுககுக் கருதது (வநதுபுகுரவித்யாதி). "புகுந்ததற்பின் வணஙகும்" எனகையாலே அவ்யவஹிதகாலத்திலே ஸ்வரூபஜ்ஞாந காயமான வணக்கமிவருககுவர ஸம்பாவனையிலலேயே என்று ப்ரோத்ரு சங்காநு

வாதம்பண்ணுகிறார் (அவனித்யாதி). இதுக்கு உத்தரம் (சத்ருவித்யாதி). "வணங்கும்" என்கிற ப்ரதீகம் சங்கைக்குமுந்துற அநுஸந்திப்பது. இவர் அவசமாக வணங்குகிறாராகிலும் அவன் சிந்தனைக்கினியனானபடியினெல்லைநிலத்தைக்காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "என்னாருயிரே" என்றவிடத்தில், "என" என்றத்தை யிங்குமகூட்டி, "என்திரு" என்று விவக்ஷித்து, ஸ்தருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (திருவுக்குமித்யாதி).

தாத்பர்யமருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). திருவாலிநகரை யிங்ஙன் வாணித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). . . (க)

மூ—நீலத்தடவரை மாமணிநிகழக் கிடந்ததுபோ லரவணை
வேலைத்தலைக் கிடந்தா யடியேன் மனத்திருந்தாய் [நெங்கு
சோலைத்தலைக் கணமாமயில் நடமாடமழைமுகில்போன்றெழு
மாலைப் புகை கமழு மணியாலியம்மானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆலைப்புகை	கருப்பஞ்சாறட்டபு	தடவரை	பெரியமலையானது
எங்கும்	எவ்விடத்தும் [கை	மாமணி	பெருவிலையனுரத்நம [மபடி
மழைமுகில்	வர்ஷாகாலமேகம்		
போன்று	போலே	நிகழ	தனமேல்ப்ரகாசிக்கு
எழுந்து	மேலெழுவதினாலே	கிடந்ததுபோல்	சாயவிருந்ததுபோலே
கமழும்	பரிமளத்தையுடைத்தான	வேலைத்தலை	திருப்பாற்கடலில
சோலைத்தலை	சோலையிலே [கள்	அரவணை	திருவநந்தாழ்வான்மேலே(கௌஸ்துபம விளங்க) [னே!
மாமயில்கணம்	பெரியமயில்கூட்டங்		
நடமாட	ஆடாநின்றுள்ள	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டவ
அணி	அழகிய	அடியேன்மனத்து	(இப்பொழுது) சேஷபூதனான என்ஹ்ருதயத்தில்
ஆலியம்மானே	திருவாலிநாட்டுக்குஸ்வாமியானவனே!		
நீலம்	நீலநிறத்தையுடைய	இருந்தாய்	புகுந்துநீங்காதபடி நின்றாய். (உ)

வ்யா—இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) ஒரு நீலகிரியானது தனமேலே பெருவிலையனாயிருப்பதொரு ரத்நம உஜ்ஜவலமாமபடி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே அழகிய திருமேனியிலே ஸ்ரீகௌஸ்துபம்விளங்கக் கண்வளர்ந்தருளும்படி (அடியேன் மனத்திருந்தாய்)† திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளிற்று இவர் நெஞ்சிலே புகுருகைக்கு, விலக்காமைக்கு அவஸரம் பெறுமளவுமாயிற்று; விலக்காமைபெற்று இவர் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தபின்பு கருத்தகருத்தயனாயிருந்தானாயிற்று

(சோலையித்யாதி) சோலைத்தலையிலே பெரிய மயில்திரளானது நடமாடும்படியாக வர்ஷூகவலாஹகம்போலேதோன்றி . எங்குமொக்க ஆலைப்புகை கமழாநின்றது. மழைமுகில்போலேயெழுகிற ஆலைப்புகையைக்கண்டு சோலைத்தலை கணமாமயில் நடமாடாநிற்குமாயிற்று. இப்படி விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாக வுடையையாயிருந்தாவைத்து, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... ... (உ)

அநு —இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் மனம்புகுந்தபடியை யருளிச்செய்தார்; இதில் - ஸூஸ்திரனாய மனத்திருந்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திருப்பாற்கடலில் கிடக்கையைச் சொல்லுகைக்குத்தாத்பர்ய கதநபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதி). . (உ)

மூ --நென்னல்போய்வருமென்றென்றெண்ணியிராமையென்மனத்
திம்மைக்கென்றிருந்தேனெறிநீர்வளஞ்செறுவில் [தேபுகுந்த
செந்நெற்கூழைவரம்பொரீஇயரிவார் முகத்தெழுவாளைபோய்க்கரும
பன்னல்காடணையு மணியாலியம்மானே (௩)

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
எறி	அலைவீசாநின்றுள்ள	அன்னல்	செடிமிக்க
நீர்வளம்	நீர்வளப்பத்தையுடைய	கரும்புக்காடு	கருப்பங்காட்டை
செறுவில்	வயல்களிலுண்டான	அடையும்	சேருகிற
		அணியாலியம்மானே !	
செந்நெற்கூழை	வயிரம்பற்றியசெந்நெற்பயிரை	நென்னல்போய்	நேற்றுப்போய்
வரம்புஒரீஇ	வரப்புகளில் அதின்தலைகளைச்சேர்த்து	வரும்	நாளைவரும்
அரிவார்	அறுக்கிறவர்களுடைய	என்றென்றெண்ணி	என்று இப்படியே மநோரதித்து
முகத்து	முகத்திலே	இராமை	இராதபடி
எழு	எழப்பாய்கிற	என்மனத்தே	அடியேன்மனதில்
வாளை	வாளைமத்ஸ்யங்கள்	புகுந்தது	நீவந்திருந்தது
போய்	அவ்வயலைவிட்டுப்போய்	இம்மைக்கு என்று இருந்தேன்	இவ்வுலகில் எனக்கு இனிமையிலாகைக்காக என்றிருந்தேன். (௩)

வ்யா —மூன்றாம்பாட்டு (நென்னலித்யாதி) "நேற்றுப்போனான், இன்றுவரும்" என்றுகொண்டு† மாறாதே மநோரதித்துக்கொண்டிராதபடியாகவென்னுதல்; "நேற்றுப்போயிற்று, இன்றுவந்தது, நாளையும்வரக்கடவது" என்று மநோரதித்துக்கொண்டு காலஞ்செல்லவிடவரிதாம்படி யிராமேயென்னுதல். (என்னித்யாதி) இப்படிமநோ

ரததத்தாலே நான் காலக்ஷேபம் பண்ணுதபடியாக, என்ஹ்ருதயத்தி லேவந்து புகுந்தது, இஹலோகததிலே எனக்கினிமைவிளைக்கைக் காக என்றிருந்தேன். (இம்மை) என்றபோது, இஹலோகத்திலே யென்ருகிறது; (இன்மை) என்றபோது, இனிமை என்ருகிறது

(எறிநீரித்யாதி) அலையெறியாநின்றுள்ள நீரையுடைததாய், †அழகியதாயிருந்துள்ள, செறுக்களுண்டு - செய்கள், அவற்றிலுண்டான, செந்நெறகூழையென்று - செந்நெலதலையாய், அதனைவரம் பிலே †ஒருக்கிஅரிகிறவாகளென்னுதல்;(க)"பைங்கூழ்" என்கிறபடி யே, கூழையென்றது - கூழென்ருய், செந்நெல்பயிராய், அத்தை அரிவாரென்னுதல. (வரம்பொரீஇ) நோகொடுநோ சென்றிழிந்து அறுக்கவொண்ணுதபடி வயிரம்போலே யிருக்கையாலே வரம்பு களிலே தலைகளைக்கொடுபோந்து ஒதுக்கி, நுனியிலே அரிவாகளா யிற்று; அவாகள் சேரப்பிடிததபிடியிலே யகப்பட்ட வாளைகளான வை அவாகள்முகத்திலே யெழுபபாய்ந்து ஸாபாயமான நிலததை விட்டு நிரபாயமாக வர்த்திக்கைக்காகஅருகேயுண்டான †செடிமிக்க கருப்பங்காட்டிலே சென்றடையாநிறகுமாயிறறு; போய், அரணைப் பறறுமாயிறறு,-†அந்த அழகிய கருப்பங்காட்டிலேயடையும்....(ரு)

அரு.—மூன்ருமபாட்டு. (நென்னலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - "அடி யேன் மனததிருந்தாய்" என்ருா; அந்தமனததிருந்தபடிதானும அவிச்சின்ன மாகவிருநதானென்றும, காலவிசேஷம நெஞ்சில்படாதபடி நிரதிசய போக் யதை தோற்றவிருந்தானென்று மருளிச்செய்கிருா என்று இரண்டுவிதமாக ஸங்கதி,

வீப்ஸாதாத்பாயம (மாருதேயித்யாதி).

"கூழை" என்றது - கதிராகவும, பயிராகவும் அர்த்ததவயம் திருவுள் ளமபற்றி, கதிரறுக்கையும எழுச்சி கொய்கையுமாகக் கரமேணவருளிச் செய்கிருா (அழகியதாயித்யாதி). (ஒருக்கி)என்றது - §உறுக்கி என்கை அன னலபததுக்காத்தம் (செடிமிக்க) என்றது. அந்த நல என்றாததாந்தர மரு ளிச்செய்கிருா (அந்தவித்யாதி) . (ரு)

சுு—மின்னினமனனுநுடங்கிடைமடவார்தம சிந்தைமறந்துவந்துநி
மனனுசேவடிக்கே மறவாமை வைததாயால் [ன்
புன்னைமனனுசெருந்திவண்பொழிலவாயகனபணைகளகலந்தெ
மன்ன மன்னுமவய லணியாலியமமானே. [ங்கு

(க) பெரு - திரு - ரு - எ.   § உறுக்கி - சோதது.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
புன்னை	புன்னை மரங்களும்	மின்னின்மன்னு	மின்னலோடொத்த
செருந்தி	ஸுராபுன்னை மரங்களும	நுடங்கு	ஸூக்ஷ்மமான
		இடை	இடையையுடைய
மன்னு	நிறைந்திருக்கிற	மடவார்தம்	ஸ்த்ரீகளபக்கலுண்டான
வண	அழகிய		
பொழில்வாய்அகன	சோலையின உள்ளே	சிந்தைமறந்து	வாஞ்சையைததவிர்ந்து
		வந்து	உன்பக்கலிலேவந்து
பணைகள்	பொய்கைகளில	மன்னு	எப்போதும ஏகரூபமான
அன்னம	ஹமஸஙகள		
எங்கும்கலந்து	எங்குமொக்க ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து [கிற	நின	உன்னுடைய [யே
		சேவடிக்கே	அழகிய திருவடிகளை
		மறவாமை	நானமறவாதபடி
மன்னும	நித்யவாஸம் பண்ணு	வைததாய	செயதருளினாய் ;
வயல	கழனிகளையுடைய	ஆல்	இதெனனஆஶ்சர்யம!

அணிஆலி அம்மானே ! (௪)

வ்யா—நாலாமபாட்டு நீரிங்ஙனேகிடந்து நெஞ்சுளுக்குப்படாநிற்கிறதென்னென்ன, †ஸ்த்ரீகளைவிஸ்மரித்து, உன திருவடிகளைமறவாதபடி பண்ணினாயாகில் இனி நீ செய்வதென்னெனகிறார்.

(மின்னித்யாதி) †மின்னோடொத்திருப்பதாய் நுடங்கா நின்றுள்ள இடையையுடையரான, மடவாருண்டு - ஸ்த்ரீகள், அவர்கள் விஷயமாகவுண்டான. (சிந்தைமறந்து) †இவனெப்போதுமொக்க அவர்களை போக்யைகளாக அநுஸந்திக்குமித்தனைபோக்கி †அவை தன்னை இவன்தான் லபித்தானாகை †பெரும்பணியிறே.† அபராபத விஷயங்களிலுண்டான வாஞ்சையைத்தவிர்த்து பராபதவிஷயத்தை யாசைப்படப்பண்ணின விதுதான போருமிறே உபகாரம. அவற்றை நானே கைவிட்டு, உன் பக்கலிலேவந்து ஸதைகரூபமான உன் திருவடிகளிலே எனக்கு மறவாமையாகிற பேறுண்டாமபடியாக, †நானபேக்ஷிக்கவன்றிக்கே தண்ணீர்ப்பந்தல் வைப்பாரோபாதி நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினாய்.

புன்னை, செருந்தி இவை மன்னுநின்றுள்ள அழகிய †பொழிலினுளளே† பொய்கைகளிலே அனனங்களானவை அந்யோந்யம கலந்து' நித்யவாஸமபண்ணுகிற வயலையுடைததாய் தாசநீயமான திருவாலியில் நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனே! ... ... (௪)

அரு.—நாலாமபாட்டு. கீழ்பபாட்டுக்களோடு ஸங்கதியைத் தாமே காட்டுகிறார் (நீரித்யாதி). ஆத்தித்வாதிகளின்றிக்கே யிருக்க வாந்துபுகு' து ஸ்த்திரமாகவிருந்தாயென்று வெறுமைசொல்லி நிகாஷாநுஸந்தாநத்தால் நோவு

படுவானென் ? (௧) "எனக்கார் பிறர் நாயகரே" என்று களித்துக்கொண்டு அநுபவித்திருக்கவொண்ணாதோ என்று சங்காதாத்பாயம். உபகாராதிசயம் என்னை யிப்படி படுத்துகிறதென்கிறாரென்னும் பரிஹாரந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்" (ஸ்த்ரீகளையித்யாதி).

"மின்னின்" என்றவிடத்தில், இன் - சாரியையாய், மின்னை மன்னு - அதின் ஸாதாம்யத்தையுடைத்தான என்றுதல, மின்னில் என்று உபமாநத்தத்தில் பஞ்சமியாய், அதைப்போலேயிருக்கிற என்றுதல், சப்தார்த்தம விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மின்னோடொத்திருப்பதாய)என்று. கலவியைமறந்து என்னாதே, "சிந்தைமறந்து" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி) (அவைதன்னை) அந்தபோகங்கள்தன்னை. (பெருமபணி) - தூலபமென்று கருத்து. "அதனைமறந்து" என்றும், "அடிமறவாமை" என்றும சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "வைத்தாய்" என்ற பதவாஸனை (நானித்யாதி).

பொழிலவாய்-பொழிலிடமாய், அகன் - அதுக்குள்ளேயிருக்கிற, பணைகள் என்றுசப்தார்த்தம திருவுள்ளமபற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பொழிலினுள்ளே) என்று. "பணைகள்" என்றதினார்த்தம் (பொய்கைகளிலே) என்றது. (௪)

மூ — நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநின்னிணையடிதொழுதேத்துமென்மனம்
வாடநீநினையேல் மரமெய்த மாமுனிவா
பாடலின்னொலிசங்கினோசைபரந்துபல்பணையால்மலிந்தெங்கும்
ஆடலோசையறா வணியாலியம்மானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாடல்	பகவத்கதைகளைப் பாடுகிற	இணை அடி	ஒன்றுகொன்றொப்பான திருவடிகளில்
இன்	இனிய	பல்	பலவகைப்பட்ட
ஒலி	த்வநியும	மலர்	புஷ்பங்களையும்
சங்கின் ஓசை	சங்கத்வநியும்	மாலை	கலம்பகன்மாலையையும்
பரந்து	எங்குமபரவி	நீடு	நெடுங்காலம
பல்பணையால்	பலவகைப்பட்டவாத்யகோஷங்களால்	இட்டு	பணிமாறி
மலிந்து	மிக்கு	தொழுது	ஸேவித்து
எங்கும	பார்த்தவிடமெங்கும்	ஏத்தும	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற
ஆடல் ஓசை	ந்ருத்தமபண்ணுமத்வநி	என்	அடியேனுடைய
அறா	மாறாத	மனம	மநஸ்ஸு
அணியாலி அம்மானே !		வாட	(உன்னைப்பிரிந்து தளிரபோலே) வாடும்படி
மரம	மராமரங்களேழையும	நீ	ஆஸ்ரிதவத்ஸலனான நீ
எய்த	ஒருகாலேவிழும்படி எய்த	நினையேல்	நினையாதொழியவேணும். (௫)
மாமுனிவா	மநநசீலனே !		
நின	உன்னுடைய		

(௧) தி - வாய் - ௯ - ௪ - ௧௦

வ்யா — அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடிதயாதி) (க) †"ஒழிவில காலமெலலாம" (உ) "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" †என்கிற படியே, பலவகைபபட்ட மலரை யுடைததான மாலைகளை யிட்டு, உன்னுடைய ஒன்றுககொன்று ஒப்பாயிருக்கிற திருவடிகளைத்தொழுதேத்துகிற என்னுடைய மநஸ்ஸானது தளிர்போலே வாடும்படியாக நீ நினையாதொழியவேணும (மரமெய்த மாமுனிவா) †ஆஸ்ரிதர்க்கு விஸ்வாஸத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்குமவனன்றோ! (மாமுனிவா) †எங்களுடைய வினைபோலே தபபிலும்தபபி பலி(ஃபலி)க்கிலும்பலி(ஃபலி)க்குமபடியன்றிதே உனனினைவிருக்குமபடி.

பாட்டிலினியதவளி, மற்றுமுண்டான சங்கத்வளி, இவைபரமபி, பின்னையும பலவகைப்பட்டிருந்துள்ள வாத்யகோஷங்களும மிக்கு, பாரதத்விடமெங்கும் ஆடுகிறவர்களுடைய தவளிமாறுத. பணை - முரசும, †பலவியமும். ... ... (௫)

அரு — அஞ்சாமபாட்டு. (நீடித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - அவன்செய்த மஹோபகாரத்தைச்சொல்லுகைக்காக, விஷயாந்தரங்களை மறக்கும்படிபண்ணினாய் என்றார்; அந்தப்ரஸங்கத்திலே, அவை வாஸநாபலத்தாலே மறுவலிடில் செயவதென் என்று அஞ்சி, "மனம்வாடநினையேல், நினைத்தாயாகில் பிழையேன்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

நீட்சி - காலக்ருதமான நீட்சியாய், அதுதானும "இட்டு" என்றதுக்கு விசேஷணமென்று ப்ரமாணம்காட்டுகிறா (ஒழிவிலித்யாதி). (என்கிறபடியே) என்றபின், காலமெல்லாம என்றுசேஷம. மரமெய்த, மா - மஹத்தான, மநத்தையுடையவனே என்று சபதார்த்தமாய, பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறா (ஆஸ்ரிதாக்கித்யாதி). மஹத்வத்தை விவரிக்கிறா (எங்களுடைய வித்யாதி).

(பலவியம்) என்றதும - வாத்யவிசேஷம. . . . ... (௫)

மூ.—கந்தமாமலரெட்டுமிட்டுநின்காமசேவடிகைதொழுதெழும
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைபபோகலொட்டேன்
சந்திவேள்விசடங்குநானமறையோதியோதுவித்தாதியாய்வரும்
அந்தணாளரறு வணியாலியமமானே. ... ... (௬)

(க) தி - வாய - ௩ - ௩ - க. (உ) தி - வாய் - ௪ - ௭ - அ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்தி	ஸந்த்யாவந்தநாதிக ளையும	கந்தம	பரிமளப்ரசுரமாய்
வேள்வி	(நைமித்திக) யாகாதி களையும்	மா	ஶ்லாகயமான
சடங்கு	காம்யகாமங்களையும	எட்டுமலரும்	எணபகாபூககளையும
நால்மறை	நாலுவகைபபட்டவே தங்களையும்	நின	உன்னுடைய
ஆதியாய்	ஸ்ருஷ்டிதுடஙகி	காமர்	அழகிய
ஓதி	முனபுளளவாகளிடத் திலகறறும்	சேவடி	சிவநததிருவடிகளில்
ஓதுவிததுவரும்	பிறாக்குககறபிததும் போருகிற	இட்டு	ஸமாப்பிதது
அந்தணாள	ப்ராஹமணர்	கைதொழுது	கையாலேதொழுது
அரு	மாருதேவர்ததிக்கிற	எழும	எத்தவேணுமென்கிற
அணிஆலிஅம்மானே !		புந்தியேன்மனதது	அதயவஸாயத்தையுடையஎன்நெஞ்சில்
		புகுந்தாயை	(உன்பேருகவநது) புகுந்தவுன்னை
		போகலொட்டேன்	இனிநான்போகவொட்டேன். (௬)

வ்யா — ஆரும்பாட்டு (கந்தமித்யாதி) கந்த(गन्ध)வத்தான விலக்ஷணபுஷ்பங்களெட்டையுமிட்டு. அவையாவன - கருமுகை, கற்பகம், நாழல், மந்தாரம், ஸௌகந்தி, செங்கழுநீர், தாமரை, கைதை. †ஸ்வாபதேசம். †பரமபோக்யமானதிருமந்த்ரததாலேப்ரதிபாதய:மானவஸ்துவின்பககலிலே தன்னை ஸமாபபிததது; (க) †"सर्वगन्धः - ஸர்வகந்த:" என்கிற வஸ்துவாகையாலே, †உன்னுடையஸ்பருஹணீயமான சிவந்த திருவடிகளைக் கையாலேதொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் அதயவஸாயத்தையுடைய வென்னுடைய ஹ்ருதயததிலே. (புகுந்தாயைபபோகலொட்டேன்) †நானுன்னையபேக்ஷியாதிருக்க நீயேவந்து புகுந்தபின்பு, இனிபபோகலொட்டேன், † நினைவின்றிக்கேயிருகக வந்த ஸம்பததைத் தள்ளுவாருண்டோ?

(சந்தியிதயாதி) நிதயகர்மம, நைமித்திககர்மம, சடங்கு-காம்ய கர்மம், நான்மறை - இவற்றினுடைய அநுஷ்ட்டாநப்ரகாரங்களை விதியாநின்றுள்ள நாலுவகைபபட்டவேதம, இவற்றை முன்புள்ள வர்களோடே தாங்களோதி, பின்புள்ளாரைத தாங்களோதுவிததது, இப்படி பழையராய்ப்போருகிற ப்ராஹ்மணர் மாருத திருவாலியிலே, அவாகளுக்காஶ்ரய ணீயனுய்க்கொண்டு நிறகிற ஸர்வேஶ்வரனே ! அவர்களுமுண்டாயிருக்க நீயேவந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த பின்பு இனிப போகலொட்டேன். ... ... (௬)

(க) சாந்தோ - ௩ - ௧௪.

அரு.—ஆறாம்பாட்டு. (கந்தமித்யாதி) "என்மனம்வாட நீ நினையேல்" என்று - நம்மைவிட்டு விஷயாந்தர பராயப்போகாமல், நினைப்பிடச்சொன்னீர், நானும்மைப் பெறுகைக்காகவந்து புகுந்திருக்க அதுக்கு ப்ரஸக்திதானுண்டோ! நீர்தானே வாஸநாபலத்தாலே நம்மைவிட்டுமீண்டுபோக நினைத்தீராகில நாம்செய்வதென் என்னும் சங்கையிலே, நானென்னையுனக்காக்கித்ருடாத்யவஸாய நிஷ்டனாயிருக்கும்படி நீவந்தபின்பு நான் போகவொட்டுவேனோவென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"பன்மலர்மாலையிட்டு" என்று கீழ்ச்சொன்னவர், இப்பாட்டில், "எட்டு" என்று ஒரு ஸங்க்யாவிசேஷம் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதேசம) என்று. அத்தையருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதி). இத்தால் - பரிமள ப்ரசுரமானமலர்போலே ஓரோவெழுத்தே பரமபோக்யமாயிருக்கிற திருவெட்டெழுத்தாலே ததப்ரதிபாத்யவஸ்துவில் தன்னை ஸமர்ப்பிக்கை தவிர்க்கைக்காகச் சொன்னாரென்றதாயிற்று. எட்டெழுத்துக்குப் பரிமளப்ரசுரபுஷ்பஸாம்யம் வருகைக்கு மூலமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). "நின்" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம (உன்னுடையவித்யாதி). "கைதொழுதெழும்புந்தி" என்னும்படி அத்யவஸாய நிஷ்டையுண்டானபின்போ அவன்புகுந்ததென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையித்யாதி). மனத்தேபுகுருகையாவது-நெஞ்சுக்கு விஷயமாகையாலே, இவருக்கு அத்யவஸாயம் பிறந்தபின்பு அவன்புகுகையென்றொன்றில்லாமையால், முதற்பாட்டில்சொன்னபடியே முன்னேபுகுந்தத்தை அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து. "ஓட்டேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நினைவின்றிக்கேயித்யாதி).... . .. (௬)

மூ.—உலவுதிரைக்கடல்பள்ளிகொண்டுவந் துன்னடியேன்மனம்புகு
புலவபுண்ணியனேபுகுந்தாயைப்போகவொட்டேன் [ந்தஅப்
நிலவுமலர்புன்னைஞாழல்நிழல்தண் டாமரைமலரின்மிசைமலி
யலவன் கண்படுக்கு மணியாலியம்மானே. (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிலவு	எப்போதும்மலராநின்றுள்ள [டைய	திரைஉலவு	திரைகளெப்பத்தை யுடைய
மலர்	புஷ்பஸம்ருத்தியையு	கடல்	திருப்பாற்கடலில்
புன்னை	புன்னைமரம்	பள்ளிகொண்டு	கண்வளர்ந்தருளி
ஞாழல்	பலிகி (இவற்றின்)	உன் அடியேன்	(பின்பு) உனக்குச்சேஷபூதனான என்னுடைய
நிழல்	நிழலில		
தண்	குளிர்ந்த		
தாமரைமலரின்மிசை	தாமரைமலரின்மேல் [ள்	மனம்	நெஞ்சில [ந்த
மலி அலவன்	பெரிய ஆண்நண்டுக	வந்துபுகுந்த	உன்பேறாகவந்துபுகு
கண்படுக்கும்	பள்ளிகொள்ளுகிற	அப்புலவ	அந்தஸாவஜ்ஞனானவனே! [னவனே!
அணி ஆலி அம்மானே		புண்ணியனே	எனக்குஸாதகருதமா

புகுந்தாயை	நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்த உன்னை	போகலொட்டேன்	நானபோகவொட்டேன். (எ)

வ்யா — ஏழாமபாட்டு. (உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியா நின்றுள்ள திரையையுடைததானதிருபபாறகடலிலே கண்வளாந்தருளி;† அங்கு சசாய்ந்தருளிறறு, எனபககல புகுருகைக்கு அவஸரம பெறுமளவுமாய், பிறகு என்பககலிலே விலககாததொரு அவகாசம் பெறறவாறே, உனக்குபபுகுருகைககு யோகயனுயிருககிற என்ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்த (அபபுலவ) விசேஷஜ்ஞனல்லையோ! அவஸரமறியாயோ புகுருகைககு (புணணியனே) உனனைப பெறுகைககொரு கைம்முதலிலலாதபடியிருககிறவெனககு ஸுகருதமானவனே! (புகுந்தாயைபபோக லொடடேன) நீயேவந்து புகுந்த பின்பு, உன்னை நானினிபபோக வொட்டேன்

(நிலவிதயாதி) நிதயமான மலரையுடைததாயிருக்கிற புனனை, நாழல், இவறறினுடைய நிழலிலே † பரந்த தாமரைமலரின் மேலே. (மலியலவன் கண்படுக்கும) அபபரபபுகளெல்லாம போரும்படி பெரிய வடிவையுடையஆணநண்டானது, மறறொரு †நியமததையறியாதே படுககைவாய்பபாலே கிடந்து உறங்காநிறகுமாயிறறு. வயலாலிமணவாளனுடைய வ்யாபாரததோடு அங்குணடான திரயககுக்களுடைய வயாபாரததோடு வாசியறறிருக்கிறதாயிற்று இவாக்கு அந்நிலததிலுளளவையாகையாலே. ... ... (எ)

அரு — ஏழாம்பாடடு. (உலவிதயாதி) நீர், "போகலொட்டேன்" என்றீர - நான் நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்தவன, நானேபோகில நீர்செயவதென், நீரென்ன பல(஬ல)ங்கொணடு இஙஙனசொன்னது எனறு இவா நெஞ்சைச் சோதிககைக்காகசசொலல; இரணடாமபாடடிறசொன்னபடியே திருப்பாறகடலிலே என்னைப் பெறுகைககாகவே கிடந்துவந்து நீபுகுந்த பல(஬ல)ங்கொணடே "நான்போகலொட்டேன்" என்கிருரென்று ஸங்கதி.

தாத்பர்யமருளிசசெய்கிருா (அஙகிதயாதி).

"நாழல்" என்றது - பலிநீ என்கிற வ்ருக்ஷம. தண - தட்பமாய், பெருமையைச்சொல்லுமென்றருளிச்செயகிருா (பரந்த) என்று. (நியமத்தை) ஸமப்ரேஷத்தை. ... ... (எ)

மூ—சஙகு தங்கு தடங்கடல் கடலமலலையுடகிடந்தாயருளபுரிந்
திஙகெனனுள புகுந்தா யினிபபோயினு லறையோ
கொஙகுசெண்பகமமல்லிகைமலாபுலகியினனிளவணடுபோயிளந்
தெங்கினதாதளையும் திருவாலியமமானே. (அ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
இன்னிளவணடு	இனியஇளமவணடுகளானவை	தடம்	பெரிய
கொஙகு	பரிமளமமிகுந்த	கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலும
செணபகமலா	செணபகபபூவையும	கடலமல்லையுள்	திருககடலமலலையெனனுமதிவ்யதேசததிலும
மலலிகைமலா	மல்லிகைபபூவையும்		
புல்கி	(மதுபானததுககாகவிழுநது) தழுவி (அவைகொதிததவாறே)	கிடநதாய்	பளளிகொணடருளினவனே!
		இங்கு	இவ்விடததலே
இளநதெங்கின்	இளமதெங்கிலே	எனனுள	தாஸனுனஎன்ஹருதயததில்
போய்	சென்றுபுகுகு	அருள்புரிந்துபுகுநதாய	கருபைபண்ணிவந்துபரவேசிததாய;
தாதுஅளையும	அதினதாதைஅளையாநினறுள்ள	இனிபபோயினுல்	இனிநீயேவிட்டுப்பிரிந்துபோனுயாகில
திருவாலியம்மானே!			
சஙகு	சஙகஙகள்	அறையோ	அறையோவறை(ஐயம). (அ)
தங்கு	மாறுதேயிருப்பதான		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (சங்கிதயாதி) சங்குமாறுதே யிருபபதாய், பரப்பையுடைத்தானதிருபபாறகடலிலேகணவளாந்தருளினுய்; அஙகுநின்றும ஆஶ்ரிதனுக்காகத திருக்கடல்மலலையிலே கண்வளாந்தருளினுய்; இவ்வோவிடஙகளுனக்கு வாஸஸ்த்தாநமாயிருக்க என் பக்கலிலே கருபைபண்ணி வநது புகுந்தாய். (இனிபபோயினுலறையோ) உனககந்த க்ருபை மாறுதபடி யிருக்கையாலே, இனி நீ போனுயாகில், †அறையோவறை.†ஹேது மாறிலிறே அதின கார்யமும் மாறுவது. †உன்னுலல்லதுசெலலாத வென்னைவிட்டு நீயிருககவுமாய் போகவுமாயிருபபாரெஞுசிலிருகக †வொணணுது.

(கொஙகிதயாதி) பரிமளத்தையுடைததான செண்பகம, மல்லிகைமலா, இவற்றிலே மதுபாநாததமாக இழிந்தவண்டுகளானவை அவற்றோடே †தழுவி,அவை கொதிததவாறே அந்தவெம்மையாறறுகைககாக, கோடையிலே நோவுபட்டவாகள் சந்தந பஙகததிலே கைவைதது்கொணடு கிடக்குமா போலே, இளந்தெங்கிலே போய் அதின் தாதையளையும திருவாலியம்மானே. ... ... (அ)

அரு —எட்டாமபாட்டு. (ஈப்ஙிதயாதி). "போகவொட்டேன்" என்று சொனனதைககேட்டு எமபெருமான "இவரபபோது சொல்லும சொலவு கேட்கவேணும"என்றுபோக்கிலேயொருபபடவே, நீ ஸ்ரீபுண்டரீகாக்காகத திருப்பாறகடலில்நின்றுமவநது தன ரகங்கடைகிடக்கிறபபோலே எனனெஞ்சி லருளாலே புகுந்தாய, "இனிபோகிறோம" எனறு நீபோனுயாகில நான் வெனறேன் ; என்னைவிட்டுப போறுககமாட்டாதே நீயேவருவாயெனகிறு ரென்று ஸங்கதி.

(அறையோவறை) என்றது-நீபோனல் எனககே ஜயமென்று ஜயங்கூறி னபடி, போனுனில போனவிடததிலிருக்கமாட்டாமையாலே கருபை யாலேவருகை ஸித்தமாகையால, தாம ஜயித்தமை ஸிததம்; அவன்போகவே மாட்டானென்று கருதது, அவன கருபையாலே போகமாட்டாதவனுனல் நான்ஜயித்தேனெனனபபோமோ, இந்த உகதியாலே அவனபோனலோ வென்னவருளிச்செய்கிறா (ஹேதுவிதயாதி) இவா எததனைவெறறி தோற்றச் சொன்னலும், (க) "விதிவாயககின்று காப்பாரார்" எனகிறபடியே கருபை அவனைக கால்கட்டுமென்று கருதது. கருபை கால்கட்டப போகமாட்டாமை யைககண்டு தாமவனைவென்றூராய், அவனை நியாமயனுககி நியமித்தாரோ வென்ன; (உ) "பிறரொருவர் வன்னெஞ்சமபுக்கிருககவொட்டேன் " என் றூரென்று விவக்ஷிதது, அந்தப் பாசுராாதததை யருளிசசெயகிறூர் (உன்னு லிதயாதி). (ஒனறுது) எனற வநநதரம, எனறூரிறே என்றுசேஷம.

"புல்லி" எனறதினாததம (தழுவி) எனறது. .. (அ)

௯.—ஓதியாயிரநாமமுமபணிந்தேததிநின்னடைந்தேறகொருபொருள்
வேதியாவரையாவுரையா யொருமாமுறமெந்தாய
நீதியாகியவேதமாமுனியாளர்தோற்றமுரைததுமற்றவர்க்
காதியாயிருந்தா யணியாலியமமானே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீதியாகிய	நாட்டா ரநுஷ்ட்டிக குமபடியைவிதிக்கக		அணியாலியமமானே!
வேதம்	வேதம [கடவதான	வேதியா	வேதமொன்றினுலே யேஅறியததககவ னே! [னே!
மாமுனியாளர்	அவ்வேதத துளமந்த ரூபமானவநற ககணவலரான மஹாஷிகருடைய	அரையா	குறமபுறுத்தாளபவ
		எநதாய	எனகருஸ்வாமியான வனே!
தோறறம	உதபததி, (ஆகியவ	ஆயிரநாமமும்	உனஸஹஸ்ரநாமங்க ளையுஞ்சொல்லி
உரைதது	சொலலி [றதை)	ஓதி	
மறறவாக்கு	மறறெலலார்கடம	பணிந்துஎததி	திருவடிகளிலவிழுந் துஸ்தோதரமபண் ணி
ஆதியாயஇருந் தாய்	காரணபூதனுயிருககி றவனே!		

(க) தி - வாய - ௫ - க - க. (உ) எ - உ - எ.

ரின அடைந்தே உன்னை தநருசமாகப றறினனெனககு ஒருபொருள் அதவிதியபுருஷாாதத ஸாதநமான	ஒருமாறறம் உரையாய	ஒருவாாததை அருளிச்செயயவே ணுமம். (கூ)

வ்யா —ஒன்பதாமபாட்டு. (ஓதியித்யாதி) திருநாமங்களாயிரத தையும வாயாலே சொலலித் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்தோதர ததைபபண்ணி உனனைக்கிட்டின னெனககு (ஒருபொருள)†"உன கெனனைபபெறுகைககு ஸாதந மிதுவே" என்று ஓராததததைச சொலலவேணும. (வேதியா) வேதைகஸமதிகமயனே! (அரையா) எனனை†வன்னியமறுதது ஆளுகிறவனே! †எனக்கு ஸ்வாமியானவ னே! ஒருவாாததையருளிச்செய்யவேணும.(க) "ஸுமுக:" "மாசுச:" என்று நானுஜ்ஜீவிக்குமபடி ஒருவாாததை யருளிச்செய்யவேணும.

(நீதியிதயாதி)†நாட்டாரநுஷ்டிககுமபடியை விதிக்ககடவ வேதம். (மாமுனியாளா தோறறம) அதில் மந்தர ரூபமானவற்றை ககாணக்கடவராயிருககிற ருஷிகளுடைய உதபததி, இவற்றைச் சொல்லி, எல்லாாககு மொக்கக்காரணபூதனுயிருககிறவனே! †வேத சபதத்தின்படியே பூர்வக்ரமததிலே ஸ்ருஷ்டியாநிற்கிறவனென் னுதல. அதாகிறது, "பூ: (भू:)" என்று பூமியை ஸ்ருஷ்டிதது, இவவகைகளிலே அததைசசொலலி ஸ்ருஷ்டிக்கை. .. * (கூ)

அரு —ஒன்பதாமபாட்டு. (ஓதியிதயாதி) "இனிபபோயினுலறையோ" எனறு தாம வெறறிதோறறசசொனனவா அவன் தமமைவிட்டுப்போகாம லிருககச்செயதேயும் தமககுப்பிறந்த பராபயதவரையாலே உபாயவிசேஷ ப்ரஸ்நம பணணுகிருரென்று ஸங்கதி.

திருநாமஸஙகீர்ததநாதிகளையெல்லாம அதிகாரி ஸ்வரூபததிலே செல வழுதி ஸிததோபாயமவனெனறிருககசசெய்தேயும அநுசடக்கென பலி ப்பமையால, உனவாயாலே, "நானே உபாயம" என்றொருவாாததைசொலல வேணுமெனறு கேட்கிருரென்றருளிசசெய்கிருா (உனககிதயாதி). (வன்னி யம) குறுமபு. "எந்தாய்" என்றதினாத்தம (எனக்கித்யாதி).

(க) கீதை - கஅ - சுசு -

வேதமுரைக்கை - நேரே வேதஸ்ருஷ்டியாய், முனிகளுடைய தோற்றத்தையுரைக்கையாவது - ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாய், அதுவும் பரம்பரயா முனிகளுக்கு ஸ்ருஷ்டியாமென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (நாட்டாரித்யாதி). நீதியாகிய வேதமுரைத்து அவ்வழியால் மாமுனியாளர் தோற்றமென்ன, மற்றவரென்ன, இவை யெல்லாவற்றுக்கும் ஆதியானவனே என்று யோஜநாந்தரம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதி). . (௯)

மூ —புல்லிவண்டறையும்பொழில்புடைசூழ்தென்னாலியிருந்தமாயனைக்
கல்லின்மன்னுதிண்டோள்கலியனொலிசெய்த
நல்லவின்னிசைமாலைநாலுமோரைந்துமொன்றுநவின்றுதாமுடன்
வல்லராயுரைப்பார்க்கிடமாகும்வானுலகே (௧0)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகளானவை	தோள்	தோளையுடைய
புல்லி	ஒன்றுக்கொன்றாலிங்கநம்பண்ணிக்கொண்டு	கலியன்	ஆழ்வார்
		ஒலிசெய்த	அருளிச்செய்த
		நல்ல	அழகிய
அறையும்	பாடாநின்றுள்ள	இன்இசை	இனியஇசையையுடைத்தான
பொழில்	சோலை		
புடைசூழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்த	மாலைநாலுமோரைந்துமொன்றும்	பத்துப்பாட்டையும்
தென்	அழகியதான		
ஆலி	திருவாலியென்னும் திவ்யதேசத்திலே	நவின்று	சொல்லி
இருந்த	எழுந்தருளியிருக்கிற	தாமுடன்வல்லராயுரைப்பார்க்கு	எப்போதும் அதினர்த்தாநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பார்க்கு
மாயனை	ஆச்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரன்விஷயமாக		
கல்லின்	மலைபோலே		
திண்	திடமாயும்	வானுலகே	பரமபதமே
மன்னு	நித்யமாயுமிருந்துள்ள	இடமாகும்	இருப்பிடமாகும். ()

வ்யா —பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) வண்டுகளானவை தழுவி மதுபாநமத்தமாய்க்கொண்டு† அறையாநின்றுள்ள பொழிலைப் பர்யந்தத்திலே யுடைத்தான திருவாலியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆச்சர்யபூதனைக் கவிபாடிற்று. மலைபோலே திண்ணியதாய் † நித்ய

மாயிருந்துள்ள தோளையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த நல்ல இன்னிசையான தொடை; இதிலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே விடமாட்டாமை பிரித்துப் பிரித்தருளிச்செய்கிறார். ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ௫.—பத்தாம்பாட்டு. (புலவியித்யாதி) (அறையாநின்றுள்ள) பாடாநின்றுள்ள. "மன்னு" என்றதினர்த்தம் (நித்யமாய்) என்றது; சிரகாலஸத்தாயியாயென்றபடி. "தாமுடன் - நவின்று வல்லராயுரைப்பார்க்கு" என்றதுக்கு - தங்கள்மனத்தோடேகூட்டக் கிட்டிச்சொல்ல வல்லார்க்கென்று சப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது. .. . . (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி, ௩-ம் பத்து, ௯-ம் திருமொழி
தூவிரிய ப்ரவேசம்.

வ்யா—†நஞ்சீயருடைய கோவிலே †பெற்றி அறியப்புகுந்த, "இத்தைக்கு வேண்டியிருக்கிறதென்?" என்றுகேட்க, "தூவிரிய மலருழக்கிப் பாடக்கேட்கவும், பெருமாளெழுந்தருளப் பின்னும் முன்னும் சுற்றும்வந்து திருவடிதொழவும் வேண்டியிராநின்றேன்" என்றருளிச்செய்தருளினார்; †அப்போதே வரந்தரும்பெருமாளரையரையழைத்துவிட்டுப் பாடக்கேட்டருளாநிற்க, (௧) "மீனாய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்ய மெலிவேனோ" என்னுமளவிலே வந்தவாறே, "காமசரங்களாலே ஏவுண்பதுக்கு முன்பே வாராவிட்டால் பட்டபுண் பரிஹரிக்கவாகிலும் வந்தாலாகாதோ!" என்றருளிச் செய்தருளினார்.

(௨) †"வந்தெனதடியேன்மனம் புகுந்தாய்" என்றும், (௩) "அடியேன் மனத்திருந்தாய்" என்றும், (௪) "என்மனத்தேபுகுந்ததின்மைக்கென்றிருந்தேன்" என்றும்மானஸாநுபவமாத்ரமாய் நின்றது கீழ்த்திருமொழி; மானஸாநுபவமானது முதிர்ந்து, அதுதான் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய், அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமென்றிருக்கையன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமென்றே ப்ரதிபத்திபண்ணி, அநந்தரம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து, அதுதான் நினைத்தபடி யநுபவிக்கக்கிடையாமையாலே ஆற்றாமை கரைபுரண்டு ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், அவள்பேச்சாலே ஸ்வதசையைப்பேசுகிறார். (௫)†[యథాగ్నిసఙ్గాత్కనకమపదోషం ప్రజాయతే । సంశ్లిష్టం వాసుదేవేన మనుష్యాణాం తథా మనః-யதாக்நிஸங்காத்கநகமபதோஷம்ப்ரஜாயதே। ஸம்ஶ்லிஷ்டம் வாஸுதேவேந மநுஷ்யாணாம் ததாமந:] பொன் நெருப்பிலேயிட்ட அழுக்கற்றுத் தன்னிறம்பெற்று சுத்தமாமாப்போலே பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்க அபதோஷனும், பின்னை பிராட்டிமார்படியுண்டாகக் கடவதாயிற்று ஸகலாத்மாக்களுக்கும் †பிராட்டிமார் தசை பிறந்தபடிதானென்னென்னில்; அநந்யார்ஹசேஷத்வ

(௧) ௩-௯-௪.   (௩) ௩-௫-௨.   (௫)
(௨) ௩-௫-௧.   (௪) ௩-௫-௩.

மென்றொன்றுண்டு, அது இரண்டுதலைக்கு மொத்திருக்கும்; கலந்த போது ப்ரீதி பிறக்கையாலும், பிரிந்தபோது ஆற்றாமை பிறக்கையாலும், தத்தேகபோகத்தாலும், அவன் நிர்வாஹகனாக இத்தலை நிர்வாஹ்யமாகையாலும், ஸ்வயத்நத்தாலே பேறென்றிருக்கையன்றிக்கே அத்தலையாலே பேறென்றிருக்கையாலும், பிராட்டிமாரபடியுண்டாகத் தட்டில்லை. † ஸாவதா ஸாதருஶ்யம் சொல்லுகிறவிடங்களிலே வந்தால், தாமரைபோலே கண் கால என்னுமத்தைத் தாமரைதானென்று தாமரையென்றே வ்யவஹரிக்குமிறே; (க) "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி - நச ஸீதா தவயா ஹீநா நசாஹமபி" என்று ஒக்கச் சொன்னாரிறே இளையபெருமாள்; இவ்வோ வழிகளால் பிராட்டிமார் தசையை ப்ராப்தராகத் தட்டில்லை.

†நாயகனோடே இயற்கையிலே கலந்து பிரிந்து பிரிவாற்றாமை நோவுபடுகிறாளொரு பிராட்டி, அவன் வருந்தலையும் பொறுத்திருக்க மாட்டாமையாலே தூதுவிடப் பார்த்து, அதுக்குத் தன் பரிகரத்தில் காலநடை தந்து போகவல்லாரில்லாமையாலும், இனித்தான் சேதநாசேதநவிபாகமற இரக்கவேண்டும்படியான தசையையுடையளா யிருக்கையாலும், ராமாவதாரத்துக்குப்பின்பு திர்யக்குக்கள் போன காரியம் தலைக்கட்டிவரக்கண்ட வாஸனையாலும், கண்ணால்கண்ட பக்ஷிகளையடையத் தூதுவிட்டு, தூதர்க்குச் சொல்லுகிற வார்த்தையாலே, தன் நெஞ்சுதான் புண்பட்டிருக்கிற ஸமயத்திலே அவன்றான் ஸந்நிஹிதனாய்க்கொண்டுவர, அவனுக்குத் தன்னிழவுகளைச்சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாய்ச் செல்லுகிறது. ... ... *

௮௫.—தூவிரியப்ரவேசம்.—அதிகாரிகளுக்கெல்லா மித்திருமொழியில் மிகவுமாதரமுண்டாகைக்காக அபியுக்தாபிமதமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (நஞ்சீயரித்யாதி). (பெற்றி) நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலவர். ஆளவந்தார்க்கு (க) *அறுக்குமவினை அபிமதமானாற்போல் இவர்க்கு இது அபிமதம் திருமொழிகளெல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருமொழி அபிமதமாகைக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயித்யாதி). தாம் நோவுபட்டது பின்தசையாகையாலே நோவுபடுவதற்குமுன்பே யுதவவேணும், இதில்லாவிட்டால் நோவுபட்டபின்பாகிலும் உதவலாகாதோவென்னும் கருத்தாலே அபிமதமாயிற்றென்று கருத்து.

ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (வந்தித்யாதி).

(க) ரா-அ-௫௩-௩௧. (உ) தி-வாய்-௯-௮.

பத்தத்தசையில பிராட்டிமாரத்தசை பிறக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (யதேத்யாதி). அபதோஷஞயத தன்னிறம்பெறுரூம் நிதய ரோபாதி பேசலாமித்தனைபோககி, பிராட்டிமாா தசை பிறக்கக்கூடுமோவெ ன்னும சங்கையை யநுவதித்துப பரிஹரிக்கிருா (பிராட்டிமாரதசையித யாதி). பிராட்டிமாரோட்டை ஸாதாமயமுண்டாஞூலும் அவள்தாஞகச் சொல்லுகை கூடுமோவெனன வருளிச்செய்கிருா (ஸாவதாவிதயாதி).

புததிஸௌகாயாாததம் திருமொழியில ப்ரமேயத்தை உபந்யஸிககிருர் (நாயகஞேடேயிதயாதி). .. .. . *

௴ —தூவிரிய மலருழக்கித் துணேயோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுநுகரும் பொறி வரிய சிறு வண்டே
தீவிரிய மறைவளாக்கும் புகழாளர் திருவாலி
ஏவரி வெஞ்சிலையானுக்கென்னிலைமையுரையாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூ	சிறகு	தீவிரிய	அகநிவிஸ்தருதமாம்ப[டி
விரிய	விரியும்படியாக	மறை	வைதிகமர்யாதையை
மலா	கழியமலாநதமலரை	வளாக்குமபுகழாளா	குறைவறநடததுகையால்வந்தபுகழையுடையவாகளது
உழக்கி	மிதித்து		
துணேயோடும	ஸஹசரததோடும		
பிரியாதே	பிரியாமலே	திருவாலி	திருவாலியிலேநிதயவாஸமபண்ணுகிற
பூ	பூககளானவை		
விரிய	விகஸிக்க	ஏவரிவெஞ்சிலையானுககு	அம்மையும அழகியவில்லையம்கையிலேந்தியஸாவேஶ்வரனுககு
மது	அவற்றிலுள்ளதேனை		
நுகரும்	பானமபண்ணுகிற		
பொறி	புள்ளிகளேயும		
வரிய	ரேகைகளேயுமுடைய	என்னிலைமை	என்தசையை
சிறுவண்டே	சிறுததவண்டே!	உரையாய	சொலலவேணும. (க)

வ்யா.—அதில் ஒருவண்டைககுறித்துத † தூதுவிடுகிருள-முதற்பாட்டில. †உனக்கு உன்காாயம குறையறறிருந்தது, எனகலென் கார்யம் குறைபட்டிருககிறபடி கண்டாயே! என்குறை தீர்க்கைக்காக வந்திருக்கிறவனுக்கு அறிவியாயோ என்கிருள.

(தூவிரிய மலருழககி) தூவிரிய - தூவிரியுபபடியாக - சிறகு விரியும்படியாக, மலரையுழக்கி என்னுதல. அன்றிக்கே, தூய்தாக விரிந்த - கழியவலர்ந்த, மலரையுழக்கியென்னுதல். † பிரிவாலே பூக்காண விருய்தது ஒடுங்காநின்ருளிறேதான்; அவை ஸபஶ்லே ஷததால்வந்த ஹாஷததாலே சிறகை விரியாநிறைனவாயிறறு.

(௧)†[నైవ పశ్యతి రాక్షస్యో నేమాన్ పుష్ప ఫలద్రుమాన్ । ఏకస్థహృదయా నూనం రామమేవానుపశ్యతి-நைஷா பஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந்புஷ்பபலத்ருமாந் । ஏகஸ்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி] | ராக்ஷஸீதா சநத்தோடு புஷ்ப பலத்ருமங்களினுடைய தர்சநத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதிறே இவளுக்கு. (௨) †[నగోత్తమం పుష్పితమాససాద - நகோத்தமம் புஷ்பிதமாஸஸாத] எரிகிற நெருப்பைச்சென்று கிட்டுவாரைப்போலே, ஓங்கிப்பரப்படங்கலும் புஷ்பமேயாய்க்கிடக்கை. [ఆససాద- ஆஸஸாத] தன் ஜீவநத்திலே நைராஶ்யமவிளைந்தமை தோற்றியிருக்கிறது. (மலருழக்கி) இவளுக்கு நெருப்பானபூ அவற்றுக்கு †அளலை சேறுபட்டது படாநின்றது † அல்லியும், தேனும், தாதும், சுண்ணமும் ஒன்றாக உழுகின்றதாயிற்று. † புஷ்பம் என்றால் கூசி அடியிடவேண்டாவே அவற்றுக்கு, (௩) "புன்னைமேலுறை பூங்குயில்காள" என்னுமாபோலே நெருப்பிலே அடியிட்டாற்போலே யிருக்குமிறே தனக்கு.

†நமமுடைய நெருப்பிலே யடியிடுகைக்குஹேதுவென்?என்று விசாரித்துப்பார்த்தாள்; அக்நிஸ்தம்பநமந்த்ரம் கையிலே யுண்டாயிருந்தது; அம்மந்த்ரந்தானிருக்கிறபடி - (துணையோடும்) இருவராயிருப்பார்க்குப் பூவும் பொறுக்குமாகாதே!†என்னைப்போலே தூதுவிடாதே கூடவர்த்திக்கப்பெறுவதே! (துணையோடும்) † தன்வாஸனையிருக்கிறபடி. துணையென்றால் ஒருதலை†கழுத்துக் கட்டியாய் ஒருதலை ரக்ஷகமாயேகாணுமிருப்பது, (௪) †"துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகிலை" என்னக்கடவதிறே. † சிறியாத்தான், "துணையென்றால் தவிநிஷ்ட்டமன்றுகாண், ஏகாஶ்ரயத்திலே கிடக்கும்" என்னுமாம் †உன்னைப் பிரிந்தார் என்னவேண்டும் ஸ்த்தாநத்திலே (௪) "துணைபிரிந்தார்" என்கிறதிறே இப்போதும் (துணை) என்கிறது - இங்கு சேவலை. (பிரியாதே) † இவ்வாதத்தம் முன்னம் ஓரிடத்திலே உண்டாகப் பெற்றோமே. † (தூவிரியமலருழக்கித்துணையோடும் பிரியாதே) இதென்ன சோயாசைதான். (௫) † [మయూరస్య వనే నూనం రక్షసా పహృతా ప్రియా - மயூரஸ்யவநே நூநம் ரக்ஷஸாபஹ்ருதாப்ரியா] இந்த மயில்களிருந்தவிடத்தில் வந்திலனோ அப்பையல் என்கிறார். இருவ

(௧) ரா ஸு-௧௬-௨௫. (௩) தி - வாய்-௯-௧-௯. (௫) ரா-ஆர-௫-௧-௪௦.
(௨) ரா - ஸு-௧அ-௧௭. (௪) தி - வாய்-௧௦-௩-௪.

ராயிருப்பாரெல்லாரையும். தனியாக்கினு னென்றே யாயிற்று இருப்பது.

(பூவிரியமதுநுகரும்) செருக்கராயிருக்கும் ராஜபுத்ரர்கள் முசிந்தபடிகைகளைக் காற்கடைகொண்டு செவ்விப்படுக்கையிலே சென்றேறுமாபோலே, கழியவலர்ந்த பூவில் நின்றும் போய் செவ்விப் பூவிலே படிந்துகாணும் மதுபானம்பண்ணுகிறது; †இவற்றினுடைய பரவேசமும் பூவலருகையுமொக்கதாயிற்றிருப்பது.†தென்றலோபாதி ஆதித்யகிரணத்தோபாதி, காலத்தோபாதி, இவற்றின் † ஸந்நிதியும் பூவினுடைய விகாஸத்துக்குறுப்பாயிருக்கை. † க்ருதஸங்கேதராயிருப்பார் உள்ளேநின்று கதவைத்தொட்டவாறே திறக்குமாபோலே, இவற்றின் சிறகின் காற்றிலே அலரும்படியாயிருக்கை. (பூவிரிய) †இவற்றினுடைய வரவு, புஷ்பத்தினுடைய ஸங்கோசஹேதுவாகை யன்றிக்கே விகாஸஹேதுவாகாநின்றதாயிற்று. (மதுநுகரும) (க) †[నమాంసంరాఘవోభుఙ్క్తే నచాపిమధుసేవతే- நமாம்ஸம ராகவோபுங்க்தே நசாபிமது ஸேவதே]உபவாஸக்ருசையாயிருக்கிற என்படிக்கு எதிர்த்தட்டாயிராநின்றதீஉன்படி!,அதனைப்பழியிடுகிருள்.†ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக பலா(బలా)தாநமபண்ணுகிறபடி. (நுகரும்) †மதுபாநமபண்ணிறாய் மீளுவதொருபோதில்லை; †தனக்குத்தான் மதுபாநம்பண்ணிவிடே மீளுவது. ஒன்றுக்கொன்று பாரார்த்தமாகவிறே புஜிப்பது; †ஒன்றுக்காக †ஒருகலத்திலே யெடுக்குமாபோலே; மிடற்றுக்குக் கீழே இழியிவிறே தெகுட்டிமீளுவது †இனித்தான் தேன்தாரகமாக விழிந்தொன்றன்றே; † கூடவொன்றைத்தொட்டுக்கொண்டிருக்கைக்குக் † கைதொடுமானமாகக் கொண்டதொன்றன்றோ! என்னையுமிப்படி புஜிப்பித்து புஜித்தாலன்றோ உங்கள்போகத்துக்குச் † செலவுள்ளது. இராவுண்ணுதாரை யூட்டி உண்ணவேண்டாவோ; இதென்ன குறையற்றுவர்த்திக்கைதான்!

(பொறிவரிய) †பொறியையும வரியையுமுடைத்தானவண்டே! ஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த புகரடங்கலும் வடிவிலே தொடைகொள்ளலாம்படியிருக்கை. †கடகராயிருப்பாருடைய †தேஹகுணத்தோடு ஆத்மகுணத்தோடு வாசியற உத்தேஶ்யமாகக்கடவதிறே.†சேர்ப்பார் பக்கல ஜாத்யாவரும தண்மை பார்க்கக்கடவதல்லவாயிற்று. (சிறு

(க) ரா-ஸு-௩௯-௪௧.

வண்டே) †இவளகார்யமசெய்கைக்கு முன்பேசிரமம செய்திருபபா ரைபபோலே வடிவு சிறுததிருந்ததாயிற்று. காரயகாலததில்வந்தவா றே அனுத்வத்தை யேறிட்டுககொளளவேண்டாதே யிருக்கை. (௧) "ப்ருஷதமசகமாதர:-பருஷதமசகமாதர:" என்று சிறுக்கிறுணிறே. (௨) "சசார நாநாவித வேஷதாரீ-சசார நாகாவித வேஷதாரீ" என்னவேண்டா வாயிற்று இவறறுக்கு (பொறிவரியவிதயாதி) (௩) "ப்ராசம்ஸத மஹாகபிம்- பராசமஸத மஹாகபிம" என்னுமாபோலே (௪) †"ஏததவே தத †வெங்கெய்தும்" என்னும் நிலையிறே இவனது; † கடலைவறற இறைக்கக்கோலுவாரோபாதிகிடீரெனகிறுா.(௩)†[ததஸ்ஸா-ததஸ்ஸா] திருவடி ராமவ்ருததாந்ததததைக் சொல்லக்கேட்டவநந்தரம உள ளாளுா [ஹ்ரீமதீ-ஹ்ரீமதீ](௫) "ஸதிதா மிணீ தர்மாஸ்ஸிந்த்யந்தே-ஸதிதாமிணீ தர் மாஸ்ஸிந்த்யந்தே" இதி ந்யாயேந ஸத்தையுண்டாகா உண்டாமது உண்டாயிறறு. [பாலா-பாலா] ஹர்ஷம் பொறுக்கவொண்ணுதவளா யிறறு. [பாதுஸ்ஸந்தேசஹா்ஷிதா - பாதுஸ்ஸந்தேசஹாஷிதா] ரக்ஷகரான வவர் வாாததைகேட்டு ஹ்ருஷ்டையாளுள. [பரிதுஷ்டா - பரிதுஷ்டா] அந்தஹாஷம புறவெள்ளமிட்டபடி. [விசாலாக்ஷீ ப்ராசம்ஸத - விசாலா க்ஷீபராசம்ஸத] ஏததத்துடங்கிளுள். [மஹாகபிம்-மஹாகபிம] கடலை வறற இறைககக் கோலுவாரைப்போலே.

† இப்படிசொன்னவாறே வண்டு லஜ்ஜிதது, "நீர்விறறுச்செ ய்ய விருக்கிற வெங்களைககிடந்து இங்ஙனே ஸ்தோதரம் பண்ணுகி றதென்? உனனோடே கலந்துபிரிந்து உன்தசையைக்கண்டு மிரங்கா தே போனவன் எங்கள வார்ததை கேட்குமோ? என்றன்றோ எங் களுககு விலமபம" என நனவாககொண்டு, மேல்வார்ததை சொல் லுகிறுள. (தீவிரியவிதயாதி) நீஙகள் அது நினைக்கவேண்டா, அவ்வூரி லுள்ளார தார்மிகராயாயிறறிருபபது, நீங்களென்தசையை அஙகே யறிவிக்க அவனைபபுறப்படவிடுவர்கள்; - †"ஸ்தரீகாதுகனுயிருககிற வவன்நடுவேயோ நாம் யஜிககிறது" என்று புறபபட விடுவர்கள், அறிவிக்குமதுவே வேணடுவதென்கிறுள நொந்தாரை, "ஐயோ" என்னுமவாகளாய், யுக்தகாரிகளடங்கலும திரண்ட தேசங்காணுங் கோள ; புறப்படவிடுவர்கள் ; புறப்படவிட்டால், பின்னை அவனுக்கு

(௧) ரா-ஸு-௨-௪௪. (௨) ரா-ஸு. (௩) ரா-ஸு.
(௪) தி-வாய்-௪-௩-௧௦. (௫)

நானல்லது கதியில்லை. (தீவிரியவிதயாதி) அலர்ந்த தாமரைபோலே அக்னிவிஸ்தருதமாம்படி வைதிக மாயாதையைக் குறைவற நடத்து கையால் வந்த புகழையுடையவர்களுடைய திருவாலியில.

†குணவித்துக்கள் திரண்டவிடமாயிற்று; உங்கள் வடிவைக்காட்டி "ஸ்த்ரீகாதுகன் கிடிகோளிவன்" என்று பழிசொல்லிப்போருங்கோள் நீங்கள்; "நாங்கள் சென்றறிவித்தாலும், அவன்றான் வருவானானாலும், வழியிலே பலபல ப்ரதிபந்தகங்களுண்டாகில் செய்யலாவதில்லையே!" என்ன; "அதுவேண்டாகாண் கையில் வில்லிருக்க" என்கிறாள். வரப்புக்கால ப்ரதிபந்தகமொன்று கிடவாது அவனுக்கு (ஏவரிவெஞ்சிலையானுக்கு) †ஆதத்தவசி செவிப்படாமைக்கன்றே கையிலே விற்பிடித்தது ஆரேனுமாகக்கையிலே விற்பிடித்தாரை யுத்தத்திலே மூட்டுமதாய், கடையுடைத்தாகையாலே வரிவரிப்பட்டு தர்சநீயமாய், பிடித்தபிடியிலே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியான வில்லைக்கையிலே யுடையவனுக்கு. தூது போகிற எங்கள்படி சொன்னாய், நாங்கள்போயறிவிக்கிறவன்படி சொன்னாய், உன்வார்த்தையாக நாங்களவனுக்குச் சொல்லுவதென்னென்ன; (என்னிலைமை) பாசுரமில்லாததுக்கு என்னாலே பாசுரமிடப்போமோ! என் வடிவிருக்கிறபடிகண்டிகோளே; இனி நீங்களே பாசுரமிட்டுச் சொல்லுமித்தனை. தன்னிலும் தன்னைக்கண்டார்க்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லலாமென்றிருக்கிறாள் ஒரு ஐந்த்ர வ்யாகரணபண்டிதனோபாதியாகக்காணு மிவள் தானித்தை நினைத்திருக்கிறது. (உரையாயே) †ஒருகந்தர்வன் துர்யோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே தர்மபுத்ரன பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட, அவனைப் பின்னை ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே மீட்டான் என்று நின்றது; அங்ஙனன்றிக்கே, தன்னையாசைப்பட்டுப் பிரிந்திருந்து நோவுபடுகிறபடியைக் கேட்டால் உதவாத ஸ்வபாவனோ என்கிறாள். (உரையாயே) கொடுவரவேண்டா, அறிவிக்குமித்தனையிறே இத்தலைக்கு வேண்டுவது; வருகை அவன்பணியே; வாராதொழியுமன்று ரக்ஷகனுக்குக் குறையாமே. நீங்களறிவித்தவனந்தரம் உங்களைப்பேசக் கேட்டுத் தானே வாராநிற்கும். ... ... (௧)

அரு.—முதற்பாட்டு. (தூவிரியவிதயாதி). (தூதுவிடுகிறாள்) என்றது - தூதவாக்யத்தை வாய்விடுகிறாளென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவமருளிச்செய்கிறார் (டனகத்தயாந).

"மலருழக்கி" என்னவமைந்திருக்கவும், "தூவிரிய" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பிரிவாலேயித்யாதி). பிரிவாலே பூக்காண ஒடுங்கினவிடமெங்கேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (வைசேஷத்யாதி). "ராக்ஷஸ்யஃ" என்கிற ப்ரதமை - த்விதீயார்த்தேயாகக் ஆர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸீத்யாதி). "தூயதாம்படி கழியவலாந்த" என்ற இரண்டாமர்த்தத்தில் இவளுக்கு அக்நிஸாத்ருஸ்யடதோறறிற்று என்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (நகோத்தமமித்யாதி). (அள்ளலசேற) குளிர்ந்தசேறு, சந்தநபங்கமென்கை. எறி என்றுதே, உழக்கி என்றதுக்குத் தாத்பாயமருளிச்செய்கிறார் (அல்லியுமித்யாதி). தானும * அலாமேல் மங்கையன்றோ, இவற்றை "உழக்கி" என்கிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புஷ்பமென்றலித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (நம்முடையவித்யாதி) துணையோடிருக்கை மலருழக்குகைக்குறுப்பென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்து, தூதுவிடுகைக்கு உபயுக்தமென்று தாத்பாயாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதி). சேவலோடென்றுதே, "துணை" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி).(கழுத்துககட்டி) ரக்ஷ்யம. நாயகனே துணையென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம (துணைபிரிந்தாரித்யாதி) துணை மாத்ராதிகளாகவொண்ணுதோ, நாயகனேயாகவேணுமோவென்ன வருளிசசெய்கிறார் (சிறியாத்தானித்யாதி). நாயகனே துணையென்னுமதுக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன (உன்னையித்யாதி). "துணையோடு" என்றத்தாலே ஸாஹசாயம் தோற்றியிருக்க, "பிரியாதே" என்றது-தான் பிரிந்திருக்கிறதசையில் முந்துறவிவை பிரியாதிருக்கை அஸம்பாவிதம், இதென்ன ஆஶ்சர்யம்! இதுபெற்றோமே! என்றது தன் கார்யத்துக்குடலென்றநுஸந்திக்கிறாரென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்தமித்யாதி). ஸம்ஶ்லேஷம உன்மஸ்தகமானால் அது ஸாத்மிக்கைக்காகவும பிரியாதேயிருப்பதே! இதென்ன ஆஶ்சர்யம! என்னும தாத்பாயாந்தரம் சொல்லுகைக்காக ப்ரதீககரஹணம (தூவிரியவித்யாதி). தான் பிரிந்திருக்குமபோது எல்லாரும் பிரிந்திருக்கிறதாகவெண்ணின விடமுண்டோவென்ன (மயூரஸயேத்யாதி).

"விரிய" என்றவநந்தரம, "நுகரும" என்கையாலே பலித்த கால ஸாமீப்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (இவற்றினுடைய பரவேசமுமித்யாதி). இத்தால்-காற்றும புகுராத நூதநமான தேனைநுகாந்ததென்றதாயிற்று. ராஜபுத்ரர்கள் ஸமாதியாலே, முசிந்தபடுக்கையை விட்டுப்போனாற்போலே அலராமலரில்போனால் அது நிசாகாலமாயன்றோவிருப்பது, அப்போது தென்றல்முதலாக இல்லையே, இவற்றினுடைய ப்ரவேசமும அலருகையும எககாலமாம்படி விகஸிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி). (ஸந்நிதி) சிறகின்காற்று. கீழ்வாக்யவிவரணம (க்ருதேத்யாதி). ஸ்வாபதேசார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இவற்றினுடைய

வரவித்யாதி). பாகவதர்களுடைய ஸந்நிதி ஹ்ருதயகமலவிகாஸ ஹேதுவாயிற்றென்று கருத்து. என்னைப்பிரிந்து வருமவரைப்பிரிந்து நானுமுன்னுறிருக்க நீயுந்துணையோடே மதுநுகருகை உங்களுக்குத்தகுமோ என்கிறாளென்றருளிச்செய்கிறார் (நமாமஸமித்யாதி). பரமரம தன்னைப்போலே பண்ணுமென்னும் ருணத்துக்கு ஹாநிவரும் என்னிலையை வரையாயாகிலென்று கருத்து. மதுநுகருகை தூதுபோகைக்குடலன்றோ, பழியிவோனென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுகொன்று ஸம்ச்லேஷார்த்தமாகவித்யாதி). தூதுபோகைக்குக்கால் நடைதரவேணுமென்றன்றோ நீங்கள் மதுநுகருகையென்று கருத்து. வர்த்தமாநார்த்தம (மதுபாநமித்யாதி). மீளாதே மதுநுகரக்கூடுமோ, வாய்நோவாதோவென்ன (தனக்குத்தானித்யாதி). ஸ்வார்த்தமாகில் நோவுதெரியுமதென்றுகருத்து. பரார்த்தமேயாகிலும் தெகுட்டாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்காகவித்யாதி) (ஒருகலத்திலே யெடுக்கை) ஒருகாரியார்த்தமாக ரஸ்யபதார்த்தங்களை ஒருபாத்ரத்திலேவைத்துக்கொடுக்குமாபோலே, நெஞ்சிலேவைத்துக்கொடுக்கையாலே பரார்த்தமுமாய், கீழிழிச்சாமையாலும தெகுட்டாதென்று கருத்து. மதுநுகருகை - ஒன்றுக்கொன்று பலா(ப³லா) தாநார்த்தமாகவென்றொரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, கூடியிருக்கையில போக்யதயா என்று தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இனித்தானித்யாதி). (கூடவொன்றை) துணையானவனை. (கைதொடுமானம்) என்றது - ஆலம்பநமென்றபடி. (செலவு) ப்ரயோஜநமென்றபடி.

(பொறியையும) என்றது - மாநஸோல்லாஸத்தால்வந்த புகரையுமென்கை. ஸ்வாபதேசம் (கடகரித்யாதி). “வரி” என்றதைப்பற்ற (தேஹநுணத்தோடு) என்றது. திரயக்கானவனைச் சொன்னதுக்கு ஸ்வாபதேசம் (சோப்பாரித்யாதி). வண்டுக்குண்டான ஸ்வாபாவிகமான சிறுமையை யிங்குச் சொலலுகைக்குக கருத்தருளிச்செய்கிறார (இவளித்யாதி). திருவடியைப்போலே காரியகாலத்தில சிறுக்கவேண்டாதபடி வ்ருத்த (வ்ருத்³த⁴) ஸாமந்தரான ஸேனைமுதலியார் முன்பு போகக்கூசாதே அவன் வளையத்தில வண்டுகளோடு ஒருவண்டாய்ப்போய, என்னிலைமைசொலலுமபடி யமைந்திருந்தாயேயென்கிறாளென்று கருத்து (மஹாகபிம்)என்றதுக்குத் தாத்பர்யம (ஏத்தவித்யாதி) (எங்கெய்தும்) எங்கேகிட்டுவோம். கரைகாணமாட்டோமென்கை. ஆனால் ப்ரசமஸிக்கக்கூடுமோவென்ன (கடலையித்யாதி) எடுத்த ப்ரமாணத்துக்கெல்லாம வ்யாக்யாநமபண்ணுகிறார் (தத இத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). உத்தரார்த்தத்துக்கெல்லாம் தொகுத்துத்தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து, அதனை விவரிக்கிறார (ஸ்தரீகாதுகனித்யாதி).

மேலுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (குணேத்யாதி, கிடவாது அவனுக்கு இத்யநதம்). சபதார்த்தம (ஆர்த்தத்வநியித்யாதி). உரைகேட்டு உதவுமென்கைக்கு ஸம்வாதம (ஒருகந்தாவனித்யாதி).

மூ — பிணியவிழு நறுநீலமலர் கிழியப் பெடையோடும்
அணிமலர்மேல் மதுநுகரும் அறுகால சிறுவண்டே
மணிகழுநீர் மருங்கலரும் வயலாலி மணவாளன்
பணியறியேன் நீசென்றென் பயலைநோயுரையாயே (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணி அவிழும்	கட்டவிழாநின்றுள்ள	வயல்	கழனிசூழ்ந்த
நறுநீலமலர்	செவ்வியநீலமலர்கள்	ஆலி	திருவாலியிலேயெழுந்
கிழிய	கிழியும்படி		தருளியிருக்கிற
பெடையோடும்	பேடையுடனே [ந்து	மணவாளன்	ஸ்வாமியினுடைய
அணிமலர்மேல்	செறிந்தபூக்களிலிரு	பணி	க்ரியையை
மது நுகரும்	மதுபானம்பண்ணுகிற	அறியேன்	நானறியமாட்டேன்,
அறுகால	ஆறுகால்களையுடைய	நீ சென்று	நீபோய்
சிறுவண்டே	சிறந்தவண்டே!	என் பயலைநோ	என்னுடம்படையவை
மணி	அழகிய	ய்	வர்ண்யம்பரந்திரு
கழுநீர்	செங்கழுநீர்		ப்பதை
மருங்கு	நாற்பக்கத்திலும்	உரையாய்	அநாதரம்பண்ணாமல்
அலரும்	விகஸிக்கிற		சொல்லவேணும்.

வ்யா.— இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியவிழு நறுநீலமலர்கிழிய) † இதினுடைய பரவேசம்பாதியும் † காலம்பாதியுமாகவாயிற்றுப் பூவில் பிணியவிழுவது. † கழியவலர்ந்துபோனவற்றுக்கும், பிஞ்சாய்ப் பருவமிளைதானவற்றுக்கும் வாசியறிந்திருக்கை. † இத்தால்-அவன் வாய்விடும்போதே அவன்கருத்தறிந்து பரிஹரிக்கவற்றென்கை (பிணியவிழுமித்யாதி) † கட்டவிழாநின்றுள்ள செவ்வியையுடைத்தான நீலமலர் கிழியும்படியாக † வாயிற்று மதுபானம்பண்ணுகிறது, அவதென்னென்னில்; போகவிடுகிறவிடத்தில் அளவறிந்து காரியம் செய்யவற்றென்கை (மலர்கிழிய) † பேணிக்கலக்கவறியாவாயிற்று. † தன்செருக்காலே தன்படுக்கையென்றும்பாராதே யழித்துப்பொகடுகிறதாயிற்று † இவைதானங்கு ஜபிக்கைக்குப் புகுகிறனவன்றே! † கார்யப்பாட்டற்றுக் கலக்கிறவற்றுக்கு மற்றொன்று தெரியாதிறே. உந்மத்தங்காய் தின்றிருப்பார்க்கு நெஞ்சிருண்டு வேறொன்று தெரியாதிருக்குமிறே. அந்த உன்மத்தங்காய்தானேதென்னில்; (பெடையோடும்) † இவைதனக்கொரு படுக்கைவேண்டா? ஆகாசத்தே கலக்கவற்றுக்காணும், ஒன்றினுடம்பிறே ஒன்றுக்குப்படுக்கை; (க) "த்வாஜ்ஞ்யாம் விசஸி - தவாங்கே ஸமுபாவிசம்" என்னுமாபோலே.

(க) ராஸு-௩௮-௧௩.

(அணிமலாமேல மதுநுகரும) செறிந்தபூவிலேயிருந்து மதுபா நம்பண்ணுகிறதும. ஒருபூவிலேயிருந்து மதுபாநம்பண்ணுகின்றால், மற்றைபபூவிலே போம்போது பறந்துபோகவேண்டாதபடியிருக் கை †பொய்கையடஙகப பரபபுமாறப்பூதது ஒன்றோடொன்று நெ ருங்கிக்கிடககையாலே, ஒனறில நின்றும் மற்றையதில போம் போது நடந்துசென்று மதுபாநம்பண்ணலாயிருககை † பூவில செறிவுதேட்டமாய் மதுபாநமபணணுமிதுவே யாதரையாயிருப பதே! உங்களுககு. (அறுகால) † இரண்டுகாலுடையாரைபபோல ன்றிககே, ஆறுகாலுடையாாக்குக கடுகபபோய்க் காரயம தலைக் கட்டலாமிறே. (க) † "நித்யம்யஸ்யசரணௌ ஶரணம் மதீயம்-திதயம் யதீய சரணௌ சரணம மதீயம" என்று சோபபார்காலேயிறே இவாகள ஜீவநமாக நினைததிருபபது, எனஜீவநம கூடுபூரிததுககிடந்தபடி யென்றான்! என்கிறாள். "சரணௌ - சரணௌ" என்று † மிறுக்குபபட வேண்டாதபடியாயிருககை. (சிறுவண்டே) † கார்யவாய்பபுபபெரு. தது எம்பார் திருமேனிபோலே வடிவு சிறுததிராநின்றனவாயிறறு.

(மணிகழுநீா மருங்கலரும்) மணிகளும் செங்கழுநீருமாயாயிறறு. பர்யந்தங்களடங்கவுமிருபபது. அன்றிக்கே, மணியென்று - அழ காய், அழகிய செஙகழுநீா அலருமென்னுதல். (மணிகழுநீரிதயாதி) †அழகிய செங்கழுநீர்களானவை அலராநின்றுளள பாயந்தங்களையு டைததான வயலாலேசூழ்ந்த திருவாலியிலே வந்திருந்தவன. †அன் றிக்கே, நீர்களானவை கொழிதறெதறடாநின்றுளள மணிகளையும் செ ங்கழுநீரையுமுடைததான பாயந்தங்களென்றுமாம. (வயலாலிமண வாளன் பணியறியேன) †என்னையணைக்கையேதொழிலாய் இஙகேற வருகையிலே ஒருபபட்டிருக்கிறானோ, அனறிககே, ஜாம்பவதிபோல வாாக்குப் பூபபறிததுத தொடாநிற்குமோ, அறியேன். அன்றிக்கே, † பணியென்று - சகுந்தலையையுபேக்ஷிதத துஷ்யந்தனைபபோலே அறியாமை†பாவிததிருககுமோ, அதுவுமறியேன. அனறிக்கே, நாவி லும பலவிலும நீரறறு, "என்செயதாள?" என்பட்டாள"? என்று கேட்கிறானோ?. உக்தியிலும் க்ரியையிலும் கொள்ளக்கடவது.

†அவன்படி நிஶ்சயிக்கவொண்ணவிட்டாலும் நமககவனை யொ ழியச்செல்லாதிறே. (நீசென்று) நமக்கு முனனம அவனைபபோலே

(க) ஸ்தோ - ௫ - ௨.

யிருக்கவொண்ணாதிறே. †அவனுக்கு நம்மையொழியச்செல்லுமென்று, நமக்குமவனை யொழியச்செல்லாதே (நீசென்று) முறைகெடவாகிலும் நீமுற்படச்சென்று அவன்தானே வரப்பெறவிருக்குமதாயிற்று முறை. அங்குப்போனால் சொல்லுமதுதானேதெனணில்; (என்பயலை நோயுரையாயே) (க)†"ततः स्निग्ध ... - ததாலிங்கிஷ்பரபோதயாததம ராஹூசக்ரவத இவாம் சுமாந" என்று பெருமாளுடைய ஆற்றாமையை மஹாராஜாக்கு இளையபெருமாளறிவிக்க, அவ்வார்த்தைசெவிப்பட்டு அழிந்தவழிந்த வளவுதோறும் முட்டப்புவெளுத்து வந்ததிறே அப்படியே என்னுடம்பில வைவர்ண்யமுமவனுடம்பிலே காணும்படி வார்த்தை சொல்லு. (பயலைநோயுரை) † வாசாமகோசரமிறே இவளுடைய வைவர்ண்யந்தான். வாக்குக்கு அவிஷயமானவற்றுக்கும பாசுரமிட்டுச் சொல்லவற்றுக்காணும இவைதான். (என்பயலை நோயுரையாயே) †என்னுடம்படைய வைவர்ண்யம பரந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லு. †உன்னுடையசொல்கலந்தவிடமடையவைவர்ண்யம பரக்கும்படியாகச்சொல்லிப்போரு என்கிறாள். (என்பயலை நோயுரையாயே) †ஸ்வதந்த்ரர் படிகொண்டு கார்யமென் நமக்கு, நீசென்று இத்தனையுமறிவித்துப் போராய். ... ... (உ)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியித்யாதி) என்றும இவர்கள பேடையை முன்னிட்டே சேவலைக் கார்யங்கொள்ளுமவர்களாகையாலே, கீழ்ப்பாட்டில் * துணையோடும பிரியாத பெணவணடைமுன்னிட்டுத் தூதுரைத்தாள்; இதில், அதறோடுகூடின சேவலையே பார்த்துததூது விடுகிறாளென்றுஸங்கதி.

பிணிப்பவிழாநின்றுள்ள நறுநீலமாகிற மலாந்தபுஷ்பமென்று சப்தார்த்தமாகையால, அவிழாநிற்கைக்கும மலருகைக்கும் வ்யுத்க்ரமேண ஹேதுத்வமகாட்டுகிறார் (இதினுடையவித்யாதி). (காலம்) சந்த்ரோதயோபகரமம. "நறுநீலமலாகிழிய" என்னவமைந்திருக்க, "பிணியவிழும" என்று விசேஷித்ததுக்கு கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கழியவித்யாதி). இததால்-கழிய வலர்ந்தவற்றையும் கேவலமிளைதானவற்றையுமவிட்டு, மத்யமாவஸ்த்தாபந்நமானவற்றில் வாசியறியவல்ல விசேஷஜ்ஞதையுண்டென்றதாயிற்று. இந்த விசேஷஜ்ஞதைசொன்னதுக்கு ப்ரகருதோபயோகமகாட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). அவ்வூரில தார்மிகரானவர்கள், "ஸ்தரீவதம பண்ணினோ"என்று புறப்பட விடுவார்கள் என்னாநின்றாய், அதுக்கு அவனுனனிடத்தில் குற்றஙகளைக்காட்டினால் செய்வதென்னென்ன; அவனகருத்தை யறியுமுனவிசே

(க) ரா - கி -

ஷஜ்ஞதை கண்டோமே, அதுக்கு நீயே பரிஹரிக்கவல்லை என்கிருளென்று கருத்து. சப்தார்த்த கதநபூர்வகம் தாதபர்யார்த்த மருளிச்செய்கிருர் (கட்டி த்யாதி) (ஆயிற்று) என்ற வநந்தரம், பேடையோடு கலந்து என்று சேஷம். கிழியாதே கலக்கவொண்ணுதோ வென்ன (பேணியித்யாதி). அதுக்குஹேது (தனித்யாதி), கலவாதே மதுநுகரலாகாதோ வென்ன (இவை தானித்யாதி). மதுநுகர்ந்தால் அநந்தரமபேக்ஷிக்கை இதின் கார்யமன்றே என்றுகருத்து. மலாகிழியப் பெடையோடு கலந்து, அநந்தரம மதுநுகரும்போது முந்துறச் செருக்குவர ஹேதுவென்னென்ன (கார்யப்பாடித்யாதி.) (கார்யப்பாடு) வேருரு கார்யம். உந்மத்தங்களான பேடையோடே கலக்கிற வண்டை "தூது போ" என்ருல படுக்கையை விட்டுப்போமோ வென்ன; "வண்டு" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிருர் (இவைதனக்கித்யாதி).

கீழ்வாக்ய விவரணம் (பொய்கை யித்யாதி). வெறுப்பாகவிதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிருா (பூவித்யாதி). வண்டானபோதே அறுகாலுமுண்டாயிருக்குமே, இப்படி விசேஷிப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிருா (இரண்டித்யாதி). இறகாலே பறந்தும போகச்செய்தே இளைப்பாறுல் காலாலே நடக்கவும முமமடங்காயிருக்கிறதிறே உனக்கு கமநஸாதநமென்று கருத்து. ஸ்வாபதேசத்தில் தாதபர்யம் (நிதயமித்யாதி) தவிவசந மாகையாலே (மிறுக்கு) என்றது. கீழே விசேஷஜ்ஞதையைசசொல்லி, சிறுமையைச் சொன்னுல் சேருமோவென்ன வருளிச்செய்கிருா (கார்யவாய்ப்பித்யாதி).

மணிபதத்துக்கு ஆதத்தவயங்காட்டி தவிதீயார்த்தாநுகுணமாக ஸமுதாயார்த்தமருளிச்செய்கிருர் (அழகியவித்யாதி). முந்தினவாததத்தில் - மணிகள் வருகைககு ஹேதுவைககாட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருா (அனறிகேயித்யாதி) "பிணி" என்று வ்யாபாரமுமம, உக்தியுமாகையாலே, வ்யாபாரபக்ஷத்தில மூன்றர்த்தமும், உக்திபக்ஷத்தில் ஓராததமுமாக வருளிச்செய்கிருா (என்னையித்யாதி). "மணவாளன்" என்றதுக்கு - தன்மணவாளனென்று விவக்ஷித்து முந்தினவாத்தமும நாலாமர்த்தமும் நாயிகாந்தரத்துக்கு மணவாளனென்று - இரண்டர்த்தமுமாகக கண்டுகொள்வது. (பாவித்திருக்குமோ) என்றது - மாநஸக்ரியையென்று கருத்து. சகுந்தலையென்கிற கணவர்புத்ரியை துஷ்யந்தனென்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் போனவிடத்திலே காந்தாவவிவாஹமபண்ணி ஒருபிள்ளைபிறந்தவுடனே "திரும்பிவருகிறோம்" என்று தன்னூரேபோக, அநேகநாள் வாராமையாலே இந்தப்பெண்ணை அங்கேபோகவிட, அப்போது இவளைக்கண்டு அறியாமை பாவித்திருந்தானென்று கதை கண்டுகொள்வது. (சகுந்தலையை) என்ற வாக்யத்துக்குமுன்னே யிருக்கிற (பணியென்று) என்றபதத்தை, (உக்தியிலும்) என்ற வாக்யததுக்கு அடியிலே கூட்டுவது.

மேலுக்கவதாரிகை (அவ்னித்யாதி). விவரணம (அவனுக்கித்யாதி). "உரையாய்" என்றது - வருகைக்கு ஹேதுவான உரையாகவேண்டுகையாலே,

அதின்கருத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த முபபாதிக்கிறர் (ததாஸீதித்யாதி). வைவர்ணயத்தில ப்ரகார விசேஷம சொல்லாமையால் பலிததவர்த்தமருளிச செய்கிறா (வர்ணமித்யாதி). சப்தார்த்தம (என்னிதயாதி) ஜாம்பவதிபோல் வாரகருப் பூபபறித்துக கொடுத்துககொணடு அவனிருநதால் அவனுடமபில வைவர்ணய மேறுமபடி சொலலுகை யெங்ஙனே?' அவர்கள் ஸந்நிதியாலே வைவர்ணயமேறுமோவென்ன வருளிச் செய்கிறர் (உன்னிதயாதி). துஷ்யந்தனைப்போலே உபேக்ஷிததால என்செய்வோமென்ன வருளிச்செய்கிறர் (ஸவதந்தரீதயாதி). ... . (௨)

மூ.—நீர்வானம மண்ணெரிகாலாய் நின்றநெடுமால தன
தாராய நறுந்துளவம பெறுந்தகையேறகருளானே
சீராரும் வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயலவாழும்
கூர்வாய சிறுகுருகே குறிப்பறிந்து கூறுயே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்நீரெரிகால் வானமஆய்	ப்ருதிவ்யபதேஜோ வாயவாகாசமாகிய பஞ்ச பூதஙகளாய்க்கொணடு	வளர்பொழில்	வளராநின்றசோலைகளாலே
		சூழ்	சுறறிலுஞ்சூழபபட்ட
		திருவாலி	திருவாலி என்னுமநக
நின்ற	அவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாய நின்ற	வயல	கழனியில [ரின்
		வாழும்	வாழுகிற
நெடுமால்	ஸர்வேஶ்வரனுடைய	கூர்வாயசிறுகுருகே	கூரிய வாயலகையுடைததான சிறுதத பக்ஷியே!
தன்	தன்னுடைய [ன்		
தாராய	மாலிகையாகிய [யை		
நறுந்துளவம்	செவ்வித்திருத்துழா	குறிப்புஅறிந்து	அவனகருததை யறிந்துகொண்டுவந்து
பெறுந்தகையேற்கு	பெறில் ஜீவிககும ஸ்வபாவத்தை யுடைய அடியேனுக்கு	கூறுய்	நாமதரிககுமபடி அச்சொலலைசசொலல வேணும. (௩)
அருளானே	தாரானே ;		
சீராரும	பெருமை மிகுந்த		

வ்யா —மூன்ரும்பாட்டு (நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய் நினற நெடுமால்) பருதிவ்யாதி பூதபஞசகங்களையும காரயயோகயமாம படி ஒன்ருேடொன்றைச்சேர்த்து, அவற்றுக்கொரு வஸ்துதவமும் நாமமுமுணடாம்படி தானவற்றுக்குளளேபுக்குநின்று, பின்னை அவற்றைசசொன்னசொல் தன்னளவிலேவந்து பாயவஸிக்குமபடி நிற கிற பெரும்பிசசன் †தன்னுடைமையைவிடமாட்டாமையாலேவேறுபடாதே கலந்து நிற்கிறவன். (நீர்வானமிதயாதி) ஆசையில்லாதஜகதததையும் தானசைப்படுமவனுயிற்று †ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞசகங்களையுமுண்டாககி, அவறறுக்குக கார்யயோக்யதை யுண்டாமபடி, நீரை

யும †சதுகையும் மண்ணையுங்கூட்டித் துகைதது கட†சராவாதி கார்யங்களாக நிர்மிக்குமாபோலே, அததோடே சேதநஸமஷ்டியைக கூட்டி தேவாதி காயததையடைய உண்டாக்கி, உண்டான விவற்றினுடைய ஸததாஹேதுவாகததான் அந்தராத்மதயா அநுப்ரவேசிதது, அவற்றைச்சொல்லும் சொல்லு தனனையே சொலலிற்றும்படி நிற்கும நிலையைசசொல்லுகிறது. †நாட்டில் கடபடாதிபதார்த்தங்கள பரமாத்மபர்யந்தாபிதாநம் பண்ணியல்லதிராதிறே. (க) [ஶ்ஸ்ரஷ்ட்வா - ததஸ்ருஷ்டவா இத்யாதி] †இவற்றை ஸ்ருஷ்டிதது, இவற்றினுளளே அநுப்ரவேசித்து, அந்த அநுப்ரவேசததாலே சித்தும அசிததும தானென்று சொல்லலாமபடி நிறகிறவனையிறறு (நெடுமால்) தன்பககலாநுகூல்யலேசமிலலாத ஜகததின்பககலிலும தான்மிகக வ்யாமோஹத்தைபபண்ணி யிருக்குமவன்.

(தன்தாராய நறுந்துளவம பெறுந்தகையேறகருளானே) †தன் பககலாசையில்லாதாரையும் விடமாட்டாதேயிருக்கிறவனுக்கு நான் பிரிந்திருந்தாசைபபட்டுத தூதுவிடுகிறதோ குற்றம. † தானவிஷயீகரிககில் உளேனாய், இல்லையாகில் இலலையாம்படி யிருக்கிறவெனககு. †தனதோளிலிட்ட செவவிமாலைபெறில ஜீவிதது, பெறாவிடில் முடியுமபடியாயிருககிற வெனக்கு. (தன்தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கு) என்று தன் ஸ்வரூபததைச சொன்னபடியென்தான்! (அருளானே) †பரணயிநியாததி பரிஹரிக்குமதுபோனால், நாடடொபபான வருளு மின்றிககே யொழிய வேணுமோ! (தனதாராயவித்யாதி) †தனககே அஸாதாரணமாய் தாரையுடைததா யிருந்துளள செவவித திருததுழாயைபபெறில் உளேனாய், இல்லையாகில இல்லையாமபடி யிருக்கிற என்பக்கல கருணை பணணேனோ? †கந்தல் கழிந்தால் பின்னைத திருததுழாயோபாதி, கௌஸ்துபததோபாதி ஸ்ப்ருஹணீயமாயாயிற்று வஸதுஸ்வபாவ மிருபபது. (அருளானே) †ஸாமாந்ய ரக்ஷணம் தபபநில்லாதவன் விசேஷ ரக்ஷணநிலை தபபநிறகுமோ? †ஆசையிலலாத ஜகததையும ரக்ஷிக்குமவன், தன்னைபபெறில உளேனாய் இலலையாகில் இல்லையாமபடி யிருககிற வென் விஷயததில் நெகிழ நிற்குமோ? †அவனுடைய பரணயிதவததுககு விஷயமாயிறறிலோமாகிலும் அவனுடைய கருணைக்கு விஷயமாகாதொழிவுதோமோ?

(க) தை - ஆந -

(சீராருமித்யாதி) வாழ்ந்தார்க்குக் கெட்டாரை யெடுக்கவேண்டாவோ? (சீராரும் வளர்பொழில் சூழ்) (க) "ஊர்வளம் கிளர்சோலை" என்கிறபடியே ஊரில் ஸம்ருத்தியடையச் சோலையே கோட்சொல்லித்தரும்படியாயிருக்கை. (வளர்பொழில்) (உ) "வளரிளம்பொழில்" என்னுமாபோலே வளரவளர முதுமையின்றிக்கே இளகிப்பதித்திருக்கை. † ஐஸ்வர்யத்தினுடைய ஸம்ருத்தியைத்தெரிவியாநின்றுள்ள வளர்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவாலியிலே வாழுகிற சிறுகுருகே! அநுகூலத்தை வாத்தநந்தானே வாழ்ச்சியாயிருக்கை; கோயில் வாஸம்போலே. (கூர்வாயசிறுகுருகே) கூரியவாயலகையுடைய சிறுகுருகே யென்னுதல்; அன்றிக்கே, † அறுதியபாடுடைத்தான வார்த்தை சொல்லவல்ல குருகே யென்னுதல். ராஜபுத்ரர்களைக் கண்டஞ்சி நாலு மூன்று யோஜனை ஓடிப்போன மஹாராஜா வந்துகிட்டி, (௩) "ஏகம் து:கம் ஸுகம் ச நௌ - ஏகம் து:கம் ஸுகம்ச நௌ" என்று நிற்கும்படிக் கீடாகவிறே வார்த்தை சொல்லிற்று. (குறிப்பறிந்து கூறாயே) அவன் கருத்தறிந்துவந்து எனக்குச் சொல்லென்னுதல்; நானுற்றுமையாலே கண்ணுறஞ்சுழலை யிட்டுச்சொன்னவற்றை யெல்லாம அங்குச்சொல்லாதே, அவன்தரிக்கும்படி அளவறிந்து வார்த்தை சொல்லென்றுமாம். மிகச்சொல்லில் லவனைக்கிடையாது. அவன் நைராஸ்யத்தை யறிந்துவந்து சொல்லென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; நமதசையை யறிவித்தால் "நமக்கத்தலைவேணும்" என்றானாகில் நம்மாற்றாமை பாராதேயாகிலும் நாம் ஜீவித்துக்கிடக்க, "வேண்டா" என்றானாகில் நாம்முடிந்து பிழைக்கும்படி. ... (௩)

அரு —மூன்றாம்பாட்டு. (சீரித்யாதி) வண்டானது, மென்மலர்ப்பள்ளியின் வாயப்பாலும, உன்மத்தங்காய்போலே பிச்சேறவல்ல பேடையின மயக்குக்களாலும, மதுநுகருகையாலுண்டான பாரவஸ்யத்தாலும், * ஊமையரோடு செகுடர் வார்த்தைபோலேயாய்ப் போகையாலே, அவற்றைவிட்டு, கூர்வாய்க்குருகைக் கூறச்சொல்லித் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பிசகுத்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி). ஆசை என்று - திக்காய், கதயந்தரமில்லாத என்று சாடு. விவரணம (ப்ருதிவ்யாதீத்யாதி). (சதுகு) கூளம். (சராவம்) மடக்கு. ப்ரமாணங்காட்டுகைக்காக அடிக்கோலுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). ப்ரமாணார்த்தம (இவற்றையித்யாதி).

(க) தி - வாய் - அ - கூ-ச. (உ) தி - வாய் - உ - கo - க.
(௩) ரா - கி - ௫ - க௮.

அருள நமக்கு ஹேதுவேதென்ன, "கூருய்" என்றபதததைக் கடாக்ஷித்தருளிசசெய்கிருா (தன்பககலித்யாதி). இதுபோககி வேறுகுற்றம காணேமென்று கருத்து. வேறுகுற்றமில்லேயோவெனன (தானிதயாதி). கீழவாகயவிவரணம் (தன்தோளிலித்யாதி). வ்யாக்யாதாவினீடுபாடு (தனதாராயவிதயாதி). நாயிகையானவள, வாராளே எனருதே, "அருளானே" என்னக கூடுமோவென்ன வருளிசசெயகிருா (ப்ரணயிநி யிதயாதி). வாக்யாாத்தம (தனகதேயிதயாதி). தளவததைப்பெறுகைககு யோகயமான ஸவபாவததையுடையவளென்று சபதாாததமாயக கீழருளிச்செய்து, தளவததினுடைய, பெறுமதகையேறகு - எமபெருமான் லபிக்குமபடியான ஸவபாவமபோனற ஸ்வபாவததையுடையவெனககு எனறு சபதாாததமாககித தாதபாயாந்தரமருளிச்செயகிருர் (கநதலிதயாதி). (வஸ்து) ஆத்மவஸ்து. "அருளானே" எனறது - பிரிநிலேயேகாரமாய், அருளும என்ருககி ஒரு தாதபாயமருளிசசெயகிருா (ஸாமாந்யேதயாதி). விவரணம (ஆசையிலலாதவிதயாதி). விசேஷரக்ஷணததில் தப்பநில்லாருகில, உனனே இபபாடுபடுததினவன் நானபோனபின்பு தபபிருலோவென்ன வருளிச்செயகிருா (அவனுடையவிதயாதி). ப்ரணயததாலே வாராவிடினும தயாளுவாகையாலே என்னாததியைக் கேட்டு வருமென்று கருதது.

தாதபர்யத்தை யருளிசசெய்து, சப்தாாத்தம (ஐஶ்வாயததினிதயாதி). (அறுதிபபாடுடைததான) தீக்ஷண புததியாலுணடான. (ந)

மூ.—தாருக நினேயானேல தன்னினேந்து நைவேறகோர்
மீனுய கொடிநெடு வேள் வலி செய்ய மெலிவேனே
தேன்வாய வரிவண்டே திருவாலி நகராளும
ஆருயற் கென்னுறு நோயறியச் செனறுரையாயே. (ச)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை,
தான் ஆக	அவன்தாருகவே [ம	திருவாலிநகா ஆளும	திருவாலியென்னுமதிவயதேசததிலேவாததிககிற
நினேயானேல்	எனனேநினேயாருகிலு	ஆருயற்கு	ஸ்ரீகருஷணருககததிருவவதரிகதஸாவேஶவானுககு
தன்நினேந்து	அவனேயேநினேததுககொணடு	என்உறுநோய்	என்சரீராநதமானநோவை
நைவேற்கு	நையுமென்னே	சென்று	நீபோய
ஓர்மீனுயகொடி நெடுவேள	அத்விதீயமகரதவஜனமநமதன்	அறியஉரையாய்	அவனறியுமபடிசொல்லவேணும. (ச)
வலிசெயய	பீடிககுமபடி		
மெலிவேனே	நானஇளேத்துப்போவேனே; [ய		
தேன்வாய	இனியபேச்சையுடை		
வரிவணடே	ரேகைசிறந்தவண்டே!		

வயா—நாலாம்பாட்டு. (தானுக நினையானேல) †"வேட்பு" என்பாரைப்போலே. †உடைமையை அவனுக நினைக்குமது கிடையாதாகில் முறைசெய்யானுகில †அவனுக்கு ஆஶ்ரிதரை நினையாமை ஸத்தாப்ரயுக்தமாகில; தனஸத்தை யுண்டாகைக்கீடாக நினையானுகிலென்றுமாம (தன்னினைந்து நைவேற்கு) †நாமவனைப்போலே யாக மாட்டோமே, †நாமும நினையாமைக†கொரு நெஞ்சுபடைக்கப பெற்றிலோம். †பெறவுமாய்த தவிரவுமாயிருக்கும விஷயமாகிலிறே அநுஸந்தித்தால் தரித்திருக்கலாவது; இதர விஸஜாதீயமாயிருக்கும விஷயமாகையாலே அநுஸந்தித்த வநந்தரம் நோவு படுமத்தனையிறே. (ஓர் மீனுய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவேனே) †தனனையாசைப்பட்டு நைகிற வென்னை மகரத்வஜனே நலிவான. அவஶ்யம் நாங்கள் நோவுபடுகை தவிரோமாகில (க) "கருளக்கொடியொன்றுடையீர்" என்கிறதான நோவுபடுத்த நோவுபட்டா லென்செய்ய வேணும். †ஜீயா வார்த்தையை நினைப்பது.

(தேன்வாயவரிவண்டே) இனிய பேச்சையுடைய வண்டே! பிராட்டி ஸிம்ஶுபா வ்ருக்ஷத்திலே திருக்குழலைக் கொடுபோய்ப் பிணைக்கப்புகுக ஸமயத்திலே அவளுக்குதவி, (உ) "అవగాహ్యార్ణవం స్వప్స్యే అவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே" என்கிற ஸமயத்திலே இவருக்கு வந்துதவி, இரண்டுதலையு முண்டாம்படிக் கீடாக வார்த்தைசொல்ல வற்றுயிருக்கை அவனித்தலையில் வரநினைத்திலனுகிலும உங்கள பேச்சி லினிமையிலே துவக்குண்டு வரும்படி வார்த்தைசொல்ல வல்லிகோளிறே. (திருவாலி நகராளுமாறுயற்கு) †திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்பத்தோடே திருவாலியில ஸம்பத்தையும் கையடைப்பாக்கினுல், பின்னை அவனுக்கு நொந்தாரை "ஐயோ" என்ன அவஸரமுண்டோ? (என்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே) அறியாமை வாராதொழிந்தானத்தனை, நீ போய் அவனறியும்படி சொல்லு. அன்றிக்கே, (அறியச்சென்றுரை) உன்னடையில் தளர்த்தியிலே இத்தலையாற்றுமையடைய அவனறிந்து நாவிலும் பல்லிலும நீரற்று உடம்பு வெளுக்கும்படி சென்று சொல்லென்றுமாம். ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (தானுகவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில குருகைக் குறித்து, "கூறாய்" என்றவாறே வண்டானது வந்து முகங்காட்டி, "நீ யெங்களைத் தூதுவிட நாங்கள் மெய்மறந்திருந்தோமல்லோம், அவன் உன்படி

---

(௧) ௧௦ - அ - ௩. (௨) ரா - யு - ௫ - அ.

யறிந்துவைத்தும இப்பாடுபட்டவிட்டு நினையாதிருந்தான், நாமபோனுலும பற கடித்திருந்தால எனசெயவோமெனறிருநதோமித்தனை'' என்று இனிதாகச் சொல்லிககொணடுவர, அத்தைதபபாரதது வார்த்தைசொல்லுகிருளென்று ஸஙகதி

தாதபாயமருளிசசெயகிருா (வேமபிதயாதி). (க) ''வேமபின்புழுவேம பனறியுணணாது'' எனறவிடத்தில, அவன குறறததையிட்டு வேமபென்று குறைசொன்னறபோலே அவனதனனை நினையாதிருககை குறறமென்று அவ னுககுக் குறைசொலலுகிருளெனறு கருதது. சப்தாாத்தம (உடைமையைமயித் யாதி). தானுகவேநினைககைமுறை, அதுசெய்யாமல போனுனுகிலெனறு கீழருளிச்செயது, தானுகையாலேயெனறும, தானுகைககாகவெனறும், சப தாரததம விவக்ஷிததுத் தாத்பாயமருளிசசெயகிருா (அவனுககிதயாதி வாகய தவயததாலே). ஸததையுணடாகைககாக நினைககவேணுமது செயயா மலபோனுனுகிலென்றும, ஸத்தையுணடாகைககாக நினையாதே யிருநதானுகி லென்றும, மூனருமு தாதபர்யத்தை யிரண்டுவிதமாக யோஜிததுககொள் வது நினையாதவனை நாம நினைப்பானெனனென்ன (நாமித்யாதி). மாட்டா மைககு ஹேதுவெனனெனன (நாமுமிதயாதி). (ஒருநெஞ்சு) பேர்சொல்லப் போகாதகலநெஞசு. நினைததால சைவானெனனெனன வருளிச்செயகிருா (பெறவுமிதயாதி வாகயதவயததாலே) விரஹிணிகளை மதநன வலிசெய்யு மது லோகபரஸித்தமாயிருகக, ''மெலிவேனே'' என்று, கலேசிககககூடு மோவெனன வருளிசசெயகிருா (தனனையிதயாதி). யதவா-'வேளவலிசெய் ய'' எனனவமைந்திருகக, ''ஓாமீனுயகொடி'' எனறதுககுக கருத்தாகவுமாம. (ஜீயாவாாததை) ப்ரவேசத்தில் வாாததை.

அவன் நினையாமைககு ஹேதுவைககாட்டுகிறதாகத தாதபாயமருளிச் செய்கிருா (திருவாயபபாடியிலிதயாதி.   .   . .   . .   (ச)

ரு —வாளாய கண்பனிபப மெனமுலைகள் பொன்னருமப
நாணளுமு நின்னினைந்து நைவேறகோ மண்ணளந்த
தாளாளா தண்குடந்தை நகராளா வரையெடுதத
தோளாளா எனறனககோா துணையாள னுகாயே.   (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மணஅளந்த ஓதாளாளா	பூமியையளந்த திருவடிகளையுடைய வனே!	வரையெடுத்த	கோவர்த்தநததைக் குடையாகவெடுத் துபபிடித்த
ஓ! தண்குடந தைநகாஆளா	ஶ்ரமஹாமான திருக குடநதையிலகண வளாநதருளபவ னே!	ஓ! தோளாளா	திருததோளகளையு டையவனே!
		வாளாயகணப னிபப	வாள்போன்றகணக ளிடைவிடாதுநீர் பெருககவும

(க) கக - அ - எ.

மெலமுலைகள் பொன்அரும்ப	மருதுவானஸ்தநங்களில வைவாணயம தோன்றவும
நாளநாளும நினைநினைந்து	ப்ரதிதிநமும ரக்ஷகனான உன்னையே நினைததுககொணடு
நைவேற்குஎன் தனக்கு	வருநதுகின்ற அடியேனுககு
ஓர் துணையாளனாகாய	ஒபபறற ஸஹாயபூதனாகவேணும். (ரு)

வ்யா — அனுசாமபாடடு. (வாளாயவிதயாதி) †அததலை யிததலையாய்த தனனைபபெற வேணுமென்று நானசைபபடடு நோவுபடாநிறகததான தனனைக் கொண்டருமைப படுததினனென்று சொலலுஙகோளென்று தூதாககு வாாததைசொலலபபுககு, அது தான் போய, பாவநாபரகாஷததாலே அவன முனனே நினறுனகககொணடு அவனறனக்கு வாாததை சொலலிச செல்லுகிறது மேலிற் பாடடுககள். ஸ்ரீராமாயணததிறபடிபோலே யிருககிறதாயிற்று இதுவும. தூதாககு வாாததை சொலலாநிறகசசெய்தே, பாவநா பரகாஷததாலே அவனமுன ஸந்நிஹிதனாககொண்டு அவனுக்கு வாாததைசொலலுகிறாளிறே ! (க) “ க்ஷமஸேதம்மஹீபதே - க்ஷமஸே தம மஹீபதே” என்னுமாபோலே.

(வாளாய கண்பனிபப) †அத்தலை யிததலையானபடி. எதிாததலையிலே காணக்கடவ கண்ணநீரிறே இவள கண்ணிலே காண்கிறது † பிறரைத தோற்பிககைக் கீடான பரிகரமுண்டாயிருககக கிடீா நானிப்படிபபடடது. கையிலே ஆயுத மிருக்க முடிந்து கிடபபாரைப போலே. †அவன போக வொருபபட்ட ஸமயததிலே, “போகாதே கொள” என்று கணணாலே விலஙகிடடு அநுபவிக்கலாயிருக்க, லஜ்ஜையாலே கவிழ்ந்திருந்து, “கெடடேன” என்கிறாள. † அபபோது அவனைக் கடாக்ஷிதது விடடேனாகில அவன்முன் தூதுவிடவிருக்கலாயிறறே. (வாளாயகண்பனிபப)†ஓராளுமொரு நோககும் நேரான கண்கள்படி மெளிவரவே! புலியாய்வைத்து உகிாமுறிந்தேன என்கிறாள. †திருததாயாா சொலலுமாபோலே சொனனாளே தனனைத தானே ; †எலலாாககு முளளது சொலலலாயிருககுமிறே. †அவன முன “இதொரு கண்ணழகே” என்று சொலலக் கேடடிருக்குமே! †அததலைக குறுபபான ஸவஸ்வரூபமும பராபயாந்தாக்கத மாயிருககுமிறே (மென்முலைகள் பொன்னரும்ப) முலைககுக் காடிந்

(க) ரா - ஸு - ௩அ - ௩௧.

யம ஸ்வபாவமா யிருக்கச்செய்தேயும மென்முலையென்கிறது -விர ஹஸஹமலலாதபடியாலே. விரஹஸஹமலலாத முலைகள பயலைமை பூக்க.

(வாளாய கண்பனிபப மென்முலைகள் பொன்னருமப) †தன் னைககண்டு கொண்டிருகக வமைந்திருககிறது காணுமிவளதனக்கும் இவளதனக்கு மமையும, அவன்றனககு மமையும (க)†''ஸர்வ தேஹிபிஃ- ஸாவதேஹிபிஃ'' இறே.

[அஹ்லாதசீத நேத்ராம்பு: - ஆஹ்லாதசீத நேத்ராமபுஃ] பகவத்குணா நுபவஜநிதஹாஷ பரகாஷததாலே குளிர்ந்த கண்ண நீருந் தானுமா யிருககை [புளகீக்ருதகாத்ரவான் - புளகீகருதகாதரவாந்]†தரிஸரமும் பஞசஸரமுமிட்டாறபோலே. [பரகுணாவிஷ்ட: - பரகுணாவிஷ்டஃ] †உள் ளீடுமுண்டாயிருக்கை. [த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி: - தரஷ்டவயஸ்ஸர்வதே ஹிபிஃ] இபபடியிருபபாரொருவனுளனுனல், அவனைக் காண் கையாயிறறு சரீரபரிக்ரஹம பண்ணிவைததால பரயோஜநம். [ஸதாத்ரஷ்டவ்ய: - ஸதாதரஷ்டவ்யஃ] இனி ஸதாதாசநததுக்கொருதேச விசேஷந்தேடிச் சோறு பொதிந்துகொணடு அறுகாதப்பயணம். போகவேண்டா † அவனுககுப †பொருளவைபிற பிரியவேண்டா, பிரிகிறதுதான் பொருளுககாகவே. ''இமமுததையும பொன்னையும் கொள'' எனறு பாரிததுககாட்டினுறபோலேயாயிறறு கண்ணநீரும் உடமபில் வைவாண்யமுமிருக்கிறபடி. (உ) ஒணமுததும் பைம் பொனனுமேந்தி'' என்னக்கடவதிறே.

(நாணுளுமிதயாதி) வரவுதாழ்ககைக்கு உன்னையொருநாள் நினைதது மறறொருநாள மறறொன்றை நினைககிறேனே? (நாணுளும்) †ஒருநாளநோவுபட்டு ஒருநாள ஸுகிததிருககிறேனே? (நின்னினை ந்து நைவேறகு)†எனனையன்றோ நீயறியாதது,†உமமைநீரறியீரோ? ''நமமைப பிரிந்தார தரிததிருககமாட்டாரகள'' என்றிருககவேண் டாவோ. உனனைக் கண்ணுடிபபுறததிலும கண்டறியாயோ. (நின் னினைந்து நைவேறகு) அநுஸந்தியா மடியேறகுமவளோநான். (ந) †''தேஹீமே - தேஹிமே'' என்கிறவிது ஆதரமுடையிலே கிடக்கிறது.

(மண்ணளந்ததாளாளா) † அபேக்ஷையிலலாதார தலைமேலே வைதத திருவடிகள் இபபொன்பூதத முலைகளுககு அரிதாவதே! (ஓ

(க) விஷ்ணுதத்வம்   (உ) தி-வி-கக   (ந) யுத்-சா-க-அ-அ.

மண்ணளந்ததாளாளா) † ஆரபேக்ஷிக்கத்தான் நீ அன்றெல்லார்தலை மேலும திருவடிகளைவைத்தது. ஆகண்ணில் கண்ணநீரும ஆருடம பில் வைவாண்யமும் கண்டுதான் திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து வைத்தது. உன்னைபபெறுதே விவாணமாயிருக்கிற இமமுலைமேலே திருவடிகளை வைத்தாலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) அதற் குப பிறபட்டாருமிழவாமைக்கு வந்திருக்கிற தன்னேறறந்தான் பெறலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) †"இன்னமெலலை நடப பித்துக்கொளவாராரேனுமுண்டோ" என்று ப்ரமஹரமான திருக் குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தபடி. (வரையெடுத்ததோளாளா) அங் ஙன், "பிறபாடா" என்கிற பொதுவனறிக்கே, விசேஷித்து என் பருவத்திற பெண்களையுமிடையரையும் ரக்ஷித்தவனன்றோ! (வரை யெடுத்ததோளாளா) பசுக்களும இடையரும வாஷத்திலே தொலை யப்புக, மலையையெடுத்துப பரிஹரித்தானுயிற்று. †ஆஶ்ரிதாக்குப பணிசெய்த தழும்பாயாயிறறுத திருமேனியுடையக கிடபபது; (க) "தழும்பிருந்த" இத்யாதி.

†"நமமைச சிலா கட்டுகையாவதென்? நாம சிலாக்குக கட்டு ண்கையாவதென? இது பின்னை நாடறிகையாவதென"? என்று அதனைமறைக்கப்புக்கான். ஒருதழும்பாகிலன்றோ உன்னால் மறை க்கலாவது, உனனுடம்படங்கலும ஆஶ்ரிதாக்காகக் காரயமசெய்தத தாலவந்த தழும்பனறோ எனகிறுள். (க) [தழும்பிருந்தசாரங்க நாண் தோய்ந்தவாமங்கை] அழகிய திருக்கையானது ஜயாகிணகாக் கசமாய்க்கிடக்கும; அழகிய திருக்கையானது, ஸ்ரீசார்ங்கத்தைப் பிடிக்கையால்வந்த தழும்பைச்சுமந்தது; திருவடிகளானவை, சுக டாஸுர க்ரஸநமபண்ணி அத்தால வந்த தழும்பைச் சுமந்தது. இனி, * வீங்கோதவண்ணா விரல் செய்ததென்னென்றால, [பூங் கோதையாளித்யாதி] கிளர்த்தியையுடைத்தான ஓதமபோலேயிருந் துள்ள வடிவையுடையரானவருடைய திருவிரலானது, பிராட் டிக்காகவிறே சிறுக்கனுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப பிளந்து பொகட்டது; அபபடிப்பட்டவளுங்கூட, விளைவதறியாதே "இதே னுகப்புகுகிறதோ" என்று அஞ்சுமபடி ஹிரண்யன் மாாவைப பிளந்து பொகட்டதழும்பிருந்த. உன்னையழித்து ஆஶ்ரிதர்க்காகப பார்த்தநீ.(என்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே)†அங்கொய்ய கோவா

(க) க - திரு - உ௩.

த்தந கிரியைபபொகட்டு, என்னுறவுமையிலே†பாதியைசசுமக்கவல லையே! (துணையாளனுகாயே) என்றது - ஆகவேணுமென்றபடி.   ()

அ௫ — அஞ்சாமபாட்டு. (வாளிதயாதி) கீழெலலாம தூதுவிட்டவள இப்போது முன்னிலையாகச்சொலலி நோவுபடுகைமெங்ஙனேயென ; பேடிகாஸங்கதி யருளிசசெயகிறுர் (அததலையிதயாதி).

வ்யாக்யாதாவினுடைய ஈடுபாடு (அத்தலையித்யாதி வாக்யத்வயம). தாத் பாயம் (பிறைரயித்யாதி). கணனுனது ஆயுதமாகிற வழியெனனென ன வரு ளிச்செயகிறுர் (அவனித்யாதி). ஹார்த்தபாவமருளிச்செய்கிறுா (அப்போ திதயாதி). சப்தாாததம (ஓராளுமித்யாதி) (க)“ருவளையஙகணணி” (௨) “பனிநெடுஙகணணீாததுமப” என்று திருத்தாயார் சொன்னுரபோலே என்று வ்யாக்யாதா அருளிசசெய்கிறுா (திருததாயாரிதயாதி). தாயசொல் விற்றைத் தானசொல்லலாமோவென்ன வருளிசசெயகிறுா (எலலாாகருமித் யாதி). தன் கண்ணழகு தான் கணடபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவன்றுனித் யாதி). தான்சொல்லப்போமோ வெனறதுகருப் பரிஹாராந்தரம் (அததலைக் கிதயாதி).

“பனிப்ப” என்றும், “அருமப” என்றும் சொன்னததால் பலித்த அழகி னெலலை நிலததை யருளிசசெய்கிறுா (தன்னையித்யாதி). பகவதநுபவ பருடைய வடிவு வைததகன் வாஙகவொண்ணுதிருகடுமெனகைககு ப்ர மாண மருளிச்செயகிறுா (ஸாவேதயாதி). ஆஹலாத சீதநேதராமபு: - பிந் துக்களிரணடு பார்ஶ்வததிலும விழுகையாலும புளகீகருத காத்ரவானுனு னெனறு விவக்ஷிதது, தருஷ்டாநதமருளிச செய்கிறுா (தரிஸாரமுமிதயாதி). முத்துத்தார்வடஙகள் குளிர்ததியால் மயிர்க்கூச்சுணடாகப பணணுமென்று திருவுள்ளம். வெளியிலாபரணம பூணடாற்போலே கண்ணீராய், இதக்கு ஹேதுவான பகவதகுணுநுபவம உள்ளுக்காபரணமென்று விவக்ஷிததருளிச் செய்கிறுர் (உள்ளீடிதயாதி). வினைமேல பிரிவென்றும், பொருளமேல பிரி வென்றும் சில பிரிவுணடு; அதில், வினைமேல் பிரிவாவது - ப்ரணயிநியை விட்டுப போகவேணடும்படி வேறொரு காாயததைக்குறித்துப பிரிகை; பொ ருளமேல் பிரிவாவது - ப்ரணயிநியோட்டை போகததுக்குறுப்பாக தரவ்யா ஜநமபணணப்போகை, அவற்றில வினைமேல பிரிவிலலை எனனுமதைக் கீழ ருளிசசெயதாராய், பொருள்மேல பிரிவுமவர ஸமபாவனையிலலை என்னுமத தை உபபாதிக்கைககாக, இரணடுவிதமான பிரிவுமவர பரஸகதியிலலை எனகி றுா (அவனுக்கிதயாதி). (பொருளவையில்) பொருளவினையெனறு சொலலப் படுமவையில.

“நாளுளும்” என்றததை “நினைது” எனறததோடு கூட்டித் தாத் பாயமருளிசசெய்து, “நைவேற்கு” எனறததோடேகூட்டித தாதபாயாந தர மருளிச்செய்கிறுா (ஒருநாளித்யாதி). “நின” எனறதுககுக கருதது

(க) உ - எ - க.   (உ) தி - ௭ - கக.

(என்னையித்யாதி). § ("நைவேறகு" என்று - நைகிறவெமக்கு எனருய், எமக்கு எனகிற பஹுவசநததால் தோற்றுகிற கௌரவததை யருளிசசெயகிருர (உமமையித்யாதி).) (௩) * யாசநாநதமஹி கௌரவமனறே, நீ "துணையாளுகாயே" எனறு பராரததிக்கிருயேயெனன வருளிசசெயகிருர (தேஹீதயாதி).

"மண" என்றபதம - லக்ஷணயா மநுஷ்யரைச் சொல்லிற்ருய், உட்கருத்தை யருளிச்செயகிருர (அபேக்ஷையித்யாதி). "ஓ" என்ற விஷாதத்தின்படியை விவரிககிருர (ஆரிதயாதி). உட்கருததை யருளிசசெய்து, கீழ்ப்பததோட்டை ஸமபிவ்யாஹார தாத்பாய கதநபூாவகம் சபதார்ததமருளிசசெயகிருர (இன்னமித்யாதி). வரையெடுத்தமை தோளாலேயாயிருகக "தோளாளா" என்று விசேஷிக்கையால, திருமேனியெல்லாம ஆஶ்ரிதாககாகச செயதசெயலில தழும்பேறினமை தோற்றுகையாலே விசேஷிததாரென்று விவக்ஷித்தருளிசசெயகிருர (ஆஶ்ரிதர்ககித்யாதி).

எடுதத பாசுரத்துக்கு வ்யாக்யாநமபண்ணுவதாகக கீழ்ப்பாட்டோடு ஸங்கதிகாட்டுகிருர (நமமையித்யாதி). (அநநொயய) அநதநொயப்பமான. தன்நோயைப்பாாத்தால் மலை ஸூக்ஷ்மமெனனலாமென்று கருதது, (பாதி) என்றது - "துணை" என றததைபபறற. . . ... (௫)

மூ.—தாராயதண்டுளவ வண்டுழுத வரைமார்பன்
போரானைக் கொம பொசிதத புட்பாக னென்னம்மான
தேராரும் நெடுவீதித திருவாலி நகராளும்
காராயனென்னுடைய கனவளையும் கவாவாரே (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகளானவை		
தாராய	மாலிகையாகிய	தோ ஆரும்	ரதநிலையயுடைத்
தண் துளவம்	திருததுழாயிலுள்ள (தேனும்சுணணமும்வாஸனையுநகொணடு)	நெடு	பெரிதான [தாய
		வீதி	திருவீதியையுடைய
		திருவாலிநகர்	திருவாலிநகரததில்
		ஆளும	நிதயவாஸம பணணி நிற்பவனுய
உழுத	சேருகின		
வரைமாாபன்	அகனறதிருமார்பையுடையனுய	காராயன்	ஶ்ரமஹரமான திருமேனியையுடையனுமான ஸாவேஶ்வரன்
போர் ஆனை	யுததோநமுகமானகுவலயாபீடத்தின்		
கொம்புஒசித்த	தந்ததததைமுறிததவனுய்	என்னுடைய	தனனையேநினைந்துநையும் அடியேனுடைய
புள்பாகன்	பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவனுய் [வனுய	கனவளையும்	கையிலிட்டபொன்வளைகளையும
என் அம்மான்	எனக்குஸ்வாமியான	கவர்வாரே	அபஹரியாநிறபரே

(௧) § குணடலிதமபாயாலோசநீயம.

வ்யா.—ஆறுமபாட்டு. (தாராயவிதயாதி வரைமாாபன்) †தனக்கஸாதாரணமான திருததுழாய்மாலையானது மதுவெள்ளமிட்டுசேறுயாயிறறுத் திருமார்விருபபது. †திருமாாவில சாததின திருததுழாய்மாலையில் தேனும் சுண்ணமும் பரிமளமும புறப்பட்டுத திருமாாவடஙகலும் வண்டலிட்டு வண்டுகளுழுது சேறுசெய்து கிடககுமாயிறறு இனி இவள பொன்னரும்பின முலை ஈளைகொண்டுவநது நமைககரு நலலவளவாயிறறு; இனி முலைகளைகொண்டுபோய் நடுமதததை. † ஆசையில்லாதாரே வேணுமபோலே காணும பாாவுக்கு; எபபோதுமொக்க அணைக்கலாமபடியாயிற்று அமமாாவிருபபது. (போராளைகொமபொசிதத) யுததோந்முகமான குவலயாபிடததின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்தவன். வருமிடததில வழியில் பரதிபந்தகநதானுணடோ. (புடபாகன்) பெரியதிருவடியைவாஹநமாகவுடையவன். விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனுமாய, தானவரும்போதே தூரததிலே கண்டு விடாய் தீரலாம்படியான பரிகரததையுடையவன். (எனனமமான்) †சோளேந்த்ரஸிம்ஹனிவிருபபைககாட்டியாயிறறு இவளை அநந்யாாஹையாககிறது

(தோாருமநெடுவீதி) தனக்கும தன் பரிகரததுககும இடைநதுவருகைககுவேண்டும பரப்புமபோருமாயிற்று திருவீதி. (க)†*நனேராயிரம பிளளைகளோடே வரலாமாயிற்று (காராயன) ஸ்ரமஹரமான வடிவைக்காட்டி பஞசலக்ஷம் குடியிறபெண்கள் வளை கவாந்தவன், என்கையில் வளை பெறுவிடில் உணடாநக்காட்டாறுயிராநின்றுன். †ஸமகாலததில் பிறவாதாா வளையுங கொளளவேணுமோ? † இவனுக்கு ஓருராக வளைகொண்டதுவும உணடாநக்காடடுகிறதில்லைகாணும் இவள்கையில் வளை சேஷிக்கில. ... (சு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (தாரிதயாதி). கீழபபாட்டில் "துணையாளனுகாயே" என்று முன்னிலையாகச் சொல்லாநிறகசெயதேயும அது உருவு வெளிப்பாடுமாத்ரமாகையாலே கைவளைகழலக கணடபடியாலே, முன்னிருந்தவன் கழற்றிகொணடு மறைந்தானென்று தன்னிலேதான் கொநதுபடுகிறுளென்று ஸஙகதி.

"தணடுளவவண்டு" என்னவமைநதிருகக, "தாராய" என்றத்தாலே - (உ) "மதுவிரிதுழாய்முடி" என்று நிருபகமாயிருககுமென றருளிசசெயகிறா (தனக்கிதயாதி). சேறுகைககு மணவேணடாவோவென்ன வருளிசெயகி

(க) பெரி-திரு-ரு-க-க		(உ) தி-வாய-க0-கூ--ச.

ருர் (திருமாலிலிதயாதி). இளமூலை நடுமத்தனையாலல் நடலாகாதோ, "வளைகவர்வானோ" என்று நோவுபடவிடுவானென்னென்ன வருளிசசெய்கி ருா (ஆசையிதயாதி). இதுசாடு. ஆசையுடையனுலாகாதோ, ஆசையில்லா தார்ரே வேணுமோ என்று த்வநி. யத்வா - ஸமஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னு மாசையில்லாத வனடேயாகவேணுமோ என்னும் த்வநியாகவுமாம. "புட்பாகன்" என்ற பதஸமபிவ்யாஹார தாத்பாயம (சோளேந்த்ரேதயாதி). ஸ்ரீசத்ருக்ஞயன் என்றபோலே, சோளேந்த்ரஸிமஹனென்று நமபெருமாளா ளைகருத திருநாமம். (௧) "ஜநமஹா….. - கஜேந மஹதா யாந்தம்" என்று அயோத்யா ஜநங்களை ஈடுபடுத்தினுறபோலே, கோயில்பெருமாளும் அரங்கன திருமுற்றத்தடியாரை ஈடுபடுத்தவா; அப்படியே இவளும பெரிய திருவடிமேலிருப்பி லீடுபட்டாளென்று கருதது.

ஆயன் என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறா் (தன்னேரிதயாதி). "வளையும்" என்ற சகாரதாத்பர்யம் (ஸமகாலததிலித்யாதி). வ்யாக்யாதாவி னீடுபாடு (இவனுக்கிதயாதி). . ... (௬)

௭—கொண்டரவத் திரையுலவு குரைகடல்மேல் குலவரைபோல்
பண்டரவி னணைக்கிடந்து பாரளந்த பண்பாளா
வண்டமரும் வளர்பொழில்சூழ் வயலாலி மைந்தா என்
கண்டுயிலநீ கொண்டாய்க்கென் கனவளையுங் கடவேனோ. (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பண்டு	மஹாபலிமுதலானவர்களால் இப்பூமிக்கு அநாததமுண்டாவதற்கு முனனே	பாரளந்த	பூமியைஅளந்த
அரவம் திரைஉலவு	கோஷத்தையும் அலைகளையுமுடைய	பண்பாளா	நீர்மையையுடையவனே!
குரைகடலமேல	பரந்ததிருப்பாற்கடலில	வண்டு அமரும் வளாபொழில சூழ	வண்டுகள்படிந்துஇருக்கும் மரச்சோலைசூழந்த
அரவின் அணை	திருவனந்தாழ்வான் மேலே	வயல்	கழனியையுடைய
குலவரைபோல	ஓர்பெரியகுலபர்வதம் சாய்ந்திருந்தாற்போலகிடந்து	ஆலி	திருவாலியிலிருக்கிற
கொண்டு	அத்தேசத்தைத் திருவுளத்திலே பாங்காகக்கொண்டு (பின்பு அம்மஹாபலியால அநாததமவிளைந்தவாறே)	மைந்தா	யுவாவானவனே!
		என கண் துயில்	என தூக்கத்தை
		நீ கொண்டாய்க்கு	முற்றும்பஹரித்தவனுக்கு
		என் கனவளையும்	என்கையிலுள்ளபொன்வளையும
		கடவேனோ	இழக்கக்கடவேனோ.

(௧) ரா-அ-௨-௨௨.

வ்யா—ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டு) ரக்ஷணத்துக்குப் பாங்காய் ஆர்த்தருடைய கூக்குரல் கேட்கும் தேசமிதுவென்று திருவுள்ளத்திலேகொண்டு. †ஆரவாரத்தை யுடைத்தாய்-கோஷியா நிற்பதாய், திரைகளானவை ஸஞ்சரியாநிற்பதாய், பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ஒரு துலகிரி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. குரையென்று-பரப்புக்குப்பேர். அக்கடல் பாழ்தீரும்படி ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலே. (பண்டு) மஹாபலிபோலவாரால் பூமி நோவுபடுவதற்கு முன்பாயிற்று அப்படுக்கையில் கண்ணுறங்குவது. (பாரளந்தபண்பாளா) படுக்கையைவிட்டுவந்து இத்தையடைய அளந்துகொண்டானாயிற்று. ஆக, மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியைமீட்டு இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த நீர்மையை யுடையவனே!.

(வண்டமருமித்யாதி) அந்நீர்மைக்குப் பிற்பாடரானரு மிழவாமைக்காகவாயிற்றுத் திருவாலியிலேவந்து நிற்கிறது. பரிமளம் படிந்தாற்போலே வண்டுகள்படிந்து மதுபானம் பண்ணாநின்றுள்ள ஓங்கின பொழிலாலே சூழப்பட்டவயலை யுடைத்தான திருவாலியிலே நிற்கிறவனே! திருப்பாற்கடலில் நின்றும் ஸ்ரீவாமநனாயவதரித்து பூமியையகப்படுத்திக்கொண்டாற்போலே யாயிற்று திருவாலியிலே வந்து நிற்கிற தன் யௌவநத்தைக்காட்டி இவரையகப்படுத்தினபடி. (என் கண்டுயில் நீ கொண்டாய்க்கு) திருவாலியிலே உத்தேஶ்ய வஸ்து ஸுலபமாயிற்றென்றவாறே, கண்ணுறக்கம் குடிபோயிற்றாயிற்று. (எனக்கனவளையுங்கடவேனோ) என் †னுடம்பிலுள்ளது வேணுமாகில் கொள்ளுகிறாய். †நான் பொன்னிட்டுக் கொண்டவளையிலென்னப்ராப்தியுண்டு. †அவனும் †பொன் கொடுத்திறே கொண்டுபோகிறது. † இவனுக்கும் இவளுடம்பிலுள்ளது கொள்ளும்போது இவள் * மேலெழுத்திட வேண்டாகாணும். ஸ்வாபாவிகமானத்தோடு ஔபாதிகமானத்தோடு வாசியினறிக்கே, என்னதென்னுமித்தனையோ நீ கொள்கைக்கு வேண்டுவது. †அவனித்தை விரும்பப்புக்கவாறே என்னது என்று ஒருதலை தானும் பற்றுகிறாள். (௭)

* "மேலெழுந்தது வேணடாகாணும்" என்று சில ஸ்ரீகோசங்களில பாடம். அதுக்கநுகுணமாக, மேலெழுந்தவளையைக்கொள்ளுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்குமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). மேலெழுந்தது வேணடாகாணுமென்றது - ஸாமாந்யமானதாகாது, ஸ்லாக்யமான வளையாகவேணுமென்றபடி" என்று அரும்பதாந்தரம்.

அநு — ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டீத்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, "கனவளையுங் கவர்வாரோ" என்று தன்னிலே நொந்தவாறே, கழற்றிக்கொண்டு போனவளையைக் குலுக்கிக்கொண்டு முன்னே தோற்ற, அவனைப்பார்த்து, என்வளைக்கு நான் கடவளல்லேனோ என்று பறிக்கத் தொடங்குகிறாளென்று ஸங்கதி.

வ்யாக்யானம் (இவ்விடமித்யாதி). 'ஆரவம்'' என்றதினர்த்தம் (ஆரவாரத்தை) என்றது

(உடம்பிலுள்ளது) நிதரை. கடவளல்லேனோ என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). ஸ்வீக்ருதமான பொன்னிட்டுக்கொண்டவளையை அவன் கொள்ளக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனுமித்யாதி). (பொன்கொடுத்து) கைவாணயத்தைக்கொடுத்து. ஆகில், இவளிசைவு வேண்டாவோவென்ன (இவனுக்குமித்யாதி). ப்ராப்தனுகையால் அவன் பொன்னிட்டே அவள் கைவளையைக்கொண்டானென்று கருத்து. அவனப்படி கைக்கொண்டால் இவள் என்னது என்பானென்னவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (௭)

மூ — குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ் தண்குடந்தைக் குடமாடி
துயிலாத கண்ணிணையேன் நின்னினைந்து துயர்வேனோ
முயலாலு மிளமதிக்கே வளையிழந்தேற் கிதுநடுவே
வயலாலி மணவாளா கொள்வாயோ மணிநிறமே (௮)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குயில்ஆலும்	குயில்கள்பாடாநின்ற	இளமதிக்கே	பருவம்நிரம்பாத சந்திரனுக்கே
வளர்பொழில் சூழ்	ஓங்கினசோலைசூழ்ந்த	வளையிழந்தேற்கு	வளைகளையிழந்தவடியேனுக்கு
தண்குடந்தை	குளிர்ந்ததிருக்குடந்தையிலவதரியாநிற்கிற	வயலாலிமணவாளா	கழனிசூழ்ந்ததிருவாலியிலுள்ளவாயே!
குடமாடி	குடக்கூத்தாடினவனே!	இதுநடுவே	இப்பாதகவர்க்கத்தின்நடுவே (நீயும்வந்து)
துயிலாத	உறக்கங்கொள்ளாத	மணிநிறமே கொள்வாயோ	அழகியநிறத்தையுங் கைக்கொண்டு அனுபவத்தைப்பண்ணுவாயோ. (௮)
கண்ணிணையேன்	கண்ணிணையுடைய அடியேன்		
நின்நினைந்து	உன்னையேநினைத்துக்கொண்டு		
துயர்வேனோ	துக்கிக்கக்கடவேனோ;		
முயலாலும்	தன்னுடம்பிலதுள்ளுகிற முயலையுடைய		

வ்யா—எட்டாம்பாட்டு. (குயிலாலு மித்யாதி) †அவ்வூரில் குயில்கள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம பண்ணுகிற்றுமாயிற்று. †அவ்வூரில் குயில்களானவை மதுபாநம்பண்ணிக்களித்தாலியா கிறகுமாயிறறு. †இவ்வூரில் குயில்களொன்றுமிறே உருவிக்கிடக்கிறது இடைபபெண்களடையக் காணலாம்படிமன்றிலே குடக்கூத்தாடி தன்னழகை ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினவன் பிறபாடரிழவாமைக்காகத திருக்குடந்தையிலே ஸாலபஞ்ஞனென்றவாறே உறக்கம குடிபோயிற்றுயிற்று. அவன பரதயாஸக்தஞனென்றவாறே உறககம குடிபோயிற்றுயிறறிவருக்கு †உறங்காமைக்கு இரண்டு லக்ஷ்மணர்களைப்போலேயாயிறறுக் கண்களிரண்டும. இளையபெருமாள் பிறந்த பூஹூர்த்ததத்திலேயாயிறறு இவள கண்களும பிறந்தது. (க) † "ஜஹ்ரே ஜஹௌ" என்று ஒருநாளாக விடவேண்டாவாயிறறு †ஆந்தர தருஷ்டியுமுறங்காதபடி பண்ணவேணுமோ. இககண்ணுக்கிலக்காகாவிட்டால உடகண்ணுக்கிலக்காகவேணுமோ (உ) "நெஞ்சென்னுமுட்கண்" என்னைக்கடவதிறே. அணைக்கவொட்டா விட்டால அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச செல்லவேணுமோ. (துயரேவேறு) மறந்து † பிழைத்தாலோ நாங்கள.

(முயலாலுமித்யாதி) †நீ †கைதொடனாய் நலியவேண்டும்படியோ என தசை யிருக்கிறபடி †தன் கறைகழுவவும் மாட்டாதே தன்குறை பரிஹரிக்கவும மாட்டாத சந்த்ரனுக்கு வளையிழந்தன்றோ நானிருக்கிறது †தன்னுடம்பிலே துளருகிற †முயலைப்போக்கவும் மாட்டாதே, பருவம கிரமபாதேயிருக்கிறவனுக்கு வளையிழந்தேறகு. (இதுநடுவேயித்யாதி) †விபூதியையிட்டு நலிகையன்றிக்கே, நீரும் தூசியேறப் புக்கீரோ; -†போரிலே தவந்தவயுத்தம் பண்ணுகிறகச் செய்தே நடுவேவந்து பொருவாரைப்போலே. †விடுநகமும சமமட்டியுமிட்டு நலியாநிற்க "அதுபோராது" என்று உடையவன்தானே நலியுமாபோலே. விபூதியையிட்டு நலிகைதவிர்ந்து நீதானே கைதொடனாய் நலியப்பாரததாயோ. (கொள்வாயோமணிநிறமே) அவன் கூடவிருந்தபோது, "இதொரு நிறமே!" என்று வாய்புலறறக்கேட்டிருக்குமே; அல்லது, தனவடிவைத்தானே ஸ்லாகிக்கிறுளன்றே (அ)

(க) ரா - (உ) பெரியதிருவ-உஅ.

க்ஷத்ரியைர்த்தார்யதே” என்கிறபடியே ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக்கன்றோ நீர் விற்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் விற்கொண்டு எங்கே காயங்கொள்ளக்கண்டு வளைக்கிறதென்ன; (மாமெய்த்திறலாளா) உன்னை விஶ்வஸியாதார்களும் மழுவேந்திக் காயம் செய்யுமவனன்றோ; உன்னையாஶ்ரயித்த மஹாராஜரார்த்தி போக்குகைக்காக மராமரங்களையெய்து மழுவேந்திக் கொடுத்திலையோ. பின்னை நீரும் அவ்வவதாரத்திலே வந்து உதவிற்றிலீரே யென்ன; (திருமெய்ய மலையாளா) அவ்விழவு தீர்க்கைக்காக வன்றோ திருமெய்யத்திலே வந்து சாய்ந்தருளிற்று. † இருந்தபடியால் உன் பரிக்ரஹமாகையும் கையில் வளை தொங்குகையு மென்றொரு பொருளுண்டோ? † இப்போது தன்னுடைமையாலே யொன்றைச் சொல்லுகிறாள் தத்தனைபோக்கி, ஒருகாலும் கையில் வளை தொங்குகைக்கு விரகில்லைகாணும். கிட்டினால் தானே ஹர்ஷத்தாலே பூரித்து நெரிந்திற்றுப்போம்; பிரிந்தானுகில், தானே கழன்றுபோம். † உன்னுடைய பரிக்ரஹமாய் எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நோக்குகையென்றொரு பொருளுண்டோ? † அம்மங்கிப்பமாருடைய சரமதசையிலே நஞ்சீயர் எழுந்தருளினவர், அவர்படுகிற க்லேசங்களைக்கண்டு, “இங்குத்தை ஆசார்யஸேவைகளும் பகவத் குணங்களைக்கொண்டு போதுபோக்கினபடிகளெல்லாங் கிடக்க அல்லாதாரைப்போலே † இப்படிபடவேண்டுவதே!” என்ன, “நீயாள வளையாள மாட்டோமே” என்றன்றோ-பகவத்பரிக்ரஹமானால் க்லேசப்பட்டே போமித்தனைகாணும்” என்றார். † புறப்பட்ட பின்பு நஞ்சீயர் பிள்ளையைப்பார்த்து, ‘முடிகிற இவ்வளவிலேயு மிவ்வார்த்தை சொல்லுகிறது விஶ்வாஸத்தின் கனமான பாவபந்தத்தி லூற்றமிறே” என்றருளிச்செய்தார்.

ஆக, இப்பாட்டால் - ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷமும், ருசியுடையார் படியையும், சரண்யன்படியையும், அவனுக்கு ரக்ஷகத்வம் கண்ணழிவற்றிருக்கிற படியையும், இத்தலையில் அபேக்ஷை குறைவற்றிருக்கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. (நிலையாளா) என்கையாலே - நித்யகைங்கர்யம் பெறுகையே ப்ராப்யமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது; (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே - உபாயபாவமு மவன்பக்கலிலே யென்னுமிடம் சொல்லிற்று (என் முலையாள ஒருநாள்) என்கையாலே-ருசியுடையார் படிசொல்லிற்று; (நிலையாளா) என்கையாலே - சரண்யனைச்சொல்லிற்று, (மாமெய்த)

என்கையாலே - ரக்ஷகத்வம் கணணழிவற்றிருக்கிறபடியையும், இத் தலையிலபேக்ஷை குறைவற்றிருக்கிறபடியையும, இவையெல்லா வற்றையும் சொல்லுகிறது. ... . (௯)

அரு.—ஒன்பதாமபாட்டு. (நிலையாளாவிதயாதி) கீழபபாட்டில், "கொள்வாயோ மணிநிறமே" என்னசசெயதேயும, அவனிவளுக்கு முனனிலையாயத தோறறின மாதரமாகையாலே ஒருபடியே தோறறிககொணடிருக்க, அது முன்னிலையாகததோறறினமாதரமென்றறியாதே அவன்றானே தனனை வேணடாதிருககிறானாககொணடு, தான திருமுலைத்தடஙகளை அணைக்கை யிலே கணிசிகக, செயவதறியாதே அவனைக கலவியிரககிறாளென்றனுஙகநி.

நிலைநினற ஆளாய்கொணடு நினனைவணஙகி நிதயகைஙகாயமபணணை உனககுவேணடாவிட்டாலும என்று சப்தாாததமாயத தாதபாயமருளிச்செய கிறார (ஸதநதையிதயாதி). கைஙகாயததை வேணடுமவா தாமாயிருகக அவனை "வேணடாயேயாகிலும" எனகிறதென்னென்ன வருளிச்செயகிறார (அது விதயாதி). "ஆகிலும" என்றதுககுத தாதபாயம (கிடைக்கிலிதயாதி). நிலை யாளாய் வணங்குகையே பரமபுருஷாாததம, அதுகிடையாமையால, "அக லத்தால ஒருநாள் ஆளாய" என்கிறாளென்று கருதது. விவரணம (கடக்ஷ விதயாதி). (ஒருபரயோஜநம) என்று - ஸ்வாாததமான காதாசிதக ஸமஶ்லே ஷமென்றபடி. நாயிகையாயிருககுமிவளுககு ஸமஶ்லேஷததை ப்ராாததிக கையே புருஷார்ததமாமித்தனைபோக்கி, சேஷவ்ருததியை யபேக்ஷிககக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார (ப்ராஹமணரிதயாதி) பராஸஙகிகமாக ப்ரமேயசிக்ஷைசெயதருளி, வேணடாயாகிலுமென்னாதே, "வேணடாயே" என்கிற ஏவகாரத்துக்குக கருததருளிச்செயகிறார் (இதுநமக்கிதயாதி). (வே ம்பு) என்றது - தாத்பாயாந்தரம். அதாவது - தயாஜயமெனறபடி. கீழவாக யத்தை விவரிக்கிறார் (கொஙகையிதயாதி). மேலுககவதாரிகை (நமககித் யாதி). (உபேக்ஷாவிஷயம) என்றதைபபறற, "ஒருநாள" என்றதுக்குத தாதபர்யமருளிச்செய்து, (வேமபு) என்ற தாதபாயாநுகுணமாக, "ஒருநாள்" என்றதுக்கு உக்திப்ரத்யுகதிரூபேண வருளிசசெயகிறார (வேணடியிதயாதி). (வேணடியிராதவிஷயததில்) வேம்பானவிஷயததில். (ஒருநாளதான) என றது - ஒருநாளாகிலுமெனறபடி (ஒருநாளாகிலுமமையும) என்றது-உனக்கு வேம்பானாலும வேப்பங்குடிநீாபோலே ஸ்வீகரிககலாமெனறபடி இததால் - உனககுக கைதவம, எனக்கு இனிதானததைச செயயவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாளென்றதாயிற்று. பரார்ததமாகவாகிலும் செயயவேணும என னும நினைவு வேணடாவோ என்னும சஙகையையநுவதிதது, "அகலததால்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (அவ்வொருநாளிதயாதி).

அநுவாதபூாவகம் மேலுககவதாரிகை (நெஞ்சையித்யாதி). கீழப்பண ணின ப்ரஶ்நத்துக்குத்தரம் (ஆர்த்ததவநி கேளாமைககாக) என்றது. இவ்

வாததம இந்தபததில பலிககுமோவென்ன வருளிச்செயகிருர் (க்ஷதரியை ரிதயாதி). "நீயாள" இத்யாதிககுககருதது (இருந்தபடியாலிதயாதி) (இருந்தபடியால்) எனறது - நீமெயய மலேயாளனும்வைததும் என்முலேயாள ஒரு நாளாளாதே யிருநதபடியாலென்றபடி. நீ யென்னேயாளவும நான்வளேயாளவும இருவரும் மாட்டோமேயெனறு சபதார்ததமாகையால, அவனிவளே யாளமாட்டிஞல், அத்தால இவள் இவ்வளேயை ஆளவலலளோவெனன; வ்யாகயாதா பரிஹரிககிருா (இப்போதிதயாதி). ஆற்ருமையால்சொன்ன பாசுரமத்தேனயெனறு கருத்து. நான் திருமெயயமலேயாளனும் உனபோல் வாாககு வந்திருககிறேனென்றறிந்துவைத்து, "உன்னகலததாலாளாயே" என்று நாணமறறுச்சொலலுகை உன்ஸதரீதவததுககுச் சேருமோவெனனும் சங்கைககுப் பரிஹாரமாக, "நீயாள வளேயாளமாட்டோம' என்கிருளென்று தாதபர்ய மருளிச்செய்கிருா (உன்னுடையவித்யாதி). நீயாளுகையாலே நாங்கள வளே யாணடிருககமாட்டோமென்று சப்தாாத்தம. இத்தால் - குணுதிக விஷயமாகையால் ஆறியிருககமாட்டோமென்கை. "வளேயாளமாட்டோமே" என்கிற அவதாரணததுககு - பகவத்பரிகரஹமானாக்கு துக்கமேசேஷிக்குமெனறுகருத்தாய, அதுககு ஸமவாதமகாட்டுகிருா (அமமஙகியிதயாதி). (இப்படிபடவேணடுவதே) என்றது - ஆசாாயஸேவை,பகவதகுணுநுபவம, இவையேகாலக்ஷேபமாயிருக்கிற உமககு, அதுககவகாசமிலலாதபடி ஸம்ஸாரிகளேப்போலே நோவுபடவேணடிற்றேயென்கை. "கலேசப்பட்டேபோமிததனே" என்னப்போமோவென்ன ; பாவபந்ததிலுறைப்பாலே அஙஙன்சொன்னுரென்று கருத்தை வெளியிட்டபடியையுங்காட்டுகிருர் (புறப்பட்டவிதயாதி).

மூ.—மையிலங்கு கருங்குவளே மருங்கலருமவயலாலி
நெய்யிலஙகு சுடராழிப படையானே நெடுமாலேக
கையிலஙகு வேற்கலியன் கணடுரைதத தமிழமாலே
ஐயிரண்டு மிவைவல்லாாக் கருவினேக ளடையாவே (க0)

திருமங்கையாழ்வாா திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
கையிலஙகுவே லகலியன்	கையிலேபராகாசிககிறவேலேயுடையஆழவாா	சுடா	புகரையுடைய
மைஇலங்குகருஙகுவளே	அஞ்சநமபோலவிளஙகுகிறகறுததகுவளேமலாகள	ஆழிப்படையானே	திருவாழியைக்கையிலேநதிய
மருங்கு	பாயநததிலே	நெடுமாலே	ஸாவேஸ்வரனே
அலரும	விகஸியாநின்றுள்ள	கண்டு	எதிரில்கணடு
வயல்	கழனிசூழந்த [கிற	உரைத்த	அருளிசசெய்த
ஆலி	திருவாலியிலேயிருக	தமிழமாலேஐயிரண்டும்இவைவல்லாாக்கு	தமிழததொடைபத்துமநன்ருக அறியவலலவாகளுக்கு
நெய்	கூாமையுடைததாய்	அருவினேகள்	துஷ்காமங்கள
இலஙகு	விளஙகாநினற	அடையாவே	சேரமாட்டா. (க0)

வ்யா.—பததாமபாட்டு. (மையிலங்கிதயாதி) † இதுவாயிறறு பயிரேறுதேததரிசான நிலமிருககுமபடி. †ஊரில தரிசுகிடக்கும நில மிருக்கும்படியிதுவாயிறறு †மையானது மிகவும விளங்காநின்றுள்ள கறுதத குவளைபபூக்கலலர்ந்து கிடககுமாயிற்று பர்யந்தஙகளடைய. † நாளசெலல நாளசெல்லக குறைந்துவருகையன்றிக்கே நிறமுஜ்ஜ் வலமாகாநின்றுள்ள கருங்குவளைகளானவை அலருகிற பர்யந்தங்க ளையுடைததான வயலையுடைய திருவாலி. (நெய்யிலங்கிதயாதி) †புறமபு அவையும உளளில அவனுடையநிறமுமாய் முனனடிதோ ற்றுதாயிறறு கையில் திருவாழியனறுகில (நெய்யிலங்கிதயாதி) † வடிவிலிருட்சிககும, குவளைப்பூவாலவந்த இருட்சிககும, கையில் திருவாழியாலவந்தவொளியலலவாகிலமுனனடிதோறறுதகாணும. (நெடுமாலே) தூதுவிடவும வாரததைசொலலவுமமாட்டாதே நிறகிறுன்போலேகாணும். தூதுவிடமாட்டாதபடியாயிறறு அத தலை பட்டுககிடக்கிறது. இததலை (க) "ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்யே - ஊர்த்வம மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்றுல், (உ) "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி - நஜீவேயம்" என்னுமத்தலையிறே அததலை. (கையிலஙகு) †பட்டர், "ஸர்வேஸ்வரன் திருமங்கையாழ்வார்க்குப பககககுதிரை யேறிப போமாகாதே! அவன்கையில திருவாழி அழகுககுடலாக ஒபபிததிருக்குமததனை, இவர்கையில வேல சதருநிரஸநததாலே கறைகழுவ அவஸர மின்றிககே யிருக்குமாயிறறு". † அவன் சேஷிதவ ஸூசகமாக த திருவாழியைபபிடிததாறபோலேயாயிறறு, இவர் சேஷத்வஸூச கமாகத திருவேலைபபிடிததபடி (கணடுரைதத) † தூதர்க்கு வார்த தைசொனனபடிகேட்டு அவனமுனனேவந்துநிற்கக் கண்டுசொன்ன. (அருவினைகளடையாவே) அவனைபபிரிந்து நோவுபடடுத தூது விடுகைக்கு ஹேதுவான பாபங்களகிட்டாது ஸர்வேஸ்வரனைப்பிரி ந்து தூதுவிடபபுக்கு அதுதானுஙகூட மாட்டாதே படும வயஸநம படவேணடா. இபபத்தையு மபயஸிததாாகுத, தூதுவிடுவானவன் றுணுயிறறு. ... ... (௧௦)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பததாம்பாட்டு. (மையிதயாதி) உட்கருததைமுநதுற வருளிச செய்கிறுர் (இதுவிதயாதி). செஙகமலஙகளுணடாயிருககலாமே, இதுவே யென்று சொலலுகைககு நிமித்தமெனனென்ன வருளிசசெயகிறுர் (ஊரி

(க) ரா - ஸு - ௩௮ - ௬௭ (உ) ரா - ஸு - ௬௬ - ௧௦.

லிதயாதி). தேசவிப்ரக்ருஷ்டமான பரமபதமன்றிக்கே காலவிப்ரக்ருஷ்டங்களான விபவங்களுமன்றிக்கே, கரணவிப்ரக்ருஷ்டமான அந்தர்யாமியுமன்றிக்கே, தாமிருந்த திருவாலியிலிருந்தவனைக் குறித்துத் தூதுவிடுகையும்; அவன் முன்னிலையாகத் தோற்றினானாகக்கொண்டு தன்தசையை யறிவிக்கையுமாம்படி ஞானவிபாககார்யமான அஜ்ஞானம் விளைந்தமைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக் குவளைகளின் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. ஒருபடுக்கையில் பிரிவு பிறந்தாற்போலே இவர்க்கு இத்திருமொழியிலநுபவம்; அதைக் கொண்டு வ்யாக்யாதார் பேசுகிறாரென்று கொள்ளுவது "ஊர்" என்கையாலே - ஆழ்வார் தாமும் பாடியிருக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது; இங்ஙனன்றாகில் இரண்டு வாக்யமும் புநருக்தமாமிறே. இவ்வாழ்வாருடைய பக்திகார்யமான அஜ்ஞானத்தின் சரமாவதிக்குப் போரும்படி குவளைகளுள்ள நிறத்தின் மிகுதியைச் சொன்னதை நியாமகமாகக் காட்டுகிறார் (மையான இத்யாதி) "குவளை" என்றபோதே கருமை தோற்றுமே, இங்ஙனிருக்கச் செய்தேயும், "கரும" என்றும், "மையிலங்கு" என்றும் விசேஷணத்வயமிடுகையாலே, தம்முடைய தசைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்னாரென்னுமிடம் ஸூசிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். வாக்யார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (நாளிதயாதி). இப்போது சுடராழியையிட்டு விசேஷிக்கைக்கு உடகருத்தருளிச் செய்கிறார் (புறமபித்யாதி), இத்தால-விஶ்லேஷித்தாராக வெண்ணியிருக்கிறதம்படியாலும்,அவனும வ்யாமோஹாதி சயத்தாலே "*மயாவற மதிநலமபெறவா இங்ஙன் விஶ்லேஷித்துப் படுகிறபாடு காண்கையாலே நான்றானும் விஶ்லேஷித்தேனாகவேணும்"என்று கலங்கித் தூதுவிடவும் மாட்டாதே உருவு வெளிப்பாட்டால் வாய்விடவும் மாட்டாதேயிருக்கிறதசையிலே, நெஞ்சறியுமவனை திருவாழியாழ்வான இருவருக்கும் வெளிச்செறிப்பைக் கொடுத்தானென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (வடிவிலித்யாதி). இவ்வாழ்வார் திருவாலியம்மானை விஶ்லேஷித்தாராகக்கொண்டு நோவு படுகிறவேளையிலே திருவாழியாழ்வான் நெய்யூட்டிப் புகர்படைத்தத் திருவுள்ளத்தைக் குடிகொள்ள, இவர் அவ்வழகில் கண்வைத்து அவனுள்ளத்தையுங்கண்டு க்ருதார்த்தராய், "இச்சோத்திக்கென் வருகிறதோ" என்று கையிலவாளபற்றி யிருக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, "நெய்யிலங்கு" என்று விசேஷணமிடாமையாலே பலித்தகறையைச் சொல்லுகையாலே இப்படி சொல்லலாமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (பட்டரித்யாதி இருக்குமாயிற்று என்னுமளவும்) சத்ரு நிரஸநத்துக்குடலாக வேலைப்பிடித்தாரென்றருளிச்செய்து, சேவகனுக்கு வேல நிரூபகமென்று ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). பாட்டுக்களெல்லாம் கண்டு சொன்னதுகளன்றே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (தூதாக்கித்யாதி). (௧௦

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து ஆறாந் திருமொழிமுடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

பெரியதிருமொழி, ௩-ம் பத்து, எ-ம் திருமொழி, கள்வன்கொல் ப்ரவேசம்.

வ்யா — †தாதுவிட்டுத தூதாக்குசசொன்ன பாசுரம் நெஞ்சிலே யூற்றிருந்து அததை பாவிததது, பாவநாபரகாஷததாலே அவன்முன் முன்னின்றுணககொண்டு அவனுக்கு வாராதன்தசொல்லுமபடி பிறந்த தசாவிசேஷம் அவன் திருவுளளததிலேபடடு, அது பொறுக்க மாட்டாதவனுகையாலே தானேவந்து† முகமகாட்டி, இவளைககூடக் கொண்டுபோக,† ஆதிவாஹிகரை வரககாட்டிககொண்டுபோம் சிலரை, பெரியதிருவடியை வரக காட்டிக கொணடுபோம சிலரை. (க) "நயாமி – நயாமி" என்று தானேகொடுபோம சிலரை; அப்படியே தானேவந்து† அததவாளததலேயாலே மறைததுக்கொண்டுபோக; அந்தரங்கமாகக 'காததுககொடுகிடந்த திருததாயாருணாந்து படுககையி லிவளைககாணமையாலே, போனவளபடிகளையும, தனக்கவளையொழியசசெலலாமையையும, எதிர்ததலே இபபடிபட வேணடுமபடியிருககிற இவளுடைய வைலக்ஷண்யததையும், தன் னிழவையும சொலலிக் கூபபிடுகிறுளாய்ச் செலலுகிறது

அவனிவளைககொடுபோகையாவதென் - †ஸ்வாபதேசததிலோடுகிற தெனனெனனில; மாநஸாநுபவமாயிருககசசெய்தே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷமபோலேயிருககப பணணிககொடுததததொரு வைசத்யத்தைசசொன்னபடியிறே. (க) †[...] (உ)*நின்ற வாநில்லாமனதுழ ஓரிடததிலேநிறகபபெறறு, அபசயாதமகமான சரீரமுமங்கேயிங்கே சிதிலமாகாதே ஒருபடிபபடடு, தாது (...), க்களுமொன்று முடங்கி ஒன்று நிமிருகையன்றிக்கே ஸாமயாவஸ்தையைப பஜிததது, †இபபடி சரீரததிலே யொரு லாகவமபிறந்து ஸத்வமுதரிக்தமானஸமயத்திலே, ஆரேனுமொருவனுகவுமாம, தான கீழ் ஸமஸாரியாய் நினறநிலையையும, இந்தைககழிததுககொளளுகைககீடாயிருபபதொரு கைமமுதல தன்பக்கலின்றிக்கேயிருக்கிறபடியையும், அவளைப்பறறியே கழிக்கவேண்டுமபடியிருககிறபடியையும, இதில்நின்றும கரையேறறுகைககீடான சக்தியும பராபதியு மவன்பக்கலிலே

(க) வராஹசரமம - (உ) க - க - ச.

யுண்டாயிருககிறபடியையு மநுஸந்திதது அவன்பக்கலிலே பரந்யா ஸதஙைதபபண்ணுவது.† பின்னைபேறறுககு இவ்வளவமையுமோவெ னனில, சரீரததைபபறறிவருமவறறுக்கு ஆதமா ஸாகதுககாநுபவம பண்ணுமாபோலே இவறறுககுவருமவை தன்னகாம்படி விஶ்வசரீ ரனுமாய், இவன்தனனை ஒருகாலநுஸந்திததால் பினபிவனைபபோ லே மறககைககடியான ஜந்மஙிபந்தநமான கலக்கமின்றிககேயிருககு மவனுமாகையாலே,அவவளவமையும.† இபபடி ஒருநாளநுஸந்திதத வன் பரகருதிவஶ்யனாய், பின்பு தன்தேஹயாதரையிலே அந்யபர னாய்த்திரிந்து, பின்பு ஸ்மரிக்கைககுங்கூட யோகயதையில்லாதபடி * காஷ்டபாஷாணஸந்நிபனாய்க்கிடக்குமன்று, இவனைபபோலே ஒருகால ஸ்மரிததால் பின்பு விஸமரிககுமவனன்றிககேயிருக்கிற நான் ஸ்மரிததபடியே யிருபபன். [మద్భక్తమ్ - மதபக்தம்] †ஸ்மரிக கைககு யோகயதையிலலாதவன்று ஸ்மரிததிலேனென்று கைவிடுந் தனை துராராதனையோ அவன்பறறிற்று. [అహంస్మరామి - அஹம் ஸ்மராமி]† ஐஶ்வாயகாமனுக்கும்,ஆதமபராபதிகாமனுக்கும, † பகதி காமனுககும, அநதிமஸமருதியுண்டு, இவன் முதலிலேதுடங்கி ஸாவ பரந்யாஸம பணணினவனாகையாலே இவனுக்காக நான்நினைபபன். [నయామి పరమాంగతిమ్ - நயாமிபரமாமகதிம்] † இபபடிநினைதது நானே கைதொடனாய்வந்து கொடுபோவன். ஶ்லோகதவயம் †என்று, எம பெருமானுடைய ஸாவஸ்வமுமிறேயிவை ' ஆளவந்தார ஸ்ரீபாதத திலேவாததிதத வைஷ்ணவன் அந்திமஸமயத்தில பட்ட கலேசத தைககணடு பெரியநமபிககு மெமபெருமானாாககும நடநத ஸமவா தத்தைநினைபபது. “ మద్భక్తమ్ - மதபக்தம” என்கிறவிடமும பகதி மானையே சொலலிற்றாலோ, பரபந்நனைச்சொல்லிறறென்கைக்கு நியாமகராரென்ன; அவனுக்கு அந்திமஸ்மருதிவிதிக்கிறசாஸ்தரம்.*

அரு —களவனகொல் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில பாவகாப்ரகர் ஷததாலே,(க) “எனமுலையாள-உனனகலத்தாலாளாயே” எனறு பராாததிக கசசெயதேயும அவன் செயயாமலிருககையால், “ வளை ஆளமாட்டோமே” என்று கிடநத பெணபிளளை, இததிருமொழியில் பினதுடாநது போனாளாகக் கொணடு திருததாயாா் சொல்லுகைககு ஸஙகதியெனனெனன, வ்ருத்தவா் ததிஷ்யமாண கதநமுகேந வருளிச்செயகிறார (தூதுவிட்டித்யாதி). இததால்,

(க) ௩-௬-௬.

மாநஸாநுபவததில் ஒருவைசத்யத்தாலே அவன் வந்தாளுகவும, தன்மகளும் வயலாலி மணவாளனும ஒருபடுக்கையில் சேர்ந்தார்களாகவும், தான்கிட்டக் காததுககொணடிருந்தாளாகவும, இஙஙனிருககத் தாந கண்ணுறஙக, அப்போது (க) "நிலையாளா நின்வணஙக வேணடாயேயாகிலும" எனறு இவள் சொன்ன இழவு திருவுளளததிறபட்டு அதுதீர இபபெணபிளளையைககொணடு புறப்பட, படுககையிறகாணுமல் தானும புறப்படடு, கணடு கொணடிருககவே கொணடுநடந்தான எனறு ஒருதசை பிறந்து அநுபவிக்கிறுளென்றதாயிறறு. (முகங்காட்டி) என்றவநந்தரம, ஸமஶ்லேஷிதது என்றுசேஷம. தானேவநது கொடுபோனபடியை த்ருஷ்டாநத கதநபூர்வகம் விவரிககிருா (ஆதிவாஹிகரையித்யாதி) "கள்வன்" என்றததைபபறற (அத்தவாளத் தலையாலேயித்யாதி). அததவாளததலை - தலைமுன்தானை

"இவளைக் கொடுபோகையாவதென ' என்றததை விவரிககிருா (ஸவாபதேசததிலித்யாதி) த்ருஷ்டாநதமாகக் கீழச்சொனன ஶ்லோகததுக்கு வ்யாக்யாநம (ஸத்தித இத்யாதி) மநஸஸ்வாஸ்தயாதிகளைசசொனன வித்தால பலிதத வாததததை யருளிசசெய்கிருா (இப்படி சரீரததிலே யித்யாதி) "ஸததிதேமநஸி" எனறு இப்போது சொல்லுகையால - முன்பு விஷயபரவணமாயிருந்தமை தோறறுகையாலே, அத்தைபபறறிவரும ஸ்மரண விசேஷததையும, "சரீரே - ஸுஸவஸ்ததே" எனகையால்தோறறின பூர்வததி லஸ்வஸததததையால பலித்த காமயோகோத்யோகததைப பறறிவரும ஸ்மருதியையும், "மாம" என்ற பதததில விவக்ஷிதமான உபாயபாவததைபபற்றிவரும நினைவையும* அஜபதத்திலும* விஶ்வரூப பதததிலும் ஆாதத(ஶர்ஹ)மான சக்தி ப்ராப்திகளைப்பற்றி வருமநுஸந்தாநத்தையும, "ஸ்மர்ததா" என்ற பதத்துக்கு ஆத்தமாகத் திருவுளளமபற்றி, அத்தால பிறந்த நைாபபாயாநுஸந்தாநததளவு மர்ததமாக வருளிசசெய்கிருா (பின்னை யித்யாதி அமையுமென்னுமளவும்). "தம" எனறத்தால, ஸக்ருததாக ஒருநாள் ஸமரிததுமறநதிருநதவவனென்று ஆர்ததமருளிச்செய்கிருா (இப்படி யொருநாளித்யாதி). "மத" என்கையாலே தேவதாநதரங்களை வ்யாவாததிககிறு னென்றருளிச்செய்கிருர் (ஸ்மரிக்கைக கித்யாதி). அந்திமஸ்மருதிதானு மிவனுககுவேணடா, இவன் பரந்யாஸம பண்ணுகையாலே நானே அநதிமஸ்மருதி தனனையு மேறிட்டுக்கொள்ளுவ னென்கிறுனென் றருளிச்செய்கிருர் (ஐஶ்வாயேதயாதி). (பக்திகாமன்" என்றது - பக்திஸாத்ய பகவத ப்ராப்திகாமனென்றபடி. "ததாமி" என்றுதே, "நயாமி" என்கையாலே பலிதத அஸஹாயபாவத்தை யருளிச்செய்கிருா (இப்படி நினைததிதயாதி). (என்று) என்றவநந்தரம், பேராய் என்றுசேஷம். . ...

(க) ௩-௬-௯.

மூ—கள்வன்கொல்யானறியேன் கரியானொருகாளைவந்து
வள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதவென்று
வெள்ளிவளைக்கைபற்றப் பெற்றதாயரைவிட்டகன்று
அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகுவர்கொலோ (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்வன்கொல்	கள்ளனோ (உடையவனோ)	பெற்றதாயரை	பெற்றதாயானஎன்னை
யான் அறியேன்	நான் அறியமாட்டேன்,	இட்டு அகன்று	தனியேகிடக்கவிட்டுப்போய் (ஒன்றுசேர்ந்த அவ்விருவரு-மு)
கரியான் ஒருகாளைவந்து	கறுத்தவனொரு யௌவநபுருஷன் வந்து	அள்ளல்	சேற்றிலுண்டான
வள்ளிமருங்குல்	நுண்ணிடையையுடைய	அம்பூங்கழனி	அழகியபூக்களையுடைய நீர்நிலங்களையுடைய
என்தன் மடமானினை	நல்லயுவதியான என் பெண்ணை	அணிஆலி	பூமிக்கு ஆபரணமான திருவாலியிலே
போதஎன்று	வாவென்று த்வரைபண்ணி	புகுவர்கொலோ	புகுவாரோ? அ-உ. (க)
வெள்ளிவளைக் கைபற்ற	வெள்ளிவளைகளணிந்த கையைப்பிடிக்க (உடனே அவள்)		

வ்யா—முதற்பாட்டு (கள்வன்கொல்) (க) †"ஸ்ரீரோபபு-சோரேண" என்று இவனுடைய ஆத்மாபஹாரத்தோபாதியாயிருக்கிறதாயிற்று உடையவன் தன்னுடைமைகொண்டுபோனதும், †யு, என்னதென்றுபோந்த வாஸனையாலே (கொல்) †உடையவன் உடைமை கொண்டுபோனுகையாலும், காணக்கொடுபோகையாலும், "கள்வன்" என்னப்போகிறதில்லை; ஆகிலும், கள்வன் என்னுமா பாத லச நின்றது மமகாரத்திலுறைத்தாலே. (யானறியேன்) †காத்துக்கிடக்கிற தானறியாளாகில் கொண்டுபோனவனைப்போலே காணும்கேட்பது.

†அறியாளாகிலும் அறிந்த அம்சத்தைச் சொல்லலாகாதோவென்ன, (கரியானித்யாதி) †பிள்ளையமுதனார், "கூடுகிடக்க வாளையுருவிக்கொடுபோவாரைப்போலே, தாயாரணைத்துக்கொடுகிடக்கக் கொண்டுபோனான்" என்று நிர்வஹித்தார்; †அத்தை பட்டர்கேட்டருளி, "அத்தனை†பணிப்படவேண்டாகாண், சிலகள்ளர் விளக்குக்களையும் பிடித்து, †'பிள்ளை, பிள்ளை' என்கிறவளவிலே கொண்டுபோமாபோலே கொண்டுபோனான்காண்" என்றருளிச்செய்தார். (ஒரு) வாய்

(க) பார - ஆதி -

புகுநீரிலே புக்காரைபபோலே, கிறததைசசொல்லாநிறகச்செய்தே யும் இன்றொன்று கிாததரிக்கமாட்டாதே, "ஜ்ஞேயஸ்து - கஶ்சிதஸ்தி" என்னுமததனையாயிற்று. (காளை) போனவிடம அவன் குற்றமன் றென்கிறாள்; அவன பருவததினகுறறம †இவளபோனவிடம பழி யென்று குற்றமாகச்சொல்லுகிறவிவள தனககொரு பராபதியின றிககேயிருக்கசசெய்தே, அபபருவததைசசொல்லும்படியிறே அது இவள்தனனையும தூவககினபடி. †போன என்மகளதானும், "இது பழி" என்று நினையாமையிலலை,அநாததம்பாாதது மீளவொண்ணாத படியான பருவததிறகுற்றமெனகிறாள. †வைரூபயததை விளைத்து விட்டார்களை என்று முறைபபடசசெனறவளிறே, (க) "தருணௌ" எனறாள. பினபுசொன்னது பூாவவாஸனையே அநு வாத்தித்தபடியாலே. †அன்றாகில தான படடததை முறைபபடுகிற துக்கு இது எங்கே உபயோகியாய்ச சொல்லுகிறாள. நடுவு பிறந்த வறறையும் ஸம்போகத்தில் †நடுவுபிறந்த விமாதத (விமர்த்த)த்தோபாதி யாகநினைததிருந்தாள். (வந்து) கிறமும் பருவமுமிவையாலல,ஸாப்ப யாகத்தில் ஸாபபங்கள்போலே தானிருந்தவிடத்திலே பெண்பிறந்தா ரடையச் சென்று விழவேண்டுமபடியிருகக, வரவுமததலையிலே யாலல் இவள்போகாதிருபபாளோ? †ஆரேனுமாகவுமாம, பகவல்லா பமுண்டாகில அததலையில் வரவலலதிலலை.

(வள்ளியிதயாதி) †அவனைக்கொடுவந்த விஶ்வாமிதரனைச் சொ ல்லுகிறது. இவளுடைய அழகாயிற்று அவனையழைப்பித்தது. †அவனுக்கு அநேகததைச் சொல்லிவைத்து இவளுக்கு ஓரழகைச் சொலல அமைந்திருக்கிறதிறே; (உ) "மாலுகசு" என்றுதுடங்கி அவனுக்கு அநேகததைச்சொல்லி, இவளை (உ) "கொங்கலரேலக் குழலி" என்னுமாபோலே. (என்றன்மடமானினை) எனமகளாவது, †முக்த்தை(முக்தா)யாவது;-†தன் ஸௌகுமாாயததையாதல்,ஸ்த்ரீத்வ த்தையாதல்,போகிற வழியிலருமையையாதல், இவையொன்றையும் நினைக்கமாட்டாத முக்த்தை (முக்தா) கிடீா. (என்றன்) †அவன்வந்து கொடுபோகபபுககவாறே, "என்மகள" என்று தானுமொருதலை பற் றுகிறாள். (போதவெனறு) (௩) "க்ஷேமம் ஸம்சர-உகதமாததமிமசர" என்றாறாயிறறு. கரியான் காளைவந்து "போத, போத" எனறதா

(உ) ரா-ஆர-கக-கஅ.   (உ) கி-வாய-௬-௬-க.   (௩)

யிறறு ஸர்வேஶ்வரனைப பெறுகைக்கு இவன்பண்ணும் கர்மஜ்ஞா நமபாலில அவன்றானிவனைப பெறுகைககுபபண்ணின ஸாதநாநுஷ்டாநமிருககிறபடி. (வெள்ளிவளைக்கைபறற) †உக்தியிலே துவக்குண்டு ஸ்தபதகையாய்நின்றாள்; அவ்வளவிலேவந்து கையைபபிடிததான், (௧) †“ந ப்ரமாணீக்ருத: பாணிர்பால்யே பாலேந பீடித: - நப்ரமாணீக்ருத: பாணிர்பால்யே பாலேந பீடித:” என்கிறபடியே - பிடிததபிடியிலே (௨) “அஙகண்ணனுண்டவெனனுருயிரககோதிது” எனனுமபடியாயிறறுப் பிடிததது முன்பு நெடுங்காலம் தாய்பககல்பண்ணின வாஸனை முதலடியிலேவந்து கழியும்படியாயிறறு பற்றினபறறு. § இடைசசிகள பொன்னையும மாணிக்கததையுமழியமாறி வெள்ளிவளையையாயிற்று இடுவது.

பற்றினபற்றினூறற மெவவளவு போருமென்னில, (பெற்றதாயரை) நான வளாததுககொண்டதாயோ நினைததபோது பொகட்டுப்†போகைககு (இடடு) †பொகடடுபபோகாநின்றாலும் பொகட்டோமெனனும் அநுதாபமும் நெஞ்சிலே கிடக்கவுமாமிறே. சில அசேதநங்களைபபொகட்டுபபோமாபோலே பொகடடு. (அகன்று) தானவிட்டாலும நமககுத தொடாந்துசென்று பற்றவொண்ணுதபடி கைகழியபபோய். (அளளலமிதயாதி) †இவ்வூரெல்லை கழிந்தால பின்னை மாறியிடுமடி பூவினதலையிலேயாமபடியான தேசமாயிற்று. (௩) †“பாதாருந்துதமேவ பங்கஜரஜ: - பாதாருந்துதமேவ பங்கஜரஜ:” என்னுமபடியாலே அதுதானவளுககு பாதக (பாதக) மாகிறது. (அணியாலி) ஸம்ஸாரததுக்கு ஆபரணமான திருவாலி. (புகுவாரகொலோ) இருவருமிரணடுமுக்தத (முக்த) ராயிறறு - மாயாமருகததைபபிடிததுத தாவெனபாரும, அதைபபிடிபபதாக அதன்பினனே போவாரும. லங்காதவாரததிலேசென்று நிறகலாகாதோ என்று நிலலாதே உததேஶ்யபூமியிலே பகலே புக்காாகளாக வல்லர்களோ. இருவருமொருவாகவொருவராமுஙகாலாயிற்று. .. (௧)

அ௫ —முதறபாட்டு. - வயலாலி மணவாளனவந்து கலநது கைகவொண்டு போனுருகில, அவனை, “கள்வன” எனபானென்னென்ன வருளிச்செ

(௧) (௨) தி-வாய-௧-௬-௩. (௩) ஸ்ரீகுணரதந-௨௧.

§ ஜீயர்பமிழ்வேலியா “ வெள்ளி” என்கிறதெனனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இடை-௨கிரளிதய,தி) என்று அருமபதாந்தரம்.

ய்கிருர் (சோரேணேதயாதி). "என்றன் மடமானினை" என்று திருத்தாயாா பண்ணின மமகாரத்தை யருளிச்செய்கிருா (என்னதெனறிதயாதி). ஆனல் "கொல்" என்று ஸமசயிபபானெனனென்ன வருளிசசெயகிருா (உடையவ ணிதயாதி). "யானறியேன" எனகைககு இனியறியததககாருணடோ, இது ஆரைககேட்கிருளென் றருளிச்செயகிருா (காதறிதயாதி). "யானறியேன்" என்கையால் அறிந்தாரைககேட்கை தோற்றுமென்று திருவுளளம. இனி அவனைததானே கேட்கிருளாகவேணுமென்று ரஸோகதி.

இபபடி அவனையே கேட்கிருளாய்க்கொணடு இவள புறபபட, அசலக தது நஙகைகவநது ப்ரஶநம பணணுகிருளாக, மேல் "இட்டகன்று" என்னு மளவுக கவதாரிகை யருளிசசெயகிருர் (அறியாயாகிலு மிதயாத) கரியான் காணக்கொடுபோகசசெயதே இவள் கொடுபோகவொட்டியானென்னெ னன வருளிசசெயகிருா (பிளளையமுதனு ரிதயாதி). (கூடு) சுதியுறை. (அணைததுககொடுகிடகக) என்றது - பெணணிடததில் மமதையாலே கொடு போகவொட்டாமல் கட்டிக்கொணடிருகக வெனறபடி. யதவா - பிள்ளையமு தனாக்கு, பெணணும் தானுமாயப படுகையிலே கிடக்கக் காணுதபடிவந்து அவன் கொடுபோனுனென்று கருததாகவுமாம இப்பக்ஷததுல, "கரியான்" இதயாதிகளும், "கைப்பறற" என்றதும திருவாலி மணவாளனமேல் பிததே றினவள தனனைவிட்டுப போகையாலே அவனே வநதானுக வேணுமென்று ஊஹித்துச் சொலலுகிருளெனறு நிாவஹிததுக்கொள்வது. "இப்படி யரு மைபபடவேணுமோ, பஶ்யதோஹரனுய், தானேகொண்டு நடநதானென்ன லாம்" என்னும பட்டா நிர்வாஹததை யருளிச்செய்கிருர் (அதுதையிதயாதி). (பணிப்படவேண்டா) காணுமல கொணடுபோனுனென்று சொல்லி இத்திரு மொழியில பதங்களுக்குப் பொருள்கட்டி அருமைப்பட வேணடாவெனகை. (பிள்ளை பிளளையெனகிற வளவிலே) பிளளை பிளளையெனறு கூப்பிட்டுககொ ணடு பினதுடரசசெயதே யெனறபடி. மாமியாரான தான் பருவததைச் சொ ல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிசசெயகிருா (இவள் போனவிடமிதயாதி). மகள்தான் தனனைவிட்டுபபோகை பழியென் றறியாளோவெனன (போனவித் யாதி). அசாத்தமுண்டானுலும விடவேணடாதபடியா யிருககுமோ பருவமெ ன்ன வருளிசசெயகிருர் (வைரூபயத்தை யிதயாதி). "தருணெள" என்றவள் பின்பு தன வைரூபயத்தைச்சொல்லி முறைப்படுவானெனனென்ன வருளிச் செயகிருர் (அனருகிலிதயாதி). ஆனுலும நாஸிகாசசேததனை மறந்து இங ஙன் சொல்லககூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருா (நடுவிதயாதி). "வநது" என்கையாலே - ஸ்வாபதேசததில பரகத ஸ்வீகாரமே உததேஶ்யமென்று தோறறுமென்கிருா (ஆரேனுமித்யாதி).

வல்லி என்றது - "வள்ளி" என்றுகிடக்கிறதாய், அதுபோலேயிருககிற இடையை வாணிக்கைக்குத தாத்பாயமருளிச்செய்கிருர் (அவனையிதயாதி). அழகு அழைப்பித்ததெனகைக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கி

ரூா (அவனுக்கிதயாதி). (முக்தத்தையாவது) என்றவநந்தரம, "போத" என்கைககு ஹேதுஎனறுசேஷம. காளையானவன கருதிவருமபடியான பருவத்தால்பலித்த ஸௌகுமாரயத்தையும, "மடம" என்றபதத்தால பலித்த ஸ்த்ரீத்வத்தையும,"அளளலம்பூங்கழனி" என்றபதத்தையும கடாக்ஷித்து முக்தத்தையை விவரிக்கிருா (தனனிதயாதி). பிளளையமுதனா திாவாஹத்தில முந்தின யோஜனையைபபற்ற வருளிச்செயகிரூா (அவன்வந்திதயாதி). "உகதமர்த்தமிமஞ்சா" என்று - தன்கீழ் ஸத்ரீயைத்தானே ஸங்கோசமற வ்யவஹரித்தாற்போலே, தனகீழப் பெணபிள்ளையைத்தான் "போத" என்று விதித்தானெனகை. கீழதான ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணியிருக்க கையைப் பற்றுவானேன்னென்ன (உக்தியிலேயித்யாதி). கையைப்பிடித்தாலுகிலும் தாய்க்கஞ்சி விடுவித்துக்கொள்ளவொண்ணுதோவென்ன (நப்ரமாணீகருத இத்யாதி). இளமபருவத்தில் பிடித்தபிடியிலே அளவுபடப் பிடிக்கப்பட்டதில்லையாயிற்று. "கை" என்கையாலே - ஸமபர்லேஷரஸமநுபவிக்குமளவும் பற்றினபற்று விட்டானில்லையென்று தோற்றுகையால், அப்படி இவளையுமுண்டு கோதாக்கிளுனென்கிருளென்று திருவுள்ளம்.

(போகைககு) என்ற வநந்தரம, க்ருஷ்ணனைப்போலே யென்றுசேஷம். "அகன்று" என்று மேலிருக்கச்செய்தே, "இட்டு" என்றதுக்குக் கருத்து (பொகட்டிதயாதி) "அள்ளல்" என்று சேருய், அதிலேயிருக்கிற அழகிய பூக்களையுடைய கழனியென்று புஷ்பஸம்ருத்திக்குத் தாதபாயமருளிச்செய்கிருர் (இவ்வூரிதயாதி). (இவ்வூர்) என்றது - திருமங்கையென்றபடி. தன் பெண்பிளளையின் ஸௌகுமார்யத்தையறிந்து அவளுககுத்தக்கபடி மடிப்புடைவை இவ்வூரிலிடுவித்துவைத்தாளாகக்கொணடு அவ்வூரில் பூவிலே அடியிடுகைக்குத தான்ருன் க்லேசிககிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (பாதேத்யாதி) § ... . (க)

மூ.—பணடிவனுயன் நங்காய் படிறன் புகுந்தென்மகள்தன்
தொண்டையஞ் செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானை யுகந்தவன்பின்
கெண்டையொண் கண் மிளிரக் கிளிபோல மிழற்றிநடந்து
வண்டமர் கானல்மல்கும் வயலாலி புகுவர்கொலோ. (உ)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
நங்காய்	அசலகத்துப் பெண்களே!	ஆயன்படிறன்	(திருவாய்ப்பாடியில் பெணகளைத் திருடும) இடையக்களனுயிருந் தான்; (இபபோது)
இவன்	இந்தயுவாவானவன்		
பணடு	முன்னெல்லாம்		

§ ஸமசயமென்னென்ன வருளிச்செய்கிருா (இருவருமிதயாதி). (முக்தத்தை) ஒருவாக்கொருவர் வைலக்ஷணயத்திலேயீடுபட்டு அறிவழிந்திருக்கை. (போவாரும்) ஆயிற்றேஎன்று பூரிப்பது. என்று அருமபதாந்தரம்.

புகுந்து	(அகத்தில்ப்ரத்யக்ஷமாக) ப்ரவேசித்து	கிளிபோல்	கிளிபோலே
என்மகள்தன்	பருவம்நிறைந்த என் பெண்ணினது	மிழற்றி	சிலவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டு
தொண்டைசெங்கனிஅமவாயநுகர்ந்தானை	கோவைப்பின் சிவந்தகனிபோல் அழகிய அதரத்திலமுதத்தைப் பானம்பண்ணின அவனை	அவன்பின்நடந்து	அவனுடையபின்னேயே நடந்துபோய் (சேர்ந்துகொண்ட அவ்விரவரும்)
உகந்து	(என்பெண்ணானவள்) விரும்பிக்கொண்டு	வண்டுஅமர்	வண்டுகள்நிறைந்த
கெண்டை	கெண்டைபோலே	கானலமல்கும்	கடற்சோலைசூழ்ந்த
ஒண்கண்	அழகியதிருக்கண்கள்	வயல்	கழனியையுடைய
மிளிர	(அபூர்வதர்சநத்தாலே) அகன்றொளிவிட	ஆலி	திருவாலியிலே
		புகுவர்கொலோ	புகுவாரோ என்னவோ. (௨)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பண்டிவனுயன்நங்காய்) †பண்டிவன் சக்ரவர்த்திதிருமகனென்னுமாபோலே இப்போதை அவஸ்தை. †வெண்ணெய்களவுகாணப்புக்கு அக்களவு தலைக்கட்டமாட்டாத இளிம்பன்கிடீர் என்மகளை யிப்படிசெய்தான். †அநந்யனைறிகைக்கே, பண்டிவன் (க)*காடுவாழ்சாதி இப்போது நாகரிகனானான். (படிறன் புகுந்து) †பண்டு காணாமல் களவுகாணுமித்தனை; இப்போது பஶ்யதோஹரனானான். (என்மகளிதயாதி) ஸௌந்தர்யாதிகளால் தோற்பிக்கையன்றிக்கே †பரணபஸிரையில் வைதக்த்யத்தாலே தோற்பிப்பதே! (அவன்பின்) (௨) †*பேதைநின்னைப்பிரியேனினியென்றகன்றவன் பின்பு தோற்கும்படி சில வ்யாபாரங்களைப் பண்ணினானத்தனையல்லது, †"போரு" என்றழைத்திலன்.†வாகமருத்தமான ஆடமான் பொடியை யிட்டுக்கொண்டுபோனபடி. (கெண்டையொண்கண் மிளிர)அபூர்வதர்சநங்களாலே கண்ட பதார்த்தங்களை. "இவை என்ன,†வினவு" என்று கண்ணாலேகேட்கை. (கிளிபோல்மிழற்றி) கண்ணால கேட்டுக்கேளாதவற்றை வாயாலேகேட்டு (நடந்து) †அவனுக்கு முன்னேக்கிப்போகவொண்ணாதபடி அவன்பின்னே நடந்து. (வண்டிதயாதி) (௩)†"नचपुनरावर्तते - நசபுநராவர்த்ததே" என்று புக்க திரயக்குக்களுங்கூட மீளாத ஊரிலே புகுவர்கொலோ. தனக்காசைப்பட வேண்டாவென்கிறாள். ... ... (௨)

(க) நா-தி-௧௨-௮.   (௨)   (௩) சாந்தோ-அ-௧௫.

அரு —இரண்டாம்பாட்டு. (பண்டித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில தன் ஸௌந் தாயாதிகளைககாட்டி வரசசொல்லிக் கையைப்பிடித்தானுகையாலே என்னை யிட்டுப்போனுளெனருள்; அஙஙனன்றுகாண, அவன் ஆூாததவ்யாபாரங் களாகிற அம்மான் பொடிபோட தானேநடந்தாள கிடாயென்று அசலகதது நங்கையோடு சொலலுகிருளெனறு ஸஙகதி.

இவன் - இப்போது பெணபிள்ளையைககொணடு நடநதசதுரன், பண்டு இடையன்கிடாய் என்று சபதாாத்தமாய, தாத்பாயமருளிசசெயகிரு (பண டிதயாதி) பணடுஆயனுனவன இபபோதை அவஸ்தையில் சக்ரவாததிததிரு மகனைப்போலே சதுரனுனெனகை. முன்புதையில் அசாதுரயததையும இபபோதையில சாதுரயததையுமகாட்டுகிரு (வெண்ணெயித்யாதி). இவன்- திருவாலிதிருநகரியில் வஸிககும இவன், பணடுஆயன் - காடழகா கிடா யெனறு சபதார்ததம விவக்ஷிததுத தாத்பாயாநதரமருளிசசெய்கிருர் (அஙங னன்றிகேயித்யாதி). படிறன - ஆூாததனென்ருய, பட்டாகிர்வாஹததில் தாதபர்யமருளிச்செய்கிருர் (பணடுகாலுமலித்யாதி). (ப்ரணயஸிரையில்) ப்ரணயதாரையில, கீழே "இவன்" என்றுசொலலிவைததது, இபபோது "அவன" என்றுசொனனதுககு உட்கருத்தருளிச்செய்கிருர் (பேதையித் யாதி). (போருஎன்று) வாஎனறு. பினனை என்செய்தானென்ன(வாகித்யாதி). (வினவென்று) சொல்லென்றபடி. இவள் முன் நடந்தாளாகில் உந்மததப்ர வ்ருத்திககு கராமப்ராப்திபோலே ஒருபடி திருவாலியிற்புகலாயிருக்கும், இவள் பின் நடக்கையாலே புகுகையில ஸம்சயிககவேணடிற்று என்னும் பாவம ஸ்ப்புரிக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவனுக்கிதயாதி). "கானல்" என்று காடாய், காடுபோலேயிருக்கிற தோப்புகளின ஸமருத்தியைச்சொ லலி, அத்தை "வண்டமர்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிருர் (நசேத்யாதி). . . .. (உ)

ரூ —அஞசுவன் வெஞ்சொல்நங்கா யரக்கர்குலப் பாவைதன்னை
வெஞசின மூக்கரிந்த விறலோன்திறம கேட்கில் மெய்யே
பஞசிய மெலலடியெம பணைத்தோளி பரக்கழிந்து
வஞசியந்தண் பணைசூழ் வயலாலி புகுவாகொலோ. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நஙகாய	அசலகததுபபெண ணே!	வெஞ்சினம	வெவ்விய கோபமடி
வெஞ்சொல்	இது கொடுஞசொல் லாயிருந்தது.	மூக்கு	அவள்மூககினை [யாக
அரக்காகுலப்பா வைதன்னை	ராக்ஷஸகுலத்துக் கெ லலா மொருபெண ணுய கொணடாட ப்பட்ட சூாபபண கையினது	அரிந்த	அறுத்த
		விறலோன்	மிடுககையுடைய அந் தயுவாவினது
		திறம்	ப்ரகாரத்தை
		கேட்கில	இபபோதுகேட்டால்

மெய்யேஅஞ்சுவன	அதை இப்போதாக நினைதது பயபபடுவேன; (அப்படியிருகக)	பரக்குஅழிந்து	அடககமின்றி (அவனேடுசேர்ந்துகொள்ள, அவ்விருவரும)
பஞ்சுமெலஅடி	செமபஞசூட்டிய மருதுவானபாதஙகளையும	வஞசி	கொடிக்கூட்டஙகளா [லும
எமபணைததோளி	மூங்கில்போன்றபுஜங்களையுமுடைய எமபெணணனவள	அம	அழகிய
		தணபணை	குளிர்நதமூஙகில புதாகளாலும
		சூழ	சூழபபட்ட
		வயல்	கழனியையுடைய
		ஆலி	திருவாலியிலே

புகுவாகொலோ புகுவாரோ? (ரு)

வ்யா —மூனருமபாட்டு. (அஞசுவனிதயாதி) †(அரக்காகுலபபாவை தொடஙகி, மெய்யே - அஞசுவன்) †பட்டா இபபாட்டையருளிசெய்து, "ஒருஸ்தரீயை விரூபையாககினவனுடைய திறம்கேட்கில அஞ்சுவன் என்கையால்,†இததலைக்கு குணஹாநியாய்த தோற்றுகினறது, இது ஆழ்வாரருளிச்செய்யக்கூடாது, இதெங்ஙனே சேருமபடி?" என்று ஆச்சானைககேடக, "துடிபபிருககக் கை வேகவேணுமோ, எமபெருமானா தாமே யருளிச்செய்துவைத்தாரிறே" என்ன, "அருளிசசெய்தபடி யெஙஙனே" எனறுகேடக; †"முன் பொரு†புணாந்துடனபோக்கிலேபிறந்த பரமாததைககேட்டு அத்தை நினைதது இபபோது பயபபடுகிறுள" எனமருளிசசெய்தாா. (மெய்யே அஞசுவன) அது பூதகாலததிலே, இது வா்ததமாநகாலததிலேயென்று தோறறுகிறதிலலை, ஏககாலததிறபோலே பயமாகாநின்றது (பஞசியமெல்லடி)†இது§படுக்கையிலிருககிலும பயபபடவேண்டுமபடி மருதுவான காலையுடையவள. (எமபணைததோளி) சுற்றுடைமை, பசுமை, ஒழுகுநீட்சி, இவையெலலாவறறுலும மூஙகிலபோன்றிருந்துள்ள தோளையுடையவள. (பரககழிந்து) †பழியஞசாதே. பரககழிவு - †மிகவும கழிவென்றுமாம. (வஞசியிதயாதி) தனககு †உபமாநமுள்ள தேசததேறப்புகுமோ?. (ரு)

அரு —மூனருமபாட்டு. (அஞசுவனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே,"அவன் பின் கொணடையொண கண்மிளிரககிளிபோல் மிழறறி" எனகையாலே, (க) "అగ్రతః ప్రయయౌ రామః సీతా మధ్యే సుమధ్యమా - அகரதஃ பரயயௌ ராமஃ ஸீதாமதயே ஸுமதயமா" என்று கூடபபோனபோது வழியில்கண்டவற்றையெல்லாம கேட்டுககொணடு நடநதாறபோலேபோனபடி தோறறுகையால், அநந்தரம அவ்விடததிலே சூாபபணகைவநதது இருவாககும பிரிவவருகைக்கு மூலமானபடியை நினைததுத திருததாயாரஞசுகிறுளென்று ஸங்கதி

§ (பா) கையிலிருககிலும   (க) ரா-ஆ-ககக-க.

அந்வயமகாட்டுகிறார் (அரக்கரித்யாதி). தன்னையாசைப்பட்டுவந்த ஸ்த்ரீயை மூக்கரிந்தாற்போலே இவளையும் செய்துவிடுகிறானோ என்றஞ்சுகிறாளென்றால் கீழ்ச்சொன்ன ப்ரணயித்வத்துக்கு குணஹாநிவாராதோ, இது ப்ரகரணத்தோடு சேருமபடியென்னென்னும் சங்கையை ஸமவாதமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பட்டரித்யாதி). (இத்தலைக்கு) பகவத்விஷயத்துக்கு. உடன்போக்கிலேபிறந்த பரமாதமாவது - சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் பிராட்டியும் கூடப்போகிறபோது சூர்ப்பணகைவந்ததேயாய், அவள்வந்து ப்ரமாதத்தை விளைத்தாற்போலே, இவர்களுடையபோக்கிலு மென்ன ப்ரமாதம்வருமோ என்று பயப்படுகிறாளென்று எம்பெருமானார் நிர்வாஹம்; அதனையருளிச்செய்கிறார் (மூன்பித்யாதி). (புணர்ந்து) திருவயோத்யையிலே, (க) "ஸமாத்வாதசதத்ராஹம்" - ஸமாத்வாதசதத்ராஹம்" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷித்து. அரக்கருடையகுலத்துக்கு, கொல்லிமலைப்பாவைபோலே கொண்டாடப்படுமவளான சூர்ப்பணகைதன்னை அவனுடைய வெவ்வியசினமடியாக மூக்கரித்திட்ட மிடுக்கையுடையவன் விஷயத்தைக்கேட்டால் மெய்யேஅஞ்சுவன, இது வெருசொல்கிடாய, நங்காய! என்று வாக்யார்த்தம் கண்டுகொள்வது.

"பஞ்சிய" என்று விசேஷித்திருக்கவும, "மெல்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இதித்யாதி). (இதுபடுக்கையில) என்று சில ஸ்ரீகோசங்களில பாடமுண்டு; (இதுகையில்) என்று சிலவற்றிலுமுண்டு; இப்போது, (இது) இவ்வடி, (கையிலிருக்கிலும) மடியிலிருக்கிலும, என்றர்த்தம்கொள்வது. "பரக்கு" - பழியாய், அத்தாலவரும்பயமழிந்து என்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் :(பழியஞ்சாதே) என்று. பர - மிகவும், கழிந்து என்று பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதி). (உபமானம) என்றது - வஞ்சிக்கொம்பும, மூங்கிலுமென்றபடி. . ... (௩)

மூ — ஏதவன்தொல் பிறப்பிளையவன் வளையூதி மன்னர்
தூதுவனாயவனூர் சொல்லுவீர்கள் சொல்லீரறியேன்
மாதவன்றன் துணையாநடந்தாள் தடஞ்சூழ்புறவில்
போதுவண்டாடு செம்மல் புனலாலி புகுவர்கொலோ. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அவன்	அந்தயுவாவின்	வளையூதி	(சத்ருக்களஞ்சும்படி) சங்கநாதம் செய்யுமவனாய
தொல்பிறப்பு	பூர்வஜந்மமானது	மன்னர்	ராஜாக்களுக்கு
ஏது அறியேன்	க்ஷத்ரியஜந்மமோ இடையர் ஜந்மமோ ஈதென்று நானறியமாட்டேன்; (ஆகிலும)	தூதுவனாயவன்	தூதுபோனவனுமான அவனுடைய
		ஊர்	ஜந்மத்தை
இளையவன்	பாலிசன்,		

(க) ரா-ஸு-௩௩-௧௮.

சொல்லுவீர்கள் ஏதென்று அறிந்து	சொல்ல வல்லவா களே!	வண்டு	வண்டுகளானவை
சொல்லீர்	உண்மையாக இது வென்றுசொல்லுங்கள்; (ஆனால் என பெண்ணே)	தடஞ்சூழ்	தடாகங்களால சூழப் பட்ட [ந த
மாதவன்	ஸ்ரியஃபதியை	புறவில்	பாயந்தத்திலே அலர்
தன் துணையாக நடந்தாள்	தனகுஸஹாயமாகக் கொண்டுநடந்துபோனாள், (போன அவ் விருவருமா)	செம்மல்போது	பெரியபூக்களிலே
		ஆடு	(மதுபானதுக்காகஇழிந்து) ஆடாநின்றுள்ள
		புனலஆலி	நீரவளம்நிறைந்த திருவாலியிலே
		புகுவர்கொலோ	புகுவாரோ (௪)

வ்யா—நாலாம்பாட்டு. (ஏது அவன் தொல்பிறப்பு)† க்ஷத்ரிய ஜந்மமோ ? இடையர் ஜந்மமோ? அறிகிலேன். (இளையவன்)† பாலி சன். (வளையூதி)† தான் நின்றிருந்தவிடத்தை வெளியிடுமவன. (மன்னர் தூதுவனாயவனூர்)† உகவாதாரிருந்தவிடத்தே வெறுங்கை யே செல்லுமவனுடையவூர். (அவனூர் சொல்லுவீர்கள் சொல்வீ ரறியேன்)† க்ஷத்ரியஜந்மத்திலே பிறந்தானென்றாசைப்படுவாரா இடையனாய்ப்பிறந்தானென்றாசைபபடுவாராய், ஆசைபபடாநின்றீ கோள்; எனக்கு† இரண்டும தோறறுகிறதில்லை.

(மாதவனிதயாதி) "ஆழங்காலே மிதபபென்று புத்திபண்ணினாள். †அளவுடையவர்களகப்பட்ட விஷயமென்றால், தனக்கு நிலமன்றெ ன்று மீளவறியாதே போனாள். (தடஞ்சூழித்யாதி) அவ்வூரில் பூக் களலர்ந்தபோது தேன்வெள்ளத்தாலே வண்டுகளுக்கு இழிந்து பா நம்பண்ணபபோகாது; கழியவலர்ந்து மதுவெள்ளம அரையாறு பட்டாலாயிற்று வண்டுகளுக்குப பாநம்பண்ணலாவது. கழியவலா ந்த பூக்கள்தேடி வண்டுகள் மதுபாநம்பண்ணும் திருவாலியிலே புகுவர்கொலோ. போது - புதுபபூ. அபபோதலர்ந்தபூ. செம்மல - பெருமையும், பழமையும, பூவும் ... ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (ஏதவனிதயாதி). நங்கையானவள், "நீயேனரு சுகிறாய், அவன் ரகுகுலத்தில்பிறந்த ஆண்பிள்ளையன்றோ, விரோதிவர்க கிழங்கெடுக்கவல்லவனகிடாய்" என்ன; அதுக்குத்தரமாக, அவன்மிடுக்க னை சக்ரவாததிதிருமகனோ இடையனோ எனக்குத தெரிகிறதில்லை, நீங் கள் என்னச்சந்திர அவன் க்ஷத்ரியன் என்றுசொன்னால சொல்லுங்கோள, எனக்கு நிர்த்தரிக்கப்போகிறதில்லை யென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"அவன தொல்பிறப்பு-ஏது" என்று அநவயம் திருவுள்ளம்பற்றித தாத பாயமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷதரியேதயாதி), நீயறிந்தபடிதானேதென்ன, சொ

லலுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பாலிசன்) என்று விளைவு தறியாதே யொன்றைச்செய்யுமவனென்கை. இதெங்கே கண்டாயென்னச் சொல்லுகிறாளாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்ரீருக்மிணிப் பிராட்டிக்காக, அந்தப்புரச்சோலையிலே சிசுபாலாதிகளறியும்படி சங்கூதவில்லையோ என்னும் பாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாணித்யாதி). (க)* அதிர்குரல் முரசங்களன்றோ, விரோதிகள் மணவாளனாகவோவென்ன; ஆயுதங்களைப் பொகட்டுத் தூது போனவனன்றோ என்கிறாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உபவாதாரித்யாதி). வெறுங்கையோடேபோகிலும் (உ) "கஞ்சனைக் குஞ்சிபிடித்தடித்த பிரான்" என்கிறபடியே - முடிக்கவல்ல குடியிற்பிறந்தவனாகிடாய் யாதவகுலத்திலே பிறந்தானென்ன, நீங்கள் வேண்டினபடி சொல்லுங்கோள். எனக்கச்சந் தீருகைக்குடலல்ல வென்கிறாளென்றருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியேத்யாதி). "ஊர்" என்றது - குடியாய், ஜந்மத்தைச்சொல்லுகிறது. (இரண்டும் தோற்றுகிறதில்லை) என்றது - இடையனானாலும் க்ஷத்ரியனானாலும் நிர்ப்பயமாயிருக்கைக்குடலாகத் தோற்றுகிறதில்லையென்கை

க்ஷத்ரியனானாலேன் பயம் தீராதென்ன "மாதவனித்யாதி" சொல்லுகிறாளாக உட்கருத்து (ஆழங்காலித்யாதி) பிராட்டி பாஹுபலத்தை விஶ்வஸித்துப்போ யிருக்கச்செய்தேயும் அதுதானே மூக்கரிகைக்குடலாய்ப் பிரிவு விளைத்ததே; அவள், (ங) "ஶீதோ பவ - சீதோபவ" என்னவல்லவள், "பஸ்மீபவ - பஸ்மீபவ" என்னவும் வல்லள்; இவள் "மடமான்" என்னும் பாவத்தையுங்கொண்டு கீழ்வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அளவித்யாதி). (௪)

மூ.—தாயெனை யென்றிரங்காள தடந்தோளி தனக்கமைந்த
மாயனை மாதவனை மதித்தென்னை யகன்றவிவள்
வேயனதோள்விசிறிப் பெடையன்ன மென நடந்து
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவர்கொலோ. (௫)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தடமதோளிஇவள்	பெரியதோள்களையுடைய இவள், [னை	மாயனைமாதவனை	ஆஶ்சர்ய பூதனான ஶ்ரிய: பதியையே
எனை	மனமவருந்தும் என்	மதித்து	தஞ்சமாக நினைத்து
தாய்என்று இரங்காள	பெற்றதாயென்று கருணை பண்ணிப்பாராள்-	எனையகன்று	என்னைத்தனியேவிட்டு நீங்கி
தனக்கு அமைந்த	தன் ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுக்குத் தகுந்த ரூபலாவண்யாதிகளையுடையவனாகிய	வேயனதோள் விசிறி	மூங்கில்போன்ற தோளை வீசிக்கொண்டு
		பெடைஅன்னமென	அன்னப்பேடைபோல்
		நடந்துபோயின	அவன்பின்னேயே நடந்துபோன

(க) தி - வாய - ௧0 - ௯ - ௩. (உ) ௩ - ௧0 - ௩. (ங) ரா - ஸு -

பூங்கொடியாள அழகியகொடிபோலு மிடையையுடைய என்பெண்ணும(அ வனும)	புனல்ஆலி நீர்வளமமிகுந்த திரு வாலியிலே புகுவர்கொலோ புகுவாரோ. (௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையெனறிரங்காள) தாய் வயிறெரியும் என்றிரங்குகிறிலள. (தடந்தோளி தனக்கமைந்தமாய னை) அவனுடைய ஸர்வாங்க ஸௌந்தர்யமும், இவளுடைய தோள ழகொன்றுக்கும போருமதத்னை. (மாதவனைமதித்தெனனை யகன்ற விவள) †பரணயஸிமையில ப்ரோத்ரியனெனனுமிதனை யென்றை யுமகினைத்து எனனைக கைவிட்டவிவள். (வேயனதோளவிசிறி) மூங் கிலபோனறிருந்துள்ள தோளவீசி. (பெடையன்னமெனநடந்து) வெறும அனனமென்னில†ஆணுறுமெனறு, (பெடையன்னம) என் றாள. (போயினவிதயாதி) இருவருங்கூட ஜலகரீடைபண்ணி வர்த் திககலாம தேசத்திலே புகுவாகொலோ. ... ... (௫)

அந.—அஞ்சாமபாட்டு. (தாயெனையிதயாதி) நீ "மாதவனறன்துணை யாநடந்தாள" என்று வயிறுபிடிககிறதென, இபபடிபபட்ட வுன்னைவிட்டு அவன்பின் போகைக்குஹேதுவெனனெனன; அவன் ஸௌந்தர்யத்தை யேபார்த்து ப்ரணயிதவததைநசசிநடந்தாளகா ணெனகிறாளென்று ஸங்கதி.

"அகன்றவிவள்" எனறும, "அகன்றவன்பின". என்றும பாடதவய முணடு; அதிலே முந்தினபாடாநுகுணமாக வருளிசெய்கிறா (ப்ரணயேத யாதி) மற்றைப்பாடம - வ்யாக்யாநாந்தரஸித்தம. (ஆணுறும) எனறது-ஆண நாறும என்றாய், புமஸ்த்வகந்தமுண்டாமென்று சபதாரததம். (௫)

மூ—என்துணை யென்றெடுத்தேற் கிறையேனுமிரங்கிறறிலள
தன்துணையாயவென்றன் தனிமைககு மிரங்கிறறிலள்
வன்துணை வானவர்க்காய் வரஞ்செறறரங்கத்துறையும்
இன்துணைவ னொடும் போயெழிலாலி புகுவாகொலோ (௬)

பதம்.	உரை	பதம்	உரை,
என்துணைஎன்று	எனககுததுணையென்று	என்தனதனிமைககும	நானதனியேயிருப்பதறகாகவும
எடுத்தேற்கு.	பெறறெடுத்தவெனக்கு	இரங்கிறறிலள்	இரககங்கொண்டிலள (இப்படிப்பட்ட வெனபெண)
இறையேனும்	கொஞ்சமாகிலும்		
இரங்கிறறிலள	இரககங்கொணடிலள்		
தனதுணைஆய	தனககுத்துணையான	வானவாக்கு	தேவதைகளுககு

வனதுணையாய வலியதுணையாகப போய்	இன்துணைவ இஷ்டமானஸஹாய னொடுமபோ பூதனோடுங்கூடப் ய் போய் (சோநது
வரமசெறறு இலஙகையிலுள்ளராக்ஷஸாகளினவரபலததைஅடக்கி	கொணட அவ்வி ருவரும) [லே
அரஙகத்துஉறைகோயிலிலேநித்ய வாஸமபண்ணுகிற யும	எழிலஆலி அழகியதிருவாலியி புகுவாகொலோ புகுவாரோ. (சு)

வயா.—ஆறும்பாட்டு. (என்துணையித்யாதி)† எனக்குத தஞ்சமான துணையென்று கொணடாடிவளாததேன் என்றுருசறறு மிரங்கிறறிலள். (தன்துணையிதயாதி)† ஸ்நேஹமில்லையாகிலும்,நோவுபட்டாரை "ஐயோ!" எனறு இரங்குவர்களிறே, அதுவும் செய்திலள்.

(வன்துணைவானவர்க்காய்) தேவர்களுக்காகத தன்னைபபேணாதே அமபுக்கிலக்காககுகை வன்துணையாவது. (வரமசெற்று) தேவர்களகொடுத்த வரங்களையுமழிதது.† தஙகள் தலையாலுள்ளவையெலலா மழிததாலாகாதே அவன்துணையாவது. (அரங்கததுறையுமிதயாதி)† நிரதிசயபோக்யனுமாய்†ஸுலபனுமாய் ரக்ஷகனுமானவனோடுகூட,† ராவணவதமபண்ணி மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவயோதயை கோடிததாற்போலே, திருவாலியுங் கோடிககபபணணிப் புகுகிறுர்களிறே. ... ... (சு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (என்னிதயாதி). "தாயெனையென்றிரஙகாள்" என்றத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸஙகதி.

பெணபிள்ளை யானவள் தன்ஸநேஹத்தாலே இவளெனக்குத்துணையென்றும் எடுததுவளர்த்தாளென்றும இரங்காமலபோனுளென்றும் தாதபர்யமருளிசசெய்கிறுா (எனக்கித்யாதி). தனககு ஸ்நேஹமிலலாவிட்டாலும தன்னையே துணையாகவெண்ணியிருக்கிற எனனுடையதனிமைக்காகிலு மிரங்காமறபோனுளெனனும் பாவததை யருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்நேஹமிதயாதி).

ஸவாபதேசம்த்வநிக்கும்படி தாத்பாயமருளிச்செய்கிறுர் (தங்களித்யாதி). "இன்" என்றதினர்த்தம (நிரதிசயேதயாதி). "அரஙகத்து" என்றத்தால் பலிதம (ஸுலபனுமாய்) என்றது. "எழில்" என்றதுக்கு பாவம் (ராவணேத்யாதி). ... . (சு)

எ.—அன்னையுமத்தனு மென்றடியோமுக்கிரங்கிற்றிலள்
பின்னைதன் காதலன்றன் பெருந்தோள் நலம்பேணினளால்
மின்னையும் வஞசியையும் வென்றிலங்கு மிடையாள்நடந்து
புனனையு மன்னமுஞ்சூழ் புனலாலி புகுவர்கொலோ. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்னையும்	தாயும்	வென்று	தோற்பித்து
அத்தனும்	தமப்பனும்	இலங்கும்	விளங்காநின்றுள்ள
என்று	என்றுநினைத்து	இடையாள்	மத்யதேசத்தை யுடையளன மகள்
அடியோமுக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே	நடந்து	நடந்துபோய (சேர்ந்துகொண்டஅவ் விருவரும்)
இரங்கிறறிலள்	இரக்கங்கொண்டில ள், [க்கு		
பின்னை தன்	நப்பின்னைப்பிராட்டி		
காதலன் தன்	நாயகனுடைய	புன்னையும்	புன்னைப்பொழிலும்
பெருமதோள் நலம்	மஹாபுஜா லிங்கந ஸுகத்தை	அன்னமும்	ஹம்ஸக்கூட்டங்களும்
		சூழ	சூழ்ந்த [ம்
பேணினள்	விருமபினவளாய்,	புனல் ஆலி	நீர்வளமுள்ளதிருவாலியிலே
மின்னையுமவஞ்சியும்	மின்னலையும்வஞ்சிக்கொமபையும		
		புகுவர்கொலோ	புகுவாரோ. (எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (அன்னையுமித்யாதி) †போகநினைத்தால் பழியிட்டுப் போகவேணுமோ? †அடியோமான வெங்களைத் தாயும் தமப்பனுமென்று †பேரிட்டு இரங்கிறறிலள். †நியாம்யரை நியாமகரென்று பேரிட்டுப் போகவேணுமோ? (பின்னையித்யாதி) †இங்கேயிருவரைக்கைவிட்டால் அங்கே யிருவரைப்பற்றவேணுமிறே. †நம்மை விடுகைக்கடி அங்கு அநுபாவ்ய விஷயத்தினுடைய பெருமையாகாதே.

(மின்னையுமித்யாதி) மின்னையும் வஞ்சிக்கொமபையும் தோற்பிக்குமிடையையுடையவள் நடந்து. (புன்னையித்யாதி) ஸம்போகஸ்தாநங்களும் தன்னினங்களுமுள்ளவூரிலே புகுவர்கொலோ? ()

அரு.—ஏழாமபாட்டு. (அன்னையுமித்யாதி). கீழிரண்டுபாட்டிலும் - தாயென்றிரங்காமற்போனாளென்றுசொல்ல, (க) “பித்ருமாத்ருஸஹஸ்ரேப்ய - பிதரம்மாதரம்” என்று - விட்டுப்பற்றவேணடும விஷயமாகையாலே உங்களைவிட்டுப் போனாள், இதுக்கு நீ கரையவேணுமோ? என்று நங்கைக்குக்கருத்தாக; நானங்ஙனநினைத்திருக்குமவளோ, வயிற்றில்பிறந்தாரையும் பெண்ணென்று எண்ணுவதுணடோ, நாங்கள் பரதந்த்ரரன்றோவென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

உட்கருத்து (போகவித்யாதி). சப்தார்த்தம (அடியோமித்யாதி). பேரிடுகை-பழியென்கை. கீழ்வாக்யவிவரணம் (நியாமயரையித்யாதி). நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குப்பிததனாயிருக்கிறக்ருஷ்ணன பெரியதோளழகை, பேணினள்-ஆசைபபட்டாளென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பாயமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேயித்யாதி). ஆல் - அசை. “பெருந்தோள்” என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம் (நமமையித்யாதி). (எ)

(க) கத்யத்ர-க-

அ—முற்றிலுமபைங்கிளியும பந்துமூசலும பேசுகின்ற
சிற்றிலமென்பூவையும விட்டகன்ற செழுங்கோதைதன்னைப்
பெற்றிலேன் முற்றிழையைப பிறப்பிலி பின்னேநடந்து
மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய வயலாலி புகுவாகொலோ. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முற்றிலும	முச்சிலேயும	பெற்றிலன	நான் கண்ணுறகாண பெறறிலேன; (அவள)
பைங்கிளியும	பசைகக்கிளியையும்		
பந்தும	கந்துகத்தையும்		
ஊசலும	உஞசலேயும	மற்றெல்லாம் கைதொழ	ஸ்வவ்யதிரிக்த ரெல்லாம கண்டுஸேவிக்கும்படி
சிற்றில	சிறுகூட்டிலிருந்து		
பேசுகின்ற	பேசுகிற		
மென்பூவையும்	ம்ருதுஸ்வபாவமான நாகணவாய்ப்பக்ஷியையும்	பிறப்பிலிபின்னே	ஹேயப்ரதிபடனான பின்னே
		நடந்துபோய்	நடந்துசென்று (ஒன்றுசேர்ந்த அவ்விருவரும)
விட்டகன்ற	விட்டுநீங்கிப்புறம் போன		
செழுங்கோதை தன்னை	அழகியமாலேபோன்ற வளாய	வயலஆலி	ஸஸ்யஸம்ருத்தியையுடைய திருவாலியிலே
முற்றிழையை	பூர்ண அபரணமணிந்த என்பெண்ணை	புகுவாகொலோ	புகுவரோ. (அ)

வ்யா.*—எட்டாமபாட்டு. (முற்றிலித்யாதி) †சிறுகூட்டிலேயின்று பேசாநின்ற ம்ருதுஸ்வபாவமான பூவையையும் விட்டகன்ற. (செழுங்கோதைதன்னை) †லீலோபகரணங்களேவிட்டு அவனேபபற்றின்பின்பு உடம்பிலே பிறந்த பௌஷ்கல்யம். (பெற்றிலேன் முற்றிழையை) †முன்னேபோகவிட்டு, கடைப்பணியும கொக்குவாய்க் கூட்டமும் கண்டு பின்னே போகபபெறறிலேன்.

(பிறப்பிலி பின்னேநடந்து) "உனக்கிதுகுணஹாநிகாண்" என்று சொல்லி மீட்கைக்குமொரு பிறப்புடையனன்றிக்கே யிருக்கிறவன்பின்னேநடந்து. (மற்றெல்லாம கைதொழப்போய்) †தாயான குற்றத்தாலே எனக்கொருத்திக்குமிறே தொழவொண்ணாதது, அல்லாதாரகெல்லாம தொழுதுபின்னே போகலாமிறே. (வயலாலிபுகுவாகொலோ) தன்னேககாண்பார்க்குக் காட்சிகொடுக்கவிடமுள்ள தேசத்திலேபுகுமோ? அங்ஙனன்றிக்கே, எல்லாபோகங்களுமுண்டாமபடியான தேசமெனனவுமாம. ... ... (அ)

அ—எட்டாமபாட்டு. (முற்றிலித்யாதி). நீ இப்போதுவிட்டுப்போன பின்பு, "அடியோமுக்கு" என்றுசொல்லுமத்தனைபோக்கி, அவள் நாயகனை வேணடிப்போகவொருப்பட்டபோது "படிகடந்து புறப்படுகை குலமர்யாதைக்குப்போராது காண" என்று தகைய வில்லேயே, ஆகையால சொல்லாதே

நடந்தாளென்ன; ஆகில் என்னைப்போலே நியாமககோடிகடிதங்களன்றே லீலோபகரணங்கள், அவற்றையும விட்டுப்போனுளெனகிறுளென்று ஸங்கதி.

முற்றிலும - முச்சிலையும, பைங்கிளியும - பச்சைககிளியையும, பநதையும, ஊசலும - ஊஞ்சலையுமென்றர்த்தம் கணடுகொளவதெனறவிவக்ஷித்து, "பேசுகின்ற, இத்யாதிக்காத்தமருளிச்செய்கிறா (சிறுகூடடிலேயித்யாதி). செழுங்கோதை - அழகியமாலைபோன்ற பெணபிளளையெனறு சபதார்த்தமாய,தாதபாயமருளிசசெயகிறா (லீலேத்யாதி). இவைமுற்றுமுடையவளைப் பெற்றிலேனெனருல பெறறவளான தான் அங்ஙன் சொலலவொணணுதென்று (பினனேபோக) எனறு கூட்டியருளிசசெயகிறா (முனனேயித்யாதி).

கீழப்பாட்டில, "அடியோமுக்கு" என்றவள் இஙகேதாயானைக - தொழக்கூடாமைக்குடலென்று, மற்றெல்லாரும் தொழப்போயினுளெனகிருள், இதுக்குககருத்து - ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே பகவத்விஷயத்தில் கைவைத்தவளென்று எனககும தொழலாயிருந்தாலும்,வழிநடையாகையாலே நாட்டார்க்காகததாயானமுறையிலே நிற்கவேணடிறறே! என்றுசொல்லுகிறுளென்று விவக்ஷித்தருளிசசெய்கிறா (தாயானவித்யாதி). (அ)

மூ—காவியங் கண்ணியெண்ணில கடிமாமலர்ப பாவையொப்பாள
பாவியேன் பெற்றமையால பணைத்தோளி பரக்கழிந்து
தூவிசேரனனமன்ன நடையாள நெடுமாலொடுமபோய்
வாவியந்தண்பணைசூழ் வயலாலி புகுவாகொலோ. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
காவியமகண்ணி	காவிபோலே அழகிய கணணையுடையவளாய்	பணைத்தோளி	மூங்கிலபோன்றதிருத்தோளகளையுடையவளாகிய என்பெண
எண்ணில	விசாரிககப்புகில்	பாவியேன்	பாபிஷ்டையான நான ல
கடிமாமலர்	பரிமளமமிக்க தாமரைப்பூவில வஸிக்கிற .	பெற்றமையால	பெறறதோஷத்தினு
பாவையொபபாள	பெரியபிராட்டியாரை ஒப்பவளாய்	பரக்கழிந்து	அடககம சிறிதுமிலலாமல
தூவிசேர்	இறகையுடைய	நெடுமாலொடும	நீக்கவ்யாமோஹமுடையவனோடு
அன்னமஅன்ன	அன்னபபெடையோடு ஸதருசமான	போய்	தனியேபோய (ஒன்றுசேர்ந்த இருவரும)
நடையாள்	நடையையுடையவளாய	வாவி	தடாகஙகளும

தண அம்பணை	குளிர்ந்து அழகியநீா நிலங்களுமை	ஆலி புகுவாகொலோ	திருவாலியிலே புகுவாரோ என்னவோ? (௯)
சூழ்	சுற்றும் சூழ்ந்த		
வயல	ஸஸ்யஸமருத்தியை யுடைய		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (காவியித்யாதி) †ஈஶ்வரனிற்காட்டில் பிராட்டி * அஸிதேக்ஷணையென்னுமேற்றத்தையுடையளானாற்போலே பிராட்டியிலேற்றமுடையிவளுக்கு (காவியங்கண்ணி) என்று இருவரையும் சேர அநுபவிக்கிற கண்ணிறே இவளுடையகண்கள். (பாவியேனித்யாதி)†என்வயிற்றில் பிறக்கையிறே இவளுக்குத் தனியே போகவேண்டிற்று (தூவிசேரித்யாதி)† நடையாலே பிசசேறறவல்லவள். (நெடுமாலொடும்போய்) நடைக்குப பிச்சேறி வ்யாமோஹிக்குமவன். (வாவியித்யாதி)† ஸம்நாஸம்ரிகரியைபணணிவிளையாடலாம் தேசத்திலே புகுவாகொலோ? ... . (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (காவியித்யாதி), "இப்படி பெற்றுரையும உற்றுரையும்விட்டு லீலோபகரணஙகளையும் காறகடைகொணடு, உன்மகளைப்போலே போருவாருண்டோ" என்று நஙகைபழியிட; அதுக்கு, பிறந்தகத்தையும திருவயோத்யையில் லீலோபகரணங்களையும்விட்டு. (க) "யஸ்ய ஸஹஸ்வர்க்க:-யஸ்தவயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க:" என்று போனவளைபபோலே போனுள், என்செய்கேன், பரக்கழிந்தாளென்கிருளென்றுஸங்கதி.

காவியிற்காட்டிலும்-கருநெய்தலிற்காட்டிலும், அழகியகணணுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா (ஈஶ்வரனித்யாதி). பிராட்டி, தாஸதாஸீஜநஙகளைக்கொடுத்தனுபபவும், இளையபெருமாள் குறைப்பட்டுக்கொணடு வரவுமிறே துடாநதுபோனது, உன் பெணணைப்போலே ஒருவரோடும் சொல்லாதே தனியே நடந்தாளோவென்ன "பாவியேனித்யாதி"சொல்லுகிருளெனறு தாதபாயமருளிசசெய்கிருர் (என்வயிறறிலித்யாதி). போனுளாகில,நீ"வயலாலிபுகுவாகொலோ" என்றுபுலம்புவானெனனென்ன, "தூவிசேரித்யாதி" சொல்லுகிருளென்றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நடையாலேயித்யாதி). இததால் - அவன் புரிந்துபாாதது இவள் நடையில பித்தேறி முன்னடிதோற்ருதேயிருக்கையால் "இனி திருவாலியில சோததுவிடுவாரில்லை" என்று புலம்புகிறேனென்றபடி, (ஸம்நா ஸம்ரிக்ரியை பணணி) என்றது - புஷ்பஙகளைக்கொணடு ஒனறுக்கொன்றெறிந்து ஜலகரீடைபணணியென்கை. . ... (௯)

மூ.—தாய்மனம நின்றிரங்கத் தனியே நெடுமால்துணையாய்
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவரென்று
காயசின வேற கலியனொலிசெய் தமிழுமாலைபததும
மேவிய நெஞ்சுடையா தஞ்சமாவது விண்ணுலகே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வாா திருவடிகளே சரணம்

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
தாய்	தாயானவள	புகுவரென்று	புகுவரோஎன்னவோ என்று
நின்றுமனம இரங்க	வயிறெரிந்திரங்கா நிற்க	காய்சினம	ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல மிககேோபத்தையும
நெடுமால்	தனனிலுங்காட்டில வ்யாமோஹத்தால கலங்கியிருக்கிற வனை [டு	வேல்	அவற்றை நிரஸிக்கதத கக்வேலையுமுடைய
துணையா	ஸஹாயமாகக்கொண	கலியன்	ஆழ்வார
தனியேபோயின	ஸஜாதீயரிலஒருவரும் துணையின்றிப்போன	ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
பூஙகொடியாள்	அழகியகொடியையொத்தஎன் மகளும(அவனுமஆகிய இருவரும)	தமிழ்மாலைபததும்	தமிழ்த்தொடை பத்தையும
		மேவியநெஞ்சுஉடையார்	ஸஹ்ருதயமாக அப்யஸிககவலலவாக கு
புனலஆலி	நீர்வளம்மிகுந்த திருவாலியிலே	விணணுலகு	பரமபதத்திலுள்ளாாககு நிர்வாஹகனவன்
		தஞ்சமாவது	ரக்ஷகனும(பரமபதத்தைக்கொடுக்கும).

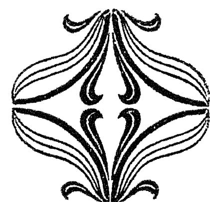
வ்யா—(தாய்மனமித்யாதி)தாயார்வயிறெரிந்திரங்காநிறக, †தன்னிலுஙகாட்டில் வயாமோஹததாலே கலங்கியிருக்கிறவன் துணையாகப்போன†விலக்ஷணையான பெண்பிள்ளை, ஜல ஸம்ருததியையுடைததான திருவாலியிலே †புகுமென்று, பிராட்டிபேச்சாலேயாகையன்றிக்கே திருததாயார் பேச்சாமபடி, பகவதவிஷயத்திலே பரவணராய், †ப்ரதிபக்ஷத்திலே சினததையுடையராய், அததைத் துணிக்கவல்லவேலையுடையரான திருமங்கையாழவாரருளிசசெயத (பததுமமேவிய நெஞ்சுடையாாககுத தஞ்சமாவது விண்ணுலகே) †இபபததும ஸஹ்ருதயமாகக கறகவலலாாக்குப பரமபதம நிஶ்சிதம. †தாயாா் தனிவழியேபோனாளென்று பயபபடப்போகவேணடா,ஆதிவாஹிக கணததோடே †தானே வழிகாட்டிக்கொடுபோம.... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

அ௩.—நிகமம். (தாயமனமிதயாதி) "நெடு" என்றதினாத்தம (தன்னி லுமிதயாதி). அததால - இவன் துணையாகமாட்டானென்றுகருத்து. "பூ" என்று - அழகாய, தாதபாயமருளிசசெய்கிறா (விலக்ஷணையான) எனறு. "புகுவா" எனற பஹுவசநம பூஜயோகதியென்று விவக்ஷித்து, (புகும) எனகிறா. காயாநினறுளள சினததையுடையாரென்று சப்தாாததமாய், அதுககு விஷயம ப்ரதிபக்ஷமாகையாலேயருளிசசெய்கிறா (ப்ரதிபக்ஷததிலே) என்று. "விணணுலகு" எனறு விணணிலுளளாாககு நிாவாஹகனென்றாய், தஞ்சமாவது - பரமபதத்தைககொடுப்பனென்று விவக்ஷிதது பலிதாாதத மருளிசசெய்கிறார் (இபபத்துமித்யாதி). தஞ்சமாம ப்ரகாரததையருளிசசெ யகிறார் (தாயாரித்யாதி வாக்யத்வயததாலே) (தானே) எம்பெருமானே.(௧௦)

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து, ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பெரியதிருமொழி, ரு-ம் பத்து, அ-ம் திருமொழி, நந்தாவிளக்கு ப்ரவேசம்.

வ்யா — †பகவத்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தைப் பாரஸ்வஸ்த்தாபேச்சாலேயநுபவித்தார்; அதாகிறது - மாதாபிதாக்களுக்காகாதே வயலாலிமணவாளனுக்கேயாயிருக்கிற இருப்பைத் திருத்தாயார்பேச்சாலே அநுபவித்தாராய்நின்றாரீழ்; இப்படி திருவாலியிலேபுக்கு அநுபவித்தவிடத்திலும் ஆராமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ராவண்யம், உகந்தவிஷயத்தைக் கண்ணாலே கண்டு ஸபாசாதிகளை அபேக்ஷிக்குமாபோலே †அநுபவிக்கையிலே மூட்ட, அப்போதே பெருமையாலே திருவுள்ளம்பதற, திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடி, "அப்பேறு பெறுந்தனையும் இங்கேயநுபவிக்கைக்காகவன்றோ உகந்தருளின நிலங்கள்" என்று, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குத்தந்தாமபிமதங்களபேக்ஷிக்கலாய், அவ்வோ காலங்களிலிழந்தாரெல்லார்க்கும் எல்லா இழவுகளும் தீர்க்கைக்காகத் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், அங்கேசென்றநுபவி என்று திருவுள்ளத்தை †அநுசாஸிக்கிறார் . . *

அநு.—நந்தாவிளக்கின்ப்ரவேசம். திருவாலியிலெம்பெருமானை யநுபவித்தும் த்ருப்தி பிறவாமையாலே திருமணிமாடக்கோயிலிலே அநுபவிக்கிறாரென்னும் ஸங்கதியை வ்ருத்தவாத்திஷயமாகத்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). (அநுபவிக்கையிலே) தழுவிமுழுசிப்பரிமாறுகையிலே. (அநுசாஸிக்கிறார்) விதிக்கிறார். . . *

மூ.—நந்தாவிளக்கே யளத்தற்கரியாய்
நரநாரணனே கருமாமுகில்போ
லெந்தாயெமக்கே யருளாயெனநின்
றிமையோர் பரவுமிடம் எத்திசையும்
கந்தாரமந்தேனிசை பாட மாடே
களிவண்டு மிழற்ற நிழல் துதைந்து
மந்தாரநின்று மணமல்கு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (க)

பதம்	உரை
நந்தாவிளக்கே	நித்யமாய ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையவனே!
அளத்தற்கரியாய்	பரிச்சேதிக்க அசக்யனானவனே!
நரநாரணனே	நரநாராயணாவதாரமெடுத்தவனே!
கருமாமுகில் போலெந்தாய்	கறுத்த மஹாமேகம் போன்ற திருமேனியையுடைய என் ஸ்வாமீ!
எமக்கே	அநுகூலராய அநந்ய சரணரான எங்களுக்கே
அருளாயென்று	ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவேணுமென்று
இமையோர்	தேவதைகள்
நின்று	பூமியில் வந்துநின்று
பரவுமிடம்	ஸ்தோத்ராதிகளைப் பண்ணி ஆஶ்ரயிக்கிற ஸ்தாநமாய்,

பதம்	உரை.
அமதேன்	அழகியவண்டுகள்
எத்திசையும்	ஸாவதிக்குக்களிலும்
கந்தாரம்இசை பாட	தேவகாந்தாரி ராகம் பாடவும் [கள்
களிவண்டு	மதுபாநமத்தப்ரமரங்
மாடே	பார்ச்வத்திலே
மிழற்ற	ஆளத்திவைக்கவும்
நிழலத்துதைந்து	அவ்வண்டுகளுக்கு நிழலைக்கொடுத்து
மந்தாரமநின்று மணமமலரும்	மந்தார வ்ருக்ஷங்கள் எல்லாக்காலத்திலும் மலர்ந்துநின்று பரிமளம் ஸம்ருத்தமாகாநிற்கிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலேயுள்ள
மணிமாடக்கோயில்	திருமணிமாடக்கோயிலே
என்மனனே	என் மநஸ்ஸே!
வணங்கு	ஆஶ்ரயி. (க)

வ்யா — முதற்பாட்டு. (நந்தாவிளக்கே) †பரஹ்மாதிகள், "எங்களபிமதங்கள செய்யவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறதிருமணிமாடக்கோயிலிலே நெஞ்சே! நீயும் சென்றநுபவியென்கிறார்.

(நந்தாவிளக்கே) விச்சேதியாதவிளக்கு. பரபா பரபாவான்களாயிருக்கையிறே† விளக்காகிறது. நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான† ஜ்ஞாநத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையவனென்றபடி. (அளத்தற்கரியாய்)† விபுத்வத்தாலும், மற்றுமுண்டான குணவிபூத்யாதிகளாலும், அபரிச்சேத்யனானவனே! † "(க) 'సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ - ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்கிறார்கள்" என்று ஆழ்வான்பணிக்கும் † இப்படியிருக்கிறவன்றான் நரநாராயணப்ராதுர்ப்பாவத்தாலே தன்னை வெளியிட்டபடி. (கருமாமுகில்போலெந்தாய்) அப்போதையநுபவயோக்யமான வடிவு. †அன்றிக்கே, கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வபாவங்களிற்காட்டில் ஆகர்ஷகமாய் மேகம்போலே ஶ்ரமஹரமானவடிவைக்காட்டி எங்களை யநந்யார்ஹமாக்கினவனே! (எமக்கேயருளாயித்யாதி). (உ) "దేవానాం దానవానాంచ సామాన్యమధిదైవతమ్ - தேவாநாம

(க) தை - ஆந - (உ) ஜி - ஸ்தோ - உ.

தாநவாநாமச ஸாமாந்யமதிதைவதம்'' என்கிற. ஸமபந்தஸாமாந்யத்தைபபாராதது அஸுரராகளுக் கருளசெய்கை தவிாந்து அநுகூலராய் அநந்யசரணரான எங்களுககே பரஸாதத்தைப பண்ணியருளவேணுமென்று தேவர்களவந்து ஸதோதராதிகளைபபண்ணி யாஶ்ரயிக்கிற ஸ்ததாநம.

(எததிசையுமிதயாதி). பாாதத பாாதத விடமெஙகும் கந்தாரம் என்கிறபணணை, அந்தேனுண்டு - தாசநீயமான வடிவையுடைத்தாய் தேனெனறு பேரையுடைததான வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி யிசைசொலல. (மாடேயிதயாதி) அதினுடைய பாயந்ததத்தே, ஸமஶ்லேஷததாலே ஹ்ருஷ்டமாயக களிககிற வண்டுகளானவை. (மிழற்ற) கிரமபா மென்சொலலாலே யாளததிவைகக (கிழலதுதைந்து) அவறறுககுபோக (ஓ்ீ'X) யோக்யமாமபடி கிழிலைசசெறியப பண்ணி; பாடுவாாககுக†காவணமிட்டுக் கொடுபபாரைபபோலே. மந்தாரமென்று - கலபகவருக்ஷத்திலே யொருவிசேஷம். எல்லாக்காலமும்கினறு மணததை மிகவுமுண்டாக்காகினறுள்ள (மணமநல்கும்) என்னவுமாம. பா்டுவார்க்குப பரிசில கொடுபபாரைபபோலே கந்ததரவயஙகளைக் கொடாகின்றது. இபபடிபபட்ட திருநாங்கூரில் திருமணிமாடககோயிலே யாஶ்ரயியென்கிறாா. ... (க)

அரு.—முதறபாட்டு. (நந்தாவிதயாதி) பாட்டுககெலலாம தொடுத்த பாவம (ப்ரஹ்மாதிகளிதயாதி).

(விளக்காகிறது) என்றவநந்தரம், ஆகையால் என்றுசேஷம். (ஜ்ஞாநததை) என்றவநநதரம, குணமாகவும ஸவரூபமாகவும என்று கூட்டுவது. அளத்தற்கு - அளககைககு - பரிசசேதிககைகக்கு, அரியாய் - அருமைபபடும்படி யிருககிறவனேயென்றாய், அர்த்தமருளிச்செய்கிறாா (விபுதம்வத்யாதி). ஆதிசப்தத்தாலே விகரஹசேஷ்டிதஙகளைச் சொல்லுகிறது. (ஸத்யம்) ஸ்வரூபதோ குணதஸ்ஸதைகரூபம் என்றாய், "நந்தா" என்றதினர்ததம. ஜ்ஞாநம - ஸவயம்ப்ரகாசம ; இதுவும் ஸ்ரூபதோ குணதஸ்ஸ்வயமப்ரகாசம் என்றாய, "விளககு" என்றபதார்த்தம். "அநந்தம" என்றத்தாலும - ஸ்வரூபதோ குணதோ ரூபாதிதஶ்ச பரிச்சேதராஹித்யமாய், "அளத்தற்கரியாய்" என்றதினாததமெனறு விவக்ஷிதது, ஸம்வாதம் காட்டுகிறாா் (ஸத்யமிதயாதி). கீழ்ப்பதஙகளாலே பரத்வம பலித்ததாய், இததால் ஆஶ்ரயணீயயோக்யான ஸௌலப்யம சொல்லிறறென்கிறாா் (இப்படியிதயாதி). நாராரணனாயிருககும்போதையில் வடிவாகக கீழருளிசசெய்து, மணிமாடக்கோயிலெமபெருமான் வடிவாக அாததாநதரம (அன்றிககேயித்யாதி).

(பணணை - இசைசொல்ல) என்றநவயம. (காவணம) பந்தல் (க)

மூ—முதலைத் தனிமா முரண்தீர வன்று
முதுநீர் தடத்துச் செங்கண் வேழமுய்ய
விதலைத லைச் சென்றதற்கேயுதவி
வினைதீர்தத வம்மானிடம் விண்ணணவும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாட நெற்றிப்
பவளக்கொழுங்கால பைங்கால்புறவம
மதலைததலை மென் பெடை கூடு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில வணங்கென்மனனே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	அக்காலத்திலே	ஒளி	இழைத்த ரதநகாந்திகளையுமுடைததான
முதுநீர	பழையநீரையுடைய	மாடநெறறி	உப்பரிக்கைகள் மேலே
தடத்து	தடாகத்திலே (யானையின்காலைக கவ்வின)	பவளககொழுங கால	பவளததின் கொழுவிதான காலைப்போன்ற
தனிமாமுதலை	ஒப்பற்றபெரியமுதலையினது	பைஙகாலபுறவம	பசுமையான காலையுடைய புருவானது
முரணதீர	கரைகாணவொணணாதமிடுக்கறுமபடியாகவும்,	மதலைத்தலை	பிள்ளைத்தூணகளின் தலையிலே
செங்கணவேழம	சீற்றத்தால சிவந்தகணகளையுடைய அவ்வானை [கவும	மென்பெடை	ம்ருதுஸவபாவமான தன்பேடையோடே
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி யா	கூடும்	கூடிக்கலந்திருக்கிற
விதலைததலைச் சென்று	வ்யஸநப்படுகிற தசையிலேவந்து [ரிதது	நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலே யுள்ள
அதற்கேஉதவி	அந்தயானைக்கு உபக	மணிமாடக்கோயில்	திருமணிமாடக்கோயிலை
வினைதீரதத	அதின் வ்யஸநதைதை நீககின	என்மனனே	என்மநஸ்ஸே!
அமமான்	ஸாவேஶ்வரனுடைய	வணஙகு	நீபோய் ஆஶ்ரயி. ().
இடம	ஸ்ததாநமாய், [யும்		
விண அணவும	ஸ்வாககத்தையளாவி		
பதலை	கலசஙகளையும		
கபோதம	கபோத ஒழுங்குகளையும		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு (முதலையித்யாதி) †ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபததுபபோககினவன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! உன் துக்கமெல்லாங்கெட அங்கேசென்று பணியென்கிறார்.

(முதலையித்யாதி) முதலையினுடைய, உபமாநரஹிதமாய், கரைகாணவொண்ணாத மிடுக்கறுமபடிக்கீடாக. (முதுநீர்த்தடத்து)

பழைதான நீரையுடைததென்று ப்ரஸித்தமிறே (செங்கண்வேழ முய்ய) மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கச்செய்தே தனனிலமலலாமையாலே அம்மிடுக்குககொண்டு வ்யாபரிக்கவொண்ணாதபடியால வந்த சீற்றத்தாலே சிவந்த கண்ணையுடைததான ஆனை உய்யுமபடி செங்கணென்று - †செயலறுதியாலே சிவந்த கண்ணையுடைய ஆனையென்றுமாம் (சென்று) கைகழிந்ததென்று மீளாமைத ஆபததிலேயுதவி. (விதலைததலை) †விதனபபடுகிறவளவிலே. (வினைதீர்த்தவமமானிடம்) அதினுடைய வ்யஸநததைபபோககின ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்ததாநம வினைதீர்க்கையாகிறது - அது கினைததபடியே திருவடிகளிலே பூவைப பணிமாறலாமபடிசென்று முகங்காட்டுகை.

(விண்ணணவுமிதயாதி). ஸவர்க்கததிலேசென்ற ஓககததையுடைத்தாய், †கும்பநிரைகளையும் கபோதவொழுங்குகளையுமுடைததாய்,பொன்னாலும் ரத்நங்களாலும சமைககையாலே ஒளியையுடைததான மாடததினுடைய நெற்றியுண்டு -†புலிமுகங்களில, பதலையென்று- கும்ப நிரை. (பவளககொழுங்கால பைங்கால் புறவம) பவளமபோலே சிவந்து கொழுவிதான காலையுடைததாய, பசுமையையுடைதான புருவானது. (மதலைததலை) †பிள்ளைத்தூண்களின தலையிலே. (மென்பெடைகூடும) ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும பொறுத ம்ருதுவான பேடையோடேகூடக் கலந்து வாததிககிற திருநாஙகூரிலே (உ)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையிதயாதி) ஸஙகதி ஸூசிப்பிககிறார (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதி). "ப்ரஹ்மாதிகளான ப்ரயோஜநாந்தரபரராஶ்ரயிக்குமளவன்றிக்கே" என்று வாகயாதியில் கூட்டுவது.

(செயலறுதியாலே) என்றவநந்தரம, வநததுக்கததாலே என்றுகூட்டுவது. (விதனப்படுகிற) வ்யஸநப்படுகிற.

(கும்பநிரை) மாடங்களினமேலில மகுடாகாரங்களான கும்பபங்கதி. (புலிமுகங்களில்) என்றதுககு, (புருவானது) என்றததோடு அந்வயம். (பிள்ளைததூண்) தூணமேலேநிற்கிற சிறுதூண். (உ)

மூ.—கொலைப்புண் டலைக் குன்றமொன்றுய்ய வன்று
கொடு மா முதலைக் கிடாசெய்து கொங்கா
ரிலைப புண்டரீகத் தவளின்பமன்போ
டணைந்திட்டவமமானிடம ஆளரியா
லலைபபுண்ட யானை மருபபு மகிலு
மணிமுததும வெண்சாமரையோடு பொன்னி
மலைபபண்ட மண்டத திரையுந்து நாங்கூர
மணிமாடககோயில வணஙகெனமனனே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	அககாலததில [ம	அம்மான	ஸாவஸ்வாமியான வ
கொலை	கொலைததொழிலை யு	இடம	ஸ்ததானமாய், [னது
புணதலை	பாகன தோட்டியால குததுணடபுண த லையையுமுடைய	பொன்னி	காவேரியானது
குன்றமனொன்று	ஓர்பெருமலைபோனற கஜேந்த்ராழவான	ஆளஅரியால	பௌருஷமுளளஸிம ஹஙகளாலே
உய்ய	உஜ்ஜீவிககும்படியாக	அலைப்புணட	ஸமஹரிககபபட்ட
கொடுமாமுத லைககு	(அதின்காலைக கவ்வி ன)க்ரௌாயததை யும மிக்கபலத்தை யுமுடைத்தான மு தலைககு	யானை	யானைகளினுடைய
இடாசெய்து	துககத்தைப்பண்ணி	மருபபும	தநதஙகளையும [யும
கொஙகுஇலை ஆர்	தேனும இலைகளும மிககிருநதுளள	அகிலும	அகருவ்ருகஷஙகளை
புணடரீகதத வள	தாமரைபபூவிலிருக கும பெரியபிராட் டியாருடைய	அணிமுத்தும	அழகியமுததுக் களை யும
இன்பம்	ஸமஶ்லேஷ ஸுகத ததை	வெண்சாமரை யோடு	வெளுதத சாமரங்க ளோடுகூட
அன் போடு அணைநதிட்ட	ஸநேஹாதிக்யத்தோ டநுபவித்துக் கொ டுவெர்ததிககிற	மலைபபணடம அணட	பர்வதஙகளில மறறு முணடான வஸது ககளையெல்லாம்
		திரைஉந்து	அலைகளாலே தள்ளிக கொணடுவநது கொடுககிற
		நாங்கூர் மணிமாடககோயில் என்மன னே! வணஙகு (ந)	

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. †ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு விரோதி யான முதலையைபபோக்க அததாலே பரீதையான பிராட்டி கரவத த்திலபோலேயணைக்க, அவளோட்டை ஸமஶ்லேஷததைதபபெற்ற எமபெருமான் திருமணிமாடககோயிலிலே நின்றருளினான்,நெஞ்சே! அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

(கொலைபபுண்தலைககுனறமொன்று) கொலை - கொலைத்தொழி லையும், புண்ணுறுததலையையுமுடைய, குன்றம்போலேயிருக்கிற ஆனையுண்டு - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான். †துறோட்டியிட்டுகொததுகை யாலே புண்ணுமென்னுதல்; காட்டானையாகையாலே ஆனைகளோ டேபொருது புணணுயிருததல;†ஜாதிபபண்பாகையாலே சொல்விற் றாகவுமாம் (உய்ய) †அதிடர்பட்டவன்று அது உஜ்ஜீவிக்கும்படி யாக. (கொடுமாமுதலைககிடா செய்து) க்ரௌாயத்தையும மிககபலத தையுமுடைத்தான முதலைக்கு துககததைப்பண்ணி. (கொங்காரித யாதி) ப்ரஜைகளினுடைய துககத்தைப்போக்கித தாய் பாடே முகம்

பெறுவாரைப்போலே. (கொங்கார்) கொஙகெனறு - தேனுதல, பரிமளமாதல. தேனாலே மிககிருபபதாய். (இலைபபுண்டரீகதது) ஸுமஹரமான இலையையுடைததான தாமரைபபூவை இருபபிடமாகவுடைய. (அவளின்பமிதயாதி) பெரிய பிராட்டியாரோட்டை ஸம்ஶ்லேஷஸுகததை, தன்னுடைய பரேமமுண்டு - ஸ்நேஹம, அதகோடேகூட அநுபவிதத ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்த்தாநம.

(ஆளரியிதயாதி). ஆண்பிளளைததனததையுடைததான ஸிமஹங்களானவை ஆனைகளைபபிடித்து அலைததிட்டுவைக்கும்; அலைக்கை-கொல்லுகை. அவவளவிலே ஆறுநீரவந்து கொமபுகளைபபறிததுக்கொண்டுபோயிறறது (அகிலுமணிமுததுமம) அதின்மஸதகததில் நின்று முதிர்ந்த அழகிய முததுக்களுமம வெண்சாமரைகளையுங்கொண்டு. (பொன்னியிதயாதி) காவேரியானது †சொல்லிசசொலலாத மலைச்சரககுககளையும் கொண்டுவந்து, கொள்ளைசசரக்குககொடுபபாரைப்போலே திரைக்கைகளாலே கொண்டுவந்து கொடாநின்றதாயிற்று; அபபடிபபட்ட திருநாங்கூர. ... ... (ந)

அரு.—மூனறுமபாட்டு. (பொலையிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீகஜேந்த்ர ரக்ஷணத்தை யநுபவிததுககொணடு, அததால் திருமுகமபெறறுனெனனுமஸஙகதியைககாட்டுகிறுா (ஸ்ரீகஜேநதராழ்வானுக்கிதயாதி).

(துரேட்டி) அங்குசம். ஸதவஸ்ததரான ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுககுபபுணதலைகூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஜாதிப்பண்பித்யாதி). "அன்று-உய்ய" என்று அநவயம் திருவுள்ளமபறறி யருளிச்செய்கிறுா(அதிதயாதி).

"அணட" என்றதுககு - சேரஎன்று ஆததம திருவுள்ளமபறறி, அததால எலலாம எனறுய், அததையருளிச்செயகிறுா (சொல்லியிதயாதி) (ந)

மூ.—சிறையா ருவணபபுள் ளொன்றேறி யன்று
திசை நான்கும் நான்கு மிரியச் செருவில
கறையாா நெடுவேலரக்கா மடியக
கடல் சூழிலங்கை கடந்தானிடந்தான்
முறையால் வளர்க்கின்ற முததீயர் நால்வேத
ரைவேளவி யாறஙக ரேழினிசையோா
மறையோர் வணங்கப் புகழெய்து நாங்கூர
மணிமாடக்கோயில வணங்கென்மனனே. (௪)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	கொடுமைமிகுந்தகாலத்திலே	கடந்தான	ஜயித்தவனானஎம்பெருமானுடைய
சிறை	கமநஸாதநமான சிறகுகள்	இடம்	ஸத்தாநமாய்
ஆர்	குறைவறநிறைந்துள்ள	முறையால்	வேதோக்தக்ரமத்தாலே
ஒன்று	ஒப்பற்ற	வளர்க்கின்ற	ஹோமம்செய்கிற
உவணப்புள்	கருடனென்னும் பெரிய திருவடியின் மேலே	முத்தீயர்	மூன்றுஅக்நியையுடையராய்
ஏறி	ஏறிக்கொண்டெழுந்தருளி	நால்வேதர்	அப்படியேநாலுவேதத்தை உத்தரித்திருப்பாராய்
செருவில்	யுத்தத்திலெதிர்த்த		
கறையார்	கறையினால் பூர்ணமாய்	ஐவேள்வி ஆறு அங்கர்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞ ஷடங்கஸம்பந்நராய்
நெடுவேல்	நெடிதானவேலையுடைய	ஏழினிசையோர்	ஸப்தஸ்வரங்களையுமுள்ளபடியேயறிந்திருப்பவருமான
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்		
திசைநான்கும் நான்கும்	எட்டுத்திக்குக்களிலும்	மறையோர்	விலக்ஷணரான ப்ராஹ்மணர்கள்
இரிய	(சிலர்) ஓடிப்போம்படியாகவும்	வணங்க	ப்ரணாமபூர்வகமாக ஆச்ரயிப்பதினால்
மடிய	(சிலர்) முடியும்படியாகவும்		
கடல்சூழ்	கடலாகிய அகழால் சூழப்பட்ட	புகழ்எய்தும்	மிக்கபுகழ்பெற்றிருக்கிற
இலங்கை	லங்கையென்னும் ஊரை	நாங்கூர்மணிமாடக்கோயில் என்மனனே! வணங்கு. (௪)	

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (சிறையித்யாதி) †மாலி ஸுமாலி தொடக்கமான ராக்ஷஸரையடையப் பண்டு லங்கையிலேவென்ற ஸர்வேச்வரன் திருமணிமாடக்கோயிலிலேவந்து நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

(சிறையாருவணப்புள்) சிறையென்று - சிறகு. கமநஸாதநமான சிறகு குறைவற்றிருந்துள்ள. (உவணப்புள்) உவணமாகிறபுள். உவணமென்று பெரியதிருவடிக்குப்பேர், புள்ளென்று பருந்து ஜாதிக்குப்பேர். (ஒன்றேறி) அத்விதீயமான புள்ளையேறி (திசைநான்கும் நான்குமிரிய) †எட்டுத்திக்குக்களும் †இரியும்படியாக. (செருவில்) யுத்தத்திலே. (கறையாரித்யாதி) கறை கழுவவொண்ணாதபடியாய் நெடிதானவேலையுடைய ராக்ஷஸஜாதி மடிய. †ஒளித்துப்போவாரும், முடிவாருமாகை. (கடல் சூழித்யாதி) கடலாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய், புற்றுக்கள் பாம்பருதேயிருக்குமாபோலே துர்வர்க்கங்கள் சேரும்படியான லங்கையைக்கடந்தான. மாலி, ஸுமாலி, மால்யவான் தொடக்கமானாரைப் பெரியதிருவடிமேலே யெழுந்தருளி நிரஸித்த

தாமரைப்பொய்கை	பத்மஸரஸ்ஸிலே	மாடு	பர்யந்தங்களில்
புககான	போய்அங்கு க்ரீடை பண்ணும கோபீஜ நவஸ்த்ராபஹாரம பண்ணின கண்ணனுடைய	குயில	கோகிலஙகள்
		கூவ	கூவவும [கிற
		மழைஆடு	மேகஙகள் ஸஞ்சரிக
		சோலை	சோலையிலே
		மயிலஆலும	மயில்களநர்த்தநமபணணபபெற்றது மாய்
இடம்	ஸ்தாநமாய, [கள		
குழை	வ்ருக்ஷங்களின் தளிா	நீடு	நீணட [ட்ட
ஆட	(மந்தமாருதத்தால) அசைநதாடுவதிலை	கொடி	தவஜங்கள் நாட்டபப
		மாடம	ஸௌதஙகள
வலலிக்குலம	(அவைகளினமேலபடாந்த) புஷ்பக் கொடிககூட்டஙக	மலகும்	நெருங்கியிருக்கப்பெற்றதுமான
ஆட	ஆடவும [ள	நாங்கூா மணிமாடக்கோயில் என் மனனே! வணஙகு. (ரு)	

வ்யா — அநுசாமபாட்டு †பரதிகூலவாக்கததைபபோககி இடை ட†பெண்களோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தவன் திருமணிமாடககோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! அதத்தேசத்தை யாஸ்ரயியென்கிறாா.

(இழையாடித்யாதி) இழையென்று - ஆபரணம. ஆபரணஙகளாடாநின்றுள்ள கொஙகைததலை நஞ்சையுண்டு. பூதனை பேய்வடிவைமாற்றி யசோதைப்பிராட்டி வடிவாக ஒபபித்துவர, அந்த ஆபரணஙகளாலே அலஙகருதமான முலையில் நஞ்சையுணடானாயிற்று. (இளஙகன்றித்யாதி) கனறாய்நின்ற அஸுரனைககொண்டு - விளாவாய்நின்ற அஸுரனையெறிந்து, இருவரையும் தஙகளிலே முடியுமபடிபண்ணி.(தழையித்யாதி) †அஸுராவேசத்தாலே உயிரையுடைததாயிருந்த மரமானது இவனகிட்டச சென்றவாறே தழைவாடிற்றாயிற்று வலியதானையுடைததான குருந்தை முறித்து (தடந்தாமரையித்யாதி) †தனககும் பெண்களுககும ஜலக்ரீடைபண்ணுகைக்கு யோகயமான இடததைக் காளியன்புககு தூஷித்துககிடக்க, அங்கேபோய்ப புககானாயிற்று; † பெண்கள நீராடப்புக்கவிடத்தையுமுடைத்தாய், தாமரையையுமுடைய பொய்கையிலேபுககு அவர்கள துகிலை வாஙகினபடியாகவுமாம்; அவன் வர்த்திககிறதேசம்.

(குழையித்யாதி) தழைகளானவையும பூங்கொடிகளும் மந்தமாருதததாலே அசைந்துவர. (மாடேகுயில்கூவ) பாயந்தங்களிற் சோலையில் புஷ்பங்களினுடைய பரிமளத்தை ஆக்ராணமபண்ணி, மூகதர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே குயில்கள் கூவாநின்றனவா

யிற்று. (நீடுகொடிமாடமல்கு) நெடிய கொடிகளையுடைத்தான மாடங்களாலே நெருங்கியிருப்பதாய். (மழையாடுசோலை மயிலாலு நாங்கூர்) உயர்ந்த சோலையின்தலையிலே மேகங்கள் ஸஞ்சரிக்க அவற்றைக்கண்டு †வர்ஷாவாகக்கொண்டு சோலையில் வர்த்திக்கிற மயில்களானவை ஆடத்தொடங்கும். இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில் (ரு)

அரு — அஞ்சாமபாட்டு (இழையித்யாதி) பரதவப்ரகாசகமான பெரிய திருவடிமேலேறி மாலிமுதலானோரைவென்ற வீரத்திலும் பிள்ளைச்சேவகத்தில் திருவுள்ளம குடிபோயநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி திருவுள்ளமபற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பாதிகூலேதயாதி) (பெணகளோடே) என்றது, "தாமரைப்பொய்கைபுககான்" என்றத்தைபபற்ற.

"தழைவாட" என்று விசேஷித்தததுக்கு பாவம (அஸூரேத்யாதி). விரோதி நிரஸநபரகரணாநுகுணமாகக காளியன்பொய்கையாக விவக்ஷித்து, அப்போது "தாமரை" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தனக்குமித்யாதி), ஸௌநாஸௌகரியைக் கநுகுணமாக விசேஷித்தாரென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (பெண்களித்யாதி).

(வாஷாவாக)' வர்ஷாதுவாக. ... . (௬)

மூ.—பண்ணோர்மொழி யாய்ச்சிய ரஞ்ச வஞ்சப
பகுவாய்க் கழுதுக் கிரங்கா தவள்தன்
உண்ணாமுலை மற்றவளாவியோடு முடனே
சுவைத்தானிடம ஓங்கு பைந்தாள்
கண்ணார் கரும்பின் கழை தின்று வைகிக்
கழுநீரில் மூழ்கிச் செழுநீர்த் தடத்து
மண்ணோந்திள மேதிகள் வைகு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பண்ணோர்	கானத்தோடொத்த	உண்ணா	விஷம் நடவியிருப்பதால் அயலாராலுண்ணமுடியாத
மொழி	பேச்சையுடைய		
ஆய்ச்சியர்	இடைச்சிகள்		
அஞ்ச	பயப்படும்படி	முலை	முலைப்பாலை
வஞ்சம்	தாயுருக்கொண்டுவந்த வஞ்சனையையும்	மற்று	அதுக்குமேலே
		அவள் ஆவியோடு	அவளுயிருடனேகூட
பகுவாய்	பெருத்தவாயையுமுடைய	உடனே சுவைத்தான்	ஏககாலத்திலே அமுதுசெய்த க்ருஷ்ணனுடைய
கழுதுக்கு	பூதனையிடத்தில்		
இரங்காது	தான்நோவுபடாமல்,		
அவள்தன்	அப்பூதனையினது	இடம	ஸ்த்தானமாய்,

இளமேதிகள் எருமைநாகுகள்
ஓங்கு உயரத்தியையும்
பைந்தாள பசியதாளையும்
கணஆர குறுகினகணுக்களையுமுடைய [ன்
கரும்பின் இக்ஷுதண்டங்களி
கழைதின்று குருத்தைத்தின்று
வைகி சிலகாலமவ்விடத்திலேயேகிடந்து (பின் அவ்வெம்மையாற்றுகைக்காக) ல
கழுநீரில செங்கழுநீர்ப்பணையி
மூழ்கி புக்குமுழுகி (அநந்தரம்)
செழுநீர்த்தடத்து அழகிய நீரையுடைய தடாகத்திலே போய்முழுகி
மண்ணேந்து கொம்புகளில் மண்ணைத்தரித்துக்கொண்டு [ற
வைகும் கரையேறுதேகிடக்கி
நாங்கூர் மணிமாடக்கோயில என்மனனே! வணங்கு. (௬)

வ்யா — ஆறுமபாட்டு.† பூதனையை அப்போதே ப்ராணன்போம்படி முலையுண்ட ஸர்வேஶ்வரன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினன், நெஞ்சே! அங்கே சென்றநுபவியென்கிறார்.

(பண்ணேர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச) பண்ணோடொத்தமொழியையுடைய இடைச்சிகளஞ்சும்படி. (வஞ்சமிதயாதி) வஞ்சநத்தையுடையளாய், பயாவஹமாமபடி ஜாதயுசிதமான †பெரியவாயையுடையளான, கழுதுண்டு - பேய், அதுக்கிரங்காதே, இரங்குகையாவது-நோவுபடுகையாய், அதின்கையிலதான் நோவுபடாதே. (அவள் தனுண்ணுமுலை) விஷமாகையாலே வேறு சிலருண்டாரில்லையிறே; அபபடிப்பட்டமுலை. (மற்றவளாவியோடுமுடனே சுவைத்தானிடம்) விஷத்தை வாங்குகையன்றிக்கே † அதுக்காஶ்ரயமான ப்ராணனையுங்கூட ஒருகாலே அமுதுசெய்தவன் வர்த்திக்கிறதேசம்.

(ஓங்குபைந்தாளிதயாதி) உயரத்தியையுடைத்தாய், பசுமையையுமுடைத்தாய், தாளையுமுடைத்தாய், கண்† குறுகின கரும்பினுடைய கழையுண்டு-† தலையாடி, அத்தைத்தின்று † தன்னளவலலாதபடி மிகத்தின்கையாலே ஸஞ்சரிக்கமாட்டாமை அவ்விடந்தன்னிலே இடம் வலமகொண்டு விடாயாறி, பின்னைபபோய் அந்த உஷ்ணமாறும்படி செங்கழுநீரப†பணையிலே புக்கு முழுகி. (செழுநீரித்யாதி) அழகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கிற தடாகத்திலே புகக்கு முழுகி, கோட்டுமண் கொண்டு அத்தைச் சுமந்து †கிளறுமாயிற்று; மஹாவராஹம் கிளாந்தாறபோலே. (வைகுநாங்கூர்) பினனை அடித்து ஏறவிடவும்போகாதபடி அவவிடந்தன்னிலே கிடக்குமாயிற்று. அபபடிப்பட்ட திருநாங்கூரில. இவ்விடத்தைப் பிள்ளைவிழுப்பரையரும் ஆபபானுங்கூட அநுஸந்தித்து, "இரண்டிடத்திலே 'வைகி' என்றுண்டாயிருந்தது,

†இது செய்யும்படியென்?" என்று பட்டரைக்கேட்க; "ஸௌகுமார்யத்தாலே இரண்டிடத்திலும் கிடந்தது" என்றருளிச்செய்தார். (௬)

அரு—ஆரும்பாட்டு. (பணைசிரித்யாதி) பிள்ளைச்சேவகங்களிலவைத்துக்கொண்டு கேவலம் பால்யத்திலசெய்த சேவகமாகையாலே பூதநாநிரஸநம பின்னாட்டிற்றென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பூதனையையித்யாதி)

"பகு" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. "மற்று" என்றதாலே வைலக்ஷண்யம தோற்றுகையாலே, அதைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (அதுககாஸ்ரயமான) என்று.

ஆதல - மிகுதியாய, அதினர்த்தம் (குறகின) என்றது. *(தலையாய) கொழுந்தாடை. "வைகி" என்றதுக்குத் தாதபாயம் (தனனளவிதயாதி). (பணையிலே) நீர்நிலத்திலே. (இளருமாயிற்று) என்றவனந்தரம, "இளமேதிகள" - எருமைநாகுகள் என்று கூட்டுவது. (இதுசெய்யும்படியென்) என்றது- இரண்டிடத்திலும் கிடந்து காலத்தைப்போக்கிற்றென்றத்தால ப்ரயோஜநமென்னென்னவென்றபடி .. .. (௬)

மூ.—தளைக்கட்டவிழ் தாமரை வைகு பொய்கைத
 தடம புக் கடங்கா விடங்கா லரவம
இளைகத் திளைத்திட்ட தனுசசிதன்மே
 லடிவைதத வம்மானிடம மாமதியம்
திளைக்கும கொடி மாளிகைசூழ தெருவில்
 செழுமுததது வெண்ணெற் கெனசசென்று முன்றில்
வளைக்கை நுளைபபாவையர் மாறுநாங்கூர
 மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (எ)

பதம்.	உரை.
தளைத்தாமரை	மொட்டுத்தாமரையும்
கட்டு அவிழ தாமரை	அலர்ந்ததாமரையும்
வைகு	தஙகுகிற
பொயகைததடம	ஸரஸ்ஸிலே
புக்கு	ப்ரவேசித்து
அடங்கா	(அதனுள்ளே) அடங்காதே கிளர்ந்தெழாநிறபதாய்
விடமகால அரவம்	விஷததைக ககுகினற காளியன்

பதம்.	உரை.
இளைகக	இளைத்துப்போம்படி
திளைததிட்டு	(அவனோடு) விளையாடி
அதனஉசசிதன் மேல்	அதனசிரஸ்ஸிலே
அடிவைத்த	திருவடிகளையிட்டு நாவயஙகமபண்ணின
அம்மான்	ஸாவேஸ்வரனுடைய
இடம	ஸ்தாநமாய்,
வளைககை	வளையணிந்த கையையுடைய
நுளைப்பாவையா	நுளைச்சிகள்,
மாமதியம	சந்த்ரனவன்

திளைககும	(தாணடிப்போகப்பெறாதே) அஙகேவிளையாடுமபடி	என	தருகிறேனென்று கூவிக்கொணடுபோக (ஒருவருநகேளாமையாலே)
கொடி	கொடிகளையுடைய		
மாளிகைசூழ்	மாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட	முன்றில	ஒவவொருவா வீட்டுவாசலதோறும
தெருவில	வீதிகளிலே	சென்றுமாறும்	தாமே வலியப்போய மாறறித்திரிகிற
செழுமுதது	பெருமுததுககளை		
வெணநெறகு	வெளுதத நெலலுககு	நாஙகூர் மணிமாடககோயில வணஙகெனமனனே!	(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. †காளியனாலவந்த ஆபததைபபோக்கின எம்பெருமான திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கே சென்றநுபவி எனகிறார.

(தளைக்கட்டவிழ் தாமரைவைகுபொய்கைத தடம்புக்கு) தளைத தாமரையும் கட்டவிழ் தாமரையும்;-†மொட்டுததாமரையும் அலர்ந்த தாமரையும், தஙகுகிறபொய்கைககரையிலே புககெனனுதல, †பொய்கையினுளளேபுககென்னுதல. (அடஙகாவிடங்காலரவம) அடங்காதே கிளர்ந்தெழாநிறபதாய், விஷததைக் காலாநினறுளள, அரவமுண்டு-காளியன், அது இளைக்கும்படி வயாபரித்து அததோடே †விளையாடி, (க) †"அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய்" என்று பரார்த்திக்கும்படியான திருவடிகளை அதின் தலையிலேயாயிறறு வைத்தது. (அம்மானிடம்) †இபபடி ஸாவரக்ஷணஙகளையும பண்ணும் ஸர்வேஶ்வரன் வர்ததிக்கிற தேசம.

(மாமதியமித்யாதி) சந்தரனானவன் ஜகத்ரக்ஷணததுக்காக ஸஞ்சரிககிறவன் கொடிகளிலே துவக்குண்டு போகபபெறாதே அவற்றோடே விளையாடுமாயிற்று; இபபடியேயிருககிற கொடிகளையுடைததான மாளிகைகளாலே சூழபபட்ட தெருவில. (செழுமுத்து வெண்ணெறகென) "பொககுகிற நெலலையும், அழகிய முதது" என்னாநின்றார்கள் (வெண்ணெறகென) செந்நெல்வேண்டா, †வெண்ணெல்லையும் என்னாநின்றாகள. (சென்று) வந்துகொள்வாரில்லை மிகுதியாலே; கொண்டுசென்று விறகுமித்தனையாயிற்று. முன்றில்களிலே - வாசல்களிலே (வளைககைநுளைய பாவையர்மாறும்) இடைச்சிகள ஒபபிததுத தயிர்கடையுமாபோலே, நுளைச்சி

(க) தி - வாய - ௧௦ - ௩-

களும் ஒப்பித்தாயிற்று முதததுவிற்கப்போவது; இப்படி அலங்கரு தைகளான நுளைச்சிகள முதததுவிறகைக்கு வெருசரிக்கிற திருநாங கூரிலே. ... ... (௬௭)

அந.—எழாமபாட்டு, (தளையிதயாதி) கீழசொன்ன பூதநாஸ்தட விஷம அம்ருதமென்னும்படி பஹுமுகமாக விஷததைக கககுகிற காளியன் தடத்திலே (௧) "அபியாதா ப்ரஹாததாச" என்கிறபடியே தானே போய நிரஸித்த செயலாகையாலே இவ்வபதாநததிலே நெஞ்சு சென்று அநுபவிககிருரென்னும ஸஙகதியை ஹருதிகரிததுக்கொணடு தாத பர்யமருளிச்செய்கிருர (காளியனுலிதயாதி).

கீழச்சொன்னவிரணடையும கரமேண விவரியாநின்றுகொணடு, "தடம" என்று - கரையாகவருளிச்செயகிருர் (தளையிதயாதி). "புகரு" என்ற பதத்தின் ஸ்வாரஸ்யததைப்பற்ற "தடம" எனறதுககு இடம எனருய், அத தால் பலிததது ஸப்தம்யர்த்தமாய், அத்தையருளிச்செயகிருர (பொய்கையித்யாதி.) (காலாநின்றுள்ள) கக்காநின்றுள்ள. "திளைத்திட்டு" என்றதினர்த்தம் (விளையாடி) என்றது. மிதித்த என்னுதே, "அடிவைதத" என்றத தால் தோன்றின ஈடுபாட்டையருளிச் செய்கிருர (அடிச்சியோமிதயாதி). அதிப்ரதிகூலன தலையிலும் திருவடிகளை வைககைககு ஹேது அமமானுகையென்று விவக்ஷிததருளிச செயகிருர (இபபடியிதயாதி).

(வெண்ணெல்லையும) என்றது - அஸ்லாகயமான நெலலையு மென்கை. . . . . . . (எ)

மூ.—துளையார் கருமென் குழலாய்ச்சியர்தம
துகில வாரியும் சிறறில் சிதைததும் முறறு
விளையார் விளையாட் டொடு காதல் வெளளம
விளைவித்த வம்மானிடம வேலநெடுங்கண்
முளைவாளெயிறறு மடவார் பயிறறு
மொழி கேட்டிருந்து முதிராத வின்சொல்
வளைவாய கிள்ளை மறை பாடு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணஙகெனமனனே. (அ)

பதம்.	உரை.
துளை ஆர	துளை மிக்கிருந்து
கருமென்குழல்	கறுதது மருதுவான கூந்தலையுடைய
ஆய்ச்சியர்தம்	கோபஸதரீகளின்
துகிலவாரியும்	வஸதரங்களை யபஹரித்தும்
சிற்றில்சிதைததும்	(அவர்கள்) சிற்றிலகளை யழித்தும்
முறறுவிளையார	முளவநம் வாராத
விளையாட்டொடு	(அந்த) பாலிகைகளோடுணடான பாலகரீடை யோடே [மஸாகரதகை
காதல்வெள்ளம்	(அவாகளுககு) ப்ரே
விளைவித்த	பிறப்பிதத
அமமானிடம்	ஸாவேஸ்வரனது ஸதாநமாய்,

(௧) ரா -

முதிராத இன் சொல்	கடினமாகாத இனிய சொல்லையும்
வளை வாய	வளைந்த வாயையுமுடைய
கிளி	கிளிகள்.
வேல்	வேல்போலே கூர்மையுடைத்தாய
நெடுங்கண்	நெடிதான கண்களையும்
முளை	முளைக்கிற வளவாய
வாள்	காந்தியையுடைத்தான
எயிறு	தந்தபங்க்தியையுமுடைய
மடவார்	வைதிகஸ்த்ரீகள்
பயிற்றும்	அப்யஸிப்பிக்கிற
மொழி	வேதபதங்களை
கேட்டு இருந்து	கேட்டுக்கொண்டிருந்து (பின்பு அவர்கள் சொன்னபடியே)
மறைபாடும்	வேதபாராயணம் பண்ணுகிற

நாங்கூர் மணிமாடக்கோயில் வணங்கு என்மனனே. (௮)

வ்யா—எட்டாம்பாட்டு. திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்களோடே க்ரீடிக்க ஸம்ச்லேஷத்தைப்பண்ணின க்ருஷ்ணன் திருமணிமாடக் கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கே சென்றுபணி யென்கிறார்.

(துளையார் கருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்) துளையாரென்று-துளை மிக்கிருக்கை. அதாவது-சுருண்டு கறுத்து மருதுவான குழலையுடையராய், கரையிலே பரியட்டங்களையிட்டுவைத்து முழுகியேறும் பருவமாயிருந்துள்ள இடைப்பெண்களுடைய. †துளையாகிற்கிற என்றுமாம். (துகில்வாரியும் சிற்றில்சிதைத்தும்) அவர்கள் கரையிலேயிட்டுவைத்த பரியட்டங்களை, (க) "மகிமையிலீர்கூறைதாராய்" என்னும்படி வாரிக்கொண்டுபோய்க் குருந்திலேயேறியும், (உ) "தீமை செய்யும் சிரீதரா எங்கள் சிற்றில்வந்து சிதையேல்" என்னும்படி சிற்றில் சிதைத்தும். (முற்றாவிளையார் விளையாட்டொடு) விளையாட்டுக்கு அவ்வருக்கு காரியங்கொள்ளவொண்ணுதபடி பருவத்தையுடையவர்கள். யௌவநம் §ஊசாடாத பருவம்; அவர்களோடேயுண்டான விளையாட்டோடேகூட. (காதலித்தியாதி) அவர்களுக்கு ப்ரேமஸாகரத்தை விளைத்த ஸர்வேச்வரனுடைய வாஸஸ்தானம்.

(வேல்நெடுங்கணித்யாதி) வேல்போலே கூர்மையையுடைத்தாய் நெடிதான கண்களையுமுடையராய், முளைக்கிறவளவாய் ஒளியையுடைத்தான தந்தபங்க்திகளையுமுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள். (பயிற்றும் மொழி கேட்டிருந்தும்) அவர்கள் "முத்தமிடா"

(க) நா-தி-ரு-க (உ) நா-தி-உ-க.

§ ஊசாடுதல் - ஊடாடுதல், நடமாடுதல்.

என்றாற்போலே சிலவார்த்தைகளைசொல்லிக் கற்பிப்பர்களே, அவற்றைக் கேட்டிருந்தேயும்; அவை கிடக்கச்செய்தே (முதிராமழலைய யாதி) முற்றுமேதயிருக்கையாலே மருதுவாய் இனிதான சொல்லையுடைத்தாய் விளைந்த வாயையுமுடைத்தான கிளியானது (மறை பாடும்) தனக்கு வாஸிதமான வேதத்தைப் பாடாநிற்கும், அவ்வூரில் உள்ளார் வேதபாராயணம் பண்ணிப்போருகையாலே அதுவே யிறே இவற்றுக்கு வாஸிதமாயிருப்பது; ஆகையாலே இவர்கள் சொல்லுகிறது கிடக்க அவற்றைச் சொல்லாநின்றனவென்னுதல். அன்றிக்கே, இவர்கள் தாங்கள் உபாத்யாயருடைய பெண்களாகை யாலே வேதபதங்களை அப்யஸிப்பிக்க அவற்றைச் சொல்லாநின்றன வென்னுதல். (முதிராதவின்சொல) கற்பிக்கிறவர்கள் பேச்சுப் போலேயன்றிறே இவற்றினுடைய பேச்சு; இப்படியிருக்கிற திருநாங்கூர். ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (துளையாரிதயாதி) அஞ்சாம்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான "தடந்தாமரைப் பொய்கைபுக்கான்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யத் தாலே யருளிச்செய்தாராகையாலே முந்தின தாத்பர்யத்தை கீழ்ப்பாட்டி லருளிச்செய்தார்; இரண்டாம தாத்பர்யத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறா ரென்றுதல், அன்றிக்கே, கீழ்ப்பாட்டில் பொய்கைபுக்கது ப்ரஸ்துதமாகை யாலே ஸ்ம்ருத்தமான வஸ்த்ராபஹரணத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்றுதல ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியில்தயாதி).

(துளையாகிறகிற) ஜலத்திலே துளையாகிற்கிறவர்களானவென்றபடி, (அ)

மூ.—விடையோட வென்றாய்ச்சி மென்றோள் நயந்த
விகிர்தா விளங்கு சுடராழி யென்னும்
படையோடு சங்கொன்றுடையாயென நின்
றிமையோர் பரவுமிடம் பைந்தடத்துப்
படையோடு செங்கால வன்னம் துகைப்பத்
தொகைப் புண்டரீகத்திடைச் செங்கழுநீர்
மடையோடநின்று மதுவிம்மு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விடை	ஸப்தவ்ருஷபங்களும்,	மென்தோள்	மருதுவான புஜங்களை
ஓட	ஓடிப்போம்படி	நயந்த	விரும்பின [கந்தத்தை
வென்று	(அவற்றை) ஜயித்து,	விகிர்தா	வ்யாவர்த்தகமானசே
ஆய்ச்சி	பெபின்னைப்பிராட்டி யினது		ஷ்டைகளையுடைய வனே!

விளங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
சுடர்	புகரையுடைய
ஆழியென்னும் படையோடு	திருவாழியாகிறஆயுதத்தோடேகூட
ஒன்று சங்குடையாய்	அத்விதீயமாயிருக்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையவனே!
எனநின்று	என்றுசொல்லாநின்றுகொண்டு
இமையோர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்
பரவும்	இடைவிடாதே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற
இடம்	ஸ்தாநமாய், [ன
பெடையோடு	பெட்டையோடு கூடி
செங்கால	சிவந்தகாலையுடைய
அன்னம்	ஹம்ஸமானது (மதுபாநத்தால்முன்னடிதோற்றாமையாலே) [யுள்ள
பைந்தடத்து	அழகியதடாகத்திலே
தொகைப்புண்டரீகம்	திரண்டதாமரைப்பூக்களை
துகைப்ப	துகைக்க(அத்தாலே)
இடை	அத்தாமரைகளின்நடுவேயுள்ள
செங்கழுநீர்	செங்கழுநீர்ப் பூக்களானவை
மடை ஓட	மடைகள் நிரம்பியோடினபோதிலும்
நின்றுமதுவிமும்	உள்ளேநின்று மதுவெள்ளம்தேங்கும்படியான

நாங்கூர் மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. †நப்பின்னைபிராட்டிக்காக எருதேழடர்த்த செயலையும் திவ்யாயுதங்களோட்டைச் சேர்த்தியழகையும் சொல்லி தேவர்களேத்தத் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான், நெஞ்சே! அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

(விடையோட) நப்பின்னைபிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்கள் †ஓடும்படியென்று. (ஆய்ச்சிமென்தோள் நயந்தவிகிர்தா) அவளுடைய ம்ருதுவான தோளை விரும்பின வ்யாவ்ருத்தமான செயல்களையுடையவனே! (விளங்கிதயாதி) திருநிறத்துக்குப் †பகைத்தொடையாக விளங்காநின்றுள்ள சுடரையுடைய திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூடின அத்விதீயமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையவனே! (எனநின்று) இப்படிசொல்லாநின்றுகொண்டு. (இமையோர்பரவுமிடம்) ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள விடாதே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறவிடம்

(பைந்தடமித்யாதி) அழகிய பொய்கைகளிலே மதுபாநம்பண்ண இழிந்த சிவந்த காலையுடைய அன்னமானது, பேடையோடேகூட இழிகையாலே மதுபாநத்தாலே முன்னடிதோற்றாமையாலே †ஆச்ரயத்தைப்பேணிப் பரிமாற வறிகிறனவில்லை; அத்தாலே துகைக்கப்பட்ட. (தொகையித்யாதி) †திரண்ட தாமரைப்பூவின் நடுவே செங்கழுநீரின் மதுவெள்ளமானது மடையாலே போகாநிற்கச்செய்தேயும், அதினுண்டாய மிகுதியாலே உள்ளேநின்று †விமமா

நிற்குமாயிற்று. திரண்ட புண்டரீகங்களின்நடுவே அன்னங்கள் துகைக்க, நடுவுநிறகிற செங்கழுநீரானது மதுவெள்ளமிடாநிற்கும். இப்படியிருக்கிற திருநாங்கூரிலே. ... ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (விடையித்யாதி) பலகாலும க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு ஐகயம்சொல்லாநின்றீர, மணிமாடக்கோயிலிலிருக்குமவன கருஷ்ணனோவெனன; ப்ரஹமாதிகள் அஙஙன ஏததுகிறாகள் கேளாயென்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொண்டருளிசசெய்கிறா (நபின்னையித்யாதி).

(ஓடும்படி) தோற்குமபடி. (பகைதவொடையாக) பரபாகமாக.

(ஆஶ்ரயததை) கமலத்தை. "தொகை" ஸமூஹமாய், அதினர்த்தம (திரண்ட) எனறது. (விமமாநிற்கும) - தேங்காநிறகும. ... (௯)

மூ.—வண்டாா பொழிலசூழ்ந் தழகாய நாங்கூர்
மணிமாடககோயில நெடுமாலுக் கென்றும
தொண்டாய தொல சீா வயல மஙகையாகோன்
கலிய னொலிசெய் தமிழமாலை வலலாா
கண்டார்வணங்கக களியானைமீதே
கடல்சூழுலகுக் கொரு காவலராய்
விண்டோய் நெடு வெண் குடை நீழலின் கீழ்
விரிநீ ருலகாண்டு விருமபுவரே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
வண்டுஆா	வண்டுகள்மிக்கிருந்துள்ள [பட்டு
பொழில்சூழ்ந்து	சோலைகளாலேசூழப்
அழகாய	அழகாயிருககும்
நாஙகூா	திருநாஙகூரில்
மணிமாடக்கோயில்	திருமணிமாடககோயிலிலேநிதயவாஸமபணணுகிற
நெடுமாலுக்கு	ஸாவேஶ்வரனுக்கு
என்றும்தொண்டாய	நிதயகைஙகாயத்தில் அதிகரிககையாலே வந்த
தொல்சீா	நிரவதிகஸம்பத்தையுடையராய்
வயல்மங்கையர்கோன்	கழனிசூழ்ந்த திருமங்கைககுராஜாவான
கலியன்	ஆழ்வாா
ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
தமிழ்மாலைவல்லார்	தமிழ்தவொடைபததையும் ஸஹருதயமாக அப்யஸிக்கவலலவாகள்,
கண்டாாவணஙக	கண்டவரெல்லாம் தஙகள்காலிலேவிழுந்துஸேவிக்கும்படி
களியானைமீதே	மத்தகஜத்தின்மேலேறி(நகரிவலமவந்து)
கடலசூழுலகுக்கு	சதுஸ்ஸாகரபாயந்தையானபூமிக்கு
ஒருகாவலராய்	தாங்களே அதவிதீயநிர்வாஹகராய்
விணதோய்	அப்ராஙகஷமான
நெடுவெண்குடைநீழலின் கீழ	நெடியமுகதாதபத்ரச்சாயையின்கீழிருந்து
விரிநீருலகாண்டு	ஆவரணஜலவேஷ்டிதப்ரஹமாண்டத்தையாண்டுகொண்டு
விரும்புவர்	நிரவதிகப்ரீதியுக்தாகளாயிருப்பர்கள். ()

வ்யா — பத்தாமபாட்டு. இததிருமொழி கற்றூர்க்கு பலம் சொல்லுகிறது.

(வணடாரபொழிலசூழ்ந்து) சோலையென்று போமாத்ரமாய் மதுபாநமபண்ண இழிந்த வண்டேயாய்க கிடக்குமாயிறறு. (அழ காயவிதயாதி) தாசநீயமான திருநாங்கூரில் திருமணிமாடககோயி லிலே நிதயவாஸமபண்ணுகிற ஸாவேஸ்வரனுக்கு. (எனறும தொ ணடாயதொல்சீர) நிதயகைங்கர்யததிலே அதிகரிக்கையாலேவந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடையராய். (வயலமஙகையாகோன) நலல வயலையுடைய திருமஙகைக்கு ராஜாவான ஆழ்வார். (ஒலிசெய் தமிழமாலை வலலார) ஒலியையுடைததாக வருளிச்செய்த தமிழ்த தொடையாகிற இத்திருமொழியைக் கறறவர்கள.

(கண்டார்வணங்க) அநுகூலபரதிகூலோதாஸீநரெனறு வாசி யினறிககே, லோகமாகத தலைகாலிலேவந்து விழுமபடி மத்தகஜ ததினமேலே யேறி. (கடல்சூழுலகுககொரு காவலராய்) க்ஷத்ரிய ஜந்மததிலே பிறந்து, சதுஸ்ஸாகரபாயந்தையான பூமிககுததாங் களே நிர்வாஹகராய் (விண்டோயிதயாதி) ஆகாசததிலே சென்று கிட்டுமபடியான முததுக்குடையினகீழே கடலசூழந்த பூமியை யாண்டு, விரும்பபபடுவா; †நிரவதிக பரீதியுகதராவர்கள.

"ஐஸ்வாயத்தைப புருஷாாததமாகசசொலலுவானென்?" என்று நஞ்சீயா பட்டரைக்கேடக; "ஈஸ்வரனேயாகிலும ஒருகால பிறநது அபிஷேகப்பண்ணவமையும பாகவதசேஷமாககலாமாகில் எனறு காணும திருமஙகையாழவார்†ரிருபபது" எனறருளிசசெய் தருளினர்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

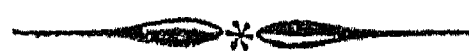

அரு.—பததாமபாடடு. நிகமம். (வணடாரிதயாதி) "விருமபுவா" என றதுககு எலலாராலும விருமபபபடுவரென றாததமருளிசசெயது, விருப்பத் தையுடையராவரென றாததாந்தரமருளிசசெய்கிறா (நிரவதுகேதயாதி).

(இருப்பது) எனறவநந்தரம, இனி தமமுடைய பரபநதம கறறவர்க்கு பாகவத கைஙகாயோபயோகியான மணடலாதிபதயமவேணடா எனறிருபப ரோ எனறு இவ்வளவு பூரிததுககொள்வது. ... ... (௧௦)

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து எட்டாந் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி, சலங்கொண்ட ப்ரவேசம்.

†அபிமதவிஷயத்தை யநுபவிக்குமிடத்தில அவயவங்கள்தோறும விரும்பியநுபவிக்குமாபோலே, †அங்குள்ளதெல்லாம †உத்தேஶ்யமாய், †ஆபத்ஸகனாய், ஸர்வஜகத்துக்கும ரக்ஷகனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன, "ரக்ஷணத்துக்குப பாங்கானதேசம" என்று விரும்பி வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குண்டான திர்யக்குகளுமகப்பட, முக்தா பகவதநுபவத்தாலே களிக்குமாபோலே களித்து வர்த்திக்கும தேசம, ஆனபின்பு நீயுமத்தேசத்தை பராபியென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... ... ✻

அ௫ —சலங்கொண்டவின் ப்ரவேசம —திருநாங்கூரில் திருமணிமாடக்கோயிலை யநுபவித்த ஆழ்வார் அங்குள்ள மற்றைத் திருப்பதிகளையு மநுபவிக்கிறார் இனிப் பத்துத் திருமொழியாலேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவையெல்லாவற்றுக்கும ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அபிமதேத்யாதி) (அங்குள்ளதெல்லாம) திருநாங்கூர் திருப்பதிகளெல்லாம. (உத்தேஶ்யமாய) என்றவாந்தரம, தோற்றி என்றுசேஷம் இத்திருமொழியில் ப்ரமேயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸகனாயித்யாதி). . . . . ✻

மூ —சலங்கொண்ட விரணிய னதகல்மார்வங் கீண்டு
தடங்கடலைக் கடைந்தமுதங் கொண்டுகந்த காளை
நலங்கொண்ட கருமுகில்போல திருமேனி யம்மான
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறை கோயில
சலங்கொண்டு மலர் சொரியும் மல்லிகை யொண் செருந்தி
செண்பகங்கள மண நாறும வண பொழிலினூடே
வலங்கொண்டு கயலோடி விளையாடு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம வணங்கு மடநெஞ்சே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
சலம்கொண்ட	(பராஹ்ருதணபக்கல) சீற்றத்தையுடைய	அகல்மார்வம	விசாலவக்ஷஸ்த்தலத்தை
இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய	கீண்டு	அநாயாஸேந கிழித்துப்பொகட்டும, [கோ
அது	அப்படி வரபலத்தாலே பூணகட்டப்பட்ட	தடம்கடலை கடைந்து	பெரிய திருப்பாற்கடலைமதநம்பண்ணி

அமுதம்	அதிற்பிறந்த அம்ருதத்தை
கொண்டு	தேவதைகளுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தும் [ருந்த
உகந்த	ஸந்தோஷயுக்தனாயி
காளை	யுவாவாய்,
நலங்கொண்ட கருமுகில் போல்	அழகிய நீலமேகம் போன்ற
திருமேனி அம்மான்	திவ்யதேஹத்தையுடையனான ஸர்வேஶ்வரன்
நாடோறும்	ப்ரதிதிநமும்
மகிழ்ந்து	ஸந்தோஷித்துக்கொண்டு [படி
இனிது	ஆஶ்ரிதருக்கினிதாம
மருவியுறைகோயில்	அநந்ய ப்ரயோஜநனாய்நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசமாய்,
கயல்	(நீரைவிட்டால் தரிக்கமாட்டாத) கயல மத்ஸ்யங்கள்
ஓடி	தனக்குவாஸஸ்தாநமான நீரைவிட்டு ஓடி
சலங்கொண்டு இசலி மலர் சொரியும்	இசலி மலரைச்சொரிகிற
ஒண் மல்லிகை செருந்தி செண்பகங்கள்	அழகிய மல்லிகைகளும் செருந்திகளும் சம்பகங்களும்
மணம் நாறும்	வாஸனையைப்பரப்பவிடுகிற
வண்	வளமிகுந்த
பொழிலினூடே	சோலையிலே
வளங்கொண்டு விளையாடும்	(அப்புஷ்பவாஸநாக்ராண பலத்தாலே) துள்ளிவிளையாடுகிற

நாங்கூர் வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே! (௧)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (சலங்கொண்ட)†சீற்றத்தையிட்டாயிற்று வருகிறது. †சீற்றத்தையுடையனாயிருக்கிற ஹிரண்யனுடைய, †வரபலத்தாலே திண்ணியதாய் அகன்றமார்வைத் தன்னுடைய †சீற்றத்தைக்காட்டி வெருப்பிப் பதறுசெய்யப்பண்ணி பின்னை அநாயாஸேந கிழித்து,†ஒருவரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத கடலை க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களைப்போலே பரிச்சேதித்துக்கடைந்து, அதில் நல்லுயிரான அம்ருதத்தைவாங்கி, "நம்மை ஆஶ்ரயித்த தேவஜாதிகாரியம் தலைக்கட்டப்பெற்றோமிறே!" என்று அதுபெறுகையால் அவர்களுக்கு வருமுகப்பைத் தானுடையனாய்,†அவ்வம்ருதத்தை புஜித்தார்க்குக் கழியக் கடவ ஜராதிகளைத் தானுடையனாயிருக்கிறவன். (நலங்கொண்டவித்யாதி). †அவ்வம்ருதத்தை நாய்க்கிடாய் என்னும்படியான வடிவையுடையவன். (க) "धूमज्योतिः - தூமஜ்யோதிः" என்கிறபடியே, உபசயாத்மகமான வடிவையுடைய மேகம் திருமேனிக்கொப்பாகப் போராமையாலே, வ்யாவ்ருத்தமான வழகையுடைத்தாய் ஶ்ரமஹரமாயிருப்பதொருமேகம்போலேதிருமேனியையுடையனாய், அத்தாலே

(க) மேகஸந்தேசம்.

"இவனே ஸர்வேஶ்வரன்" என்று தோற்றும்படியிருக்கிறவன். பரமாதங்கள் புகுந்தபோதாக ஹிரண்யனை நிரஸிக்கவும் கடல்கடையவுமொண்ணாது என்று ஏற்கவேவந்து † பெரிய ஹர்ஷத்தோடே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே ஆஶ்ரிதர்க்கு இனிதான தேசம

(சலங்கொண்டித்யாதி) † அதுக்கு ஹேதுவிருக்கிறபடி. (க) "ஸங்கர்ஷாதிவபுஷ்பிதா:-ஸங்கர்ஷாதிவபுஷ்பிதா:" என்கிறபடியே, இசலி இசலி மலரைச்சொரிகிற மல்லிகை, அழகிய செருந்தி, அப்படிப்பட்ட செண்பகம், இவை பரிமளத்தைப் புறப்படவிட. (வண்பொழிலித்யாதி) † நீரிலேகிடந்தால் மிடுக்கையுடைத்தாய்க் கரையிலே யேறினால அதின்றிக்கே யிருக்கக்கடவ மத்ஸ்யங்களானவை, அந்நீர் தானுறுத்தும்படி அதிற்காட்டிலும நிலமிதிதானே நன்றாயிருக்கையாலே அச்சோலையில மணத்தை ஆகராணம்பண்ணி அத்தாலே மிடுக்குடைத்தாய், முக்தர் பகவதநுபவத்தைப் பண்ணி, (உ) "அஹமந்நமஹமந்நம் - அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று களிக்குமா போலே கயலகளானவை அங்கேயிங்கே துள்ளி விளையாடாநின்றுள்ள திருநாங்கூர். ... ... (க)

அரு —முதறபாட்டு. (சலமித்யாதி) "சலங்கொண்ட" என்று அவனை விசேஷித்தத்துக்குத தாத்பாயமருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தையிட்டித்யாதி). வாக்யார்த்தம (சீற்றத்தையுடையனாயித்யாதி). "அது" என்றதினர்த்தம் (வரபலத்தாலேயித்யாதி) பிளந்து என்னாதே "கீண்டு" என்று - அநாயாஸம் தோற்றச் சொன்னதுக்கு பாவம் (சீற்றத்தைக்காட்டியித்யாதி). தடம் - விஸ்தாரமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலித்யாதி). "காளை" என்று இப்போது சொல்லுகைக்குத தாத்பாயமருளிச்செயகிறார் (அவ்வம்ருதத்தை புஜித்தார்கடித்யாதி). ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அவவம்ருதத்தை நாய்கடாவீத்யாதி). "நாடோறும்மகிழ்ந்து - மருவியுறை இனிது கோயில்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறா (பெரியவித்யாதி).

(அதுக்கு) எம்பெருமான் பெரியஹர்ஷத்தோடே வர்த்திக்கைக்கு. கயலகள் பொழிலில விளையாடக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறா (நீரிலேயித்யாதி). ... ... (க)

மூ —திண்ணியதோரரியுருவாய்த் திசையனைத்தும் நடுங்கத்
தேவரொடு தானவர்கள் திசைபப விரணியனை
நண்ணி யவன்மார்வகலத் துகிர் மடுத்த நாதன்
நாடோறும் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறை கோயில்

(க) (உ) தை - பரு.

எண்ணில்மிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில் விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெருங்குணத்தோர்
மண்ணில்மிகு மறையவர்கள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (உ)

பதம்.	உரை
திசையனைத்தும்	எல்லாத்திக்கிலுள்ளவர்களும்
நடுங்க	பயப்படவும்
தேவரொடுதானவர்கள்	தேவதானவாதிகள்
திசைப்ப	கலங்கவும்
திண்ணியதோர் அரியுருவாய்	த்ருடமாய் அத்விதீயமான நரஸிம்ஹரூபியாய்
இரணியனை	ஹிரண்யாஸுரனை
நணணி	கிட்டி
அவன்	அவ்வஸுரனது [தில
மார்வகலத்து	விசாலவக்ஷஸ்தலத்
உகிரமடுத்த	நகங்களை ஊன்றிக்கிழித்த
நாதன்	ஸ்வாமி
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்,	

பதம்.	உரை.
எண்ணில்மிகு	கணநாதீதமான
பெருஞ்செல்வத்து	மஹத்ஸம்பத்தையுடைத்தாய், [ள்ள
எழில்விளங்கு	அழகுவிளங்காநின்று
மறையும்	வேதங்களும்
ஏழிசையும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
கேள்விகளும்	(இவற்றின்) ஆப்தச்ரவணங்களும்
இயன்ற	நிறைந்தவராய (அத்தால)
பெருங்குணத்தோர்	ஆத்மகுண ஸம்பந்நராய [தவரான
மண்ணில்மிகு	பூஸுரருக்குள் சிறந்த
மறையவர்கள்	ப்ராஹ்மணர்கள்
மலிவெய்தும்	நெருங்கிவர்த்திக்கிற
நாங்கூர்வைகுந்தவிண்ணகரம் மடநெஞ்சே! வணங்கு. (உ)	

வ்யா —(திண்ணியதோரரியுருவாய்) ஹிரண்யனுடைய சீற்றமென்றால் பிறகாலியாதபடியான நரஸிம்ஹமாய், திக்குக்களெல்லாமஞ்ச, அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமின்றியே எல்லாருமொக்கக்கலங்க. (இரணியனைநண்ணி) எரிகிறபெருநெருப்பிலே சென்று கிட்டுவாரைப்போலே கரூரனான பையலைத்தீண்டி. (அவன்மார்வகலத்துகிரமடுத்த) போக்குத்தேடி இடங்காணாமையாலே சுழித்துவருகிற ருதிர வெள்ளத்துக்கு ஒருவழிகண்டுவிட்டாற்போலே, அவனுடைய பரந்தமார்பிலே திருவுகிரையூன்றி அவனையழியச்செய்து, தன்னுடைய ஈச்வரத்வத்தை நிலைநிறுத்தினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(எண்ணில்மிகுவித்யாதி) எண்ணிறந்திருப்பதாய், நிதத்தோஷத்வாதிகளால்வந்த நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைத்தாய், அவ்வழியாலே அழகு விளங்காநின்றுள்ள வேதமும், ஸப்தஸ்வரங்களும, †அங்கங்களும் மற்றும்†உள்ளவற்றால்வரும் கேள்விகளும், இவற்றை †வாஸனைபண்ணி அத்தால்வந்த ஆத்மகுணங்களால் மிக்கிருப்பாராய் (மண்ணில்) பூமியில் "இதுக்கு இவனேகடவான்,இதுக்கு இவனேகட

வான்" என்னும்படி சமைந்த ப்ராஹ்மணர் நெருங்கி வர்த்திக்கிற தேசம். ... ... (௨)

அ௩.—இரண்டாம்பாட்டு. (திணணியதோரிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டில ப்ரஸ்துதமான ஹிரண்யசிரஸ்ஸந்தத்தை ஸபரிகாரமாகவநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. "எழிசை" என்றது - ஆறங்கங்களுக்கும் மீமாம்ஸாதிகளுக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அங்கங்களும் மற்றும்)என்று. "கேள்வி" ஆத்தச்ரவணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளவற்றாவிதயாதி). (வாஸனைபண்ணி) என்றது - மந்த்தை, இது, "இயன்ற" என்றதினார்த்தம் . . . (௨)

மூ.—அண்டமு மிவவுலகுடனு மவனிகளு மெல்லாம்
அமுதுசெய்த திருவயிற்ற னரன் கொண்டு திரியும்
முண்டமது நிறைத்தவனகண் சாபமது நீக்கும்
முதலவனவன மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோயில்
எண்டிசையும் பெருஞ்செந்நெ லிளந்தெங்கு கதலி
யிலைக்கொடி யொண் குலைக்கமுகோடிசலிவளம்சொரிய
வண்டு பல விசை பாட மயிலாலு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம வணங்கு மடநெஞ்சே. (௩)

பதம்.	உரை
அண்டமும்	அண்டங்களையும்
இவ்வுலகுடனும்	இந்த அலையெறிகிறஸமுத்ரங்களையும்
அவனிகளுமெல்லாம்	(ஸப்தத்வீப) பூமிகளெல்லாவற்றையும்
அமுதுசெய்த	கபளீகரித்தருளும்,
திருவயிற்றன்	திருஉதரமுடையவ
அரன்	(சாபத்தாலுபஹதனான) ருத்ரன்
கொண்டு	பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு
திரியும்	திரிகிற
முண்டமது	தலையோட்டை
நிறைத்து	நிறையச்செய்து
அவன்கண்சாபமது நீக்கும்	அவனையொருநாளும் விடாதேயிருக்கிற சாபத்தைப்போக்கியருளிய
முதல்வனவன்	ஸர்வநியந்தாவான ஸ்வாமி

மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்,

பதம்.	உரை
எண்டிசையும்	பார்த்தவிடமெங்கும்
பெருஞ்செந்நெல்	பெரியசெந்நெற்களும்
இளந்தெங்கு	இளமையையுடைத் தாழைநாரிகேளங்களும்
கதலி	வாழைகளும்
இலைக்கொடி	வெற்றிலைக்கொடிகளும்
ஒண்குலைக்கமுகோடு	அழகிதாகக்காய்த்த பாக்குமரங்களோடே
இசலி	ஸ்பர்த்தித்துக்கொண்டு
வளம்சொரிய	ஸம்ருத்தியைச்சுரக்க (இவற்றிலேபுக்கு மதுபானம்பண்ணி)
வண்டு	வண்டுகள்
பலஇசைபாட	அநேகராகங்களைப் பாடாநிற்க (அவற்றைக்கேட்டு)
மயில்ஆலும்	மயூரங்கள் ந்ருத்தம் பண்ணுகிற

நாங்கூர்வைகுந்தவிண்ணகரம் மடநெஞ்சே! வணங்கு. . . (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) அண்டமும்,இந்த லோகத்தைச் சூழ்ப்போந்து அலையெறிகிற கடலும், த்வீபங்களையு மெல்லாமமுதுசெய்த திருவயிற்றையுடையவன் (அரனிதயாதி) சாபத்தாலே உபஹதனாயிருக்கிற ருத்ரன் கொண்டுதிரிகிற தலையோ ட்டை நிறைத்து, அவனை யொருநாளும விடாதேயிருக்கிற சாபத் தைப்போக்கி, இப்படி ஸர்வநியந்தாவானவன் வாத்திக்கிறகோயில்.

(எண்டிசையித்யாதி)பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும்,பெரியசெந் நெல், முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்குமாபோலே இளைதா யிருக்கிற தெங்கு, வாழை, வெற்றிலைக்கொடி, அழகிதாகக் காய்த்த கமுகுகளோடேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று இசலி ஸம்ருத்தியைச்சுரா க்க, இவற்றிலேபுக்கு மதுபானம்பண்ணி, உளளுப்புக்கதரவ்யம் இரு ந்தவிடத்திலிருக்கவொட்டாமையாலே,வண்டுகளானவை பல இசை களையும்பாட,அவற்றைக்கேட்டு மயில்களானவை ஆடாநின்றுளள.()

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) ஓராச்ரிதனை ப்ரஹ்லா தனுக்குதவினவளவன்றிக்கே, ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து,தன் னாலேதானே யிடர்பட்ட தூமாங்கக்குமுதவினனென்று குணிக்யத்தையரு ளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

"அண்டமும" என்றது - ஆகாசமென்றாய், உபரிதநலோகங்களையெல லாம் சொல்லுகிறது. ... . (௩)

மூ.—கலை யிலங்கு மக லல்கு லரக்கர்குலக்கொடியைக்
காதொடு மூக்குட னரியக் கதறி யவளோடித்
தலையி லங்கை வைத்து மலையிலங்கை புகச்செய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோயில்
சிலை யிலங்கு மணி மாடத்துச்சி மிசைச் சூலம்
செழுங் கொண்ட லகடிரியச் சொரிந்த செழுமுத்தம்
மலையிலங்கு மாளிகைமேல் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இலங்கும்கலை	விளங்காநின்றுள்ளப ரியட்டத்தையுடை ய	கொடியை	கொடிபோலு மிடை யையுடைய சூர்ப பணகையினது
அகல் அல்குல	அகன்றநிதம்பப்ரதே சத்தையுடையளா ய் [ந்த	காதொடுமூக்கு உடன்அரிய	காணநாஸிகைகளை[க ஏககாலத்திலே அறுக்
அரககாகுலம	ராக்ஷஸகுலத்திற்பிற	அவள்	அச்சூர்ப்பணகையா னவள்

கதறி	கோவெனக்கூப்பிட்டு		ரத்தின்மேலேயிருக்கும்
தலையில்	தன்தலைமேலே	சூலம்	சூலங்கள்
அம்கைவைத்து	அழகியகையைவைத்துக்கொண்டு	செழுங்கொண்டல	ஸம்ருத்தமானமேகங்களினுடைய
ஓடி	ஓடோடி	அகடுஇரிய	கீழ்வயிற்றைபேதிக்க (உடனே)
மலை	மலையின்மேலேயிருக்கிற	சொரிந்த	ஸ்ரவித்த
இலங்கைபுகச்செய்த	லங்கையிலே புகும்படிபண்ணின	செழுமுத்தம்	அழகியமுத்துக்களானவை
தடம்தோளன்	மஹாபாஹுவான சக்ரவர்த்திதிருமகன்	மலையிலங்கு	மலைபோலேவிளங்குகிற
மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,		மாளிகைமேல்	மாளிகைகளின்மீது
சிலைஇலங்கு	ஒளிவிளங்குகிற	மலிவெய்து	குவிந்துகிடக்கிற
மணிமாடத்து உச்சிமிசை	ரத்நங்கள்ழைத்தக்ருஹங்களுடைய சிக	நாங்கூர்வைகுந்தவிண்ணகரம்மடநெஞ்சே! வணங்கு. (௪)	

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (கலையித்யாதி) விளங்காநின்றுள்ள பரியட்டத்தையுடைத்தான அகன்ற நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய்க்கொண்டுதோற்றின, ராக்ஷஸஜாதியாகக்கொண்டாடும்படியிருக்கிற பெண்ணை †தனக்கொரு பரியட்டமும் பெண்மையுமுடையளாய் வந்துதோற்றினாளாயிற்று (காதித்யாதி)அவள்†ஏறிட்டுக்கொண்டுவந்த வடிவைப்போக்கித் † தானும்படி பண்ணிவிட்டானாயிற்று. (கதறியித்யாதி) அநந்தரம் அவளும் கூப்பிட்டுக்கொடு †தலையிலே கையைவைத்து மலையின்மேலேயான லங்கையிலே புகும்படிபண்ணின தோள்வலியையுடையவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற கோயில்.

(சிலையித்யாதி) சிலையென்று வில்லுக்குப்பர்யாயசப்தமாய்,வில்லென்று ஒளியாய், ஒளி விளங்காநின்றுள்ள மணிமயமான மாடங்களினுச்சியின்மேலே யுண்டான † சூலமும், இதாயிற்று அவ்வூரில் க்ருஹங்களுடைய விருக்கும்படி. மேகங்களானவை கடலிலே போய்ப்புக்கு முத்தையுடையவாரிக்கொண்டு§நகழ்ந்து நகழ்ந்து நடக்கமாட்டாதேவரும; மாளிகைகளின் சூலங்களானவை இவற்றினுடைய கீழ்வயிற்றைப்†போழும்; முன்பே தொட்டாமேலே தோஷமாயிருக்கிறவவை முத்தைச்சொரியும். (மலையிலங்குமாளிகைமேல் மலிவெய்தும்) அப்போது ஒருமலைமேலே மலைசெய்துவைத்தாற்போலேயாயிற்றுக் குவித்துக்கிடப்பது. ... ... (௪)

அந.—நாலாம்பாட்டு. (கலையித்யாதி) நாட்டாராபத்தைப்போக்கினவளவன்றிக்கே, நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிக்குதவினவனென்றநுஸந்தித்து, அந்தப்பிராட்டி பிரிவு வருகைக்கடியான சூர்ப்பணகையின் மூக்கறுத்த

§ நகழ்ந்து - நகர்ந்து.

தோளவலியை இப்பாட்டிற்சொல்லி, மேலிற்பாட்டிலே பிராட்டிக்குத்வினை மையை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ராக்ஷஸியை இவரிப்படி வாணிக்கைக்கு ப்ரக்ருதோபயோக மென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). (எறிட்டுக்கொண்டுவந்தவடிவை) என்றது - அலங்கரித்துக்கொண்டு ஆபிரூபயத்தோடு வந்தவடிவையென்றபடி (தானுமபடி) விரூபையாம்படி. ராக்ஷஸிகளுக்கு வைரூப்யம் ஸஹஜமென்று திருவுள்ளம். இத்தால கள்ளவேஷத்தைக் காதலித்துக்காட்டிவிட்டாரென்றதாயிற்று. அக்கையென்றது - "அங்கை" என்று மெல்லொற்றாகக் கிடக்கிறதாய, சூர்ப்பணகையென்றுபோபோம்படி கோரமானகையென்றுதல, அம - என்று. அழகாய, விபரீதலக்ஷணையா,'கோரமானகையென்றுதல சபதாரத்தம சணடுகொளவதென்று திருவுள்ளமபற்றி யருளிச்செய்கிறார் (தலையிலேகையைவைத்து) என்று.

(குலமும) க்ருஹாலங்காரமான பொறகுடங்களின் நுனியும். (போழும்) பொதுக்கும்; பீறுமென்றபடி. ... . .. (௭)

மூ.—மின்னனைய நுண மருங்குல் மெல்லியற்கா விலங்கை
வேந்தன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும போயுதிரத்
தன்னிகரில் சிலை வளைத்தன்றிலங்கை பொடிசெய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறை கோயில்
செந்நெலொடு செங்கமலம் சேல் கயல்கள் வாளை
செங்கழுநீரொடு மிடைந்து கழனி திகழ்ந்தெங்கும்
மன்னு புகழ் வேதியர்கள மலிவெய்து நாங்கூர
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (௮)

பதம்.	உரை.
அன்று	அக்காலத்திலே
மின அனைய	த்தகொடிமின்னலையொ
நுணமருங்குல்	சிறறிடையையும
மெல்லியறகா	மருதுஸ்வபாவத்தையு முடையளான பிராட்டிககாக
இலங்கைவேந்தன்	லங்காதிபனுனராவணனுடைய
முடியொருபதும	கிரீடமிலகும பத்துத்தலைகளும
தோளிருபதும	இருபதுகைகளும
போயஉதிர	சததகலங்களாகியுதிரந்துபோமபடி
நிகாஇல்	ஒப்பறற
தன்சிலைவளைத்து	ஓங்கியதன்கோதணடத்தைவளைதது
இலங்கை	லங்காநகரத்தை
பொடிசெய்த	பொடியாக்கின
தடமதோளன்	மஹாபாஹுவான சகரவாத்திததிருமகன்
மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,	
செநநெலொடு	செநநெறகளும
செங்கமலம	செநதாமரைப்பூக்களும்
சேல்கயலகள் வாளை	சேலமீன் கயல்மீன் வாளைமீன்களும் ஆகிய இவைகள்
செஙகழுநீரொடு	செஙகழுநீாப்பூககளுடனே
மிடைந்து	சோந்துகொண்டு
கழனியெஙகும்	கழனிகளெல்லாம்

திகழ்ந்து	ப்ரகாசிக்கவும	மலிவெய்தும	வீதியெங்கும நெருங் கிவாதநிக் மபடி யாகவுமிருக்கிற
மன்னுபுகழ்	நிதயமானகீர்த்தியை யுடைய	நாஙகூர்வைகுந்தவிண்ணகரம மடநெஞ்சே! வணஙகு.	(ந)
வேதியாகள்	ப்ராஹமணாகள்		

வ்யா.—அஞ்சாமபாட்டு. (மின்னனையவித்யாதி) மினபோலே யிருககிற நேரிய இடையையுடையளாய், மருதுஸ்வபாவையாயிருக்கிற பிராட்டிககாக, லங்கைக்கு நிர்வாஹகனுயிருககிற ராவணனுடைய பததுததலையும இருபதுதோளும போயுதிருமபடியாக, தனககு ஒபபுண்டாகிலும் உபமாநரஹிதமாயிருக்கிற விலலைவளைதது அன்று லங்கையைபபொடிபடுத்தின் தோள் மிடுக்கையுடையவன, பிராட்டிக்குபபண்ணின வ்யாபாரத்தை ஆஸ்ரிதரெலலாககு மொக்கபபண்ணிற்றுக அவன் பரீதியோடேவர்ததிக்கிற தேசமாகையாலே, கண்டார்க்கெல்லா மினிதாம்படியிருககும தேசம.

(செங்நெலித்யாதி) இதுவாயிற்று கழனியான ப்ரதேசமடையவிருககும்படி. செங்நெலோடேகூட, தாமரை, சேல், கயல்கள, வாளை, செஙகழுநீரோடு †மிடைந்து விளஙகாநிற்குமாயிறறு வயலடங்க. (மன்னுபுகழித்யாதி) இதுவாயிறறு ஸ்ததலமான பரதேசமிருக்குமபடி, நிதயமானபுகழையுடையராயிருககிற பராஹமணாமிக்கிருககிற. இதுவாயிறறு ஊரும †பிடாகையுமிருககுமபடி ... (ரு)

அரு.—அஞ்சாமபாட்டு. (மினனித்யாதி) மிடைநதது - நெருஙகி. (பிடாகையும) - வயலும. .. .. (ரு)

மூ.—பெண்மை மிகு வடிவுகொடு வந்தவளைப பெரிய
பேயினது வுருவுகொடு மாள வுயிருண்டு
திண்மைமிகு மருதொடு நறசகட மிறுததருளும்
தேவனவன மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்
உண்மைமிகு மறையொடு நற்கலைகள நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையெனறிவற்றிறெழிவிலலாப பெரிய
வண்மைமிகு மறையவர்கள் மலிவெய்து நாஙகூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (சா)

பதம்.	உரை.
பெண்மைமிகு வடிவுகொடு	உத்தமஸ்த்ரீசரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு
வந்தவளை	வஞ்சிக்கவந்த பூதனையானவளை
பெரியபேயினது உருவுகொடு	தனநிஜமான பெரிய பிசாசத்தினுடைய விக்ருதரூபம்கொண்டு
மாள	மாயும்படி
உயிர்உண்டு	அவளப்ராணனை ஸ்வீகரித்தும்
திண்மைமிகு	மிக்கதிண்மையையுடைய
மருதொடு	மருதமரத்தையும்
நற்சகடம்	துடங்கினகார்யத்தைமுடியத்தலைக்கட்டவல்ல சக்தியையுடையசகடத்தையும்
இறுத்தருளும்	முறித்த
தேவனவன்	ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்

மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,

பதம்.	உரை.
உண்மைமிகுமறையொடு	யதாபூதவாதிகளான வேதங்களும்
நற்கலைகள்	(அவற்றின) நல்ல அங்கங்களும்
நிறை	(இவற்றின வாஸனையால வந்த) குணபூர்த்தியும்
பொறைகள்	க்ஷமை (முதலியவை)களும
உதவுகொடையென்றிவற்றின	கேட்டபோதே உதவும்படியான ஔதார்யமுமெனகிற இவற்றையுடைய
ஒழிவில்லா	ஓயாதே (எப்போதும்) உடையவர்களாய்
பெரியவண்மை	மஹௌதார்யம (ஆத்மஸமர்ப்பணம)
மிகு	நிறைந்த
மறையவர்கள்	ப்ராஹ்மணர்கள
மலிவெய்தும்	நெருங்கிவர்த்திக்கிற

நாங்கூர்வைகுந்தவிண்ணகரம்மடநெஞ்சே! வணங்கு. (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (பெண்மையித்யாதி) நாரீணுமுத்தமையான யசோதைப்பிராட்டி வடிவைக்கொண்டுவந்த பூதனையை, பெரிய பேயின்வடிவையுடையளாய்க்கொண்டுமுடிந்து பிணமாய்க்கிடக்கும்படியாக அவளைமுடித்து, அஸுராவேசத்தாலே மிக்க திண்மையையுடைய மருது, † துடங்கினகார்யத்தைமுடியத் தலைக்கட்டவல்ல சக்தியையுடைய சகடம், இவற்றையிறுத்தருளி "விரோதி போகப்பெற்றோமிறே!" என்று அத்தாலே தீப்தனை † ஸர்வேஶ்வரன் விரும்பி வர்த்திக்கிற தேசம்.

(உண்மையித்யாதி) யதாபூதவாதியான வேதங்களோடேகூட அவற்றினுடைய நன்றான அங்கங்கள், இவற்றிலுண்டான வாஸனையாலே வரக்கடவ ஆத்மகுணங்களையுடைய, † அடக்கம், க்ஷமை, † ஆர்த்திகளாத்தித்தபோதே அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையாகிற ஔதார்யம் என்றாற்போலேசொல்லுகிற இவற்றாலொழிவின்றிக்கே யிருக்கிற உதாரரானவர்களால் மிக்கிருக்கிற. † வண்மை - ஆத்ம ஸமர்ப்பணம். ... ... (௬)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (பெண்மையித்யாதி) கீழே நரஸிம்ஹாவதாரமும், அநந்தரம் ராமாவதாரமுமாகவநுபவித்தார் ; அநந்தராவதார

மாய் ஆழ்வார்களை யெல்லாமீடுபடுத்தும கருஷ்ணாவதாரத்தை மேல் மூன்று பாட்டாலுமநுபவிககிறார் என்று ஸங்கதி.

சகடத்துக்கு நன்மையேதென்ன, நல்லபாமபு என்னுமாபோலே கௌளர்யாதிசயததைச் சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (தொடஙகினவிதயாதி). "அவன்" என்றதால் தோற்றின வேதாந்த பரஸிததியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறா (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று.

"நின்ற" என்றதினாததம (அடக்கம) என்றது. உதவுகொடை - உதவும்படியான கொடையென்றாத்தமருளிச் செய்கிறா (அர்ததிகளிதயாதி). கீழே ஔதார்யததைச் சொல்லி, மீளவும உதாரரான என்றால் புநருக்தமன்றோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (வணமையிதயாதி). (௬)

மூ—விளங்கனியை யிளங்கன்று கொண்டுதிர வெறிந்து
வேல்நெடுங்க ணாய்ச்சியாகள்வைத்ததயிாவெண்ணெய்
உளங்குளிர வமுதுசெய்திவ்வுலகுண்ட காளை
யுகந்தினிது நாடோறும மருவியுறைகோயில்
இளம்படி நறகமுகு குலைத்தெங்கு கொடிசெந்நெல
ஈன்கரும்பு கண்வளரக் கால்தடவும் புனலால்
வளங்கொண்ட பெருஞ்செல்வம வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
இளங்கன்று கொணடு	இளமபருவமுடைய வதஸாஸுரனைத் தூக்கி	இளமபடிநல கமுகு	இளமையைஸ்வபாவமாகவுடைய அழகிய பாக்குமரஙகளும
விளங்கனியை உதிரஎறிந்து	விளாவாய்நின்றஅஸுரன்உதிர்ந்து உயிர் மாயுமபடிவீசியும,	குலைத்தெஙகு	குலையையுடைத்தான தென்னைமரஙகளும [ளும்
வேல்	வேலபோல [டைய	கொடி	வெறறிலைககொடிக
நெடுங்கண	நீண்டகண்களையு	செந்நெல	செந்நெறகளும்
ஆய்ச்சியர்கள் வைத்த	இடைச்சிகள (உறிகளிலே) சேமித்து வைதத	ஈனகருமபு	இனியகருமபுகளும ஆகியஇவைகள
தயிர்வெணணெய	ததிநவநீதங்களை	கண்வளர	திநேதிநேவ்ருததியடையுமபடி
உளம்குளிர	தந்திருவுள்ளமகுளிருமபடி	கால்தடவும்	அடியிலேபாயாநின்ற
அமுதுசெய்து	உண்டும், (பின்னும்)	புனலால்வளங்கொணடபெருஞ்செலவம்	ஜலஸம்ருத்தியால்வந்த நனமையையுடைய பெரிய ஐஸ்வாயம
இவ்வுலகுண்ட	இந்தலோகததைதயடைய வமுதுசெய்	வளரும்	வ்ருததியடையாநினறுள்ள
காளை	நவயௌவனன் [த		
உகந்தினிதுநாடோறும மருவியுறை	கோயில,	அணிநாஙகூா	வைகுநதவிணணகா மடநெஞ்சே! வணஙகு. (எ)

வ்யா —ஏழாம்பாட்டு. (விளங்கனியித்யாதி) வத்ஸாஸுரனைக் கொண்டு விளாவாய் நிற்கிற அஸுரனமேலே உதிரும்படியெறிந்து, வேல்போலே †பரந்த கணணையுடையராயிருக்கிற இடைச்சிகள சேமித்துவைத்த தயிரையும் வெண்ணெயையும, †ஆஶ்ரிதஸ்பர்ச முள்ளதொரு தரவ்யமாகையாலே திருவுளளமானது குளிரும்படியாக வமுதுசெய்து, அநந்தரம், இந்தலோகததையடையத திருவயி றறிலேவைதது ரக்ஷ்யவாககததினுடைய ரக்ஷணததைபபண்ணுகை யாலே இளகிபபதிததிருக்கிறவன்.

(இளமபடி) இளமையை ஸவபாவமாக வுடைத்தாயிருக்கிற கமுகு, குலையையுடைததாயிருககிற தெங்கு, வெற்றிலைககொடி, செந்நெல, †இனியகருமபானது கண்வளருமபடியாகப் புனலானது †கால்தடவா நிற்குமாயிறறு, †கரும்பானது நாளதோறும ஒருகண் ணேறி வரும்படி கால தடவுமாயிறறுப புனலானது. †நிரவதிக ஸம் பத்தானது மாறாதே செலலுகிற. ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (விளஙகனியிதயாதி) "வேல" என்றத்தால் நெடுமை ஆர்ததமாயிருக்க, நெடுமையைச்சொன்னது லக்ஷணயா வைபுல்ய வாசியென்று (பரந்த) என்கிறார். தயிரும் வெணணெயு மமுதுசெய்தால் உள்ளம்குளிருகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குபாவம் (ஆஶ்ரி தேத்யாதி).

இன்கரும்பு என்றது நீட்டிக்கிடககிறதாய், அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இனியகரும்பு) எனறு. (கால்தடவாநிற்கும்) என்றது - சாடு. ஸ்வபாவார்த தம் - கால்வழிகளாலே பரம்பாநிற்குமென்று, "கண்வளரும்" என்றதுக்கும் சாட்வர்த்தம் ஸ்பஷ்டமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஸ்வபாவார்த்ததத்தை யரு ளிச்செயகிறார் (கரும்பானதித்யாதி). அணி நாஙகூராகைக்கு ஹேது கீழச் சொன்னதெல்லாமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நிரவதி கேத்யாதி) ... . (எ)

மூ.—ஆருத சினத்தின் மிகு நரகனுரமழிதத
அடலாழித் தடக்கைய னலர்மகட்கு மரர்க்கும்
கூறாகக் கொடுத்தருளும் திருவுடம்ப னிமையோர்
குலமுதல்வன் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறை கோயில்
மாறாத மலாக்கமலம் செங்கழுநீ ர ததும்பி
மதுவெள்ள மொழுக வயலுழவா மடையடைப்ப
மாறாத பெருஞ்செல்வம் வளரு மணி நாஙகூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (அ)

பதம்.	உரை.	உரை	பதம்.
ஆருத	ஒருகாலாறக்கடவ தன்றிக்கேயிருக்கிற	இமையோர்குல நிதயஸூரிகள்திரளு முதலவன	க்குநிர்வாஹகனுன ஸர்வேஶ்வரன்
சினத்தின்	கோபத்தையுடைய	மகிழந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,	
மிகு	மிகைத்துவாராநின்றுள்ள	மாருதமலாகக மலம்	இடைவிடாதமலரை யுடையதாமரை
நரகன்	நரகாஸுரனது	செங்கழுநீர்	செங்கழுநீர (முதலிய பூக்களாகிய இவைகளில்நின்றும்)
உரம	மிடுக்கை		
அழித்த	போக்கின		
அடல்ஆழி	யுத்தோத்முகமானதிருவாழியை	ததுமபி	நெருங்கிப்புறப்பட்ட
தடக்கையன்	தன்பெருங்கையிலே யுடையனுய,	மதுவெள்ள மொழுக	தேன்வெள்ளமெங்கும்(தலைதெரியாது)பா
அலர்மகட்கும	பெரியபிராட்டியாருக்கும்	உழவா	காஷகர் [ய்வதினுலே
அராக்கும	ருத்ரனுக்கும் [க்கும	வயலமடைய டைபப	தங்களதங்களகழனிமடைகளை அடைக்கவும
கூறுஆக	என்னதென்றுகூறிட்டநுபவிக்கலாமபடி	மாருத	மாருதேவளாந்து கொண்டுவருகிற
கொடுத்தருளுமதிருவுடமபன	தன்திருமேனியைக கொடுத்துககொண்டிருக்கிற சீலத்தையுடையனுய்,	பெருஞ்செல்வமவளரும்	மிககநீசசெல்வம் நிறைந்த
		அணிநாஙகூர	வைகுந்தவிண்ணகரம் மடநெஞ்சே! வணஙகு. (அ)

வ்யா.—எட்டாமபாட்டு. (ஆருதவிதயாதி)ஒருகாலாறக் கடவ தன்றிககே யிருக்கிற சினத்தையுடையனுய், மிகைத்து வாராநின்றுள்ள நரகனுடைய†மிடுக்கையழித்த யுத்தோத்முகமான திருவாழியைக கையிலே யுடையவன், பெரிய பிராட்டியார்க்கும் ருத்ரனுக்கும என்னதென்று கூறிட்டநுபவிக்கலாமபடி திருமேனியைக் கொடுத்துககொண்டிருக்கிற †சீலத்தையுடையவன், நிதயஸூரிகள் திரளுக்கு நாதனுனவன்.

(மாருதவிதயாதி) மாருதமலரை யுடைத்தான தாமரை, செங்கழுநீர், இவற்றுல் †மிக்கு மதுவெள்ளமிட்டுப்பாய, வயலிலுண்டான காஷகரானவர்கள் பயிரழிய வெள்ளம் போமளவானவாறே மடைகளையடைப்பர்கள் (மாருத பெருஞ்செல்வம் வளரும்) †"அங்கேயுடைந்தது" "இங்கேயுடைந்தது கிடாய்" என்று, "ஸஹ்யப் பெருகத் கிடாய்" என்று கூப்பிடுகிற ஆரவாரமேயாய்க் கிடக்குமாயிற்று. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாமபாட்டு. (ஆருதவிதயாதி) "உரம" என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கை) என்றது. "அலர்மகட்கு" என்றததாலே மஹத்வமும் "அராக்கு"

என்ற பூஜ்யோக்தியாலே - அவனுடைய ஸ்வோத்கர்ஷாபிமானமும், "கூருக" என்கையாலே - மந்தஸ்மிதலேசமும் தோற்றுகையாலே யருள்செய்கிறார் (சீலத்தையுடையவன்) என்று.

"தநும்பி" என்றதினாத்தம் (மிக்கு) என்றது. கீழ்ச்சொன்னதுக்கு அநுகுணமாக செல்வத்தை விசேஷிக்கிறார் (அங்கேயித்யாதி). . . (அ)

௯.—வங்கமலி தடங்கடலுள் வானவர்களோடு
மாமுனிவர் பலர்கூடி மாமலர்கள் தூவி
எங்கள்தனி நாயகனே யெமக்கருளா யென்னும்
ஈசனவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்
செங்கயலும் வாளைகளும் செந்நெலிடைக் குதிப்பச்
சேலுகளும் செழும்பணைசூழ் வீதிதொறு மிடைந்து
மங்குல்மதி யகடுரிஞ்சு மணிமாட நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
வங்கமலி	மரக்கலங்களால் நிறைந்திருக்கிற	வாளைகளும்	வாளைமத்ஸ்யங்களும்
தடங்கடலுள்	பெரியதிருப்பாற்கடலிலே	செந்நெலிடை குதிப்ப	செந்நெற்பயிர்களினிடையே துள்ள
வானவர்களோடு மாமுனிவர் பலர்கூடி	தேவர்களோடே ஸநகாதி மஹர்ஷிகள் பலரும் கூடிக்கொண்டு வந்து	சேல்உகளும்	(அப்பயிரினிடையேயிருந்த) சேல்மத்ஸ்யங்களும் (கூடவே) களித்துவாதிக்கிற
மாமலர்கள் தூவி	ச்லாக்யமான புஷ்பாத்யுபகரணங்களைத் தூவி	செழும்பணைசூழ்	பெரியமருதநிலம்சூழ்ந்திருப்பதாய்,
எங்கள் தனிநாயகனே	எங்களுக்கு நாதனான ஸர்வேச்வரனே!	வீதிதொறும்	தெருக்களதோறும்
		மிடைந்து	நெருங்கியிருப்பதாய்
எமக்கு அருளாய்	எங்கள்பக்கலிலே கருணைபண்ணியருள வேணும்	மங்குல்மதி	ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுடைய
		அகடுஉரிஞ்சும்	கீழ்வயிறுதேயும்படியாயுயர்ந்த
என்னும்	என்றுப்ரார்த்திக்கும்படியிருக்கிற	மணிமாடம்	மணிமயமான மாடங்களையுடையதாயிருக்கிற
ஈசனவன்	ஸ்வாமி		
மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்,		நாங்கூர்வைகுந்தவிண்ணகரம் மடநெஞ்சே! வணங்கு. (௯)	
செங்கயலும்	செவ்வியகயலமத்ஸ்யங்களும்		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வங்கமித்யாதி) மரக்கலங்களால் குறைவற்றிருக்கிற பெரிய திருப்பாற்கடலிலே. †மலைக்குச் சிறப்பாக ஆனையையிட்டுச் சொல்லுமாபோலே, கடலுக்குச் சிறப்பாக மரக்க

லங்களையிட்டுச சொல்லக்கடவது. தேவாகளோடே ஸநகாதிகளுங் கூட புஷ்பாத்யுபகரணங்களைத்தூவி, "எங்களுககு நாதனான ஸாவே ஶ்வரனே! எங்கள் பக்கலிலே க்ருபையைபபண்ணி யருளவேணும" என்னும ஸாவேஶ்வரன் பரீதிபூாவகமாக நிதயவாஸம பணணுகிற தேசம்.

(செங்கயலிதயாதி) அழகிய கயலும வாளைகளும் குளிர்ததி யைபபறறச் செந்நெலிடையிலே தாவ, சேல்களானவை களிதது வாததியா நின்றுள்ள மருதநிலம் சூழ்ந்திருக்குமாயிற்று. †தெருவு கள தோறும,†ஆகாசததிலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்தரனுடைய கீழ்வயிறு தேயுமபடியான மணிமயமான மாடங்களையுடைய. ... (௯)

அரு.—ஒனபதாமபாட்டு. (வஙகமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில ஸௌசீல யததை யநுஸந்திததவுடனே அவனுடைய பரத்வம் திருவுளளத்திலூறறிரு ந்து அத்தையருளிச் செய்கிருரென்றுதல, கீழ் க்ருஷ்ணாவதாரம ப்ரஸ்துத மாகையால்(௧) "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మథురాం పురీమ్ - நாகபர்யங்க முதஸருஜ்யஹ்யாகதோ மதுராமபுரீம" என்கிறபடியே அதுக்கடியான திருப் பாறகடலானை யநுபவிககிருரென்றுதல ஸங்கதி.

வஙகஙகளைசசொனனதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகமென்னென்ன வருளி ச்செய்கிரு (மலைக்கிதயாதி). கவிஸமாதியாலே சொன்னுரென்று கருதது.

(தெருவுகள்தோறும) என்றவநநதரம, மிடைநதிருககிற-நெருங்கியிருக் கிற எனறு கூட்டியநுஸநதிப்பது. "மஙகுல" என்றதினர்ததம (ஆகாசத திலே) என்றது. ... ... (௯)

மூ.—சங்கு மலி தண்டு முதல் சக்கரமு னேந்தும
தாமரைக் கண்ணெடிய பிரான் தானமருங்கோயில
வங்கமலி கடலுலகில மலிவெய்து நாங்கூா
வைகுந்த விண்ணகாமேல வண்டறையும பொழில்சூழ்
மங்கையாதம தலைவன் மருவலாத முடல்துணிய
வாளவீசும பரகாலன கலிகன்றி சொன்ன
சங்கமலி தமிழ்மாலை பத்திவை வல்லாகள
தரணியொடு விசுமபாளும் தன்மை பெறுவாரே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(௧) ஹரிவமசம - ௧௧௩ - ௬௨.

பதம்.	உரை.
சங்கு	சங்கமும
மலி	த்ருடமான
தண்டு	கதையும
சக்கரம்	சக்கரமும்
முதல	இவைமுதலானகட்க சார்ஙகஙகளும ஆகிய இவற்றை
முன்	கணமுன்னே
எந்தும்	தரித்துக்கொண்டிருக்கிற
நெடிய	நீண்ட
தாமரைக்கண	தாமரைபோனறதிருககணகளையுடைய
பிரான்	மஹோபகாரகனை ஸர்வேஶ்வரன
அமருமகோயில	நித்யவாஸம்பண்ணு மதிவ்யதேசமாய,
வஙகம்	மரக்கலஙகள்
மலி	நிறைந்த
கடல்	கடலசூழ்ந்த
உலகில்	பூமியில்
மலிவுஎய்து	ஸம்ருத்திமிக்கிருக்கிற
நாஙகூர	திருநாங்கூரில
வைகுந்தவிண்ணகரமேல்	வைகுந்தவிண்ணகர விஷயமாக,
வண்டு	வண்டுகள்
அறையும்	சப்தியாநின்றுள்ள

பதம்.	உரை.
பொழில	சோலைகளாலே
சூழ	சூழப்பட்ட
மஙகையர்தம்	திருமஙகையிலுள்ளாரக்கு
தலைவன	பரதாநராய
மருவலாதமஉடல	சத்ருக்கள் சரீரஙகள
துணிய	சின்னம் பின்னமாமபடி
வாள்வீசும்	கட்கத்தைவீசுகிற
பரகாலன	சத்ருமருத்யுவாய்
கலிகன்றி	கலிவைரியான ஆழ்வார
சொன்ன	அருளிச்செய்ததாய
சங்கமமலி	கவிஸங்கமகொண்டாடத்தகக
தமிழமாலை	த்ராவிடசபதஸந்தர்ப்பததையுடைததானவைகளையும
இவைபதது	இப்பததுப்பாட்டுகக
வல்லாரகள	அப்யஸிக்கவலலவாகள்,
தரணியொடு	பூமியையும்
விசும்பு	பரமாகாசததையும
ஆளும	ஆளுமபடியான
தன்மை	அதிசயததை
பெறுவார்	உடையராகப்பெறுவர்கள். (க௦)

வ்யா — பததாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) †ஆஶ்ரிதார்த்தமாக ஸ்ரீ பஞ்சாயுதஙகளையும் தரித்துக்கொண்டிருககிற புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸமபண்ணுகிற தேசம். மரக்கலத்தை யுடைததான கடல் சூழ்ந்த பூமியில் ஸம்ருத்தி விஞ்சியிருக்கிற திருநாங்கூரிலே வைகுந்த விண்ணகரிலே கவிபாடிற்று. கவிபாடினவர் - மதுபானமததமான வணடுகள் தவஙியாநின்றுளள பொழிலாலே சூழபபட்ட திருமங்கையிலுளளார்க்கு பரதாநரான ஆழ்வார், சதருக்களுடல் துணியுமபடியாக வாள்வீசுகிற, பரகாலன் - ஆழ்வாரருளிசசெய்த, † சங்கப்புலவாகள திரளவிருந்து தமிழ் கொண்டாடப் புக்கால் இதனையே கொண்டாடும்படியான தமிழ்த்தொடை

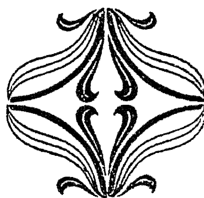
பத்தையும் வல்லவர்கள், உபயவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படியான ஸ்வபாவத்தையுடையராகப் பெறுவர். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்கும், மலிவுடைய - மிடுக்கின் மிகுதியுடைய, தண்டும், சக்கரமும், முதல என்றத்தாலே - மற்றை வாளும் வில்லுமான விவற்றைக்கொண்டு கண்ணனே பூவேந்திறைற்போலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற தாமரைபோன்ற நெடியகண்ணுடைய பிரான்றனென்று வாக்யார்த்தமுடன்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). (சங்கப்புலவர்) என்றது - கவிஸங்கத்தையுடைத்தான சங்கப்பலகையில் வித்வான்களென்றபடி. .. . . (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி, மூன்றும்பத்து பத்தாந்திருமொழி திருமடந்தைப்ரவேசம்.

வ்யா.—†ஆஶ்ரித †விரோதி நிரஸநசீலனாய், ஆஶ்ரிதர்க்கு †ஆபத்துக்களிலேவந்து உதவும் ஸ்வபாவனுமான ஸர்வேஶ்வரன்,†தான் சரண்யனுமிடத்தில் புருஷகாரமாம பிராட்டிமாரோடே கூடவந்து நிற்கிறபடியை யநுஸந்தித்து நித்யஸூரிகள் "இதொருசீலகுண பராசர்யமிருந்தபடியென்!" என்று இதிலே ஈடுபட்டு ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக அரிமேய விண்ணகரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றான், ஆனபின்பு நீயுமங்கே சென்று அவனை யாஶ்ரயித்து உன்னுடைய குறைகளெல்லாவற்றையும் தீர்த்துக்கொள்ளப் பாராயென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார் ... ... *

அந.—திருமடந்தைப்ரவேசம. கீழ் வைகுந்தவிண்ணகரில் நரஸிம்ஹ ராம க்ருஷ்ணாவதாரசேஷ்டிதங்கள் முதலானவற்றை யநுஸந்தித்த ஆழ்வார், அடுத்த அரிமேயவிண்ணகரிலிருக்கு மவனையு மநுபவிக்கவேணுமென னுமாசையால் அவ்வபதாநங்களை மாறிமாறிப் பேசாநின்றுகொண்டு அநுபவிக்கிறரென்னும ஸங்கதியையுட்கொண்டு, திருமொழியில ப்ரமேயத்தை உபந்யஸிக்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநேத்யாதி). இத்திருமொழியில் நரகாஸுர ப்ரப்ருதிகளை நிரஸித்தபடிகளைப்பற்ற (விரோதிநிரஸநசீலனாய்) என்றது. (௧) "கடலைக்கடைந்தமுதளிக்கும்" என்றும், (௨) "உண்டபிரான்" என்றும், (௩) "சிறுகுறளாய்" என்றும் சொன்ன அபதாநங்களைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறா (ஆபத்துக்களிலே வந்துதவும் ஸ்வபாவனுமான) என்று. முதற் பாட்டைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). ... *

மூ.—திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலும் திகழத்
தீவினைகள் போயகல வடியவாகட்கென்றும்
அருள்நடந் திவ்வேழுலகத் தவர் பணிய வானோர்
அமர்ந்தேத்த விருந்தவிடம் பெருமபுகழ் வேதியர்வாழ்
தரு மிடங்கள் மலர்கள மிகு கைதைகள் செங்கழுநீர்
தாமரைகள் தடங்கடொறு மிடங்கடொறும திகழ
அருவிடங்கள் பொழில்தழுவி யெழில்திகழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே. (௧)

(௧) ௩-௧௦-௨. (௨) ௩-௧௦-௩. (௩) ௩-௧௦-௫.

பதம்.	உரை
திருமடந்தை	பெரியபிராட்டியாரும்
மண்மடந்தை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்
இருபாலும்	இரண்டுபார்ஸ்வங்களிலும்
திகழ	ப்ரகாசிக்க,
அடியவர்கட்கு	ஆஸ்ரிதர்பக்கல்
என்றும்	எப்போதும்
அருள்நடந்து	கருணைபண்ணி
தீவினைகள்	கொடியபாபங்கள்
போய்அகல	விட்டோடும்படி
இவ்வேழுஉலகத்தவர்	இந்தஸப்தலோகங்களிலுள்ளாரும்
பணிய	ஆஸ்ரயிக்கவும்,
வானோர்	நித்யஸூரிகள்
அமர்ந்து	இஸ்ஸம்ஸாரவிபூதியில்கால்பொருந்தி
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணவும்
இருந்த	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
இடம்	திவ்யதேசமாய்,
பெரும்புகழ்	மஹாப்ரஸித்தரான
வேதியர்	ப்ராஹ்மணர்
வாழ்தரும்	வர்த்திக்கிற
இடங்கள்	இடங்களையுடைத்தாய்.
மலர்கள்மிகு	புஷ்பஸம்ருத்தியையுடைய
கைதைகள்	தாழைகளும்
செங்கழுநீர்	ரக்தோத்பலங்களும்
தாமரைகள்	தாமரைகளும்
தடங்கள்தொறும்	தடாகங்கள்தோறும்
இடங்கள்தொறும்	பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்
திகழ	விளங்கவும்,
பொழில்	சோலையானது
அருவிடங்கள்	ஆகாசாவகாசமடைய
தழுவி	இடமடைத்துக்கொண்டு ஓங்கி
எழில்திகழும்	அழகுவிளங்காநின்ற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலுள்ள
அரிமேயவிண்ணகரம்	அரிமேயவிண்ணகரில் எம்பெருமானை
மடநெஞ்சே	எனக்குவிதேயமான நெஞ்சே!
வணங்கு	ஆஸ்ரயி. (௧)

முதற்பாட்டு.—(திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலுந்திகழ) (௧) †“నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి-நகஸ்சிந்நாபராத்யதி” என்று குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டியும், “முதலிலே குற்றந்தன்னைக் காண்கிறதென், பின்னைப்பொறுப்பிக்கிறதென்” என்று, குற்றங்கண்டு பொறுக்கையுங்கூட மிகையாம்படி யிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், இரண்டிடத்திலும் விளங்க. †குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி, குற்றங்கண்டு கைவிடவொண்ணாத விடத்தில, “குற்றம் கணக்கிடுகிற விதுக்கு பலமென்” என்றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (தீவினைகள் போயகல) இப்படிப்பட்ட பிராட்டிமாருடைய நித்ய ஸந்நிதியாலே, ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஆஸ்ரித விஷயத்து, (௨) “సంసారేషునరాధమాన్ క్షిపామి-ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி” என்கைக்கு விஷயமற்றிருக்குமாயிற்று. † பொறுப்பிக்குமவளும் பொறைக்கு உவாத்தானவளும் எப்போதுமொக்க அருகே யிருக்கையாலே, ஆஸ்ரிதர்பக்கல் எப்போது மவனருளே நடந்து, அதனாலே கொடிய அபராதங்கள் “இவ்வோவிடங்கள் நமக்கிருப்பிட

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪ (௨) கீதை-௧௬-௧௯.

மல்ல," என்று விட்டோட, "இப்படியிருக்கிற விவனல்லது லோகத்திலே வேறு ஆஶ்ரயணீயரில்லை" என்று எழுவகைபபட்ட லோகங்களிலுள்ளாருமடைய ஆஶ்ரயிக்க, தேவர்களுங்கூடக் கால பொருந்தவரிதாம்படியான இஸ்ஸம்ஸார விபூதியிலே, அஸ்பருஷ்ட ஸம்ஸார கந்தரான நித்யஸூரிகள் பொருந்தி ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக விருக்கிறதேசம்.

(பெரும்புகழித்யாதி) இவனை யநுபவிக்கையே யாத்ரையாம்படி சமைகையாலே மிக்கபுகழையுடைய ப்ராஹ்மணர்வாததிககிற விடங்களையுடைத்தாய், மலாகள மிகு கைதைகள் துடக்கமானவற்றையுடைத்தா யிருக்கிற திருநாங்கூரென்னுதல்; வாழ்தருமிடங்களிலே யுண்டாய் † அவாகளுக்குறுபபாயிருக்கிற மலர்கள் மிகு கைதைகள் துடக்கமானவறறை யுடைததாயிருக்கிற வென்னுதல. பூக்கள் மிககிருந்துள்ள, தாழைகள், செங்கழுநீா, தாமரைகள, இவைபரந்த பொய்கைகள் தோறும் அவகாசங்களதோறும் விளங்க, இங்கிடமிலலாமையாலே சோலையானது ஆகாசத்தில †பரபபடைய இடமடைத்துக் கொண்டோங்கி அழகு விளங்காநின்றுள்ள. † அருமிடமென்று ஸூக்ஷ்மதையைப்பற்ற ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிறது.

அரு.—முதறபாட்டு. (திருவிதயாதி) "தீவினைகள்போயகல" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷிதது, பிராட்டிமாரிருவரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறா (நகப்ஸிதிதயாதி). இவர்களுக்கிவை ஸவாபாவிகஙக ளோவென்ன (குற்றததையித்யாதி). "திருமடந்தை மண்மடந்தையிருபாலும் திகழ - அடியவாகட்கு என்றுமருள்நடநது - தீவினைகள்போயகல இவ்வேழுலகு" இதயாதியாலே அந்வயம் திருவுள்ளமபற்றி, ததநுகுணமாக வாகயார்தத மருளிச்செய்கிறார் (பொறுப்பிககுமிதயாதி).

(அவர்களுக்குறுப்பாய்) அவாகள்பணணும் ஸமாராதநஙகளுக்குறுப்பாய். "தழுவி" என்றதினர்த்தம் (பரப்படையவித்யாதி). "ஶ்ரோத்ராத்வாயுஃப்ராணஶ்ச- அத்ரக்ருத்ரஃபததி" என்று தோற்றுகையாலே மூாத்தமான ஆகாசத்தை "அரு" என்று அமூர்த்தமாகச் சொலலக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அருவிடமென்றிதயாதி). ... ... (க)

மூ.—வென்றி மிகு நரகனுரமது வழிய விசிறும்
விறலாழித தடக்கையன விண்ணவர்கட்கன்று
குன்றுகொடு குரைகடலைக் கடைந்தமுத மளிக்கும்
குருமணியென் னாரமுதம் குலவி யுறை கோயில

என்றுமிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விளங்கு மறையோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெருங் குணத்தோர்
அன்றுலகம் படைத்தவனே யனையவர்கள் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வென்றிமிகு	ஜயமமிக்க	குலவியுறை	விரும்பிவர்த்திக்கிற
நரகன்	நரகாஸுரனுடைய	கோயில்	திவ்யஸ்தாநமாய்,
அது உரம்	அப்படிப்பட்ட பலம்	என்றும்	ப்ரதிதிநமும்
அழிய	நசிக்கும்படி	மிகு	மிகுத்துவருகிற
விசிறும்	வீசாநின்றுள்ள	பெருஞ்செல்வத்து	த்ரவ்யஸம்பத்தையுடையராய்
விறல்	மிடுக்கையுடைய	எழில்விளங்கும்	அழகுவிளங்காநிற்பராய்
ஆழி	திருவாழியை	மறையோர்	வேதத்தைக் கரைகண்டிருப்பாராய்
தடம்	பெரிய	ஏழ்இசையும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
கையன்	திருக்கையிலேயுடையவனாய்,	கேள்விகளும்	மற்றுமுண்டான அங்கோபாங்கங்களும்
அன்று	தேவஜாதி ஆர்த்தித்த அன்று	இயன்ற	அதிகரித்த
விண்ணவர்கட்கு	இந்த்ராதிதேவர்களுக்காக	பெருங்குணத்தோர்	மஹாகுணப்ரசுரராய்
குன்றுகொடு	மந்த்ரபர்வதத்தை நட்டு	அன்று	அக்காலத்தில்
குரைகடலை	கோஷிக்கிற ஸாகரத்தை	உலகம்படைத்தவனே அனையவர்கள்	ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணின ப்ரஹ்மாவைப்போலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ண வல்லரான ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற
கடைந்து	மதநம்பண்ணி		
அமுதம்	அம்ருதத்தை		
அளிக்கும்	(அவர்களுக்கு) க்ருபை பண்ணின		
குருமணி	ஶ்லாக்யமான மணி போன்றவனாய்		
என் ஆர்அமுதம்	என்னுடைய அத்ருப்தாம்ருதமானவன்		

நாங்கூர் அரிமேயவிண்ணகரம் மட நெஞ்சே! வணங்கு. (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வென்றி மிதயாதி) புக்க புக்க துறைதோறும் வெற்றிகொள்ளக்கடவனாய், † இந்த்ராதிகள் குடியிருப்பழித்துத் திரிகிற நரகாஸுரனுடைய மிடுக்கழியும்படியாக வீசாநின்றுள்ள மிடுக்கையுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடையவன். நரகாஸுரனை நிரஸித்து தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக் கொடுத்துவிட்ட வளவன்றிக்கே, அவர்கள் "எங்களுக்குக் கடல்கடைந்து அம்ருதத்தை வாங்கித்தரவேணும்" என்ன; அவர்களுக்காக மந்தரத்தை நட்டு கோஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற கடலைக்கடைந்து, அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தவன் (குருமணி) † அவர்கள். "நீவேண்டா, எங்களுக்கு உப்புச்சாறமையும்"

என்ன; பெருவிலையனை தன்படி யொன்றும்பாராதே, தன் தோள் நோவுமபடி கடலை நெருக்கிக் கடைந்து அவாகளுக்கு அம்ருதத்தை உபகரித்தவன். (என்னாரமுதம்) அவர்களம்ருதம்போ லன்றிக்கே தம்முடைய அமருதமிருககிறபடி. † கொண்டாடிக்கொண்டு வர்த்திக்கிறதேசம.

(என்றுமித்யாதி) நாள்செல்ல நாள்செல்ல மிக்குவாரா நின்றுளள நிரவதிகஸம்பததையுடையராய், அத்தாலே அழகு விளங்கா நிற்பாராய், வேதத்தைக் கரைகண்டிருப்பாராய், ஸப்த ஸ்வரங்களையும மறறுமுண்டான அஙகங்களையும, "இவர்களில் மேற்பட அதிகரிததாரில்லை" என்னும்படி அதிலுண்டான வாஸநையாலே ஆதம குண பரசுரருமாய், தனிததனியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி க்ஷமருமானவர்கள் வர்ததிக்கிற திருநாங்கூரில். ... . (உ)

அந.—இரணடாம்பாட்டு. (வெனறியிதயாதி) முதறபாட்டிற் சொன்ன தீவினைகளை போயகலப் பணணுகைக்குறுப்பான விரோதிநிரஸநசீலதையையும், ஏழுலகததவர் பணிகைககு உபயுகதமான உதவிகளையும மேறபாட்டுக்களிலே அருளிசசெய்யக்கோலி, அதில் கீழததிருமொழியிலே(௧) "ஆருதசினத்தில" எனகிறபாட்டிலும் முதற்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான நரகநிரஸநத்தையும அமருதமதநததையுமருளிச் செயகிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி.

"உரமது" என்ற விடத்தில் உத்காஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ராதிகளிதயாதி). குருவானமணி - ஶ்லாகயமான மணியென்றாய், அர்த்தமருளிச்செயகிறா (அவாகளிதயாதி). "குலவி" என்றதுக்காததம (கொணடாடிககொணடு) என்றது. ... ... (உ)

மூ.—உம்பருமிவ் வேழுலகு மேழ்கடலு மெல்லாம்
  உண்டபிரா னண்டாகள் முன் கண்டு மகிழ்வெய்த
குமபமிகு மதயானை மருபபொசித்துக் கஞ்சன்
  குஞ்சி பிடித்தடிதத பிரான்கோயில் மருங்கெங்கும்
பைமபொனொடு வெண்முத்தம் பலபுன்னை காட்டப
  பலங்கனிகள் தேனகாடடப படவரவேரல்குல்
அமபனைய கண்மடவாா மகிழ்வெய்து நாங்கூர்
  அரிமேய விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உமபரும	தேவர்களும	ஏழ்கடலும்	ஸப்தஸமுத்ரங்களும்
இவ்வேழுலகும்	இநதஸப்தலோகங்களும	எல்லாம	இவையெலலாவற்றையும

(௧) ந - ௬ - அ.

உண்ட	ப்ரளயத்தில்அமுது செய்த
பிரான்	உபகாரகனாய், (க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து)
அண்டர்கள்	இடையர்கள்
கண்டுமகிழ்வெய்த	கண்டுஉகக்கும்படி
முன்	அவர்கள்முன்னே
கும்பமிகு	குடம்போன்றபெரிய மஸ்தகத்தையுடைய
மதயானை	மதமுதிதமான குவலயாபீடத்தின்
மருப்பு	கொம்பை
ஒசித்து	முறித்து
கஞ்சன்	கம்ஸனுடைய
குஞ்சிபிடித்து	மயிரைப்பிடித்து
அடித்த	அழியச்செய்த
பிரான்	உபகாரகனுடைய
கோயில	ஸ்தாநமாய்,
மருங்குஎங்கும்	பக்கமெல்லாம்
பலபுன்னை	பலவான புன்னைகள் (மொட்டுமபூவுமாய்ப்பூத்துநின்று)
பைம்பொனொடு	அழகியபொன்னையும்
வெண்முத்தம	வெளுத்தமுத்துக்களையும் கூட்டினாற் [போல்
காட்ட	காண்பிக்க,
பலமணிகள்	பலாப்பழங்கள
தேன்காட்ட	மதுசொரிந்துகாட்ட,
படம்	படத்தையுடைய
அரவு	ஸர்ப்பம்போலும
ஏர்	அழகிய
அல்குல்	நிதம்பத்தையும்
அம்புஅனைய	சரங்களைபோன்ற
கண்மடவார்	கண்களையுமுடைய ஸ்த்ரீகள
மகிழ்வெய்தும்	ஸந்தோஷிக்கிற

நாங்கூர் அரிமேயவிண்ணகரம் மட நெஞ்சே! வணங்கு. (௩)

வ்யா —மூன்றாம்பாட்டு. (உம்பருமித்யாதி) தேவஜாதியும், இந்த ஏழுவகைப்பட்ட லோகங்களும், இதைச்சூழப் போந்திருக்கிற கடல்களேழும், இவையடைய ப்ரளயத்திலே நோவுபடப்புக வயிற்றிலேவைத்து நோக்கின உபகாரகன், க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து, † இடையர்கண்டு ப்ரீதராம்படியாக, குடம்போலே பெரிய மஸ்தகத்தை யுடைத்தாய் மதமுதிதமாயிருந்துள்ள குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்பைமுறித்து அநந்தரம கம்ஸனுடைய மயிரைப்பிடித்துத் தலைகீழாகத்தள்ளி முதுகிலேயறைந்து அவனையழியச் செய்த உபகாரகனுடைய கோயில்.

பரிஸரமடைய. (பைம்பொனொடு வெண்முத்தம் பலபுன்னை காட்ட) புன்னைகளானவை மொட்டும் பூவுமாய்ப்பூத்து நின்றபோது பொன்னிலே முத்தையழுத்தினாற்போலே காட்டாநின்றது; பலாப்பழங்கள தேனை காட்டாநின்றது, படத்தையுடைத்தான அரவுபோலே † அழகிய அல்குலையுமுடையராய். அம்பொடொத்த கண்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள், †“இன்னபோதின்னது, † இன்னதிலிதின்னதுண்டாம என்னும வ்யவஸ்தையை யின்றிக்கேயிருந்ததீ!” என்று அவற்றைக்கண்டு தருப்பதைகளாகிற. ... ... (௩)

அந.—மூன்றாம்பாட்டு. (உபமரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் (௧)"அண்டமும்" எனகிற பாட்டில் ஆபதரக்ஷணமும (௨) "பெணமைமிகு" என்கிறபாட்டில ப்ரஸதுத பூதநா நிரஸநததால அவளையேவின கமஸநிரஸநமும் திருவுள்ளததில தோன்றி அவற்றை யிபபாட்டிலே யருளிச் செய்கிறாரெனறு முதறபாட்டோடே ஸஙகதி.

"அணடாகள்" என்றதினர்த்தம் (இடையா) என்றது.

"ஏா" என்ற தினர்த்தம (அழகிய) என்றது. "காட்ட-மகிழவெய்தும்" என்ற வர்ததமான நிாததேசததால் - எப்போதும பழுத்து மதுசொரிந்திருககு மெனகை பலிக்கையாலே யருளிச்செய்கிறா (இன்னபோதின்னது) என்று. "புன்னை - பொன் - முததம் - காட்ட" என்கையாலே (இன்னதிலினனது) என்றது. ... ... (௩)

மூ—ஓடாத வாளரியி னுருவமது கொண்டன்
றுலபபில் மிகு பெருவரதத விரணியனைப் பற்றி
வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்த வன்றன மகனுக
கருள்செய்தான் வாழுமிடம் மல்லிகை செங்கழுநீர்
சேடேறு மலாச்செருந்தி செழுங் கமுகம்பாளை
செண்பகங்கள் மணநாறும வண்பொழிலி னூடே
ஆடேறு வயலாலைப் புகை கமழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம வணங்கு மட நெஞ்சே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	ப்ரஹ்லாதனை நிர்ப்பந்திககிறகாலததிலே	உகிரால்	நகங்களால
ஓடாத	பிற்காலியாத	பிளந்து	(அவன்மாாவை) இருபிளவாமபடி பணணி
அது	அப்படிபலிஷ்ட்டமான	அவன்றன்மகனுககு	அவன்பிளளையான ஸ்ரீப்ரஹலாதாழ்வானுககு
ஆளரியின்உருவமகொண்டு	நரஸிம்ஹததின்வடிவைககொணடு	அருள்செயதான	அருளைபபண்ணின ஸ்வாமி
உலப்புஇல்	ஸங்க்யாரஹிதமான	வாழுமஇடம	வர்ததிக்கிறஸ்ததாநமாய்,
மிகுபெருவரதத	மிகவும்பெரியவரஙகளையுடைய	மல்லிகை	மல்லிகைகளும்
இரணியனை	ஹிரண்யனை	செஙகழுநீா	ரக்தோதபலஙகளும்
பற்றி	பிடித்து	சேடுஏறுமலர்	திரளப்பூததபூவையுடைய
வாடாத	வளையாத		
வள்	தீக்ஷ்ணமான		

(௧) ௩-௯-௩. (௨) ௩-௯-௫.

செருந்தி	ஸுரபுன்னைகளும	ஆடுஎறுவயல்	கரும்புஆடுகைக்காக ஏறினவயலில்
செழு	அழகிய	ஆலைப்புகைகம ழும	ஆலைபபுகைபரிமளிக் கிற
கமுகமபாளை	பாக்குப்பாளைகளும	நாங்கூர்.—	(௪)
செண்பகஙகள	செணபகப்பூககளும		
மணமநாறும	பரிமளமகமழுகிற		
வண்பொழிலி ன்ஊடே	அழகியசோலையின் நடுவே		

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (ஓடாத விதயாதி) ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலைக் கண்டால் பிறகாஸியாதபடியான நரஸிம்ஹத்தினுடைய வென்னுதல்; அன்றிக்கே, நாட்டில் நடையாடாத நரஸிமஹமென்னுதல் (உலப்பில்) அஸங்க்யேயமாய், †ஓரோவரங்களை முடிவுகாண வொண்ணாதபடியா யிருபபதாய், வரங்கொடுதத தேவதைகளுக்குங்கூடக் குடியிருபபரிதாம்படி பெரியவரததையுடைய ஹிரணயனைபபற்றி. (வாடாத) †ஹிரண்யனுடைய முருடடுடலிலே தைத்தால் வளையக்கடவதன்றிக்கே கூர்மை மிக்கிருககிற திருவுகிராலே இரண்டுகூறுமபடி பிளந்து, † அவன்பக்க விழவுதீரும்படி "அவன்மகன்" என்று ஸ்ரீபரஹ்லாதாழ்வான் பக்கலிலே அருளைப பண்ணினவன் வர்ததிககிற தேசம.

மல்லிகை, செங்கழுநீர், சேடு - திரட்சி. திரளப்பூத்த பூவையுடைததான செருந்தி, அழகிய கமுகம்பாளை, செண்பகம், இவை பரிமளத்தைதப் புறப்பட விடாநின்றுள்ள அழகிய பொழிலின்நடுவே † ஆடுகைக்காக ஏறின வயலில் ஆலைபபுகையானது கமழுமாயிறறு.

அரு.—நாலாமபாட்டு. (ஓடாதவிதயாதி) கீழத்திருமொழியில் முதற்பாட்டிலும் இரண்டாம்பாட்டிலும ப்ரஸ்துதமான நரஸிம்ஹாவதாரத்தாலே விரோதிநிரஸநமும ஆஸ்ரிதனுபதது்க்கு உதவினமையுமருளிச் செய்கிறாரென்று, இதுககும முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

"மிகு" என்றதுக்குத்தாத்பாயம (ஓரோவித்யாதி). உகிருக்கு வாட்டமாவது - வளைகையென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஹிரணயனுடைய வித்யாதி). (அவன்பககலிழவு தீருமபடி) என்றது - ஹிரண்யனதன்னருளுககு விஷய மாகாமல் முடிநதானே! என்னும திருவுள்ளததில் குறைதீருமபடியென்றபடி.

(ஆடுகைக்காக) - கரும்பாடுகைககாக. ... . (௪)

மூ.—கண்டவாதம் மனம்மகிழ மாவலிதன் வேள்விக்
களவில்மிகு சிறுகுறளாய் மூவடியென் றிரந்திட்
டண்டமு மிவ்வலைகடலு மவனிகளு மெல்லாம்
அளந்தபிரா னமருமிடம வளங்கொள பொழிலயலே
அண்டமுறு முழவொலியும் வண்டினங்க ளொலியும்
அருமறையி னொலியும் மடவார் சிலம்பினொலியும்
அண்டமுறு மலை கடலி னொலி திகழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம வணங்கு மட நெஞ்சே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்டவாதம்மனம்	கண்டவரெல்லாருடையநெஞ்சகம	அமரும்	நித்யவாஸம்பண்ணு
மகிழ	ஆநந்திக்கும்படி	இடம	தேசமாய், [இற
மாவலிதன்வேள்வி	மஹாபலியஜ்ஞவாடததிலே	வளஙகொள்	ஸம்ருத்தியையுடைததான
களவுஇல்	க்ருதரிமமில்லையென்றுதோற்றுமவனாய்	பொழில்அயலே	பொழிலின்அருகே
மிகுசிறுகுறளாய்	வடிவில் மிகவும் சிறுத்தவா ம ந னா ய்க் கொண்டு	அண்டம்உறும்	ஆகாசத்திலேசென்று*வ்யாபரிககிற
மூவடியென்று	மூன்றுஅடிகள்தரவேணுமென்று	முழவுஒலியும	வநதயகோஷஙகளும
இரந்திட்டு	யாசித்து	வணடினஙகள் ஒலியும	மதுபாநம பணணிககளிததுப்பாடுகிற வணடுகளின் தவநியும்
அண்டமும்	ஆகாசத்தையும்	அருமறையின் ஒலியும்	தூக்ரஹவேதகோஷமும் [டைய
இ	இவ்வருகான	மடவார [ம்	(ஆடுகிற) ஸத்ரீகளு
அலைகடலும்	அலையெறியாநின்றுள்ளஸாகரஙகளையும் [களையும	சிலம்பின்ஒலியு	நூபுரத்வநியும
அவனிகளும்	ஸப்தத்வீபமானபூமி	அண்டமஉறும்	அணடபித்தியிலே சென்று
எலலாம்	இவையெல்லாவறறையும்	அலை	அலையெறிகிற
அளந்த	அநாயாஸேந அளந்துகொணட	கடலின்ஒலி	ப்ரளயார்ணவ கோஷம்போலே.
பிரான்	உபகாரகன	திகழும நாஙகூர்.—	விளஙகுகிற

(௫)

வ்யா—அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவர்தம் மனம்மகிழ) அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமின்றிக்கே கண்டவாகள நெஞ்சானது மகிழுமபடியாக, மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடததிலே, † “இவன் தேவகார்யம் செய்கிறான்” என்று தோற்ருதபடியாக “நாட்டில் வாமநர்கள் திருவுலகளந்தருளின விடம” என்னும்படியான வாமநவேஷத்தைப பரிக்ரஹித்து, “எனக்கு மூன்றடிவேணும்” என்று அாததித்து,

ஆகாசத்தையும் அலையெறியா நின்றுள்ள கடலையும் தவீபங்களையும் எல்லாம அநாயாஸேந அளந்துகொண்ட உபகாரகன் நித்யவாஸம பண்ணுகிற தேசம.

(வளமிதயாதி) ஸமருத்தியை யுடைத்தாயிருக்கிற பொழிலி†னருகே, ஆகாசத்தி லவகாசமுள்ள விடமெங்கும்போய வயாபரிக்கிற †வாதயகோஷமும, மதுபாநம பண்ணுகிற வண்டுகளினுடைய த்வநியும், வேதகோஷமும், ஆடுகிற ஸ்தரீகளினுடைய சிலம்பொலியும் அண்டபித்தியிலே சென்று அலையெறிகிற ப்ரளயார்ணவ கோஷம்போலே விளங்கா நின்றுள்ள. ... ... (௫)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவரிதயாதி) கீழ்த்திருமொழியில நரஸிம்ஹாவதார மநுபவித்தவர் ராமாவதாரத்தில் போயநுபவித்தார, அப்படியே இங்கும் நரஸிம்ஹாவதாராநுஸந்தாநாநந்தரம், ராமாவதாரத்தில் போக வொருப்பட, நடுவே வழிபறிக்காரரைப்போலே களவில மிக்க குறள் வந்து நெஞ்சை வஞ்சிக்க, அங்கே யகப்பட்டநுபவித்துக்கொண்டு தேவாக்ருதவினதும் எல்லார்க்கு முதவித் திருவடிகளைப் பரப்பினமையும் அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ஆகையிறே "கண்டவர்தம் மனம மகிழ" என்று தன்னெஞ்சு அபஹ்ருதமானத்தையும் ஸூசிப்பித்தது.

களவில் - களவில்லை என்னும்படி தோற்றுமவனாய், மிகவும் சிறிசாய்க் குறளான வேஷத்தையுடையனாய் என்று சப்தார்த்தம திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). லோகத்தில் வாமநாகளெல்லாரும் த்ரிவிக்ரமனோடொப்பாரென்னும்படி மிகவும் குள்ளே என்றபடி.

"அயல" என்றதினர்த்தம் (அருகே) என்றது. "முழவொலி" என்றதினர்த்தம (வாத்யகோஷம்) என்றது. ... ... (௫)

மூ—வாணெடுங் கண் மலர்க் கூந்தல் மைதிலிக்கா விலங்கை
மன்னன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர
தாணெடுந் திண் சிலைவளைத்த தயரதன்சே யென்றன
தனிச்சரண் வானவர்க்கரசு கருதுமிடம தடமார
சேணிடங்கொள் மலர்க்கமலம சேல கயல்கள் வாளை
செந்நெலொடு மடுத்தரிய உதிர்ந்த செழுமுத்தம்
வாணெடுங்கண் கடைசியர்கள் வாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்குமட நெஞ்சே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாள்	வாள்போலேகூரியதா	மலர்	பூஅணிந்த [யை
நெடு	நீண்ட [ய்	கூந்தல்	மயிர்முடியையுமு
கண்	திருக்கண்களையும	மைதிலிக்கா	பிராட்டிக்காக

இலங்கைமன்னன்	லங்காதிபனுனராவணனுடைய
ஒருபதுமுடியும	பததுத்தலைகளும
இருபதுதோளும்	இருபதுதோளகளும
போய்உதிர	உதிர்ந்துபோமபடி
தாள்	பூட்டப்பட்டநாணையுடைத்தாய
நெடு	நீண்ட
திண	த்ருடமான
சிலை	வில்லை
வளைத்த	வளையப்பண்ணின
தயரதன்சேய	தசரதனபெற்றமகனுய்
என்றன்	எனக்கு
தனிச்சரண	அதவிதீயரக்ஷகனுய்
வானவர்க்கரசு	நித்யஸூரிநிர்வாஹகனுனவன்
கருதும்இடம	விருமபி வாத்திக்கிற ஸத்தாநமாய
தடம்ஆர	பொய்கைகளநிறைநதிருப்பதாய்

சேணஇடம்கொள	ஆகாசமுளளவிடமெஙகுமஓஙகியிருக்கிற
மலர	பூக்களையுடைத்தான
கமலம	தாமரையையும
சேல்கயலகள்வாளை	சேல் சயல வாளை என்னும மதஸயஙகளையும
செந்நெலொடும்	செந்நெலலோடே
அடுத்து அரிய	அடுத்துப்பிடித்து அறுக்க
உதிர்ந்த	அவற்றினினறுமுதிர்ந்த
செழு	அழகிய
முத்தம	முத்துக்களை
வாள	வாள்போலேகூரிய
நெடு	நீண்ட
கண்	கணகளையுடைய
கடைசியாகள	காஷகஸத்ரீகள
வாரும	திரட்டியெடுக்கிற
அணி	ஸுந்தரமான

நாங்கூர். (௬)

வ்யா—ஆறும்பாட்டு. (வாளித்யாதி) ஒளியைசசொலலுதல்; வாள்போலேயிருக்கிற நெடிய திருக்கண்களையும மலரையுடைத்தான மயிர்முடியையுமுடைய ஸ்ரீஜநகராஜனதிருமகளுக்காக, லங்கைக்கு நிர்வாஹகனுயிருக்கிறவனுடைய பததுத்தலையும இருபதுதோளும் உதிரும்படியாகத்,†தாளையுடைத்தாய் நெடிதாய்த திண்ணிதாயிருக்கிற வில்லை வளைதத தசரதாதமஜன். சேய் - பிள்ளை. (என்றன்தனிச்சரண்) (க) "தயரதறகு மகன்றன்னையன்றி மறறிலேன் தஞ்சமாகவே" என்னுமாபோலேகாணுமிருப்பது. *அயர்வறுமமராகளதிபதி வர்த்திககிற ஸத்தாநம.

† பொய்கைகள் நிறைந்திருபபதாய் ஆகாசமுள்ளவிடமெங்கும் வளர்ந்திருககிற மலரையுடைத்தான தாமரை, சேல், கயலகள், வாளை, இவறறைச செந்நெலோடே அடுதததறுக்க, உதிர்ந்த † அழகிய முத்துக்களைக் கதிபொறுககவிழிந்தவர்கள் வாருவர்களாயிறறு. ()

அரு.—ஆறுமபாட்டு. (வாளிதயாதி). நடுவேவழிபறிததவா மாணவேஷத்தை யநுபவிததவநந்தரம, "மின்னனைய நுணமருஙகுல" என்கிற பாட்டிலநுபவிதத ராமாவதாரத்தை அநுபவிககிறு ரென்று ஸஙகதி.

(க) தி - வாய - ௩ - ௬ - அ.

"தாள" என்று - பூட்டாய, பூட்டப்பட்ட நாணைச்சொல்லு மென்று கொள்வது.

(பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய) என்றது-பொய்கை யெல்லாம் வ்யாபித்திருப்பதாயென்று தாமரைக்கு விசேஷணம். முத்துக்கள் தாமரையிலும் மீன்களிலு முண்டென்னும் ப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச் செய்கிறார் (அழகிய வித்யாதி). ... (௬)

மூ.—தீமனத்தான் கஞ்சனது வஞ்சனையில் திரியும்
தேனுகனும் பூதனைதனாருயிரும் செகுத்தான்
காமனைத்தான் பயந்த கருமேனியுடை யம்மான்
கருதுமிடம் பொருது புனல் துறைதுறை முத்துந்தி
நாமனத்தால் மந்திரங்கள் நால்வேத மைந்து
வேள்வியோடாறங்கம் நவின்று கலை பயின்றங்
காமனத்து மறையவர்கள் பயிலுமணி நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே. (௭)

பதம்.	உரை.
தீமனத்தான்	பொல்லாதநெஞ்சையுடையனான [லே
கஞ்சனது	கம்ஸனப்ரேரணையா
வஞ்சனையில்	க்ருத்ரிமவேஷங்கொ
திரியும்	திரிகிற [ண்டு
தேனுகனும்	தேனுகாஸுரனுடையவும்
பூதனைதன்	பூதனையுடையவும்
ஆர்உயிர்	நற்சீவனை
செகுத்தான்	முடித்தவனாய்,
காமனை	ஸர்வலோகஸுந்தரனான மந்மதனை
பயந்த	பெற்ற
கருமேனிஉடை அம்மான்	கறுத்த திருமேனியையுடையனான ஸ்வாமி
கருதும்இடம்	விரும்பிவர்த்திக்கிற தேசமாய்
பொருதுபுனல்	திரையோடுதிரை பொராநின்றுள்ள புனலானது
துறைதுறை	பரதுறையிலும்
முத்துஉந்தி	முத்துக்களைத்தள்ளா நிற்பதாய்,
நா	நாவாலும்
மனத்தால்	மநஸ்ஸாலும் [ம்
மந்திரங்கள்	பகவந்மந்த்ரங்களையு
நால்வேதம்	சதுர்வேதங்களையும்
ஐந்துவேள்வியோடு	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும்
ஆறுஅங்கம்	ஷடங்கங்களையும்
நவின்று	அப்யஸித்து
கலைபயின்று	மற்றுமுள்ள சாஸ்த்ரங்களையுமோதி
அங்குஆமனத்து	பகவத்விஷயத்துக்குத் தகுதியான பரிசுத்தாந்தஃகரணத்தையுடையரான
மறையவர்கள்	வைதிகர்
பயிலும்	நெருங்குகையினால்வ
அணி	அழகையுடைய [ந்த
நாங்கூர். ———	(௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (தீமனத்தானித்யாதி) தீதான நெஞ்சையுடையனாய்-†பகவத்தத்வம் ஓரிடத்திலேயுண்டென்னப்பெறாத நெஞ்சையுடைய கம்ஸன்; அவனுக்குறுப்பாய் க்ருத்ரிமத்தாலே நலிவா

ளுகததிரிந்த தேனுகன், பூதனே, அவர்களேமுடிததுபபொகட்டவன். அழகிலவந்தால் காமனுககு முதபாதகனுய், அவ்வளவல்லாதபடி ஸ்ரமஹரமான திருமேனியையுடையனுயிருககிற ஸாவேஶ்வரன விரும்பி வாததிக்கிற தேசமாயிற்று.

திரையோடு திரை பொராநின்றுள்ள புனலானது துறைதோறுமதுறைதோறும முத்துக்களேத தளளாநிறபதாய், நாவாலும மந ஸ்ஸாலும,பகவந்மந்தரங்கள்,நாலுவகைபபட்ட வேதம், பஞசமஹா யஜஞம், அங்கங்கள துடககமானவறறைப பலகாலுமப்யஸிததுப †பரிசுததாந்தஃகரணர் நெருங்குகையால்வந்த அழகையுடைய. (எ)

அரு.—ஏழாமபாட்டு. (ஶ்மனத்தானித்யாதி) கீழ் ராமாவதாரததில போனவரையும வசீகரிக்குமபடியான விரோதிநிரஸந பரம்பரையுளளது க்ருஷ்ணவதாரத்திலேயாகையாலே, கீழ "கஞசன் குஞசி பிடிததடிதத பிரான" என்று சொனனத்தால் தருப்திபிறவாமையாலே, இனி மேறபாட்டுககளி லெலலாம க்ருஷ்ணபதாநஙகளே வாய்வந்தபடியே பேசியநுபவிக்கிருரென்று ஸஙகதி.

விவரணம் (பகவத்தத்வமித்யாதி.)

அஙகு - ஆமனதது - பகவத விஷயததுக்காயிருக்கிற மனதமென்ருய், அதினாத்தமருளிச் செய்கிருர் (பரிசுத்தாந்தஃ கரணா) என்று . (எ)

மூ.—கன்றதனுல் விளவெறிந்து கனியுதிர்தத காளே
காமருசீா முகிலவண்ணன்காலிகள் முன் காபபான்
குன்றதனுல் மழை தடுத்துக் குடமாடு கூத்தன்
குலவுமிடம கொடி மதிளகள் மாளிகை கோபுரங்கள்
துன்றுமணி மண்டபங்கள் சாலேகள் தூமறையோர்
தொக்கீண்டித் தொழுதியொடு மிகப பயிலும் சோலே
அனறலர்வாய் மதுவுண்டங் களிமுரலு நாங்கூா
அரிமேயவிண்ணகரம வணங்கு மடநெஞ்சே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கன்றதனுல	வதஸாஸுரனுலே	முகில்வண்ண	காளமேகம்போன்ற
விளவுஎறிநது	விளாவாயநின்றஅ	ன	வடிவழகையுடை
	ஸுரனேயெறிந்து		யனுய,
கனி	அதின்பழத்தை	முன்	முன்னே
உதிாதத	உதிருமபடிபண்ணின	காலிகள்*	பசுக்களே
காளே	நவயௌவநனுய்,	காப்பான	ரக்ஷிக்கைக்காக
காமரு	எலலாராலுமவிரும்	குன்றதனுல்	பர்வததாலே
சீா	அழகிய [பபபட்ட	மழை	வர்ஷததை

தடுத்து	நிரோதித்து
குடமாடு கூத்தன்	குடக்கூத்தாடினவன்
குலவுமிடம்	கொண்டாடிவாத்திக்குமதேசமாய,
கொடி	த்வஜங்களையுடைத்தான
மதிள்கள்	ப்ராகாரங்களையும்
மாளிகை	மாளிகைகளையும்
கோபுரங்கள்	கோபுரங்களையும்
துன்று	நெருங்கின
மணி	மணிமயமான
மண்டபங்கள்	மண்டபங்களையும்
சாலைகள்	யாகசாலைகளையுமுடைத்தாய
தூ	பரிசுத்தரான
மறையோர்	ப்ராஹ்மணர்
தொக்கீண்டி	கூடித்திரளுகையாலுண்டான
தொழுதியொடு	ஆரவாரத்தாலமிக்கிருப்பதாய
மிகப்பயிலும்	மிகவும்நெருங்கின
சோலை	சோலையிலுண்டான
அன்றுஅலர்வாய	அப்போதுவிகஸித்த செவ்விப்பூவில்
மதுஉண்டு	மதுவைப்பானம்பண்ணி
அங்கு	அவ்விடத்தில
அளி	வண்டுகள்
முரலும்	கானம்பண்ணுகிற
நாங்கூர். ——	(அ)

வ்யா — எட்டாம்பாட்டு. (கன்றதனுலிதயாதி) கன்றாய்நின்ற அஸுரனைகொண்டு விளாவாய்நின்ற அஸுரனை முடியும்படி பண்ணி லீலாரஸமநுபவித்த செல்வப்பிள்ளை; காமருவப்படுவதாய்- ஆசைப்படப்படுவதான, சீருண்டு - குணம், அதையும் ஸ்ரமஹரமாயிருக்கிற திருமேனியையுமுடையவன், பசுக்களை ரக்ஷிக்கைக்காக கோவர்த்தநத்தாலே மழைதடுத்து, மன்றிலே ஸர்வாநுபவயோக்யமாம்படி குடக்கூத்தாடினவன் கொண்டாடி வாத்திக்குமதேசம். - கொடியையுடைத்தான மதிள்கள், மாளிகைகள், கோபுரங்கள், நெருங்கினமணிகளையுடைத்தான மண்டபங்கள், † சாலைகள் இவற்றையுடைத்தாய்; ப்ராஹ்மணர்கூடித்திரண்ட ஆரவாரத்தால் மிக்கிருப்பதாய், சோலையிலுண்டான செவ்விப்பூவிலே மதுபானம்பண்ணி வண்டுகள்பாடாநிற்பதுமான. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கன்றிதயாதி) "விளங்கனியை" என்றது பின்னோடி, பின்னும் சில கூட்டியநுபவிக்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

சாலைகள் - யஜ்ஞசாலைகள். ... . (அ)

௯.—வஞ்சனையால் வந்தவள்தனுயிருண்டு வாய்த்த
தயிருண்டு வெண்ணெயமுதுண்டு வலிமிக்க
கஞ்சனுயிரதுவுண் டிவ்வுலகுண்ட காளை
கருதுமிடம் காவிரி சந்தகில் கனகமுந்தி
மஞ்சுலவு பொழிலூடும் வயலூடும் வந்து
வளங்கொடுப்ப மாமறையோர் மாமலர்கள்தூவி
அஞ்சலித்த தங்கரி சரணென்ன றிறைஞ்சு மணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே. (௯)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை
வஞ்சனையால	கருத்ரிமவேஷங்கொண்டு	உந்தி	தள்ளிக்கொண்டுவந்து
வந்தவள்தன	வந்தபூதனையுடைய	மஞ்சுஉலவுபொழிலூடும்	மேகத்தளவுமஓங்கினசோலையிலும்
உயிர்	ப்ராணனை	வயலூடும்	வயலினுள்ளும்
உண்டு	க்ரஸித்து,	வந்து	ப்ரவேசித்து [க
வாய்த்த	அருகேயிருந்த [ணி,	வளம்கொடுப்ப	ஸம்பத்தையுண்டாக
தயிர் உண்டு	தயிரைப்பானம்பண்	மாமறையோர்	மஹாவேதிகளான ப்ராஹ்மணர்
வெண்ணெயமுது உண்டு	வெண்ணெயைஅமுதுசெய்து,	மாமலர்கள் தூவி	ஶ்லாக்யமான புஷ்பங்களைஸமர்ப்பித்து
வலிமிக்க	மிடுக்குமிக்கிருந்த	அங்கு அஞ்சலித்து	அங்கே அஞ்சலிபண்ணிக்கொண்டு நின்று
கஞ்சன உயிரது	கம்ஸனுடையப்ராண	அரிசரணம் என்று	ஹரீ! உன்திருவடிகளேசரணமென்று
உண்டு	பக்ஷித்து [னை	இறைஞ்சும்	ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக ஆஶ்ரயிக்கிற [ல்
இவ்வுலகு	இந்தலோகத்தை	அணிநாங்கூர்	அழகியதிருநாங்கூரி
உண்ட	திருவயிற்றிலேவைத் தருளின	அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே.	(௯)
காளை	யுவாவானவன்		
கருதுமிடம்	விருப்பிவாத்திக்குமிடமாய்,		
காவிரி	காவேரிநதியானது		
சந்து	சந்தனமரங்களையும்		
அகில்	அகருவ்ருக்ஷங்களையு		
கனகம்	ஸ்வர்ணத்தையும் [ம		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) க்ருத்ரிமத்தையுடையளாய்வந்த பூதனையுயிரையுண்டு, கிட்டினதயிரையமுதுசெய்து, வெண்ணெயமுதுண்டு - வெண்ணெயையமுதுசெய்து, பெருமிடுக்கனாயிருக்கிற கம்ஸனுடைய உயிரை உண்டு. †அநுகூலஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யத்தோடு ப்ரதிகூலருடைய ப்ராணன்களோடு வாசியறவிருந்தபடி. (இவ்வுலகுண்ட) வெண்ணெயமுதுசெய்தவோபாதியாயிற்று, பூமியையெடுத்து வயிற்றிலே வைத்ததுவும்

(காவிரியித்யாதி) காவிரியானது, சந்தனம், அகில், பொன், இவற்றைக்கொடுவந்துதள்ளி, மேகபதத்தளவும் செல்லவோங்கினபொழிலூடும் வயலுள்ளிடடும்வந்து நிரவதிகஸம்பத்தையுண்டாக்க, ஆற்றுவரவைக்கண்டு ப்ராஹ்மணர் புஷ்பங்களைத்தூவி அஞ்சலிபண்ணி "ஸர்வேஶ்வரன் நம்முடைய ஜீவநத்துக்குறுப்பாக வரவிட்டான்" என்று அவனை ஆஶ்ரயித்து வாழ்த்திக்கிற. ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி). "ஆய்ச்சியர் வைத்த தயிர் வெண்ணெ யுளங்குளிர வமுதுசெய்து" என்றது பின்னாட்டி உண்ட ஊணையெல்லாம் சொல்லி யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.